

СТРАНИЦИ ИЗ ДУХОВНАТА БИОГРАФИЯ НА БЪЛГАРИТЕ

2

ИК «ВИДЕНИЯ»

Мария Майсторова

**СТРАНИЦИ ИЗ
ДУХОВНАТА БИОГРАФИЯ
НА БЪЛГАРИТЕ**

**ИК „ВИДЕЛИНА“
СОФИЯ 1999**

Със сърдечната благодарност към сътрудниците ми,
които направиха възможно издаването на настояща-
та книга!

© Мария Майсторова – съставител

**СТРАНИЦИ ИЗ ДУХОВНАТА
БИОГРАФИЯ НА БЪЛГАРИТЕ**
II том

БОЖИЕТО СЛЪНЦЕ ГРЕЕ ДНЕС,
БОЖИЕТО СЛЪНЦЕ ГРЕЕ ДНЕС,
БОЖИЕТО СЛЪНЦЕ ГРЕЕ ДНЕС,
ЗА ТЕБ, БЪЛГАРИНО!

Из текст на песен от Учителя

Уважаеми читатели,

Преди пет години композиторът Димитър Грива, ученик в школата на духовния Учител Бейнса Дуно, и аз подготвихме заедно и издадохме първия том на книгата "Страници из духовната биография на българите". Замисълът ни беше да направим достояние на съвременниците една малка част от безсмъртните идеи, космични закони и методи, завещани от Учителя Петър Дънов преди повече от половин век.

За съжаление, Димитър Грива напусна този свят съвсем ненадейно. С реализацията на първоначалната идея - да бъде издаден и втори том, трябваше сама да се заема.

От неизчерпаемия извор на Живото Божествено Слово колкото и човек да "загребва", никога не може да го "изгребе". Като книжен обем то обхваща повече от 7 000 беседи, които по обективни причини не могат да бъдат преиздадени за кратко време. Ето защо се постарях да избера за вас, уважаеми читатели, откъси от най-драгоценното и особено актуално Слово, дадено от Учителя в периода 1911 - 1922 година.

Откъсите са от цикъла беседи, отпечатани под общото заглавие "Сила и живот" и са естествено продължение на първия том.

Мария Майсторова

“Моето учение на любов, на братство и сестринство, на абсолютна свобода, в която всеки зачита правото на другите и най-големите са готови да бъдат слуги на малките и славите. Това е то, Божественото учение!”

“Аз ви говоря като на приятели, като на ученици, които ви слагам наравно със себе си, давам ви най-хубавото, запознавайки ви с тези истини, за които никой друг от 2000 години насам не ви е говорил. Защо? – Защото аз любя Бога, защото му служа с Любов и Мъдрост...”

“Всеки народ трябва да се съзнава като ъд в Божественото тяло, да знае къде е мястото му и да функционира правилно, за да може да приложи Божествените идеи. А сега народите мислят, че светът е създаден заради тях.”

Христовият Дух се явява сега в Славянството с център българския народ. Освен славяни ние казваме “словени”. Коренът на тази дума е думата “слово”. Значи словото Божие ще стане път в славянските народи... Мисията на славянството няма нищо общо с национализма, шовинизма, расовия егонизъм, понеже същността на неговата роля се състои в общочовешкото единение, в духа на братство между народите, надрастване на националния егонизъм... След обединението на славяните трябва да се обедини цялото човечество. Не че славянството е елитна раса, но е благоприятна почва, която като се разработи, в нея ще поникнат семената на новото, което ще допринесе за обратимияването на народите.

Учителя

Сега ще ви говоря за Бога не като за същество, както казват философите, отвлечено или разпръснато из пространството, а за онзи Господ, за Когото проповядвам, който мисли за нас, Който наблюдава постъпките ни, изправя, поправя, наказва, облича, съблича, кара да се раждаме и умираме.

В Писанието се казва: *“Бог не е само на Небето, Той живее в сърцата на смирените.”* Следователно първото качество, което трябва да придобиете, за да може Той да заживее във вас, е смирението, но не смирението на овцата.

Хората казват: “Защо Господ, като е всемогъщ, не оправи света?” - Как да го оправи? - Със старата ли клетва: “Онзи, който лъже, да му изсъхне езикът, онзи, който краде, да му изсъхне ръката?” Но тогава щяхме да имаме свят само от неми и сакати същества. Как мислите - щеше ли да ни бъде приятен един такъв свят само от недъгави хора? Бог обаче разкрива диаметрално противоположно управление и казва, че който иска да бъде господар, трябва да стане слуга. Силните хора искат обикновено всички “реки” да се вливат в тяхната “река”, но при добрите процесът е обратен. Господ се “разлива” в малки “рекички” и вместо Той да ги управлява, оставя те сами да се управляват...

А какъв е нашият метод, по който следва да работим? От сега нататък винаги трябва да сме свързани умствено и сърдечно с всички хора на Земята, защото спасението е в общите ни молитви. Знаете, че съединението прави силата. Когато умовете и сърцата на хората се съединят, тогава ще настъпи Царството Божие на Земята... Исус и днес седи пред вас и аз ви казвам : Ето Човека, Когото вие търсите, Човека, Който само може да внесе спокойствие във вашите сърца, да ви даде ум, да ви даде здраве, обществено положение, да ви повдигне, да ви покаже пътя, да се проясни вашият ум”... Под думата “човек” или “человек” на български се разбира същество, което живее цял век. Но в

първообразния език, в езика, на който е написана тази фраза, "човек" има друго значение - означава Иисус, Човекът, който иде на Земята, Брат на страдащите.

Иисус е дошъл да работи, а когато светлината идва, тя пристига тихо, без шум. И в бъдеще Той няма да дойде като гръмотевица, както някои го очакват. Господ не е във вашите страдания, във вашата сила, във вашите знания, а в Любовта. Ако любите, Той е във вас. Не любите ли, няма Го. Ние не обичаме, но искаме хората да ни обичат. Това означава да седим пред печка и да чакаме да ни донесе друг дърва да се стоплим. Сами трябва да имаме това гориво, което да използват и други.

Ние, които следваме Иисуса, Който ни е дал достатъчно сили, трябва най-после да Го пуснем да влезе в нас. Сега аз ви оставям този Човек: Ще Го приемете ли или ще Го разпнете? Ще Го пуснете или ще кажете: "Не Го искаме." Този е въпросът, който трябва да решите. Ако кажете: "Пуснете Го, Той е наш Господ", вие ще разрешите въпроса и ще дойде благословието. Тогава ще се изпълнят думите на Писанието: "Аз и Отец Мой ще дойдем и ще направим жилище във вас." Защото светлината ще бъде в нас и ние всинца ще се примирим.

Житното зърно е емблемата на човешката душа. То представлява велик летопис в развитието на Природата. Ако вие можете да разгърнете листа на житното зърно, да проследите неговата история, щяхте да разберете напълно тази на човешката душа. Както житното зърно пада в земята и умира, както то пониква, израства и дава семе, същото става и с човешката душа. Може би за вас житното зърно да представлява нещо много скромно, нещо, което няма никаква цена, но в него има сила, възможност, дух на самоотричане, с които то храни себе си и другите. И когато седнете на трапезата, не мислите никак за житното зърно, дори не знаете каква радост то внася у вас, какви мисли то носи. Вие не познавате неговия произход... То е една велика загадка в света... Когато го посеем, то ни показва какъ-

де трябва да се стремим. Трябва да се стремим към Онзи, от Когото сме излезли - към Бога... И затова Христос казва: "Аз съм Живият хляб, Който слиза от небето." А хлябът от какво се прави ? От житното зърно...

Сега нека се обърнем към историята на Христовия живот, към историята на еврейския народ. Как ще си обясните следното противоречие? Един народ чака с хиляди години своя избавител, своя цар да дойде, за да получи свобода, а в това време, когато Той се явява, еврейските първосвещеници и князе се обявяват против Него. Вие бихте възразили, че ако Христос би дошъл в наше време, щяхте да постъпите по-добре. Съмнявам се. И ще ви приведа един факт. Вижте как постъпва мъжът с жена си и обратното, и ще разберете как щяхте да постъпите и с Христа. Когато Истината се появява в света, тя не се облича в празнична премяна, а в най скромни дрехи. И Христос се яви между еврейския народ в такова облекло. Тази е причината, поради която хората не могат да проумеят Истината. Такива са законите на този свят...

Христос казва, че житното зърно, паднало на земята, не умира, но остава само в този свят. Какво нещо е самотата в живота? Самотата е най-тежкото страдание, което може да изпитате. Всички страдания в света произлизат от това, че хората искат да живеят сами за себе си. Винаги злото се ражда от желанието да бъдем сами и да станем център на света. А в Божествените закони това нещо е немислимо...

В света можем да бъдем щастливи само когато живеем за Господа. И трябва да живеем за Него...

За да можем да разбираме думите Христови, трябва да се очистим, да очистим зрението, и ума си. Нашият ум е прекрасно оръдие, когато знаем как да го употребяваме, но той е и много опасно оръжие, когато не умеем да си служим с него...

Когато ви говоря за Любвта, не разбирайте, че аз проповядвам едно учение на мир и спокойствие. Човек, който иска да люби, трябва да опита най-големите страдания в света. Който не е страдал, не може да изпита този Божествен принцип на Любвта. За да обичаме Бога, трябва да сме готови да се жертваме, както Бог се жертва за нас.

Ще попитате: "Как можем да приложим това учение в света?" - От нас не се изисква да оправим света, светът е оправен. В него няма аномалности, всичко върви по определен ред. Събитията, естествени или политически, знаем защо идват, няма защо да обръщаме това течение. Едно е необходимо - индивидуалното изправяне на личността, била тя мъж или жена. Когато се изправи личността, ще се изправят и нейните деца - синове и дъщери, а когато те се изправят, ще се изправят и техните близки, и целият свят сам по себе си. Какъвто е квасът, такова ще бъде и заквасеното. Този е принципът, който Христос е положил, и Христос действа за неговото осъществяване...

Промяната следователно трябва да стане в нашия ум, в нашето сърце, в нашата воля и когато тя се извърши, ще почувстваме, че у нас има известна вътрешна сила. Тогава ще дойдем в съприкосновение с ония по-висши същества, които са напреднали и които наричаме светии. Като влезем във връзка с тях, нашият ум ще се просвети, както учениците се просвещават...

Ако вие искате да разберете същността си, трябва да следвате пътя - от сърцето нагоре към вашия ум, и да мислите за Бога.

Много са въпросите, които занимават човешкия ум, с които човечеството се е занимавало и в миналото. Такива въпроси ще има и в бъдеще. Ще ви дам едно кратко определение на понятието "Дух". Той е светлината, която слиза отгоре, от Слънцето, и има пряко съприкосновение с нашия живот... Затова Бог казва: "Аз няма да сляза, а ще проводя през пространството Своя Дух да принесе на хората Моето благословение." Този Дух, тази творческа спо-

собност, именно гради всичко в нас и това, което притежаваме, на Него се дължи... Духът има пряко общение с нашата душа. И чрез промените, които стават в душевния ни мир, добиваме понятие за Неговия произход. Без душата нямаше да имаме никакво схващане за Духа. Душата със своя начин на мислене представлява в нас Божественият свят. И ако има у нас нещо Божествено, то е светлата душа, която мисли. Ето защо, когато говорим за човека, трябва да имаме предвид нея. Щом отделите от човека разумната душа, той остава формено животно с четири крака.

Духът се проявява в човешката душа. Поради това човек за разлика от другите същества ходи прав...

Някои искат да живеят на Небето, но къде е то? Под думата "Небе" разбирам едно състояние, където съществува пълен порядък, при който хората спазват своите права и задължения към другите... Под "сърце" разбираме корените на нашия живот; а под "ум" - клоните и листата отвън. Вие знаете, че в природата съществува съотношение между корените и клончетата. На всяко клонче съответства коренче в земята и когато долу изсъхне някой корен, изсъхва горе и съответният клон. Законът, който трябва да спазвате, е този: да знаете, че ако у вас изсъхне едно желание, ще изсъхне непременно и една мисъл: ако изсъхнат две ваши желания, ще изсъхнат две мисли и т.н., докато един ден, когато вашите чувства се атрофират съвършено, ще изсъхнат всички клончета и вие ще се превърнете в хора, които имат само един талант...

Нека да приложим Христовото правило в обществения ни живот. Често ме питат: "Защо България страда?" Ами че вие поставяте начело на управлението ѝ за министър-председател човек с един талант и искате той да оправи България, че как ще я оправи? За поста министър-председател се изисква човек с пет таланта, не даже с два. Хора-

та с два таланта би трябвало да бъдат жандарми, войници, а офицерите следва да имат по четири таланта, генералите и министрите пък - по пет. За царете, които заемат най-високите места в държавата, са нужни десет таланта. България страда, защото начело на управлението ѝ не се поставят хора с пет таланта. Тези, които са крали, са глупави, но пък и ония, които са ги турили на власт, са още по-глупави... И сега в България се нуждаем от хора с два, четири, пет или десет таланта. Имаме ли ги, ще станем пръв народ в света. Не ще има мъчнотии и спънки за нас. Тогава, аз ви уверявам, че никакво нещастие не би ни сполетяло. Затова молете се да се появят такива хора. Те ще дойдат...

Човек, който има само един талант, трябва да се самопожертва, за да спечели два. Ако обработите сърцето и ума си, ще имате два таланта, а пет ще придобиете, след като развиете всички ваши чувства в съвършенство... Мнозина гледат, но не виждат, слушат, но не чуват, вкусват, но не разбират благото. Например, когато човек вкухва хляба, казва ли някога: "Господи! Благодаря Ти за хляба, който си ми дал, благодаря Ти за живота, който внасяш чрез него в мен?" Ако не благодарите, това показва, че не само не сте разбрали какво нещо е вкус, но не сте разбрали защо е направена вашата уста. Тя е потребна, за да влезе в нея първо животът на Любовта, който е основа на всичко.

Дълготърпението е признак на великата любов, която Бог храни към нас. Ако Той нямаше тази любов, не би ни изтърпял досега; не би изтърпял нашето невежество, нашите низости и отдавна би изчистил света от нас. Любовта може да ни дойде даром, но търпението трябва да го придобием. Страданието е един процес, чрез който то може да се постигне. Този е методът за придобиване на търпение. За да търпим, трябва да сме заквасени с три основни качества: мъдрост, истина и добродетел...

Когато човек ви обича, може някой път да ви причини и болка. Любовта едновременно предизвиква страдание и радост - това е нейно свойство. Тя е сила с две остриета: милва всички, но и наказва всички. И как ви наказва? Като се отдели от вас, ставате тъжен и казвате: "Нещастен съм." Защо сте нещастен? От отсъствието на Любовта... Или пък аз съм щастлив. - Защо? - Защото Любовта присъства в мен. Но Любовта казва и друго - търпението е пътят, по който тя може да дойде в човешкото сърце. Страданията са признак на Любовта Божия и нека всички да носим този кръст. Затова и на целия български народ като душа Господ му даде тези страдания, за да усвои двете велики качества - дълготърпението и благосклонността. Някои казват за гърците и сърбите, че са такива, онакива... Не им обръщайте внимание, вие си научете урока за вашето спасение, а какви са те, оставете ги, те нищо не са спечелили и ще дойде време и те да учат този урок, който вам е даден по-рано, за което трябва да благодарите, а не да роптаете.

"Нас ни разпнаха", казвате. Няма нищо - вие сте поблизо до Мене, отговаря Господ, другите не са. Те сега са далеч, но и те ще дойдат на това място." Когато ви разпнат, тогава ще влезете в Царството Божие. Затова нека се радваме, че има нещо повече на този свят. Нека всинца бъдем последователи Христови и достойно да носим името християни на Земята. Какво ще кажат другите, да оставим настрана. Нека бъдем дълготърпеливи и благосклонни и да изпълняваме дълга си към Бога така, както го разбираме в нашите чисти мисли и желания. И в този велик път никога да не се спъваме, а да воюваме смело, решително, като насърчаваме всекиго, който воюва заедно с нас. Това е силата, с която ще преодолеем сегашните мъчности...

Най-ценното нещо в душата на човека е неговият характер, който трябва да мине през огъня на изпитанията. И

само когато мине през този огън и устои на всички изпитания, тогава може да се каже, че човек има ценен и устойчив характер и има вечен дом, в който може да живее. Характерът - това е човешкият дом.

Съдбата е определила през какви изпитания ще мине вашият живот. И тези изпити са необходими. Ще направя едно сравнение. За да преминете през дълбока река, необходима ви е лодка, а за да прехвърлите океана - параход. Така че за да минете от един свят в друг, ви е нужен параход, който се нарича Вяра. Трудностите са горивото, вашият пътен билет. Всеки, който иска да измени пътя на космичния закон, е глупав човек...

В какво се състои грехът? Всяко нещо, което не ражда, няма плод или зародиш в себе си, е грях. Една жена, която сводничи, богохулства и не ражда, прави грях. Зачатието изкупва греха. Всяко действие, което не носи живот в себе си, е престъпно прехосване на Божествена енергия. Когато някой ви кара да извършите грях, той иска да изразходвате своята Божествена енергия... Неестественият живот, тъй наречената скрита или незаконна любов, която упражняват някои мъже и жени, действа разрушително върху сърцето и ума им. Вие обичате някого, но запитайте се, угодно ли е това на Бога, принася ли полза на този, когото обичате, дали не развърщавате душата му и ума му?

Мъжът и жената представляват два принципа, две велики разумни сили. Едната наричаме активна, другата - пасивна; едната - действаща, другата - възприемчива. Това са два процеса в природата, които се сменят. Бог не само дава, понякога и взема... Ако сте верни Нему, всички мечти и желания на вашия ум и на вашето сърце могат да се постигнат...

Целият ни стремеж в живота трябва да бъде насочен към това - да развием нашия характер. Как? Характе-

рът е съчетание от мисли и чувства и от положителни сили... Силен по ум човек може да бъде само този, който се съобразява с Божествените закони и който е в хармония с всички същества, които го заобикалят - от най-низшите до най-висшите. Когато сме в разрез с тези Божествени закони, явява се противоречие в нашия ум. От него произлизат всички несполуки, които срещаме в живота...

Човек трябва да има страх от наказанието преди, а не след съгрешаването. Плачът не го спасява. Спасението е в организирането на нашия ум, на нашето сърце и на нашето тяло. Това е задачата ни на Земята. За да може Господ да живее в нас, трябва нашият ум и нашето сърце да се намират в съгласие, да са уравновесени...

Как един младеж, който върви по пътя, посочен от Бога, можа да се издигне от положението на един обикновен овчар до най-високото положение в Египет - не с кражби, лъжи и убийства, а със самоотричане пред страданията и със спазване на Божия закон? Следователно само мъдростта и знанието във вашия ум и добротата в сърцето ви могат да ви помогнат. Никога не се лъжете от външни неща, които могат да измамат вашите очи, каквито и да са те. Винаги може човек чрез своя ум и своето сърце да измени своето обществено положение - от сиромаш да стане богат. Но ще го измени само ако спазва Божествените закони...

Идва епоха по-велика от досегашните и ние можем с радост да очакваме това светло бъдеще. От бурите, които идват да дезинфекцират, да пречистят света, не трябва да се боим ни най-малко, а да благодарим на Бога, че ще дойдат. И няма защо да се стараем да ги предотвратим. Те ще минат и ще принесат своето добро. Само трябва да сме готови да посрещнем Христос, Който идва. За някои е дошъл, за някои ще дойде тепърва, но когато дойде и ни каже думите: "Който слугува на Мене, Мене да последва", да Го

последваме. В това действие ще намерите идеалите на индивида, на дома, на обществото, на народа и на цялото човечество. Това е смисълът на човешкия живот тук на Земята.

Христос казва: *“Не презирайте малките неща, не се стремете към големите, научете се да разпознавате каква сила се крие в тях и ги използвайте. Те ще ви помогнат да придобиете големите.”*

А защо не трябва да презираме малките? Защо не бива да престъпим втората Божия заповед: *“Да любим ближните си?”* Всяко живо същество, което има отношение към някого, което принася полза, не трябва да го презираме...

Често са ме запитвали: защо ангелите се интересуват от хората, какво общо имат с тях? Едно време, когато ангелите са били в нашето положение на Земята, ние сме им служили като животни. Те ни дължат много. И сега Господ ги кара да ни се отплатят, като не презират по-малките свои събрата, защото сме работили за тях...

Това, което наричаме “възраждане”, съществува като закон на Духа. Той е онзи вътрешен Божествен процес, който въздига и обновява човешкото сърце, човешкия ум, човешката душа, човешкия дух. Това е процес на възлизане отдолу нагоре. И в този човешки стремеж се изработват нашето повдигане, избавление и спасение. Ето защо всички същества, от най-големите до най-малките, се стремят да се обновят, да се повдигнат.

Когато говорим, че трябва да бъдем снизходителни към малките неща, то произлиза от принципа да не огорчаваме Господа. Защото, ако огорчим един човек, не огорчаваме само него, а и Господа, Който живее в него...

Безсмъртието е стремеж на човешката душа, идеалът, към който тя се стреми и желае всякога да го осъществи. Човешката душа живее на Земята, за да намери пътя на безсмъртието. Безсмъртието се регулира от един велик Божествен закон, закон, който човек трябва да проучи и приложи във всички области на своя живот. И в този смисъл ние трябва да се учим постоянно, за да намерим ония условия, при които безсмъртието може да съществува. Човек може да е безсмъртен и да изгуби своето безсмъртие - това са две положения. На научен език - безсмъртието е равновесие на силите, които действат в природата. При смъртта последното се губи. Безсмъртието представлява съединение, хармония, а смъртта - разединение, несъгласие, дисхармония. Когато хората желаят безсмъртие, трябва да знаят какво то съдържа...

Думата "възкресение" представлява една велика идея в себе си. Тя съдържа Божествени тайни. Да възкръснеш - това означава да бъдеш господар на всички елементи, на всички сили, на всички мисли, на всички желания, на всички свои действия. А как човек може да възкръсне, когато не е господар на всички тия неща ?

С новата енергия, която Христос внесе в света, със Своето възкресение показва пътя на това Божествено изкуство - спасението. И затова именно трябва да изучавате Евангелието усърдно... Възкресението е един процес, който Духът Божи извършва в нашия живот, един велик процес, чрез който Бог възстановява първоначалната хармония...

Животът е най-естественият и най-силен стремеж на човешката душа. Той е богатството, което тя желае да спечели. Този стремеж съществува не от сега, а от хиляди и милиони години, и то не само у човека, но и у другите млекопитаещи, в птиците, в рибите и дори в растенията. Различие има само в методите за придобиване на живота у тях... Човек е притежавал някога вечен живот, но го е изгубил. Изгубил го е по една проста причина и сега се стре-

ми да изправи своята грешка. Тя е причинила смъртта. И когато човек е започнал да изпитва постоянното разрушение на душата си, на своя ум, на своето сърце, на своя организъм и на всичко онова, което е градил, тогава е разбрал какво е изгубил...

Христос е дошъл тъкмо да ни научи как да спечелим изгубения живот. Той казва: "Аз съм Животът." По какво се отличава животът от другите сили? Той е една сила, която строи, въздига, съединява, обединява, дава радост и веселие на човешката душа. В последния стих от главата, която ви прочетох, важни са три думи: "живот", "познание" и "Бог". Животът е целта, към която се стремим, познанието е методът за постигане на тая цел, а Бог е средата или условията, от които можем да черпим този живот. Този въпрос има двоен смисъл. Мога да развия пред вас неговата чисто философска страна; мога да ви обясня биологическия му произход, неговата физиологическа и психическа проява и т.н., но това няма да ви ползва. Това е все едно на един гладен човек да не му дам хляб да яде, а да започна да му разправям как е приготвен хлябът, от какво брашно е направен, коя жена го е замесила, как го е пекла и т.н...

Среда за човешката душа е Бог. Затова и Писанието казва: "В Него живеем, движим се и съществуваме", и чрез Него душата може да придобие своя първоначален живот, да се "облече" в безсмъртие. Следователно Бог е една вътрешна среда, вътрешно условие, вътрешна сила, от която постоянно трябва да черпим, така както нашите очи са свързани със светлината и черпят от нея, а дробовете с въздуха, стомаха с устата, така и нашето сърце, и нашият ум са средства, чрез които душата може да приеме живота... Вярно е, че когато едно същество губи връзката със своята среда, то се излага на смърт, все едно дали то е растение, риба, птица, млекопитаещо или човек - законът е еднакъв. Христос, който дълбоко е разбирал тоя закон, казва, че е необходимо да познаваме Бога, или казано на научен език, че е нужно да имаме връзка със сво-

ята среда. Но вие ще кажете: "Ние ще Го познаем, когато отидем на онзи свят..." Хора, които мислят, че като умрат, ще отидат на онзи свят, приличат на онзи син, който, като го затворили заради престъпление, казал: "Отивам да видя баща си..." В затвора ли ще видите вашия баща? Вие ще идете до мястото на изправлението, а не при Небесния ваш Отец. За да отидете там, трябва да победите смъртта, да излезете от затвора и да бъдете свободни. Затова Христос казва: "Аз съм вратата", а също така: "Онзи, който през Мене влезе и излезе, и паша ще намери"...

Направете един малък опит всеки ден да калявате вашата воля - като дойдат лоши мисли и желания, отпъждайте ги и възприемайте само добрите мисли и желания. Ще видите, че за една година ще можете да извършите със себе си чудеса. Не ще има спънка, която да не се подчини на усилието на вашата воля.

Христос спасява умните и добрите. Никога не спасява лошите и глупавите хора. Той спасява умните и добрите, които слушат и изпълняват неговото учение. На първо място Христос ни учи как трябва да работим за себе си. Той казва: *"Аз съм Пътят, Истината и Животът."* Пътят - това е метод, Истината - е вашият ум, чрез който вие трябва да се запознаете с нещата, кои са добри и кои лоши, а Животът - това е изкуство, с което вече знаете как да изтъчете плата, за да се облечете с него.

Първото нещо е да се научите да обичате Господа и тази обич ще ви свърже с Него. Имате хиляди случаи да се съедините с Бога и да направите живота си щастлив. И когато се съедините и влезете във вечния живот, във вас всичко ще се преобрази и всичко ще дойде на своето място. И тъй поставете си за задача първоначално за две минути, после за пет, да изпъдите чуждите мисли от ума си и след като останете сами, започнете в това дълбоко съзер-

цание да размишлявате върху въпросите: Защо сте на Земята? Защо сте неразположени? Защо нямате благородни мисли и чувства? Защо нямате воля да разрешите някои проблеми? И Христос ще ви отговори. Той ще отговори в тази форма: "Аз съм Пътят, Истината и Животът. Когато изпдните всичко навън и приемете в себе си Мен, когато познаете Бог, Моя Отец, Който живее в Мен, Който е дал живот вечен на Мен, ще даде такъв и вам." Трябва да приемем Христа в себе си, за да се свържем с Бога. И християнството само тогава има смисъл, когато се научим да побеждаваме този живот, за да придобием оня, който е ценен за нас, защото донася знание, сила, облагородява нашите чувства, носи щастие и дава сила на духа да побеждава всичко. Да изчезне страхът в света от беднотия. Това е Христовото учение. Страхувате се от смъртта. Посрещнете я, като кажете: "Ще се борим с нея." Може да поискат да ви турят в затвора, тогава кажете в себе си: "Ще се борим против оня, който носи смъртта, чрез силата на Онзи, Който живее вътре в нас - чрез Единнаго Истиннаго Бога." Може да се опълчи против вас целият свят; може да ви плашат, вие не се плашете. Човек, който се плаши, не може да стане гражданин на Царството Божие...

"Колко по-горе стои човек от овца?" Има един основен принцип, който трябва да имаме предвид, а именно че съществуват известни закони, които трябва да разбираме. И не само да ги разбираме, но и да ги прилагаме в живота си. Без това приложение всяко учение и всяка религия са безплодни. Едно растение не е достатъчно само да изникне, да израсне, да се развие, да цъфне, да завърже плод, но този плод трябва и да узрее. Само когато плодът узрее, постигната е целта на това растение. Следователно по същия закон човек може да се роди, расте, развие и завърже, но ако не узрее в него плодът, живот му е безплоден.

Българската дума "мъж" има дълбоко съдържание. Тя произлиза от санскритската дума "манас", която означава същество, което мисли, разсъждава, което има воля да върши това, което е добро. Това значи да бъдеш човек. И бъдете уверени в този закон, че човек не може да има воля, ако не върши добро.

Щастлив е този, който започне да се възкачва. Докато не започне да мисли и разсъждава, той е нещастен. Започне ли да мисли и разсъждава, става щастлив и невъзможните по-рано неща в живота му стават възможни.

Скритата мисъл, която Христос влага в тези думи, има за нас велико значение. Когато Бог е казал в първата глава на Битието, че е направил човека по Неговия образ и подобие, Той е искал човек да мисли и действа, както Бог мисли и твори, и да има воля. А подобие означава да уподобяваме нещата, сиреч да правим разлика между доброто и злото, да произвеждаме хармония. Да мислим и действваме - това е Божествен принцип, който Господ е вложил в нас. И всеки, който не мисли и не действа, както Бог му повелява, няма образ Божи, той е като овца...

В света живеят два вида хора - митари и фарисеи. От тях са произлезли много други, но те си остават основните. Вие може да спадате или към едните, или към другите - безразлично дали сте свещеници или не, дали сте философи, мъже или жени. Тези две характеристики се преплитат и изпъкват в живота на всички. Те ще останат завинаги отличителни типове в човешката история. Изкуството на Христа се състои именно в това, че Той с много малко думи е съумял да ги изрази и представи нагледно.

Външният образ на фарисея наглед е приличен. Той е човек благовиден, снажен, строен, с висок ръст: 175-180

сантиметра - по-висок от обикновения. Ръце и пръсти въздълги, палец дълг и симетричен - признак на изработени възгледи, присъствие на воля и интелигентност; показалецът е равен с безименния и показва, че щом се зароди в него някаква идея, той я реализира до крайните ѝ предели. Храносмилателната му система е изправна, в ядене и пиене той е въздържан, няма слабостите на чревоугодника и винопиеца, вкусът му е изтънчен. Кръст възтънък. На възраст е преминал четирите периода и е встъпил в петия, т.е. навършил е 45 години. Раменете му са малко възкръгли, лице леко продълговато и крушообразно, с развита нервна система. Долната челюст е правилно оформена, с брада продълговата и заострена - признак на човек с ум подвижен и схватлив. Уста средна, бърни нито много дебели, нито много тънки; краищата на устните стоят малко издигнати, разкриващи лека усмивка на презрение, която показва, че хората за него са тълпа. Очите му са сивопепеляви; вежди дъгообразни, малко наведени като клоните на старо дърво. Прилича на човек, който е живял дълго време и има опитност в живота. Челото му е хубаво, възвисоко, в основата си над носа издадено - признак на човек със силна индивидуалност, с наблюдателен и практичен ум. Слепоочните области са средно развити. Ушите са правилни и блископрилепнали при главата - белег на материален порядък. Влакната на брадата малко възредки и възчервени - разкриват импулс и упорство. Глава валчеста, общ размер околоръст над ушите 56-60 сантиметра; със силно развитата и издигната теменна област - белег на човек с голямо самообладание, самоуважение, гордост, възискателност и тщеславие; притежаващ религиозно чувство, но развито едностранчиво. Проявява милосърдие, но само към себе си и към близките си. Лице възбледобяло, с нос от гръкоримски тип. Фарисеят има естетически вкус, но му липсва поезия и обич към природата, към възвишеното и идеалното. Човек със силна вяра, но вяра само в своя ум; с голяма надежда, но надежда само в своята сила. Има религия, но

в тази религия почита и уважава само себе си. Ако влезем в неговия храм, ще намерим на първо място не образа на Иисуса Христа, а неговия собствен портрет. А на мястото на Света Богородица, Йоан Кръстител и на другите светии са наредени неговите деди и прадеди, на които той кади тамян и възнася молитви, и повтаря, че славен и велик е неговият род. Човек интелигентен, който събира познания в живота, запознат с еврейската кабала и с принципите на тогавашната цивилизация, и ако би живял в наше време, щеше да минава за виден писател, философ, художник, държавник и духовен глава.

Защо Христос изважда този тип? Какво лошо има в неговата молитва? У фарисея се забелязва една философия, която е отживяла своя век. Той е човек, който живее само с миналото, а изпуска настоящето и бъдещето: човек, който се е влюбил като мома или момък в своя портрет, който, където ходи, само него вижда. Чудно е, когато човек се влюби в своя образ! Не е лошо да има високо мнение за себе си, стига то да е право и да няма никакъв примес от горчивина.

Фарисеят се обръща към Бога не за да му помогне да изглади някои грапавини в неговия характер, а само да благодари, че не е бил като другите: хулител, крадец, убиец, прелюбодеец... Когато срещнем някои хора, които стоят примерно по-долу от нас, според Христовото учение не бива да ги осъждаме в своята душа, но да извлечем поука и да потърсим причините, които са ги довели до това положение, и ако има нещо от тях в нас самите, да го изкореним. Защото онзи, който е положил великите закони в живота, казва: "Не съдете, за да не бъдете съдени." В тези думи има дълбок смисъл и който ги е проумял, се е домогнал до великия закон на човешкото благо...

Цялата съвременна цивилизация почива върху възгледите на фарисея - тя е фарисейска цивилизация. Тази цивилизация, в която хората се отличават по форма, по външност, по етикеция, се е родила в далечното минало на

Египет, Индия, Вавилон. Китай, Персия, Юдея, Гърция и Рим. Тя е днес и в Европа, облечена в красива християнска мантия. Не казвам, че в своите основи е нещо лошо, а че формата винаги трябва да има в себе си известно съдържание. Вън от него формата си остава една проста черупка, в която могат да живеят само паразити...

Когато фарисеят се молеше, Христос го гледаше и му казваше: "Твоята душа е размътена, твоите праотци не са живели такъв чист живот, както ти си въобразяваш. Ти мислиш, че не си като другите хора, но в миналото си бил като тях и сега не си много далеч от тяхното ниво... Бог гледа в твоето сърце и според него те оценява."

Сега да се обърнем към другия тип - към митаря. Той е човек със среден ръст, въздебеличък; крака възкъси, ръце и пръсти също дебели и заострени, лице валчесто. Стомашната му система е прекрасно развита - обича да си хапва повечко, а и да попийва. "Предстои ми дълъг път да извървя, трябва да се запаса с храна" - така разсъждава той и затова става бирник. Оттук ще изпроси, оттам ще вземе и пооткрадне, за да напълни торбата си... Казах, че митарят има лице валчесто, вежди дебели, брада широка в долната ѝ част и каквото предприеме, с успех го свършва. На възраст е между 40 - 45 години. Брадата му е с черни рошави влакна, а мустациите му също са белег на голяма топлина. Носът му е развит, възкъс, дебел, широк в крилата си - признак на добра дихателна система. Той е човек на чувствата, импулсивен като дете, всякога може да изкаже своята радост; като му пийне половин кило винце, може да скача и се радва, а като изтрезнее, започва да плаче, че жена му била болна. Слепоочните му области са силно развити; ушите възголеми, почти като Толстоевите, като на човек, който взема, но и дава. Той си мисли: "Баща ми и майка ми крадеха, хайде аз да дам, като облагодетелствам другите, пък дано Господ да ни прости греховете." Митарят е с кафяви или винени очи, белег на естествена мекота и добродушие, които чакат само своето време да се проявят.

Главата му е правилно оформена като главата на Сократ. Притежава отлично развити домашни, обществени и религиозни чувства. Отзивчив е и милосърден. Правилно разбира живота, понеже има отличен ум, лишен от софистика, но със силно развита съвест, която му показва грешките, а и той не се свени да ги изповяда и пред Бога, и пред хората, и пред себе си. Няма фалшиви възгледи за своето благородство. Има религия и в нея той е поставил образа на добрия Бог, а не своя. Винаги вярва, че този добър Господ ще го изведе на видело. Има повече вяра в него, отколкото в себе си. Притежава правилна философия и без да се сравнява с по-нискостоящите от него крадци и вагабонти, казва: "Господи, като гледам Теб, ангелите и светите, какво съм аз? Трябва да се повдигна, да бъда като Теб. Грешник съм! Дедите, прадедите и аз човеци не станаме. Ям и пия и съм станал като свиня. Прости ми, че не мога да използвам благата, които си ми дал." А какво казва Христос? Този човек, който осъзнава грешките си, има един възвишен идеал, един ден той ще надмине фарисея. Как може да стане това? Богатите хора се упоават само на своите ренти или доходи и нищо не работят. Те само бистрят политиката и обществения живот. Другите, които стават сутрин рано, работят по 10 часа на ден и независимо че ги сполята несполука след несполука в живота, проявяват постоянство и след години придобиват знания и стават видни хора.

Сега между вас, ще ме извините, има и от двата типа. Христос дава два противоположни полюса, но аз ви съветвам да вземете доброто от единия и от другия, за да формирате благородния фарисейски и митарски характер едновременно. Така ще се прояви третият тип на християнина, на новия човек. Тази е моята мисъл. Ще попитате: "Толкова грешен ли съм в моя живот, как мога да съм фарисей?" Ще бъда откровен с вас. Когато дойде нещастие в живота, задавате въпроса: "Защо, Господи, ме сполята това нещастие? Има други, които са по-големи грешници от

мене?” Тогава не заемате ли мястото на фарисея, този, който спори с Господа? Господ ще ви отговори: “Ти си много праведен, но знаеш ли колко безобразия са извършили твоите деди, с които едно време си бил съдружник?” Като дойде нещастieto, благодарете и кажете: “Малко е то.” Тогава ще бъдете на мястото на митаря. И от Христос ще чуете съкровенията: “Вие ще отидете в дома на Отца.”

Критикувате някой път фарисеите и ги наричате неискрени хора, но знаете ли, че вие, които осъждате фарисеите, сте съвременните фарисеи? Извадете поука за себе си, изучавайки характера на този фарисей, за да се освободите от неговите лоши черти, или ако ги имате, да ги изкорените, да не вървите по пътя на негативния живот...

И в религиозно отношение има фарисеи. Един казва: “Аз съм от православната църква”, друг, че е от евангелската църква, трети от католическата, а четвърти, че е свободомислещ. Радвам се, че си православен, че си евангелист, че си католик, че си свободомислещ, но имаш ли благородните черти на Исуса? - “Нямам ги.” Тогава не си православен, не си и евангелист, не си никакъв. Придобий ги, за да бъдеш такъв. - “Ама аз съм свободомислещ.” - А притежаваш ли благородните черти на честните свободомислещи хора? Под думата “свободомислещ” разбирам човек, който е приятел на истината. Не си ли такъв, ти си първокласен лъжец. И в семейството има митар и фарисей. Мъжът е фарисей, а жената митар. Мъжът е от високо потекло, богат, строен, красив - благороден човек, а жената от просто семейство. Баща ѝ и дядо ѝ - неучени хора, простаци. Той, като я погледне надменно, казва: “Знаеш ли от какво положение съм те извадил?” А тя като се послуши и като няма какво да отговори, ще се сниши и ще му сготви. Всяко помръдване с пръст на фарисея, че не е сготвила хубаво, е последвано от мъмрене. Такава проста, невъзпитана жена аз не искам, изрича фарисеят и я разплаква. На друго място жената пък е фарисей, а мъжът митар. Тя е от богата фамилия, а баща ѝ е издигнал мъжа ѝ, който бил

чирак при него. Жената често му повтаря: "Не знаеш ли с какво благоволение съм те взела? Не знаеш ли как да се обличаш, как да си сложиш връзката?" Днес и двамата - и фарисеят, и митарят, имат нужда да изправят живота си. Христос, като казва, че митарят е по-оправдан от фарисея, се подразбира, че и митарят не е напълно прав, но че в неговите мисли за живота, за Божествения ред има по-добро схващане, отколкото у фарисея. Той иска да каже, че един ден този митар ще седи много по-високо от фарисея.

Ако не искате вие да се смирите, Господ ще ви смири, защото Той смирява горделивите, а смирените въздига. Гордостта и смирението са синоними на тези двамата - фарисея и митаря...

Седем са стъпките, които трябва да извървите, преди да можете да властвате над лошите духове. Нечестивите духове ги е страх от светлината. Първата стъпка, която трябва да направите, е да се обърнете към Бога. Какво означава обръщане? Вие сега сте обърнати с гръб към Бога. Във вашия свят има тъмнина и затова следва да направите "кръгом", и да се обърнете с лицето си към Господа... После идва покаянието, предшествано от преглеждане и ликвидирание на сметките. Прощаването пък е свързано със спасението. Спасението настъпва, след като сме минали двата процеса на обръщане и покаяние. Тогава Христос ще ви каже: "Давам ви нов кредит и ви пращам пак в света да работите."

Четвъртата стъпка е възраждането. Мога да ви го обясня чрез един процес в земеделието. Примерно имате градина, разваляте я и наново я засажда. Започнат ли да се появяват в нея новите ябълки, това явление наричаме възраждане. Тогава у вас ще се породи надежда, че новата градина пак ще ви даде плодове. Така и в християнството, след като се извърши този процес, става възражда-

не. Новото е започнало да пониква. Възраждането е процес на цъфтене и връзване.

Така че след покаянието, прощаването, спасението и възраждането, идва петото - новораждането. При което се освобождавате от кармичния закон на причините и следствията и ставате свободни граждани. Тогава никой не може да властва над вас. Само при тази пета стъпка може да заповядвате на лошите духове, тъй като вече сте ученици Христови. Христос даде на своите ученици власт над лошите духове и ги изпрати да изцеряват и възкресяват хората. Как може да се даде такава власт на някой, който едва се е обърнал към Него и не си е прегледал сметката? Още не са му простили, още не се е възродил, а вече иска да управлява света! Това не може да стане...

Съществуват две крайности в християнството - едни се показват повече смирени, отколкото са в действителност, а други пък се чувстват повече грешни, отколкото са всъщност. И едното е крайност, и другото.

И затова казва Христос: *"Не бойте се от онези, които убиват тялото."* Ако убият вашето тяло, душата ви ще остане свободна, а това е ценното в живота. Всеки друг път, който ви отклонява от Истината, е пагубен и за тялото, и за душата ви. Защото страхливите, малодушните няма да наследят Царството Божие. В правото дело на Господа, в правото дело на човечеството, в правото дело на народа, в правото дело на обществото, в правото дело на дома, в правото дело на индивидуалната душа не бива да има страх, ни боязън, ни малодушие, ни отстъпление от великото начало на живота. Правото е право всякога. Любов и страх са несъвместими неща в човешкия дух, в духа на истинския човек. Там, където е Любовта, страха го няма. А там, където е страхът, Любовта я няма. Любовта е признак на пълнота, на единство на всички сили, чувства и способности у човешкия дух, а страхът е признак на отсъствие на вътрешната хармония на душевния мир.

Идеалът на геройството се изразява в това, когато те поставят на позорния стълб за правото дело, да можеш

с великодушие да понесеш всички страдания и позор, всички хули, злорадства и обвинения на окръжаващите, пък било то и на целия свят, и да кажеш на майка си: “За тебе, която си ме родила в тоя Божи свят, аз жертвам всичко. В любовта ти аз намирам своята последна опора на моята душа. Страхът от света, от онези, които убиват моето тяло, е отживелица. Аз не се боя, защото те познавам. Дали ще ми дадеш смърт или живот, еднакво с благодарност ще ги приема. С тебе и в смъртта има смисъл; без теб и в живота няма цел. В смъртта или в живота бъди ти винаги светлият венец за моя дух”...

Докато човек не се научи да мисли правилно, той ще прави грешки и ще ги изкупва с ред страдания. Писаните неща в книгата на живота са за разумните хора. Те не са за по-нисшите същества, които не разбират тия закони. Сега може някой да попита какво разбираш под думата “вечен живот”. Тази дума има външен и вътрешен смисъл. Под “вечен живот” някои разбират: дълъг безграничен, непрекъснат живот... Често се смесва “вечен живот” със съществуването на човека. Той може да съществува и без да живее.

В човешкия живот има три основни елемента, които никога не се променят, три главни принципа, върху които той се гради. Те се срещат и в граматиката, в логиката и в математиката. Например в граматиката децата учат, че изреченията имат подлог, сказуемо и допълнение...

Ние познаваме само ония неща, които можем да опитаме и да направим...Средата за всички същества и за нашата душа е Бог. А елементът, който носи живот в себе си, е Христос. Условиата, които спомагат за проявяването на живота, се намират в Духа Свети. От това стигаме до следното заключение: Пътят е движението на Духа в разумното приложение на законите в природата. Животът е хармоничното организиране на елементите и развитието

на силите в Божествената душа, а Истината е проявление-то на Единния Бог, Който създава условията, при които човешкият дух и човешката душа могат да се стремят към нещо по-добро и по-светло в тоя обширен свят. Тогава в нашето подсъзнание ще се явят корените на Божественото съзнание, върху които ще се издигне стволът и ще израснат клонищата с листата на нашето самосъзнание, а в неговите вейките пък ще се появят пъпките и цветовете на свръхсъзнанието, т.е. на ангелите. То ще бъде признакът на духовната пролет и човешката душа ще се намери в областта на безсмъртието, извън ноктите на смъртта, греха и престъпността. И така с положителна вяра и с положително знание можем да очакваме неocenимото богатство - плода от дървото на вечния живот, листата на което служат за изцеление на човешките недъзи, а самият плод поддържа безсмъртието на човешката душа и единението ѝ с Бога.

Хората имат много смътни понятия за ония дълбоки закони, върху които почива животът. Светът, в който живеем, се управлява от правила, които Бог е положил отдавна, когато е устройвал вселената и е въвел в нея първия човек. От писанието не се разбира, че Господ дълго време го е учил и му е преподавал небесните знания. Запознал го е с всички основни закони на това голямо здание, в което го е поставил да живее. Показал му е свойствата на билките, запознал го е с качествата и действията на елементите и като го е поставил господар над всичко, казал му е: "Ако спазваш законите, които съм положил, ще бъдеш винаги щастлив, радостен и блажен, и във всичко, което захванеш, ще сполучаваш, но в деня, в който престъпиш Моята заповед, всичко ще се опълчи против тебе." Че това е факт, свидетелствуват двете дървета, за които се говори в Писанието: "дървото на живота" и "дървото за познаване на доброто и злото"...

И каза Господ на първия човек: “В дървото за познание на доброто и злото се крие голяма опасност и в който ден посегнеш на него, ще изгубиш всичко. Елементите, скрити в това дърво, не са за тебе, ти не си достатъчно силен, за да ги владееш. В бъдеще може да ги изучиш, но засега ще се ползваш от всички други дървета, от всяко нещо в живота, но не и от дървото за познание на доброто и злото.”

Няма да се спирам да говоря за дълбоките причини, които подбудиха Адам да престъпи Божествената заповед. Някои проповядват, че трябва да имаме вяра. Действително вяра е необходима - било положителна или отрицателна. Тя е основата в живота. Без нея живот не може да съществува. Съществата, колкото и малки да са, като започнете от микроскопичните и стигнете до най-висшите, всички имат вяра... И така вярата може да бъде положителна и отрицателна. Адам и Ева проявяват принципа на неверие в Бога, когато влязъл Луцифер в райската градина. Повярвали са в него и са оставили Бога. Вследствие на това е станало грехопадението. И апостол Павел казва в посланието към Римляните: “Комуто се подчиниш, нему слуга ставаш...”

Когато старите философи са казвали: “Познай себе си!”, са подразбирали, че човек трябва да познае двата закона на отмерените движения, на “приливите и отливите”. Във вашия ум тези две думи са смътни, но ще се постарая да ви ги обясня. Съвременната наука нарича това проявление “закон на ритмичното движение”. Във всички неща има течение от центъра към периферията и от периферията към центъра, или приливане и отливане; повдигане и спадане, зараждане и израждане... Това става и във вашето сърце.

Апостол Павел говори за закона на плътта като за “закон на отлива”, а за закона на Духа като за “закон на прилива”. Законът на противоположностите включва в себе си закона на отлива, а законът на подобие - закона на прилива... Този закон действа в нашия мозък, в нашето сър-

це и в нашата душа. В организма остават често утайки, от които се образуват болестите, например ревматизмът... Ако сме умни и разбираме закона, там, където има "прилив", можем да поставим силна преграда, голяма стена. А ако сме глупави, ще гледаме брега на бурното море...

Тези два закона на противоположностите и подобие-то са две велики неща в света. Законът на подобие-то е закон на Небето, а другият е законът на Земята, на органи-ческият свят, на плътта...

И апостол Павел казва, че плътта противодейства на Духа и обратното. Не можем да примирим тези два за-кона, немислимо е, защото имат диаметрално противопо-ложно движение. Единият се движи напред, а другият на-зад. Законът на противоположностите е закон, който раз-рушава хармонията и щастието...

Има известни периоди в живота, които влияят върху характера на човека още от самото начало. Ако някое дете се зачене и роди под влияние на противоположностите, то ще стане непременно престъпник без да избегне последс-твията от това, защото родителите му са дали ония елемен-ти, които дават на живота различни посоки. Ако бащата и майката са под въздействието на закона на подобие-то, ще имат много благороден син или дъщеря, с добре развит ум. Така действат тези велики закони. Първите хора, преди да съгрешат, са ги разбирали, но след грехопадението са ги забравили...

Тези два закона действат на Земята. Подобното с подобно винаги се отблъсква. Ако един петел се качи на купището, друг, по-силен, ще отиде и ще го изгони... Така че в света може да има само добро или зло. Две злини не могат да се търпят на едно място, както и две добрини. Све-тия със светия не се търпят, учен с учен - също... Доброто има стремеж към злото, а злото към доброто, затова имен-но онзи, който иска да живее на Земята, непременно тряб-ва да има за приятели лоши хора, а пък лошите - добри. На

Небето законът е друг, но на Земята е така. Онзи, който иска да се събира с добри хора, с хора като себе си, винаги ще има нещастие. Защо? Защото липсва обмяна... Затова Господ прати хората на Земята. У всички вас, които искате да разберете закона на подобие, действа и законът на контрастите и затова сте нещастни. Трябва да излезете от закона на противоположностите и да влезете в закона на подобие, а законът на подобие е самоотричане. Да се самоотречете не означава да изгубите живота си, ни най-малко. Ще замените само една служба с друга...

Христос слезе на Земята, за да установи закона на подобие. Той казва: "Аз не искам да подарувам над вас, а искам да ви науча как да бъдете щастливи и ако ме обичате и изпълнявате Моя закон, ще бъдете честити..."

Христос казва: "*Да се отречем от себе си.*" Това означава да се отречем от своя егоизъм и да влезем в закона на подобие, на Любовта. Излезте и идете на ония места, където можете да намерите елементите, необходими за вашето щастие, за вашето сърце. Не може да сторите това, ако живеете според закона на противоположностите...

Законът на контрастите в живота е неумолим. Той действа в нашите мисли, в нашите сърца и в нашите тела. Милиардите клетки, от които сме сглобени, попадат в известен период от време под влияние на тия два закона на противоположностите и подобие, защото в тях има прилив и отлив. А както казва апостол Павел, плодовете на Духа са: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вяра, кротост и въздържание.

По закона на подобие злото не можем да превърнем в добро, нито доброто в зло. "Старата злоба не може да бъде нова добродетел." Онези, които проповядват Евангелието, трябва да знаят, че никога не можем да превърнем закона на противоположностите в закон на подобие, т.е. не можем да обърнем към Господа един човек, който живее постоянно в закона на контрастите, и да го направим щастлив, както не можем да превърнем жената в мъж.

Безкористието живее винаги при закона на подобие-
ето. Жертва и себеотричане за другите - това е християн-
ството.

Небето и Земята са двете опорни точки, върху които е съграден човешкият живот. Най-дълбоката мисъл, до която проникваме, е първата основа, първата опорна точка. Желанията са втората основа. А това, което наричаме воля, е процесът на градене. Следователно според този принцип човешката воля никога не може да се прояви, ако няма две опорни точки. Само при създанието може да се прояви. Трябва да разбираме добре дълбокия смисъл на Христовото учение. Да не си мислим само, че го разбираме, а всъщност да не го разбираме...

Когато Христос е казал: "Аз съм Пътят и Истината", е посочил двете опорни точки, а "Животът" е процес, който произтича от Пътя и от Истината.

Стремeжът на един дух в пространството е да се впъл-
лти във физическо тяло, а този на детето, е израстването.
Чрез него то тръгва от една точка, стига до известна висо-
чина и започва да слиза, като образува крива линия, която
свършва при друга точка. Младостта и старостта са двете
опорни точки на живота. Има хора, които само кръстос-
ват, но никога не съграждат. Върху двете опорни точки тряб-
ва да се постави крива линия. Това изисква не само зако-
нът на движението, който се изразява в човешката мисъл,
но и законът на полагане, на трупане на материал върху
тия две точки... При оформянето на човека в майчината ут-
роба най-напред се образуват крайниците му и по-късно
се създава белият дроб. Когато дихателната система е
напълно завършена, детето трябва веднага да се роди. Ръ-

цете са продукт на човешката воля. А лицето, носът, устата, дробовите и стомахът - на човешките желания. Мозъкът на човека е орган на мисълта... Според дебелината на сивото вещество можем да съдим за ефективността й...

Когато прати човека на Земята, Господ му каза: "Иди, завладей Земята и елементите!" И понеже не можахме да завладеем голямата Земя, Бог ни даде една малка Земя, която се намира вътре в главата - нашия мозък. Като знаем как да овладяваме нашия мозък, ще намерим законите, чрез които ще завладеем и Земята.

Ако не можете да владеете вашите мозъчни центрове, вашите чувства, ако не можете да насочвате вашата воля, как ще управлявате друго извън вас?

С тази беседа искам да ви наведе на мисълта да започнете да градите вашия живот. Никой не може да положи друга основа освен тази, която Христос положи. Е, каква основа положи Христос, как живя Той на Земята? При изброяването на деветте блаженства Той дава девет правила, по които човек трябва да живее. Той е дал още и два велики закона: любов към Бога и любов към ближния. Това са двете опорни точки, върху които трябва да градите вашия живот. Върху тях трябва да се изгражда съвременният обществен живот и семейството. За да намерите двете опорни точки, върху които трябва да градите вашия живот, трябва да направите крива линия и да започнете изграждането...

Иисус и Христос - двете думи означават две опорни точки. Иисус - това е страдащият човек на Земята, човешката душа, която страда, но постига своето спасение. А Христос е Човекът, Който е победил, Който служи на Бога, Който е готов да се жертва...

Мъжът и жената - това са двете опорни точки, върху които се гради животът.

Само Божественият закон може да регулира и облагороди човешката любов, защото от голяма любов човек може да умори този, когото обича, да му изсмуче всички

чувства, да му открадне сърцето, да го умори. Това не е любов, това е незнание, това е паразитство...

За да можем да се повдигнем, трябва да изменим формата на своята глава, на своя ум, на своето сърце и на своя характер. Тогава ще почувстваме великото съзвучие на живота в своя дух, ще преминем в чина на ангелите и ще се приближим до Небето. Това е то, новото основание на човека.

В живота на Христа има три периода, които са важни - има ги във всеки живот: раждане, смърт и възкресение. Когато Христос се роди, ангелите се явиха на Небето и възвестиха "мир между човеците". Значи Христос се роди тържествено, но виждаме, че този тържествуващ Христос трябваше да умре с най-позорна смърт. Пита се: защо трябваше така да умре?... Ще направя едно малко съпоставяне. Как се появи смъртта в света? Знаем, че когато Адам беше в рая, Бог изрази живота и смъртта във вид на две плодни дръвчета, от които едното нарече "дърво на живота", а другото - "дърво за познание на доброто и злото". В чисто окултен и мистичен смисъл под "дърво на живота" се разбират всички стремежи на природата към Божеството, стремежът, който върви от долу на горе. Той е приливът, който расте. Дървото за познание на доброто и злото обаче идва от горе на долу. А как се е родила смъртта? По най-естествен път. Ако пуснем два влака от две противоположни страни да се движат към една и съща точка, какво ще стане? - Катастрофа. Адам се намери между два такива влака и като не знаеше как да избегне катастрофата, умря... Именно затова Христос дойде на Земята, за да вмъкне хората пак в първоначалния поток на живота, в обратния процес, който наричаме възкресение. За да можем да разберем това учение, трябва да разберем учението за Отца и Сина, и Светаго Духа. Какво трябва да се разбира под Отца? - Учението на Божествената мъдрост. Под Сина? -

Учението на Божествената любов. Под Духа? - Учението за въздигането, за еволюцията на човека...

Сега именно се намирате в процеса на Духа, който извисява хората и който трябва да въздигне Христа в нас... Съвременните хора са заразени от възгледа, че човек не може да възкръсне, да оживее изново. Именно там е най-голямата измама в сегашния живот.

Човек може да възкръсне така, както може и да умре. Това са две относителни неща. Влезеш ли в противоречие със силите, които действуват в природата, твоята форма ще се разруши. Не разбереш ли законите, ще бъдеш смачкан...

Трябва да се освободим от известни спънки, които съществуват в нашите души. Ще приведа един пример и ще обясня един велик закон, който регулира живота. Няколко души моряци напуснали парахода, за да се разходят из един европейски град. Обикаляли насам-нататък из града, влизали в разни кръчми и се напили. На връщане се качили в лодките, но забравили да ги развържат от колците, за които били привързани, и започнали с веслата да гребат. Гребали цяла нощ, като мислили, че наближават парахода. На сутринта обаче видели, че все на брега стоят... Хората не могат да възкръснат именно по тази причина - защото са завързани за колеца... Така са вързани всички човеци. Те трябва да имат идеал. Какъв? - Такъв, който да ги тегли към Небето... Имаш съмнение в ума си, имаш важни въпроси, които не си разрешил - отвържи лодката си, загреби с веслата и върви към целта. Ние не можем да избегнем последиците на причините. Мислим си, че нашите мисли и желания не упражняват никакво влияние; а всъщност всяка мисъл, колкото и слаба да е, упражнява влияние. Мойсей казва във Второзаконието, че Бог въздава за престъплението до четвъртия род. За сто години едно престъпление трябва да се ликвидира... Този закон работи и в нашите мисли и чувства... Никога не трябва да даваме място в ума си на лоша мисъл, защото тя ще си изработи своя форма и в бъдеще, когато и да е, ще ни спъне.

Приемем ли в нас великата мисъл за Христа, а не отвличената, че Христос стои от дясната страна на Отца, и че Той е силата, проникнала в цялата ни земя, тогава ще настъпи спасението.

Когато разпнали Христос, настъпил мрак и хората почувствали тази тъмнина. А в Писанието се казва, че Христос е влязъл в ада и проповядвал там учението си, и всички, които го слушали, напуснали ада и дошли на Земята. Не бяхте ли и вие там, когато е проповядвал Христос? Бяхте, но сте забравили. И какво ви каза Христос, когато слезе за да ви извади от тъмнината? “Идете и не грешете вече, защото ще раждате черни деца и ще идват страдания след страдания.” Но понеже Христос е на Земята, Той ще избави човечеството. Няма сила в света, колкото мощна и да е, която да може да противодейства на Христовата. Той казва: “Овците, които Отец Ми е дал, никой не може да вземе от ръцете Ми, понеже няма по-голям от Отца Моего.” И ако някой път проникне съмнение в душата ви, то е вашият черен баща. Скъсайте връзките си с него! Чистата душа никога не трябва да се преплита с нечиста... Сега знаете ли защо страда Христос? Кръстът показва човешката къща. А кубът, когато е разгънат, представлява кръст, и Христос бе разпнат на този кръст.

Бог казва сега: “Измий къщата си, разтвори прозорците и всичко пречисти”... А някои в църквата казват: “Целуни кръста”. Но този кръст трябва първо да се пречисти. Той е вътре в ума и в сърцето на всеки. Всички сме живи кръстове и когато ги въздигнем в сърцата си, ще поставим една окръжност, която символизира вечността. И ще направим от кръста едно колело или витло, за да се движи.

Следователно Христос със своето учение иска да покаже основните закони, чрез които можем да променим реда на нещата. Първо трябва да имаме идея за това, и, второ, да се стремим да я постигнем. Съвременните хора все още не успяват да я постигнат поради една проста причина, че се ръководят от своя неумолим егоизъм и всеки

желае да бъде пръв. Един художник много добре е представил това в една своя картина. Нарисувал планински връх, на който се издигал идол и милиони хора го гледали. Но щом един от тях искал да се изкачи и да стигне до идола, другите го хващали и не го пускали. И така хората постоянно се борели помежду си и никой не се изкачвал горе на върха. При надбягванията в олимпийските игри в стара Гърция онзи, който стигал до целта пръв, взимал венеца. В подвига на Христа обаче, всеки може да вземе този венец, стига да се постарее да приложи Христовото учение.

Всички трябва да имаме синовни отношения към Бога и да изпълняваме задълженията си към своя Баща. Той не слезе на Земята, а прати Сина Си. И ние трябва да се жертваме в тоя свят като Него. Мнозина ги е страх от жертва и казват, че в нея няма живот, затова в недоумение остават пред думите на Христа: “Ако не ядете от плътта Ми и не пиете от кръвта Ми, няма да имате живот вечен.” Ние всеки ден ядем, за да живеем. Нима това житно зърно, тия треви, чиито сокове прием, не умират и не се жертват за нас? Но те казват: “Ние умираме, стига вие да станете хора.” Колко милиарди същества ни служат? А какво правим сега на Земята? Занимаваме се със схоластични въпроси като ония стари богослови в средните векове, които философствали колко дяволи играят на върха на един нож. Все с това се занимаваме и ние...

Христовото учение съдържа в себе си смисъла на живота. Между две велики епохи винаги има една низина. Ако разгледаме нашия мозък, ще видим, че и той има вдлъбнатина и издатина. Благодарение на тия бразди може да циркулира човешката мисъл ... Ще има слизване и качване, докато се разбере, че еволюцията е движение по една начупена линия. Обаче, след като човек изучи Христовото учение за кръговото движение във вечността, ще влезе в дру-

га еволюция, която няма да върви нагоре и надолу, а ще бъде в кръг.

От друга страна, учението на Духа, е учение реално, което съвременните хора отричат. Когато Божественият Дух у нас работи, Той подразбира единството и множеството. Отец е сътворил нещата. Духът е множество от единия и другия полюс, а Христос представлява соковете, които постоянно текат в Дървото на живота. Духът символизира условията, в които живеем.

Сега ние сме мъртви. В Небето сме насадени с главата надолу. Трябва да се пожертваме, за да станем разумни клетки, да станем едно с Христа и като минем през Неговото тяло, през Неговия ум, през Неговото сърце, само тогава ще можем да се тонираме, да разберем дълбокия смисъл на нещата. Разбира се, тия неща са много отвлечени и ако бих се впуснал да ги обяснявам, ще се отдалеча от темата си, а това няма да ви ползва.

Христос е дошъл на Земята да ни пригответи да посрещнем без страх Истината. Най-напред трябва да разберем кой живот ни води към спасението. След това трябва да минем през друг процес, за който Той казва: *“Ако се родиш свише, ще видиш Царството Божие.”* И на Никодим е казал, че ако се роди от вода и дух, ще може да влезе в Царството Божие. Значи има две раждания, но не прераждания, защото прераждането подразбира всеки процес, в който има прекъсване.

Законът на новото раждане се състои в това човек да изпълни волята Божия. И не е мъчно да я изпълни. Мъчнотията лежи винаги в дълбоките причини на неразбиране на живота. У съвременните хора има склонност да критикуват и да виждат грешките на другите...

Настъпил е последният час! Всички трябва да възкръснем и ще възкръснем. И при това възкресение трябва да се запитаме не дали е възкръснал Христос, а дали е наблюдавало нашето време да възкръснем - това е въпросът. Питат ме дали Христос е лежал три дни в гроба. Вие от осем

хиляди години все в него лежите. Не ви ли е достатъчно това време?...

Как ще ви намери Христос? Ако камъкът на вашия "гроб" е затворен, ще каже и на вас: "Лазаре, излез навън!" Вашите близки и приятели трябва да ви направят тази услуга, да отместят камъка от "гроба" ви и тогава Христос ще ви каже: "Станете!" И ще възкръснете...

На всички, които ме слушат тази сутрин, аз отвалям вашите "надгробни" камъни. Христос иде!... Той ще застане пред отворените ви "гробове" и ще каже: "Излезте вън!"...

Но да дойдем до основния закон, седмия и най-велик закон на природата - закона на рода. Външните форми са резултат на вътрешните различия, които съществуват между мъжа и жената. Всяка черта на човешкото лице се дължи на една вътрешна и дълбока духовна причина. Ако ви попитам какви искате да се родите, всички ще пожелаете да се родите мъже. Ала би ли имало прогрес тогава в света, ако всички се родят мъже? Нали Бог най-напред направи мъжа, който заяви: "Тази работа не мога да я свърша. Как ще обработвам сам толкова голяма градина като рая? Дърветата, които са в нея, пък и животните не могат да ме разберат." А Бог му отговори: "Много добре, аз ще ти сътворя другар като теб, който ще ти помага."

И така на сцената се появи този велик закон, който движи света. И никакво развитие, никакво облагородяване не би имало, ако той не съществуваше. Не гледайте само външната страна на нещата... Най-голямото благословение е, когато човек знае да създава и отхранва. Как може човек да не сътвори една добра мисъл или едно добро желание в себе си? Раждането е творчески принцип, който от нищо може да създаде нещо. Онзи принцип, за който Христос казва: "Отец живее в Мене, но никой не го е видял." Бог никой не е видял, никой не е видял Бащата на

света, а познаваме майката. Бог се явява в нас като майка, която твори, храни и възпитава. И казва се в Писанието: *“Христос дойде на Земята да ни изяви Отца.”* Според същия закон човекът, който е слязъл от Небето, първоначално е приличал на онова малко пясъче, безформено, нищожно, скрито в морската мида, но Божественият Дух, след като е работил дълго време, го е превърнал в един бисер. Ако имате сега някаква цена, следва да благодарите на туй Божествено съзнание, което е работило дълго време над вас... Всичко, което ви дава цена, то са ония ваши благородни мисли, желания и дела, които един Божествен Дух е начертал върху вас. Само чертите, които може да постави Бог върху вашия мозък, върху вашето сърце и душа, те ви дават цена. И съвременните учени хора твърдят, че толкова мисли може да произведе вашият мозък, колкото повече гънки притежава...

Има известни черти върху лицето ви, които показват, че сте добри и справедливи, че има у вас любов, че сте мъдри и истинолюбиви. Следователно хората са една написана книга, върху която се “четат” техните качества.

Някои ме питат: “Ти слушал ли си Господа, чул ли си Го? Отговарям им: Не само Го слушам, но Го и виждам, виждам Го, като ми говори, и слушам, и чувам Неговите думи. Човешките думи може само да се слушат, но Господните може да се виждат. Бог, Който е слава, се възплътил в Христа и е станал видим. И всеки един от вас е Божествена слава, изказана, възплътена, видима, а вие ме питате сега чул ли съм и говорил ли съм с Господа. Две хиляди години Го чувам. Христовото учение е една отлична философия - не философия, с която пипаме в мрачината, но философия, с която може да виждаме, да пипаме, да миришем и да вкусуваме... Тази философия има отношение към живота, към една велика реалност, която трябва да проверяваме всеки ден, всеки час, всяка минута и всяка секунда, понеже трябва да работим и да градим, а не да се питаме само защо идват нещастията. Нали имате положителна

философия, умни хора сте, измервате пространствата и небето, знаете колко звезди има на него; правите разни съединения с кислород, водород, азот, а не можете да уредите вашия дом? Следователно има неща, които не знаете... Всяко нещо е постижимо, но изисква време за разбирането му... И сега задавам ви този въпрос: Като дойдете пак след хиляда години на Земята, какви ще бъдат вашите възгледи? Разбира се, ще бъдат като сегашните плюс още нещо. Хората не трябва да са еднакви. Законът е такъв, че те по същество са еднакви, но различни по степен на съзнание. Винаги трябва да съществува разлика между тях. Това е Божествен закон. И ако искате някой човек да ви обича, между него и вас трябва да има разлика, но тя трябва да бъде хармонична, както в тоновете на музиката има различие. И именно в хармоничното съчетание на това различие се крие красотата, от която се възхищаваме.

Жената е емблема на Любовта, но у мъжа се намира друга Божествена сила, която се казва Мъдрост. Когато Любовта и Мъдростта се оженят, ражда се Истината. Искате ли да узнаете Истината, трябва да намерите баща си - Мъдростта, и майка си Любовта, и те, като ви родят, ще ви кажат кое е Истина...

Да станем проводници на Божия закон, който да завладее всички умове и сърца, да станат всички - и мъже, и жени, и деца - синове на Царството Божие, да заживеят на Земята живот, какъвто трябва. И сега, когато хората ми се оплакват, че големи нещастия са ги сполетели, аз им казвам: "Радвам се, че вашите затвори се разрушават, вашите стари убеждения падат, защото, ако от едно шише не се излее застоялата вода, не може да се сипе в него нова." Когато Христос дойде, евреите трябваше да се "пречистят" по същия начин и да заживеят нов живот, вместо това те Му заявиха: "Ние Мойсея познаваме, тебе не познаваме. Ти искаш да образуваш секта." Но Той, както виждате, не образува секта, макар че от еврейско гледище беше еретик... Някои ме питат: "Ти правоверен ли си?" Може да бъ-

да правоверен пред Бога, но от гледище на църквата да не съм такъв. И на Христа казваха, че иска да унищожи еврейския народ, но след 2000 години не трябва да разсъждаваме като евреите. Питам: Какво спечелиха евреите, като разпънаха Христа? Нищо - разпръснаха се по целия свят. Да се разпне човек, от това по-лесно нещо няма - четири гвоздеа стигат...

И Христос, като дойде на Земята, не дойде да спасява благородните и праведните, а онези остри "пясъчета", за които слезе в ада, за да ги извади навън. И за да се извадят бисерите от мидата, трябва тя да се вземе и разтвори. Според същия закон се "хващат" хората на Небето. И като се "разтворят" и се намери в тяхната душа бисер, той се изважда...

Това, което може да промени вашия живот, то е разбирането на Божествения закон и приложението му в живота. Ще правите много грешки, ще правите с хиляди, за тях Господ няма да ви съди. Той ще ви прости - уверявам ви, че ще ви прости, ако научите Божествения закон и работите. Но ако след сто грешки не сте научили никакъв урок, Господ няма да ви го прости...

И когато Христос каза на Петра: "Давам ти ключовете на Царството Божие", Той имаше предвид дълбокия вътрешен закон, че между мъжа и жената трябва да има винаги едно съществено различие. В това различие стои основата на обичта, която изпитва мъжът спрямо жената. В деня, в който жената измени позицията, в която Бог я е поставил, мъжът ще престане да я обича. Каквито и диаманти, пръстени, огърлици и копринени рокли да сложи, никаква външна сила няма да е в състояние да накара мъжа ѝ да я обича. Мъжът е Господ за жената. Тя трябва да вижда, че Господ живее в него, и за да я обича, тя трябва да заслужи любовта му, като извърши някаква работа заради Него. Понеже сам не може да слезе на Земята да ра-

боти, Той ни дава ум, сърце и сила, за да завладеем Земята; да поставим ред и порядък, в замяна на което Той ще ни изпрати всички добрини...

И когато Христос казва на жената: *“Обичай ближния си като себе си”*, подразбира да обича мъжа си като себе си. Същото е и когато казва на мъжа да обича ближния си, подразбира да обича жена си като себе си. И ако вие дадете тези примери, тогава вашите синове и дъщери ще ги следват. Това е то създаване на бисери - алхимическият закон, приложен на физическото поле...

“Но вие не се наричайте учители, защото един е нашият учител - Христос, всички вие сте братя.”

Христос схваща тия думи малко по-другояче, отколкото обществото. От чисто органично гледище в света има няколко института, които са Божествени: бащата, майката и домът. По-благородно и по-светло учреждение от дома няма и по-високо от званието на баща и майка пак няма. Наистина има много бащи и майки на Земята, но те всъщност са пъстроци и мащехи. По отношение на органическия свят бащата и майката играят важна роля, тъй като с кръвта си предават на децата качествата на своите души. Възпитанието на децата се обуславя от способностите, които майката влага в детето още в крехката му възраст. Под думата “кръв” подразбирам не обикновената кръв, а онази, която във всички случаи в живота остава неизменна или една и съща. Няма да се спирам сега подробно върху разликата. Едно само мога да кажа, че тя не е оная преходна кръв, а друга, която като есенция розово масло излиза над розовата вода и има истинска цена. Благородните зародиши, които майката влага в кръвта на детето, са ценна есенция, която по-късно се развива и разнася благоухание у окръжаващите на порасналото вече дете. След това нищо не може да се вложи и посее у човека. Това,

което съвременните хора наричат "възпитание", то е просто дресиране. При майчиното възпитание процесът е в корена. Там се образуват и видоизменят умът и сърцето на детето.

Това е и положението на учителя по отношение на духовния живот. Да бъдеш учител, това означава да родиш някого. Христос не казва: "Не учителствуй", но казва: "Не вземай званието учител"...

Доброто учителствуване подразбира акт на висше самосъзнание, един чисто духовен процес, по време на който между учителя и ученика да има пълно съзнание за задачата, която трябва да изпълнят; да съществува онази обмяна, каквато се наблюдава между майката и отглежданото от нея дете. Учителят да предаде известни истини и ученикът да ги използва както трябва... Под учител се разбира човек, който може да научи другите как се гради в ума и сърцето, който разбира дълбокия смисъл на елементите, обновяващи и изграждащи ново духовно жилище или тяло, с което, както казва Писанието, един ден ще възкръснете. Господ чака да се сътвори това тяло...

Затова казва Христос: *"Един е вашият учител."* И защо хората Го обичат? Защото Той е дал нещо на света. - "Дадох живот на онези, които го нямат, за да имат този живот преизобилно." Щом искате да станете учители, какво сте готови да дадете на оновова, когото искате да учите?

Онзи, който не е осенен от Дух Божий, няма право да учителства, защото ще престъпи Божествения закон. Когато схванем дълбокия смисъл на тия Христови думи, които имат вътрешен и външен израз (сега аз говоря за вътрешното християнство - за онова, което може да ни свърже с всички области от невидимия свят), тогава ще разберем смисъла на учителствуването...

Учителят в пълния смисъл на думата трябва да бъде чист като кристална вода и образец във всичко. В него не трябва да има никаква сянка от колебание, двоумение и неверие. Христос, като дава това указание, иска да ни по-

сочи голямата опасност, на която се излагаме, и голямата отговорност, която поемаме пред Него за осакатяването на някои души. Всяка майка, всеки учител, които не знаят да възпитават, ще бъдат наказани.

Сега възгледите, които съвременните хора имат за Божиите закони, за Небето, за ангелите, са смътни и погрешни...

На Земята един между ангелите е Учителят, а между боговете е Бог.

Нека всички българи се обърнат към Бога. Аз им гарантирам, че всичко ще бъде в ред. Но ако продължат да носят сегашните глави, по 39 тояги ще получат. Така е писано в Божествената книга.

Да бъдеш духовен, ще рече да си в съприкосновение с окръжаващите условия, със средата, с почвата, върху която живееш, да знаеш правилно да реагираш на тази почва, среда и условия - елементите, които създават живота. Най-високото положение, което може да заеме човек, то е, когато умът, сърцето и душата му са в максимално развитие... Познавам хора, които уж разбират окултните закони, но не могат да служат на Бога. Като ги знаят, те трябва да умеят да ги прилагат поне за своето собствено развитие...

Казваме, че сме венец на създанието на света. Да не лъжем и себе си, и Бога - ние не сме венец; венец са само ония, които са завършили своето развитие. Ние, които още "крякаме в блатото", не сме друго освен жаби; ние, които искаме пари и къщи, които сме готови да продадем и Господа за тях, не сме венец на създанието, а венец на падението, на ада. Сега сме изправени пред дилемата: можем ли да вървим дълго време по този път? Съвременното човечество е достигнало оня предел, където, ако направи още една крачка, всичко изгубва, но една крачка в обратна посока. При една крачка напред или нагоре бъдещето му

ще бъде велико. Така че ние трябва да се замислим къде отиваме и да се отречем от преходното, което ни води към падение.

Следователно, за да можем да израснем, трябва да влезем в пътя на развитието. Тогава ангелите ще вземат участие в нашата работа. А за да вземат участие, трябва да им платим нещо. И за да ни "посеят" един ден наново, при по-добри условия на живот, трябва отсега, докато сме на Земята, да се подготвим. Ако се храним със словесно мляко, ще се приближим до тях, след това и до Христа...

В това подвизаване искам да изчезне от вас всеки страх. Който иска да се подвизава в Христа, не трябва да се плаши от нищо. "Опечете" вашите съвести в Божествения огън, както рибата, която ловите. Рибата или трябва да се опече, или да се осоли. Същото е и при човека - среден път няма, иначе ще се "вмирише". Затова изразът на Христос "Ако солта се обезсоли" трябва да се разбира, че ако не сте обезсолени, ще бъдете изхвърлени вън, когато ви сложат в кацата. Аз бих предпочел да ме опека, а не да ме осолят: За света е солта, а за нас е огънят. Процесът на огъня е по-добър, защото той е процес на растене, на живот; а осоляването е процес на съхранение. Това означава, че вие можете да бъдете в две положения: или в положението на растене в Божествената градина, или зародиш в Божествения хамбар...

“И никой не налива ново вино в мехове вехти... Но трябва да се налива новото вино в мехове нови и се завардят и двете.”

/Ев.Лука, 5, 37-38/.

Тази малка притча е класическа по израз и съдържание. Христос прави велико обобщение на идеите, като казва, че никой не бива да налива ново вино във вехти мехове, защото последните ще се пръснат. Трябва ли да вземем казаното в пряк смисъл? Не. То е вярно в преносен смисъл. Прави се аналогия на новото учение с ново вино и на старите хора със стари мехове. Старото вино като прекипяло може да стои в стар мех, но новото, понеже ферментира, ако се налее в стар мех, ще го пръсне. Тази притча съдържа една скрита мисъл, един велик закон, че за Божествените идеи, които се влагат в този свят, са необходими нови мехове, по-еластични, да издържат напора на ферментацията, т.е. хора, които имат ум и сърце, възприемчиви за новата истина. Когато умът е ангажиран със стари идеи, мисли и чувства, новото не може да проникне в него. С други думи, в старите форми не може да се очаква да се прояви сила за подвиг... Та който иска да възприеме новото учение, трябва да се освободи от старите “мехове”. Ако нямате нови “мехове”, стойте настрана. Ще дойдат други хора и в тях ще се “налее” новото учение. И у вас може да стане, но първо трябва да продадете старите “мехове” - да се освободите от всички желания и пороци, които ви спъват при възприемането на новото учение...

И така, Духът е условие за свободата. Под думата “свобода” разбираме вътрешния смисъл на нещата и техните отношения - отношенията на мислите, желанията и волевите подбуди, които се проявяват в света. Където има жива душа, там има и движение, което пък е резултат на волята. Но това движение може да върви в определена посока, а може да върви и в разни посоки.

В Новия завет се казва: "Където е Духът Господен, там е свободата." А на друго място, че "Син Божи ще ви освободи". Синът и Духът са едно и също нещо. Синът е проявление на Бащата, а Майката, както слънчевата светлина е израз на вътрешното състояние на Слънцето - по нея го познаваме. А как можем да познаем човека? По светлината на неговите мисли, желания и действия.

У религиозните хора съществува една опасност да станат два пъти по-лоши от светските хора. Затова понякога не се радвам, че хората са религиозни. Под думата "религиозен" разбирам човек, вързан за нещо, както са вързани с въже кравата, конят и другите животни. Например, като се каже за някой, че е свързан с къщата, значи е религиозен. Религия е и свързването с някоя политическа партия или с някое учение. Да, учение, но какво? Ако си свързан с едно учение, което те понижава, което ти отнема свободата, то е отживяла религия, стар непотребен мех. Можете да го наричате още както искате, важното е как и по какво ще се познае, че имате връзка с Божествения Дух? Ако се отличавате със своите мисли, желания и действия, както и със силата на своята свобода. И навсякъде, където влезете, ще носите тази благодат. Под думата "свобода" в съвременния живот се разбира светлина...

И така какво нещо е религия? Тя е едновременно наука за формите и наука за Божествената любов. Ако изучите само външната форма, а не вътрешното ѝ съдържание, много ще се заблудите. Религията, с която искаме да служим на Бога, в какво се изразява? Христос казва на едно място: *"Огладнях и не ми дадохте да ям; ожаднях, и не ме напоихте; странник бях, и не ме прибрахте; гол бях, и не ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не ме посетихте"* /Мат.25: 42-43/.

Ето за това ще съди Господ света. Вие може да се молите десет пъти на ден като старите фарисеи по улиците, може да заприличате и на онази майка, която е започнала да се моли, че е прегоряло яденето ѝ, но това не е

нищо друго освен психическо пиянство. То не е религия...

Всеки вътре в себе си нека да забрави другите какви са, а да мисли, че той е по-грешен от тях. Това е правило. Като сте в това положение, не ви съдя, но понеже искам да излезете от него, посочвам ви начин, по който можете да излезете. Следвайте Духа, който е във вас. Щом искате свобода, дайте и на другите. Искате ли любов и справедливост - дайте ги и на останалите. Подобно с подобно се привлича - това е закон. Ако обичате хората искрено и чистосърдечно, и те ще ви обичат... И срещнете ли някой, не му казвайте, че го обичате, не му говорете за любовта си, защото тя изчезва. Тогава всъщност вие не го обичате. Човек, който най-много говори за любов, най-малко я има. Онзи, който най-много говори за свобода на духа, най-малко я има и най-малко я дава на другите. Ако моите отношения към вас не са каквито трябва да бъдат, няма да е сладка проповедта ми и няма да звучи като музика. Музика, която да създава благородни пориви и да принася полза, а не онази, която оставя у човека само едни гъделичкания, без никакво извисяване...

Когато говорим добро за другите хора, печелим, а когато говорим лошо за тях, те печелят. Такъв е законът. Ако съзнателно го правите, за да печелят те, ще се радвам за това ваше самоотричане, но тогава пък не се оплаквайте...

“Но и всичките косми на главата ви са изброени. И така не бойте се: вие от много врабчетата сте по-добри.”

/Евангелие от Лука, 12:7/

С много аргументи, факти и логически заключения трябва да се убеждават съвременните хора, че има Божес-

твен промисъл, Който чрез известни закони направлява човешкия живот. Всички мисли, желания и действия се определят от тях. Понякога това, което ни се случва в живота, което е странно за нас, го тълкуваме неправилно и в резултат на това създаваме с течение на времето в редица поколения една странна философия, че всичко в света е произволно, т.е. че няма ред и порядък и че правото е на силния, на умния, на хитрия и т.н. Има ли нужда да доказвам, че това е голямо заблуждение?

Като изучаваме живота на Христа, виждаме, че Той винаги е обръщал внимание върху малките неща. Като е казвал на учениците Си: "Не бойте се, вашият живот е осигурен", им е давал примера с петте врабчета и как нито едно не паднало на земята без волята на Отца. Защо в този пример Христос не е говорил за едно врабче, а е взел числото пет? Тук Той разкрива един закон, при който всеки намиращ се под неговото влияние и на числото пет "пада" без волята на Отца.

За да можем да мислим правилно и логически, трябва да разбираме източника на нещата. Ако има нещо разумно в съвременните науки, то е това, че те установяват, че в света съществуват принципи, които регулират отношенията между елементите и телата. И никой не може да ги престъпи, без да понесе последствията в един или в друг смисъл.

И така очертават се три вида хора: едни, които схващат нещата по Божествен начин, други - по човешки и трети - по дяволски. При първото положение нещата се приемат, както са отредени в началото от Господа; при второто - човек мисли, че Господ не се меси във всички неща и че ние трябва да се намесим и да ги произгладим. Когато Бог направи една работа, казваме: "Господ не е могъл да я дооправи, чакай да я коригираме." Трето положение е, когато всеки сам иска да стане Господ. Преди хиляди години хората са възприемали нещата по Божествения начин, но при падението си те са изгубили това схващане. За да не се

загубва то, знанията трябва да се циментират чрез Божествената Любов...

Пилат зададе въпрос на Христа: "Що е истина?" Ето един дълбок философски въпрос. Лесно е да се зададе, но мъчно е да му се отговори. Истината в себе си е нещо конкретно, реално, неизменяемо - вечна светлина, вечна мъдрост, вечна любов, вечна правда, вечен живот. Но самото пък определение изисква да установим по-конкретно какво нещо е истината. Ще се спра на израза: Истината е, която дава свобода. Свободата е стремеж на човешкия ум, сърце, душа и дух. Свободата - това е живот, а животът е предназначен за търсене на Истината. Но нека да я търсим не по пътя, за който Толстой разказва в своята книга "Моето обръщане". В нея той говори за един свой сън, който ясно характеризира душевното му състояние преди обръщането му към Бога. "Виждам се, казва авторът, легнал на легло, което нито ми е много удобно, нито пък ми е приятно. Обръщам се да видя какво е това легло и от какво е направено - от желязо или от дърво, и забелязвам по едно време, че пръчките на леглото откъм главата и краката ми започват една по една да падат. Накрая остава под кръста ми само една пръчка. В това време чувам един глас: "Не мърдай повече нито с главата, нито с краката - пази равновесие!" Тогава видях под себе си един голям стълб и бездънна пропаст"...

Често пъти някои философи, които лежат на гърба си и изследват Божествения свят, намират, че само една пръчка остава под кръста им и Господ им казва: "Пази равновесие!" Когато изследвате истината, трябва да стоите изправени на краката, а не да лежите на гръб. Само умрелите лежат така. Взимам думата "умрял" в преносен смисъл - човек, който не мисли, който е ограничен. Трябва да бъдете обърнати на изток, та, като се зададе Христос, да Го посрещнете. Мнозина постъпват като Толстой...

“Истината ще ви направи свободни.” Истината е реална, тя е същинският живот. Да не мислите, че е нещо въображаемо. Тя е свят, който има своята красота, своите краски, тонове, музика - свят, който е съществувал и ще съществува винаги. Христос казва: *“Който разбира този свят, тия закони и сили, той ще бъде свободен.”* И още: *“Аз за това се родих - да свидетелствувам за Истината.”* И тогава Пилат Го попитал: *“Що е истина?”* Съвременните хора имат странни понятия за Господа. Господ - това е Истината. Когато един ден вие се почувствувате радостни и весели и започвате да пеете, тогава Истината - живият Господ, е у вас. Помислите добро, направите добро дело - Господ е с вас. Истината е движение, подтик. И когато Христос казва: *“Аз съм Пътят”*, подразбира, че човек трябва да се движи, да не стои на едно място като някое вързано животно.

В този свят нещата са математически определени, няма нещо непредвидено или случайно. Вашият живот, страданията, мъките и терзанията - всичко е предвидено. Те са плюс и минус. В Истината влизат четирите математически действия: събиране и изваждане, умножение и деление. Който има много, събира; а който има малко, и той събира - само че събирането тук е различно. Имате две хиляди лева, но в зависимост дали са с минус или с плюс - следва да давате или да вземате. Това ще определи отношението. Ако кажете: *“Аз имам две хиляди години”*, и поставите знак минус, подразбирам, че в миналото сте живели две хиляди години порочен живот. Ако кажете: *“Две хиляди години плюс”*, подразбирам, че сте живели живот отличен и следователно наистина сте богати.

Христос казва: *“Истината ще ви направи свободни.”* Свободата е необходимост за мъжа и жената и върху нея почива целият обществен строй. Всеки се стреми към свобода и има право да живее свободно. Но тази свобода ще му се даде дотолкова, доколкото той може да използва благата на Истината.

Страданията на един народ са необходими, както и тези за отделната личност. Мъченията и изтезанията са наши изобретения...

Истината е независима от вашите и моите схващания. Дали ще мислите по един или друг начин, дали се приближавате или отдалечавате от нея, вие няма да измените нейните отношения. Тя винаги съществува, каквато си е, в този свят, който е създаден много разумно. Виделината, която имаме, произтича от светлината на Истината. Любовта идва отгоре, от Истината, и когато тя завладее света, ще ви направи свободни. Любовта винаги има стремеж към Истината. Красотата е също неин израз. Каквото е красотата за човека, такава е Истината по отношение на Божествения свят. Тя е едното лице на този свят, който е свят на хармония и на красота. И когато кажете: "Защо сме нещастни?", Истината ви отговаря: "Защото сте невежи, защото престъпвате закона"... Истината е наука, от която трябва да научим какви трябва да бъдат взаимните разумни отношения между хората. Докато човек не приведе ума и сърцето си в равновесие, в съгласие с Истината, не може да бъде свободен. Само по този начин ще може да се съедини с Божествения свят.

Мнозина питат: "Не може ли без страдания?" - Може. "И без мъки и изтезания?" - Може, разбира се! Но страданията са необходими за еволюцията на човека. Човек иска да изучи света, затова задължително страда. А Земята е място на страданията...

*“Марта се мълвеше за многото
служуване; и застана, та рече:
Господи, не грешиш ли, че сест-
ра ми ме остави сама да служи-
вам? Речи ѝ прочее да ми помог-
не. Отговори Иисус и рече ѝ: Мар-
то, Марто, грижиш се и се мъл-
виш за много неща; но едно е
потребно: а Мария избра добра-
та част, която няма да се от-
неме от нея.”*

/Евангелие от Лука, 10:40-42/

Върху образите на Марта и Мария много се е гово-
рило. Те представляват два принципа в човешката душа -
активният и пасивният. В Марта и Мария откриваме две
жени с два противоположни характера и две състояния на
човешкото сърце: едното е тихо, спокойно и безмълвно, а
умът е отправен към един вечен принцип, другото състоя-
ние е като на морските вълни, като на малките клончета на
дърветата, характеризиращи се с постоянна динамика.
Христос посочва на Марта кое е същественото, като и каз-
ва: “Ти се мълвиш за неща, които не са съществени, които
са извън действителността, а Мария избра нещо по-същес-
твено.” Мнозина от нас спадат към тези два характера -
някои представляват Марта, а други - Мария. Мариите са
изобщо благородни жени. Те са добри. Имат отлично те-
лосложение, с лице красиво, с поглед мек, чело симетрич-
но, нос правилен, а по сърце са меки, нежни и отзивчиви
към страданията на хората, готови да помагат. Името Ма-
рия на еврейски език означава солена вода. Тя винаги по-
солява света. Благодарение на нея той не се разваля, не
се вкисва, не гние и когато нейният принцип живее у вас,
сърцето ви няма да се разлага. А “Марта” идва от “мара”,
което означава горчив, кисел, буен. Ако човек е като Мар-

та, то той щом стане сутрин от сън, всички около него трябва да са на крак. И веднага се разпорежда: "Всичко тук трябва да бъде в ред и порядък." Тази Марта и в черквите, и в училищата, и в съдилищата - навсякъде я има. Тя е необходима, но не давайте преимущество нито на нея, нито на сестра ѝ или нито на единия, нито на другия принцип. Тях ще свържа с други два, които формулирам така: принцип на висшето и принцип на низшето. Принципът, който олицетворява Мария, представлява висшето и показва как да служим на Бога, как да сме в хармония с извисените същества, светиите, ангелите, които знаят повече от нас, знаят да се подчиняват, и да седнем тихо и спокойно при нозете на Учителя, за да се учим.

Ще попитате: "Колко са учителите?" - Един е. Един Учител аз познавам. Той може да има 250 хиляди косми на главата, но това не ще рече, че са 250 хиляди учители. Едно дърво може да има много клончета, но те не са дръвчета. Обаче в дървото и в клончетата му прониква един живот. Така трябва да бъде и единството в ума ви. И когато дойде Учителят, Духът, ще чуете дълбоко в себе си неговия глас, гласът на нежността и на любовта...

А висшият принцип, Мария, ни показва пътя, по който трябва да служим на Бога индивидуално. В това служене ще намерим смисъла на нашия живот, и то доколкото разбираме вътрешния смисъл на нашата душа, ще разбираме и другите същества, които живеят около нас. Щом научим първия, висшия принцип - да се подчиняваме на Бога, тогава ще научим и другия принцип - да подчиняваме всички нисши елементи - да подчиним нисшия принцип у човека. И когато съвременната наука твърди, че иска да подчини природата, аз подразбирам, че тя иска да подчини Марта, която вдига толкова шум. Трябва да се научим да бъдем добри господари. Онзи, който се е научил да се подчинява, да слугува на Бога, не може да бъде господар. И всеки от вас, който иска да бъде господар, първо трябва да се научи да бъде слуга - слуга на Бога.

Когато и вие повдигнете погледа си, веднага духът ви ще започне да се движи правилно около своя център и вие ще намерите смисъла на живота. Да откриеш смисъла на живота, това значи да имаш център, около който да се движиш, а той от своя страна всеки ден да изпраща необходимото за теб.

И така Бог е създал едновременно в нас и Мария, и Марта. Те са двата полюса на човешката душа. Аз бих могъл да ви обясня някога вътрешния смисъл на тези два принципа, които действат в света. Но знанието, когато се натрупва и не се прилага, образува известни утайки, и хората започват да се притесняват какво да правят...

Когато искате да следвате Божествената истина, трябва да се вдълбочите във вашата душа и тогава ще разберете живота в друг смисъл. Вие ще развиете други способности и ще видите, че около вас има много по-велики същества, които ви говорят, и тогава ще кажете: "Колко сме били слепи!"...

И така Господ е създал всички светове. В Млечния път има 18 милиона слънца. Всяко едно от тях се движи по определен път. Между слънцата има 25 билиона километра разстояние, за да не стане сблъскване. Господ е начертал тези пътища. И около вашия живот Той е очертал известен път, известно пространство и ви казва, че никога не бива да преминавате границата на царството му."

Това е учението за Мария и Марта. "Мария" - символизира Небето, а "Марта" - Земята. "Мария" е висшето в сърцето, а "Марта" - нисшето. "Мария" е висшето в ума, което теософите наричат висш манас. "Марта" е низшият манас и т.н. Вие, като отидете в домовете си, тогава си кажете: "Ела, Марто, ела, Марио, вие сте две добри сестри."

Христос говореше, затова Мария нищо не работеше. Когато се върнете сега у дома, ако се разсърдите, ще

кажете: “Марто, знаеш ли какво казва Учителят? Ти трябва да се подчиняваш.”

А това, от което постоянно се оплаквате, то е дисхармонията, която е вътре във вас. Тя е Марта, символът на неустроената земя. Нейният шум, който постоянно вилнее у нас, нарушава хармонията. Духът Божи трябва да слезе и да си каже думата.

И така Духът е слязъл и заповядва. Той работи. Имайте непреодолима вяра в този велик принцип, който живее в Мария; имайте вяра и в принципа, който живее в Марта. Имайте вяра и в Христа, защото Той ги съединява. Съединете и вие тези три принципа: вашия дух, вашата Мария и вашата Марта, и започнете новата година с тях... Аз съм ясновидец и като гледам вашето бъдеще, виждам как едни вървят по пътя, а други криволичат, но всички в края на краищата ще бъдат добре, само че ще има лъкатушене и закъсняване...

Много сложни са задачите ви в живота: възпитание на децата, отношения на мъжа и жената един към друг, отношения към обществото, към човечеството и т.н. Много задължения имате. Как ще ги изпълните? Някои мислят, че като станат християни, нямат задължения. Не, тъкмо обратното, християнинът има повече задължения и трябва да ги изпълни много добре. И когато завършва деня трябва да усеща велико спокойствие, че е свършил онова, което е трябвало да свърши, а което не е направил, да го сложи в програмата си за другия ден. Един ден ще бъдете “Марта”, друг ден - “Мария”, а когато бъдете при нозете на вашия Учител, тогава нека и “Марта”, и “Мария” у вас да утихнат поне за час. Това са идеите, които Христос прокарва. Научете се да служите на висшето, за да бъдете господари на нисшето.

“Растенето е процес на развитие.” Кое трябва да расте? Ябълката, дървото, клончетата, листата, цветовете трябва да растат и да се развиват. Но от цитирания стих се подразбира, че трябва да расте човешката душа. Тя да расте, а човешкият дух да достигне познанието на благодатта. Коя благодат? - Божията. Думата “благодат” е всеобхватна и включва условията, при които човек трябва да живее горе на Небето и долу на Земята. Земята, за която често се говори в свещените книги, е толкова голяма, че на нея може да живеят безброй много хора. В Писанието тя е наречена “обетована”. Вие се стремите именно към тази земя, която Бог е създал първоначално. Тази земя, на която вие живеете, е толкова малка и микроскопична, че като големина, тя не представлява даже остров.

Апостолите Павел и Петър казват, че “небесата ще се разгорят и Земята ще мине през огън”. Мнозина тълкуват огъня като разрушителен елемент. Той наистина разрушава, но същевременно и изгражда. Огънят, който е слязъл отгоре, от Слънцето, е изградил Земята, сътворил е вашите тела, вложил е мисли и желания у вас. Без огън всичко се вледенява. Значи думата “растеж” подразбира и огън. Огънят, който разрушава, е грубият огън. Обаче ако се прекарат през човека 10 000-30 000 волта електричество, всички болести ще изчезнат, лицето му ще стане свежо и той напълно ще се подмлади. Според съвременните понятия за логика при такъв огън човек би трябвало да изгори. Страстите например са огън, който разрушава човека. Те разрушават едновременно тялото и душата. Но Божественият огън, като мине, ще ви пречисти и обнови...

Когато се оглеждате в огледалото, вие виждате своето отражение. Ако някой ви запита по какви закони става то, лесно ще отговорите - има отражение. Но аз бих желал да зная онзи основен закон, който образува това отражение? Физиците обясняват само механичната страна на предмета, както астрономите вселената, например какво представлява Слънцето, елементите му; каква е температурата му и т.н., но какво в действителност е Слънцето - то остава тайна.

Сега изучаваме нещата само чрез принципа на отражение, но отраженията не са винаги верни. В тях има външна и вътрешна страна. Вие виждате само външната, а вътрешната за вас е скрита.

Някой казва: "Познавам този човек." - Познаваш неговата сянка... За да не бъдете сенки, вие трябва да минете от временното към вечното, да потърсите Бога, да търсите светлината и топлината. И така под думата "растене" подразбирам, че Духът расте и се развива. Благодарение на Него могат да стават милиони промени в нас. Това е велик Божествен закон...

Любовта се проявява само когато растенията цъфтят. Така е и при хората. Когато има цъфтене на физическото поле, има узряване и физическа любов. Когато свърши този процес, идва духовното цъфтене и узряване у човека. Той трябва да цъфне най-малко седем пъти, т.е. да завърже едновременно седем плода в седем свята, а това цъфтене става последователно. И така, когато у вас цъфтенето на физическото поле изгуби смисъл, вие ще трябва да го пренесете в горните светове. Умирането не е нищо друго освен отиване в по-висок свят. Когато нямате условия за растене, вие умираете, а когато имате условия, вие се раждате...

Науката казва, че денем ние сме с главата нагоре, а вечер, когато Земята се обърне, заемаме противоположна

позиция. Така е и при дървото. За 24 часа клоните му се обръщат нагоре, а след това - корените. Човек е като двойно дърво: има корени горе, които в главата са свързани с Божествения свят, а корените долу са, в стомаха му, или във физическия свят. Когато Земята се обърне, вие се обръщате с краката си към Бога, тогава корените на вашия стомах са обърнати към Него. Така че на всеки 24 часа - и краката, и главата ви се обръщат към Бога. В процеса на това израстване трябва да обичаме всички същества у себе си - и живите и умрелите, които имат отражение и живеят вътре в нас... И Небето, и Земята едновременно живеят във вашата душа. У вас има добри и лоши духове, които се спогаждат. Някои хора, които мразят лошите духове, казват, че има спор между тях и ангелите, и мислят, че те се карат. Спорът се явява само когато ние се намесим, а иначе между тях съществува равновесие. Щом се намесим, има борба... Затова апостол Павел казва: "Растете в благодатта Христова, за да познаете духовете."

Ето какъв е вътрешният смисъл на растенето - човек да различава сенките от самите неща, да освободи своята душа, като понесе всички страдания. И когато крушата и ябълката растат, те растат само по една причина - да дадат място на един плод, който ще "завърже" ново същество. И вие също сте дошли тук на Земята, за да дадете живот на друг.

Бог вече е започнал преустройството на света. В тази епоха на израстване ние се намираме при най-благоприятни условия, при действието на Божествения огън. И в този Божествен огън потвърдите вещества ще се стопят, материята ще стане по-фина и Господ ще образува от нея свят с друг порядък. Онези, които не са завършили своето развитие, Той ще изпрати на друго място. Гибел на света няма, а ще има само лишаване от длъжност, от работа, която не искаме да вършим. Вие знаете, че в училище, в оп-

ределен клас могат да те задържат само 2-3 години, докато преминеш. Същото се отнася и за самия живот. Желателно е тази мисъл да стане централна във вашия ум.

Същественото за вас е да осветявате името Божие, като влагате волята Божия в душата си. Човек, който иска да бъде силен, трябва да следва това правило... Връзката, която съединява и управлява физическия и духовния свят, е душата, която е полудуховна и полуматериална...

Под думите "физическа материя" разбирам света на формите, необходим за проявата и битието на нещата; под "духовен свят" подразбирам онези сили, които работят за създаване на тези форми, а под "душа" разбирам условията, които подготвят съграждането на тези форми. Следователно животът не може да се прояви без форми. Всяка душа трябва да има тяло в света, за да я посети Господ...

Както израстването на едно дърво има предел, така и човек, като стигне една височина до 21-та си година, започва да расте вече не тялото му, но неговият ум, душа и дух. Това са велики неща и когато ви се отворят очите, ще ги разберете.

Някой път като ви кажа нещо, цитирате ме така: "Господин Дънов тъй казва." Това, което аз говоря, са го казали отгоре, говори го цялото Небе. Ще повтора още веднъж, че Господ иде чрез огън да очисти Земята, да съблече старите дрипи на хората, да им даде нови тела, да внесе любов в сърцата им, да повдигне умовете, да отстрани от тях всяка злоба и омраза. Това възвестява Божественото учение в новата епоха...

Разпространете това учение сред народа. Само така, а не по друг начин всеки народ ще може да се издигне. Който иска да опита, нека приложи това учение и ще види резултатите. То е една положителна наука. Всеки народ, всяко общество и всеки дом, които работят така, ще бъдат благословени. Това е благовестието, което преди 2 хиляди

години Христос донесе за обновление на човечеството.
Който има уши да слуша, нека слуша.

За да обясни кой може да влезе в Царството Небесно, Христос взема една обикновена форма, ясна за всички, която съществува от създанието на света - децата. Това, което радва домовете, което радва света, то са децата. Дом без деца - това е пустиня без извор, без трева. Защо човек трябва да стане като малко дете, та да стигне до Небето? В Христовите думи под "дете" се крие по-дълбок смисъл. Христос не казва, че ще влезеш в Царството Божие, ако си някой скъпоценен камък, поставен на короната на някой цар, а казва: *"Ако не станете като децата, няма да влезете в Царството Небесно."* Той влага тук идеята за смаляването.

Детето е символ на едно пасивно състояние или тъй да се каже, то представлява потенциална енергия, енергия в спящо състояние. Но тази енергия не е в бездействие, защото в нея са складирани всички условия за нейното развитие. Тя е едновременно в потенциално и в кинетично състояние.

Потенциалната енергия се превръща в кинетична, и обратно. Кинетичната енергия има по-голяма сила на активност, но нейните размери са по-малки, докато потенциалната енергия има размери на безгранично развитие. Разликата между детето и възрастния човек е същата... В идеята на детето има и друг смисъл. Ако дървото не се обърне в малка семка и не се посади наново в почвата, не може да започне своето развитие. То се извършва по два начина: едни се развиват, никнат чрез семена, а други - чрез присадки. Има голяма разлика между растение, което се развива чрез присадки, и онова, което се развива чрез семка. Когато растението е от семка, то съдържа по-голяма сила от онова, което е излязло от издънка. Христос казва: *"Ако не се обърнете на семе в живота, няма да влезете в"*

Царството Божие”, защото там се присаждат не дървета, а само семки...

Ако нямате ума и сърцето, т.е. невинността и чистотата на детето у себе си, не може да влезете в Царството Божие, защото условията, при които трябва да растете, изискват вашия ум и вашето сърце да съдържат Божествения живот у себе си. Едно от най-големите заблуждения на съвременните духовни движения е това, че смятат, че големи знания имат и се величаят с тях...

И така под думата “дете” Христос разбира особено вътрешно състояние, което да е в резонанс с духовния свят, с всички сили и с всички същества. Започнем ли да мислим, че сме велики създания, тези връзки изчезват. Ако един ангел, който е живял милиони и милиарди години и има в себе си опитност повече, отколкото цялото човечество, и на когото историята е много по-величава от тази на целия човешки род, реши да слезе на Земята и да се въплъти, той ще вземе формата на дете и ще се смири. Оттам той ще започне своето развитие, за да разбере величието на Бога.

Затова попитаха Христа: “Може ли стар човек да влезе в Царството Божие?” И ангел да е, и Бог да е, не може.

Всеки, който иска да влезе, трябва да се смири, да стане като дете. Всички вие, които ме слушате тук, искате да влезете в Царството Божие, каквито сте си. Ако не придобиете вътре у себе си качествата на детето, а именно пластичност на ума и на сърцето, няма да разберете вътрешния смисъл на живота. Но вие сте много близо до Царството Божие. Междината, която дели този свят от онзи, е една стомилионна част от милиметъра - само толкова е разстоянието от единия до другия свят. Когато човек реши да тръгне по пътя на духовното развитие, той трябва да се движи много бавно. Повечето от вас тръгвайки по този път, тръгват като големите хора, а не като децата. Ако човек върви с големи крачки, той няма да постигне целта си. Видите ли, че някой, като излиза от дома си, започва да тича,

той няма да постигне нищо. Но ако тръгне полека и постепенно ускорява хода си, той е в положението на дете. Христос казва: "Не започвайте работата си с бързана, движете се като малките деца, непрекъснато вървете и ускорявайте хода си с 2, 3, 4, 5 и 6 крачки, тогава ще намерите смисъла на вашия живот."

Христос изисква, щото всеки един от нас да стане един вид дърво и върху това дърво да има плод, семка, върху която да се положи Царството Божие. Ще кажете: "Тези неща са абстрактни." Не, вложете в главата си тази мисъл: "Аз искам да стана малко Божествено дете, затова помогни ми, Боже, да реализирам тази идея." Мислете върху нея 12 месеца и ще видите как животът ви ще се промени. В това е скрит дълбокият смисъл на стиха: "Да станете като малки деца"... Да бъдем малки деца означава да престанем да лъжем Бога...

Някои искат да знаят кой е Христос. Думите, които Той е казал, това е Христос. Щом ви ползват тези думи, и можете да станете щастливи, това е Христос. Силата на живота не е в буквата, а в духа... Не трябва да играем ролята на онзи Сократов ученик, който, за да се покаже смирен, отишъл един ден при учителя си със скъсани гащи. Учителят обаче му казал: "Твоята гордост се вижда и през съдраните ти гащи"...

Трябва да сме внимателни едни към други. Аз спрямо вашите сърца съм внимателен, никога не съм казал това, което не е вярно. Всяко нещо, което ви казвам, е истина и може да я проверите... Кажете си само: "Тази година искам да бъда малко Божествено дете."

Бих желал всички българи да бъдат малки Божествени деца и всички европейски държави - също. Тогава ще дойде истинският, Божественият мир в света.

“Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно Царството Небесно.” Ще взема от този стих думата “блажени”. Христос не казва: Блажени са онези, които имат много пари, които имат много къщи, които са много учени, които са силни на деня, а казва: “Блажени са онези, които са гонени заради правдата.” Думата “гоня” има добро и лошо значение. Ако човек не бъде гонен, няма да прогресира. Трябва да има движение в света. Когато един българин иска да овършее своето гумно, своето жито, той “гони” конете си. Защо е необходима тази гонитба? За да може да се овършеят снопитите. Всички неща в живота имат смисъл. Онези, които го разбират, няма защо да се спъват в противоречията, които съществуват в света. Те са израз на една велика истина, която има две страни: страдания и радости. Страданията са тъмното лице на тоя живот, а радостите представляват най-възвишените неща или светлата му страна. Всичко това е съобразено със законите на природата. Земята мени лицето си в продължение на 24 часа - едната страна е светла, а другата - тъмна. Следователно през тези 24 часа от вашия живот ще бъдете и тъмни, и светли, ще страдате и ще се радвате. Това е неизменният закон, който обаче няма нищо общо с греха. Някой път грехът се преплита със страданието, но тези две неща не бива да се свързват. Страданието е един велик закон. Няма човек, който да не е страдал и да не страда. Дори Бог страда заедно с нас. Никой не страда повече от Него. Когато някой каже, че страда, казвам, че едва е започнал тази наука.

Страданието и радостта са два противоположни полюса на живота. Всеки, който иска да се развива, трябва непременно да страда. Страданията са врата и необходимо условие за радостта. Не искате ли да страдате, няма да имате радости в живота. Радостта и скръбта са дъщери на Бога. “На кой Бог? - ще запитате. - На Онзи, който се е изявил на човечеството. Вие ще кажете: “Бог има ли дъщери?” - Има. Той има дъщери и синове тук на Земята и горе на Небето. Думите “брат и сестра” са Божествени идеи,

които съдържат по-велики понятия от онези, които схващаме и разбираме. Нашето братство и сестринство се е издигнало само една педя...

Не е важно какво мислят хората за вас, важно е какво мисли Господ. Той е навсякъде, където има разумни същества, а не е в мъртвите и грешните. Под думата "Бог" аз разбирам приятните чувства и мисли, които усещате и изпитвате в себе си. С вашето съзнание ще разберете Бога. Той живее в нас и има сила да ни възкреси. Ако Господ не е във връзка с мен, ако не може да ме оживява, защо ми е този Господ? Затова Христос казва на едно място в Писанието: "Ако думите Ми пребъдат във вас и вие пребъдете в Мене, всичко, каквото попросите, ще ви се даде и ще оживее." Христос казва, че Той е живо Слово. *"Душите, които Аз ви говоря, те са вътре във вас, те са живи."* Ето защо Христовото учение, което е вътре в нас, само по себе си има сила.

Ако съвременните хора искат да го разберат добре, трябва да въдворят Божествената хармония помежду си. Може ли да опитате доколко сте блажени? Може. Хората постоянно се оплакват и казват: "Аз съм най-нещастен!" Отговарям: Ти си най-блажен, защото Христос казва: *"Блажени нещастните."*

Когато боледувате, болестта е признак, че Божественият живот работи върху вас и иска да ви възкреси. Имате мъчнотии в своето развитие, не можете да разрешите някой въпрос - Божествената мисъл иска да ви повдигне, да ви осветли. Стягането на сърцето означава, че Божественият живот работи и иска да смекчи вашето сърце.

Това Божествено учение ще създаде у нас здрави мисли, здрав ум и здраво сърце. Всеки, който се опита да погълне и унищожи една добра мисъл или едно Божествено желание, той сам ще се унищожи.

Божественият дух слиза вече отгоре както светлината. Иде Той и велика виделина носи със себе си, огън и живот, който ще пречисти света. Съвременните хора ще опитат тия неща и ще станат свидетели на въдворяването Царството Божие на Земята. Със слизането си Бог ще обедини хората и злобата постепенно ще изчезне. Всички недоразумения произлизат от недоверието и подозрението ви един към друг.

Защо днес хората почитат Христа? Защото Той изплати всичките им дългове и понесе техните грехове. Ако Христос не беше пострадал, ако не беше дал нищо от Себе си за хората, Той щеше да бъде обикновен човек. Всеки трябва да слугува на Бога и да знае, че има свое място на Земята. Ще кажете: "Апостол Павел е бил велик човек, едичкой си е бил също велик човек." А нима жена, която е живяла 20 години със своя мъж и е носила неговия тежък ярем, готвила му и той я е малтретирал, а тя всичко е понасяла с търпение, не е велика светица! Така е и с мъжа - ако един мъж понася търпеливо всички несгоди, предизвикани от жена му, ако тя го малтретира, той ще бъде също светия. Такива мъже и жени на Небето ще бъдат светии.

Така е учил Христос по-рано, така учи и сега. Всички чакат да дойде Христос - след като един път е слязъл, Той няма да слезе втори път на Земята в безчестие. Бог слезе, когато създаде Земята, когато направи света. Той и до днес работи върху света. Ще стои тук дотогава, докато всичко уреди, и ще се върне на Небето заедно с всички свои чада. Този Бог е и работи заедно с нас. Той ще ни събере и ще образува онова дърво на живота, на което ние ще съставляваме коренчетата, клончетата, листата и плодовете. Всеки лист ще има лечителски качества и всеки плод - жива храна. Тогава ще бъдем едно с Господа, тъй както всяка клетка, всяко коренче, всяко клонче и всеки лист са част от дървото...

Пак ще ви повторя: има два вида хора - едни живи мъртъвци, каквито срещаме всеки ден из София, а другите

мъртви живи. Христос казва: "Блажени мъртвите живи, които умряха за Господа", а никъде не е казано: "Блажени живите - мъртви."... Следователно всеки ден изхвърляйте навън мислите, които изяждат листата на вашия живот. Това е учението на Христа.

Христос казва: *"Блажени сте, когато ви гонят, защото голяма е вашата заплата на Небето."* Ще ви обясня дълбокия смисъл на тези думи. Като посее едно житно зрънце, то започва да гние, нападат го много врагове - микроби, но щом излезе нагоре към светлината, огрее го слънцето, враговете му се разбягват. Затова и вас трябва да ви гонят, за да излезете нагоре. Христос, като казва "Блажени гонените", подразбира, че блажени са онези, които зреят, пускат коренчета, листа, цветове, плодове, защото голяма е тяхната заплата, когато дойде Господ и намери узрелите плодове.

Има ли смисъл това учение? Има. Като мислим така, ще разберем защо живеем тук на Земята. Ето защо трябва да се молим за всички хора.

Писанието казва: *"Благославяйте, не кълнете, казвайте истината направо в лицето, като на брат, на приятел, никого не одумвайте."* Одумването е равностойно на повръщане. Устата е създадена за сладките слова на Любовта. Това е учението, което носят светиите отгоре; това е учението, което праведниците от хиляди години проповядват по света; това е учението на малките ангели, които слизат на Земята. Като дойде Христос, и Той същото учение ще донесе. Белият кон, на който Той иде, е символ на Неговото светло учение. Блажени онези, които са познали Господа, които са израснали и са се развили, които имат коренчета, клончета, листа, плодове, защото Господ ще ги посети и възнагради.

Аз бих желал всички да сте в това положение - блажени да сте, да намери Господ плод във вашата градина,

да Го поканите да гостува у дома ви - вашето сърце. Тогава Той ще ви даде духа на новото учение.

Блажени сте, когато ви посещава Господ, голяма е вашата заплата на Небеса!

“Защото, който прави Волята на Отца Моего, Който е на Небеса, той Ми е брат и сестра, и майка.”

/Евангелие от Матей 12:50/

Този стих е прочитан може би хиляда пъти. Върху него има написани най-малко стотина томове беседи, проповеди, какво ли не е казано за него. И мисля, че ако този стих беше досега разбран и изтълкуван правилно, и приложен, светът би бил оправен досега. Но понеже светът не е оправен, смятам, че стихът не е изтълкуван, не е разбран и не е приложен правилно. Затова искам да го дообясня и аз.

Христос полага един принцип, върху който съгражда основата на своето учение, т.е. материалната, видимата, физическата страна. Когато Той говори за брат, сестра и майка, разбира чисто физическата страна, тъй както светът сега е изявен. Не говоря за Небето, защото често в Божествения свят няма такива отношения. На Земята за най-възвишени се приемат тези между брат, сестра и майка. Може да ме запитате за отношенията на Небето. Те са такива, каквито са и на Земята. Но според вашите разбирания ще направите следното заключение: “Ако и на Небето е така, както е на Земята, тогава няма голяма разлика.” Нещата на Земята са хубави сами по себе си, но трябва да ги прекарате през сто води, за да ги очистите от тяхната кал и да ги видите в първоначалната им чистота. Не само на думи да бъде човек като брат и сестра. Под “брат” и “сестра”

се подразбира преди всичко чистота. В какво? Чистота в помислите, в желанията и в действията. Необходимо е разширение на ума и на сърцето... А волята, това е великият закон, който сега действа на Земята. Досега Божията воля е била пасивна, ангелите и архангелите управляваха света, а и много други са управлявали, но не успяха да установят очаквания ред и порядък в него. Сега Господ е поставил в действие Своя велик Дух и е вложил волята Си, и горко на онзи, който не слуша Неговата воля. Затова Христос казва: *“Който Върши волята, не моята, но волята на Отца Ми, Който е на небеса.”* Христос дава едно строго, недвусмислено определение за Небето според закона на Мъдростта. Вие какво разбирате под “небеса”? Казват, че астрономите изследвали небето. Те разглеждат с телескопите си движението на небесните тела в пространството, но нямат представа от небето, защото изучават само сенките в пространството. Някои звезди са 300 милиона пъти по-големи от Слънцето, а ученият казва, че е изследвал еди-коя си звезда и дава отчет за математическите си проучвания, в които определя каква е светлината, какви са елементите, какво е състоянието на планетата, към коя фаза на развитието принадлежи. Той нищо не е разбрал! В неговите очи е попаднал един микроскопичен лъч от някоя звезда, която е отдалечена на билиони километри. Астрономите трябва да бъдат малко по-скромни. Като погледнат през тръбата, мислят, че са видяли нещо. Не се искат телескопи, а ум!

Сега Христос казва: *“Който изпълни волята на Отца Моего, той ми е брат.”* Значи едно от условията е това. Трудно условие е да бъдеш брат или сестра, или пък майка на Христа. Сега вие ще ме извините, но където църквата говори за Майката Божия, то е съвсем друг въпрос. Христос употребява думата “майка” малко в по-друг смисъл. Братът ще познаеш, когато си наранен, когато си в нещастие. Той ще те прегърне и целуне, и ще те заведе до дома ти. Така е и със сестрата. А майката как ще познаеш? От майка-

та са излезли братът и сестрата. Под "майка" Христос подразбира Любовта, която всичко жертва, Любовта, реализирана на Земята. Любиш ли, майка си; не любиш ли, не си майка.

Да родиш още не значи, че си майка. Най-лесното е да родиш. Рибата ражда, т.е. хвърля хайвера си, в който има 300 хиляди зародиша на малки рибки. Но това раждане ли е? Някои от млекопитаещите раждат по 5-6 наведнъж. И това ли е раждане? А човешката майката ще роди едно, в изключителен случай две. Раждането е едно предисловие на майчинството. Ако сърцето на майката не е пълно с любов, тя не е майка. Майката познава ли кой е този, който е дошъл в нея? Дошъл е един дух от пространството. Този малък дух става голям човек. Питам: Този малък човек и големият - едно и също същество ли представляват? Съвременните майки познават своите деца само по форма. Някои едва сега са започнали да ги познават по съдържание, а по смисъл ще са необходими още хиляди години. А Духът, който е дошъл, може да познаете само в новата култура. Сега аз не искам да ви обезсърчавам. Вашият порядък си е порядък и нямам нищо против него. Но Христос подразбира нещата малко по-другояче. Много странен човек е бил той...

В света има възможни и невъзможни неща... Невъзможното в този свят става възможно в друг, но трябва време. Ние можем да изменим времето. Сега седите и казвате: "Да бяхме и ние във времето на Христа!" Ами че нали милиони хора бяха във времето на Христа, колко учени хора имаше, на които Той е говорил, но те приеха ли Го? Не го приеха. В техните очи Христос беше един обикновен човек, син на дърводелец. И всички онези, които вярваха в Него, евреите ги наричаха извезани хора, дошли да оправят света, да внесат нещо ново. Те му казваха: "Мойсей изведе народа из Египет и го преведе през пустинята, и го хра-

ни с манна (хляб небесен), а ти какво даваш? - Ето ние сме под римска власт, може ли да ни избавиш, може ли да станеш цар? Тогава ще те признаем."

Мислите ли, че ако Христос беше станал цар, щеше да сполучи? Положението на съвременните царе не е много завидно. Защото, щом станеш цар, ще имаш най-много неприятели. И където и да ходиш, ще трябва да се озърташ на четири страни. Значи царската кръв е необходима. И волята Божия, Любовта е необходима, за да бъдеш и брат, и сестра, и майка на Христа.

Когато в света се яви някой велик Учител, той трябва да носи нещо много съществено, което да е вложено и в живата природа. Аз не разбирам под думите "жива природа" това, което съвременните естественици разбират. За нас природата е нещо велико не само в своето устройство, но и в онази интелигентност и разумност, която тя проявява. И всички днес се намираме под директното ръководство не на Бога, а на природата... Тя ви прощава само като се съобразявате с волята Божия и не само да я разбирате като прост закон, но да приложите този закон в живота, и той да проникне като една велика любов във всички ваши мисли и желания, за да станете братя, сестри и майки на Христа...

Сега ще ви кажа, че за да може да станете ученици, за да ви се поверят тайните на природата, най-напред трябва да станете брат, сестра и майка на Христа. Правилото е ясно. Божията воля като премине през всичките живи клетки на вашия организъм и обърне материята в реална любов, вие ще се озовете пред вратата на храма и Христос тогава ще излезе и ще ви каже: "Добре дошъл, брат, сестра и майко!" Ще отвори вратата и ще ви въведе в храма. И ще започне да ви разказва за великите тайни на природата. Говоря алегорично. Природата е още заключена за вас и вие само обикаляте около нея. Тя е един велик, но затворен свят. Знаете ли каква красота има в нея и какви същества я обитават? В нейния свят са останали велики царе,

князе, лордове и професори. Това са все пропаднали ученици през вековете и фалирали търговци. За тях вече нищо не съществува и затова са "сакати, слепи, хроми и глухи". Това е съвременният наш свят. Аз го наричам света на фалиралите ученици, които не са издържали най-елементарния изпит по братство и сестринство. Те са извън природата. Сега не казвам, че това се отнася за всички. Изобщо такова е положението на света... Вие може да възразите: "Но ние, които сме оставили всичко, нас какво ни очаква?" Христос казва: *"Няма никой, който да е пожертвувал и.ш баща, и.ш майка, и.ш къща и да е изпълнил волята Божия, че да не приеме стократно и в бъдеще живот вечен."*

Вие сега едва сте написали въведението към него. Някои от вас са успели с първата глава, поздравявам ви. А други са се справили и с втората, третата и четвъртата глава. Но не си правете илюзии - докато не напишете цялата си книга, не казвайте: "Като моята работа няма." Вие не знаете каква е вашата работа и какво ще излезе от нея...

Онзи, който иска да е брат, сестра и майка на Христа, той трябва да е и голям герой в света, герой не само в обикновения смисъл, но да е герой и по ум, и по душа, и по дух. Той трябва да притежава сърце чисто като кристал; в ума му да има светлина като Слънцето; да е с една възвишена, благородна и широка душа като цялата вселена и с един крепък дух като Бога! Това е, което се изисква и което е необходимо. Аз не искам да ви обезсърчавам, а искам да ви покажа какви велики закони крие животът. Велика е волята Божия! Тя няма да се измени никога, по никой начин. Това е математическа задача, която трябва да решите. Докато не изпълните волята на Единния Отец, който е горе на небеса, не може да станете брат и сестра на великия Учител - Христос. Знаете ли какво означава Отец? Отец - това е Онзи, който движи света. Онзи, който поставя всичко в ред и порядък, Който се грижи и размишлява върху прогреса, както и за условията на всички същества, които е създал. Пред Неговите очи и пред Неговия ум това стои ясно.

И Той е предвидил всичко така, че нищо не е пропуснал.

И ако вие ме попитате защо не може да живеете добре, ще ви отговоря: слепите, глухите и немите хора могат ли да живеят добре? Някой може да казва, че е учен, а всъщност няма никаква ученост.

В миналото щеше да чакате тридесет години, прекарани в уединение, и да ви се дадат много изпити, за да чувате тези думи, които аз ви казвам. Сега пак ще кажете: "Чудна работа, този строй не бил строй, това учение не било учение, нашите съвременни майки не били майки. Е, какво сме ние тогава?" Ще попитате още: "Нали сме християнски народ, служим на Христа, познаваме учението му?"

1914 година показва какви са християнските народи. 25 милиона християни станаха жертви на бойното поле, а и още 25 милиона останаха осакатени, значи всичко 50 милиона. А Христос е казал: "Не убивай!" Тогава как ще оправдаят съвременните християнски народи тези свои деяния. Те не са християнски, а езически, но под християнска табела. И сега е дадена заповед от природата да не остане неотупан от греховете му и неочистен народ. И ако някои останат неочистени, те ще бъдат малки остатъци от тази стара култура. Това е, което казва Христос за онези, които не са извършили Божията воля.

Сега в тези народи има зародиш на ново човечество, от който ще се яви един народ на братство, на сестринство и на майчинство. Следователно следващата раса, в която ще се народят новите народи, ще бъде раса на братството, сестринството и майчинството. А съвременните народи се характеризират с робство, слугуване, с труд, с мъчения и страдания... Този морал за Христа е странен. Той не прави никакъв компромис с никого, а говори само истината и само нея изисква.

За да станете братя и сестри, трябва волята на Отца непременно да пребъдва в душата ви. Никога няма да говорите за вашето благородство. Съвременните учени казват, че от въглена се образува диамант. Аз оспорвам това и

казвам, че от диаманта се образува въглен. Те казват въгленът, като се стопи, се пречиства и става диамант. А аз казвам, че диамантът, като не е запазил блясъка си, става на въглен. Когато човек е праведен и чист, той е един диамант, а когато съгреша, става въглен. Ако си диамант, показва, че не си опетнен. От грешен човек праведен не може да стане. Как може от грешен човек да стане диамант? Диамантът си е всякога диамант! И аз казвам: изгорелите от огън диаманти са станали въглени. Кой е този огън? Необузданите човешки страсти, които са образували всичките тия въглени.

Съвременните учени казват, че голяма топлина и налягане се изисква, за да се образува диамантът. Тук сме в съгласие. Диамантите се образуват от огъня на Божествената любов, под налягането на Божията мъдрост и при действието на Божията воля. Диамантът е едно живо, разумно същество. Аз съм виждал много диаманти, че се оплакват и казват: "Нас ни предават все от ръка на ръка, като ни продават. Някой казва: "Много хубави камъни". купи ни, но щом се намери натясно, веднага ни продава. Постоянно ни продават като овцете и говедата, но затова пък и ние никога няма да им разкрием нашия живот, и хората няма да ни разберат. Те може да ни продават колкото искат, но на тях ние няма да разкрием нашия живот." Говоря ви символично...

И Христос казва на учениците си: "Ето моите братя, сестри и майка." Това са условията за всички, които искат да станат ученици и ви ги казвам на всеослушание! Любовта трябва да стане фактор в душата, в сърцето и в духа ви и така да се материализира. И тогава вие ще застанете пред вратата на храма, за да приемете новия живот на възкресението.

Дайте свобода на вашата душа, и тя ще ви изведе на желания бряг! Има един начин, по който може да реализирате волята Божия и да възприемете Божията любов. Това е тясната врата, тесният път, през който всички трябва да

минете. Аз говоря само за онези, които искат да бъдат ученици и в които съзнанието е пробудено. Няма за какво да спорим. Това е едно учение, което сами ще проверите.

И така, желая от моето гледище да бъдете в бъдеще и братя, и сестри, и майка на Христа, да изпълните Неговата воля и волята на Отца и тогава ние вече можем да кажем, че Царството Божие е слязло на Земята...

Съзнателният живот е велика загадка в природата. Не само за нас, хората от XX столетие, но и за ония преди нас и след нас. Той до края на века ще остане голяма тайна. А само в загадките има учение, знание и мъдрост. Там, където няма тайни, животът е прозаичен... Като казвам, че животът е една загадка, подразбирам, че той е велика поезия и музика, но музика, която не сте изслушали докрая, и поезия, която още не сте изчели...

В предишната беседа ви говорих какъв трябва да бъде ученикът. Ученик може да бъде само онзи, който е брат, сестра и майка според великия Божествен закон. Вие може да бъдете ученици и при други условия. Но онзи, който иска да бъде ученик като окултист, мистик или брат на човечеството, Любовта трябва да е двигателен принцип в душата му и той да направи всички жертви. Сега ще ме запитате: "Може ли да постигнем това?" - Може. Това не е насилие. Любовта дава и взема по закона на свободата. Когато давате, не трябва да съжалявате, и когато вземате, пак не трябва да съжалявате. Всичко ще давате и всичко ще вземате, така е според великия Божествен закон. А съвременните хора малко дават, а всичко искат да вземат. Като казвам "всичко", подразбирам живота в неговите етапи... Той е велика и приятна загадка за разрешаване. И пак ще ви кажа, че за да я решите правилно, трябва да започнете с Любовта, тогава ще ви дойде на помощ Мъдростта, а след нея и Истината. Не искам днес да направите това, но

като приложите необходимите условия, може да я разрешите след хиляди години като ученици...

В света познавам само един човек, който е плакал. Кой е той, знаете ли? - Христос. Да, Той истински е плакал. И казва Христос: "Колко пъти исках да ви събера като пилци, но вие не пожелахте и затова върху вас ще дойдат големи страдания, заради вашето неразбиране." И той плака за бъдещите страдания и за бъдещите падения на тези души. И днес аз го виждам, че още плаче.

Сега пак се събират да оправят света без него. Не питат какво Той казва, а какво са писали светите отци... Само онзи, който плаче, казва истината... А хората, които не плачат, те са мъртви. И питам колко свещеници има, които са плакали? Аз бих желал да ги видя да заплачат, но така, както Христос е плакал. И тогава бих изпял една от най-хубавите песни и бих казал, че е дошло спасението на света! Искам и вие сега да заплачете.

Следователно второто нещо за един ученик, като влезе в Божественото училището, е да заплаче. Не заплаче ли, учителят няма да му предаде първия урок, урокът на Любовта. Това е символ, който ще изясня.

Когато малкото дете излезе от утробата на майката и заплаче, с плача си то иска да каже: "Мамо, без тебе аз загивам." А майката го взима в ръцете си и го успокоява с думите: "Не бой се, ти си в моята ръка на Любовта и ще положа всички грижи за тебе." Това е пак метафора. Детето, когато заплаче, започва да живее. Следователно и ние като заплачем, в нас се ражда съзнателният живот и никой няма да може да ни подкупи...

И така, за да стане ученикът брат, сестра и майка на Христа, най-напред трябва Божията любов да изпълни сърцето, душата и духа му. И след като приложи този принцип, ще стане ученик. Аз ще ви кажа какъв е и вторият прин-

цип. Христос не го е засегнал. Плачът е второто условие за ученика в една окултна школа. Щом заплачете, ще почувствате в себе си изобилен живот, пълен най-напред с тъга, който постепенно се превръща в Божествена светлина. Такъв живот не сте чувствали никога. Вашата душа ще се разшири така, че ще поискате да помогнете на всички. У вас ще се зароди новият живот. И понеже заплаквате и тъгувате, Божествената ръка ще се простре върху вас и Бог ще ви каже: "Щом плачеш, ще бъдеш мой ученик, под мое ръководство. Аз ще ти предам всички уроци." Така казва Господ сега! Спасени има много, те са хиляди и милиони, но ученици - малцина. И в онова време, когато Йоан е писал своето евангелие, е имало 144 хиляди ученици. Това са всичките ученици, които се записали. А от тогава насам колко са се записали? Запитайте свещениците и евангелските проповедници. Те ще ви кажат: 144 хиляди. А аз казвам, че са 288 хиляди, т.е. два пъти повече.

Днес всички хора искат да бъдат праведни. За съвременните праведници, които нямат светлина в съзнанието, всеки човек е праведен и честен. Но при такъв праведник не можете да прочетете нито едно обикновено писмо, нито една глава от Евангелието, нито една свестна книга... Един ден, чрез светлината, правдата на праведните ще излезе наяве и целият свят ще я види. *"В царството на Отца ми, казва Христос, ще просветнат праведните."* Тогава може да възразите: "Какво ни интересува нас, че праведните ще просветнат?" Много съществено е това, което е казал Христос. Без светлина в света не може да има еволюция...

Преди милиарди и милиарди години праведните са били при Отца и са придобили тази светлина. И благодарение на нея светът сега вижда. Това е светлината на праведните. Кои са те? Светлите ангели, служителите на Бога, които са просветнали. Следователно сегашната светлина

е един изблик на тази правда. И ако те престане да светят, да живеят в правда, с нас всичко на Земята би се свършило. Ако ме запитате защо има нужда от правда, ще ви отговоря по следния начин: За да могат бъдещите поколения да живеят във вашата светлина. А животът има нужда от нея, защото тя ще се прояви в Царството на Отца ви. Тогава може би ще попитате: "Тук на Земята ще дойде ли правдата?" - На Земята никаква правда няма да дойде! Откакто светът е засветувал, Земята е пълна само с неправди и кости. Докато се свърши тази епоха, тя ще бъде пълна с кости. И всички съвременни хора ще оставят своите кости. Защо? - Защото на Земята няма правда. И съвременните хора страдат от безправие, страдат от липса на светлина.

Когато говорим за правдата, казвате: "Аз съм честен човек, баща ми е бил справедлив." - Да, баща ви е бил справедлив като обикновените праведни хора, но аз говоря само за онези, които искат да бъдат ученици. Някой ще попита: "Мога ли да бъда ученик на Христос?" - Можеш да бъдеш ученик на Христа, но твоята правда трябва да дава истинска светлина, а не обикновената светлина на газта и електричеството. Ако е въпрос за електрическа светлина, тя лесно може да се придобие.

Светлината, която произтича от правдата, е есенцията на онази светлина, която дава живот. И пак ще ви кажа: тази светлина вие не можете да я възприемете, ако нямате любов... Това е наука на бъдещето, което ще се изучава от шестата раса. И на нея ще се изяви Любовта. И казва Христос на едно място: "Аз ще се изия на ония." На кои? Които са праведни и които ще просветнат в Царството на Отца. Следователно Любовта не може да се изяви на човек, в когото няма правда...

Мислите ли, че Христос ще прояви такава слабост, да се изяви на вас, които не можете да издържите дори най-малкия изпит в света? Никога! За да се изяви той, най-напред праведният трябва да просветне. Мнозина от вас

ще зададат въпроса: "Ама кога ние ще просветнем?" В бъдеще. Законът е изричен: Щом станете праведни! Но не в обикновения смисъл на тази дума.

Правдата е едно качество на човешката душа. Всяка душа е родена да бъде праведна и отначало тя е била такава. Придобийте това качество - онова ваше наследство, което ви е дадено - да бъдете праведни.

Искам днес тези слова "правда" и "праведните ще просветнат в царството на Отца си", като влезете у дома, да ги напишете като мото... И като видите Баща си, това ще бъде един от най-славните моменти във вашия живот. А когато чуете гласа Му у вас ще се зароди желание да Му кажете: "И ние можем да се жертваме, така както и Христос." И тогава ще бъдете готови всичко да дадете и няма да съжалявате, но ще изречете: "Много малко сме дали, бихме желали милиони години да живеем, за да можем да дадем още."

Това е учението, което Христос е проповядвал и сега проповядва. "Тогава праведните ще просветнат като Слънцето в Царството на Отца си..."

Следователно за онзи ученик, който няма светлина, няма и правда. Въпросът сега е решен. Той ще остане в обикновения живот на Земята. Ето какво ще бъде вашето бъдеще, ако останете да живеете на нея: Един ден ще се въплътите във формата на някоя муха, а паякът ще ви хване и изяде. След това ще се родите във формата на овца, тогава пък вълкът ще ви хване и изяде. Може да се въплътите и в една кокошка, ще ви хванат и ще ви изядат. Ако станете мида, ще ви извадят от водата и ще ви сварят с ориз в тенджерата. Такава е картината на съвременната култура. И така целият ви живот ще премине на скарата и все ще ви пекат. Това не е заплашване, а самата реалност. И който не вярва, ще я опита...

Не разбирате ли, че вашата съдба сега се решава и ако не сте в състояние да познаете Бога, вратите ще ви се затворят и вие наново ще опитате това учение, но след хиля-

ди години, за да го познаете. Защото "Бог поругаем не бива!" И сегашният свят ще мине през едно стъргало такова, каквото никога човечеството не е виждало. Скоро ще бъде това, скоро, скоро! Нека всички грешници да знаят и да се оправят. Този свят си отива! Иде една велика Божествена метла, която ще помете като стихия всичко. Иде нов закон. И апостол Петър казва: "Небесата ще приидат с бучене, а стихииите разгорени ще стопят Земята и делата по нея ще изгорят." Така всичко ще се помете. Отгоре идва това. Русия изпитва вече последствията от него. И всички народи по целия свят ще опитат същото. "Бог поругаем не бива!"...

"Праведните ще просветнат в Царството на Отца си."

Ще има ново небе и нова земя! Всичко това, което е сега, ще си отиде. Та, като ви казвам това, някои ме гледат и се питат дали сериозно говоря. Говоря сериозно, защото "праведните ще просветнат", а аз за тях мисля, а не какво ще стане със света. И сега, понеже "мобилизацията" привършва и вратата се затваря, онзи, който е влязъл, за него връщане назад няма, а който е останал, той напред не може да върви. Ще ме запитате: "Какво ще стане с тези, които са останали отвън?" Ние искаме да знаем само какво ще бъде с праведните, а за грешните няма да говоря. "Който има уши да слуша, нека слуша." Някой ме пита: "Как да придобия сила?" А аз му отговарям: Като просветнеш, ще придобиеш сила.

Следователно страданията са за ония хора, които не могат да възприемат Любовта. Всички онези, които ѝ се противят, за тях се ражда най-ужасният огън на ада. Какъв е днешният морал? Този морал не търпи никакви коментари. Сега се интересуват от мнението на съвременното общество за нас. Какво то ще каже. Ако на мен приписват някакво престъпление, то е тяхно престъпление. Престъпният човек винаги престъпления вижда. Двадесет години в България против мене говорят и все ме подозират. Казвам: "Вие сте тези, които виждате вашето зло." Аз у всички хора виждам доброто, виждам своето добро, не искам ни-

кого да лъжа. И бих желал и вие никого да не лъжете. И във вашето сърце да я има онази Любов, с която да сте готови да се жертвате.

Всяко ваше допиране, всеки ваш поглед да бъдат едно велико благословение и който го приеме, да благодари на Бога, че е приел нещо добро от вас. Така разбирам аз Любовта!...

Когато обичате, няма да внасяте вашата мътна вода в другия. Когато обичате, чистотата с чистота трябва да се събира, и умното с умно. Това е Божието царство. То ни най-малко не подразбира, че грешните и праведните могат да живеят на едно място. Онзи, който обича, и онзи, който не обича, не могат да живеят на едно място.

Вашият език трябва да бъде златен, заквасен с Божествена мъдрост, и никаква нечиста дума не бива да излиза от него. Във вашето око да не се появява лош поглед на страст и на похот, или на алчност. Всичко да бъде чисто. Днес момата, като погледне момъка, казва: "Ах, този с черните очи! Изгори ме!" И момъкът, като погледне момата, казва: "Ах, тази със сините очи! Изгори ме!" Всички все горят. Това не е огънат на праведните, това е огънат на греха, който тлее и гори. Това са хора, които се борят с Бога. Единствената сила, която не се подчинява на никакъв закон, е Любовта. Тя винаги ще ви върже, но вие никога не може да я вържете и с каквито въжета и да се опитате да я вържете, тя ще остане свободна, тъй като всичко претоплява. Тази Любов сега влиза в праведните души, за да просветнат.

Ние няма да изоставим грешните, но те трябва да се подготвят. В бъдещия свят ще се даде на тях от излишъка

на нашия труд и богатство, така че тези паднали души един ден да просветнат, но не сега, а в далечно бъдеще. И на тях давам надежда, че ще просветнат, но като минат през всички правила на възпитанието. И като се каже един ден: "Мобилизация!", всички да се отзоват.

Сега от невидимия свят ще видят какъв контингент има, колко праведни има в България при тази "мобилизация". Вложете вече Любовта като огън, който постоянно гори. Или отворете сърцата си за Божествената любов, а не за човешката. Тази Любов е един мек огън, който, като влезе, ще внесе мир в духа ви, светлина в ума ви, сили в ръцете и краката, и ще премахне всичките ви недъзи и болки...

Това ви известява Христа, Който сега ви говори. Това е неговото учение. Този Христос не е нито на православните, нито на евангелистите. Той е един в света. Да няма никакво двусмислие. Той е Христос на Любовта, на изявената Любов в правдата, която просветва в онези, които го любят.

"Защото Бог толкова възлюби света, щото даде Сина Своего Единородного, за да не погине всеки, който вярва в него, но да има живот вечен."

/Евангелие от Йоан, 3:16/

Ако искате да разберете някой автор на съвременни книги, трябва да прочетете въведението към тях, то е най-интересно. А това означава, че според степента на развитие, на която се намираме, въведението на живота е най-важно. Какво представлява встъплението към сегашното битие или настоящия живот?

Три неща са съществени в него: Първото е храненето. То е предисловие към физическия живот. Следователно, каквато и философия да имате, каквото и да разисквате, храната оставя най-приятно впечатление. Аз я определям като въведение в подсъзнателния и съзнателния живот, което е толкова интересно, че от 8 хиляди години, от както хора сте станали, вие все го учите, прочитате го, и още не сте го проучили. Щом толкова хиляди години се иска, за да го разберете, каква ще бъде тогава първата глава на живота? Аз ви давам само символи, върху които трябва да мислите. Храненето е първото въведение към природата, най-необходимото дело. А най-приятните неща в самосъзнателния живот са музиката и пеенето. Те са вратата към умствения живот. Но най-великото предисловие е молитвата. Някой ще попита защо трябва да се молите? Ще четете това въведение, за да разберете вътрешния смисъл на свръхсъзнателния живот...

Евангелист Йоан казва: *“Защото Бог толкова възлюби света, щото даде Сина своего еднородного, за да не погине всеки, който вярва в него, но да има живот вечен.”*

Това не е един акт на чувствувания, а един акт на най-възвишената Божествена мисъл. Вярата е принцип на ума - едно състояние, което, за да изживеете, трябва да сте преминали вече през първото предисловие - храненето и да сте влезли във второто, - това на музиката. Тогава може да разберете, че Бог е възлюбил света. Щом се появи Любовта, човек веднага започва да пее. Всяко същество, колкото и малко да е то, прави усилие да покаже какво е пеенето. То започва да пее, за да разбере смисъла на новия живот. Но не мислете, че те са същността на живота. Те са само встъпление към вечното...

Четем в Писанието: *“За да възлюби Бог света.”* Значи е имало нещо в този свят. Какво ще възлюби в него? В света са всички онези духове, които са излезли от Бога. “И изпрати Любовта си, за да може да повярват”, т.е. да приложат този принцип, за да имат вечен живот. Това е Бо-

жественото желание - да направи всички безсмъртни, какъвто е Той. Но това безсмъртие не се дава отвън. За да станеш безсмъртен, Йоан казва, че трябва да повярваш в Божия син. А Синът е израз на цялата Божествена мъдрост, която е скрита в Него. Това не може да се разбере лесно. Когато една душа познае тази Мъдрост, тя ще придобие вечния живот като награда...

Следователно трябва да имаме едно велико, дълбоко разбиране - да сме разбрали защо трябва да се храним, да пеем и да се молим. Храненето, казвал съм и друг път, е наука за трансформиране на енергиите от едно състояние в друго, трансформиране на грубата енергия в умствена. След като се нахраните, ще започнете да пеете и по този начин ще трансформирате умствената енергия в духовна...

А какво представлява молитвата? И тя е закон за трансформиране на умствените енергии. Защо трябва да се молите? - За да бъдете силни...

Енергията, която слиза отгоре и произтича от Любовта, може да се използва само от ония, които водят съзнателен живот. След като се свържете с Божествения закон, тази енергия ще потече във вашата душа...

Всяко нещо, което възпрепятствува да намерите великата Любов и пречи на съзнанието да се домогне да стане Божествено, да придобие Божията мъдрост, трябва да се отстрани веднага.

В Писанието още се казва: *“Да възлюбим Господа Бога Твоего с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и сила.”* Четири неща трябва да научите, за да възлюбите и ближния си като себе си. Докато не възлюбите Господа с цялото си сърце, душа, ум и сила, не се женете. Някой ще попита: “Как ще живеем?” - Всички хора, които са вън от Бога, те са мъртви! Животът ще дойде само с Любовта! Следователно вие не живеете, защото сте мъртви без Бога. Вие живеете в гробища, не се лъжете. И всички седите в тях със своите надписи, защото се стремите към

осигуряване. Да, ще се осигурите, но с някой голям кръст!...

Само във вечния живот може по друг начин да изучаваме Любовта и Мъдростта. Той може да ни даде единствените условия да ги проучим. Решите ли да се промените, ще почувствате едно разширение на ума и сърцето и ще станете силни. Но щом малко се усъмните и се запитате: "Аз ли съм?", токът на Любовта ще прекъсне.

Ако водите съзнателен живот и сте настроени любовно към всички живи същества, ще трансформирате енергията в "акаша" и ще усетите у себе си, че приятна Божествена музика изпълва цялото ви тяло като един силен трепет. Тогава ще поискате да предадете енергията си на всички хора. Чрез тази енергия се предават мислите на всички разумни същества. И животът на тези, които обикалят в далечното пространство, ще ви се предава с бързина, по-голяма от тази на слънчевия лъч. Така ще се почувствате като граждани на духовното царство. И като го погледнете, ще изпитате неописуема радост. Това е новият живот...

Бог е възлюбил този свят и чрез Неговата любов ще достигнем до онези велики закони, на които светът почива и чрез които животът съществува. Един от тях гласи, че колкото повече давате, толкова повече отгоре ще получите. Ако това не можете да разберете, как ще разберете по-абстрактните истини.

Под "събудена душа" разбирам душата, в която се е пробудило Божественото съзнание. Такава душа е взела изпита на живота и не иска да бяга от Земята, а казва: "Сега ще живея тук при всички условия. Така ще живея, както Господ иска."... А под думата "закон" аз имам предвид закона не на правата линия, а закона на квадрата. Защото всички творчески енергии при съвременната еволюция се движат в квадрат. А той е най-ужасното нещо и изисква голямо хладнокръвие. За тези, които не го разбират, е много

опасен. Но има и живи квадрати. Кои са те? Според живата геометрия мъжът и жената образуват правата линия, най-късото разстояние между две точки. Следователно тя трябва да се постави между тях. Така умът и сърцето ще се съединят, за да влязат в съприкосновение. А пътят, по който тази права линия може да се движи, е пътят на квадрата. Затова той е опасен, защото е място на движение. И който не разбира това движение, може да бъде пометен... Само живите същества могат да образуват точка и център. Математиците казват, че точката е нещо въображаемо, което не заема никакво пространство, но го владее. Точката няма собственост, но владее собствеността...

Във всички закони се забелязва една периодичност, която зависи от вътрешните закони на битието. Известни неща се преповтарят в определени епохи, времена, дни, месеци, години и векове. И съвременната наука започва да съзнава тази цикличност. Определени неща се случват точно в известни времена...

В материалните ѝ проявления Любавта може да се изрази математически. Тя дава най-съвършените вибрации и тонове в музиката. И музикантите, който излизат да свирят на сцената, ако ако я оставят да се прояви, тогава душата им ще излезе от тялото, ще премине в ръцете им, а оттам в цигулките и вие ще чуete да излизат от инструментите тонове, каквито никога друг път не сте чували. Душата на цигуларя трябва да излезе и сама да "засвири" в ръката. Когато пишете, душата ви също трябва да вземе участие в писалката, а писалката е умът... Знаете ли каква велика сила ще излезе от вас, ако можете да проявите душата си във всичките си действия? Тя носи велико благословение най-напред за вас самите. Защото най-напред всеки тон произвежда реакция, която се връща към вас, както доброто и злото, което сте направили. Затова този закон се проявява периодически...

Първоначалната сила, която действа в света, е това, което индусите наричат “акаша”, и е първичното проявление на енергията. Тя е създала човешкия мозък, мисълта и звука. Второто ѝ проявление индусите наричат “ваю”, от санскритския глагол “ва”, който означава да движиш нещата. То е едно видоизменение или обръщане на тази енергия в инволюционен процес, надолу... И така, ако у вас чувствата прекомерно се развият и станат силни, значи, че тази енергия се усилва, ако отслабва, означава, че чувствата се притъпяват... А когато мисълта отслабне, вие трябва да отправите вашия ум към Слънцето и да възприемете първичната прана, за да му създадете едно абсолютно спокойствие. Знаете ли какво нещо е да бъде човек спокоен? Както и да ви оскърбяват, да не ви трепва окото и сърцето.

При хората съществуват два възгледа за живота, а при животните и растенията - само един. И затова човек се нарича човек, а първоначалното значение на тази дума е “същество на противоречията”. За да започне едно същество да мисли, то трябва да се натъкне на противоречие. Онези деца, които не срещат противоречия, и не мислят, както и възрастните хора, които живеят в лукс, притежават само един възглед.

Философите обясняват противоречията по един начин, а религиозните по друг. Прагматичните хора също имат свои възгледи. Религиозните отдават всички противоречия на греха. Аз не поддържам нито едните, нито другите, а казвам това, което е. Земният ни живот е или разумен, или неразумен; или всичко е строго математически определено, или е едно съвпадение, възможност или вероятност. Сега се наблюдават тези два възгледа. Едните казват: всичко е случайно - хората се раждат случайно, хранят се случайно, женят се случайно и умират случайно. А другите казват - всичко е строго определено и нищо не е случайно...

Следователно идеите са нещо, което трябва да разберем в света. И това става по пътя на противоречията. Законът на еволюцията ги изисква като една необходимост. Този закон важи само в човешкия свят. В другите светове няма грях, затова всички ония същества, които са свързани пряко или косвено с хората, са заразени от греха. Грешни същества в света са само хората. Всички останали си живеят в мир и любов и разбират Бога, а само хората не Го разбират. Съдиите, философите и учените се стремят да ни внушат, че грехът прониква в цялата вселена, и го наричат "мирова скръб"... Грехът е ограничен в известно пространство на мирозданието, но това е един абстрактен, математически въпрос, който сега не искам да разяснявам.

Съществува Бог, защото в света има Любов. Съществува и онзи свят, защото има този свят. И "онзи свят", и "този свят" са едно и също. Когато говорите за "онзи свят", говорите за нещо, което не разбирате, а когато говорите за този свят, говорите за един свят, който разбирате. Следователно света, който не разбирате, го наричате онзи свят, а света, който разбирате - този свят... Или известното наричаме физическо, а неизвестното - духовно. Физическият свят е проявеният, а духовният е непроявеният. Като казвам "непроявен", това не означава, че този свят не съществува, а само че не се е оформил още за нашите чувства. И този духовен свят е причина за всичко, което става на Земята...

Нормална душа е душа, която се проявява и развива правилно. Не се учудвайте, ако тя не се проявява правилно, тъй като тя е още в първия етап на своето развитие. Проявяват се само човешкото сърце и човешкият ум. А душата ще се прояви в следващата епоха, в шестата раса - тогава, когато двата принципа на сърцето и на ума, или двата принципа, както сега се проявяват в мъжа и жената,

дойдат в съгласие и схванат защо са слезли на Земята. Защото, докато мъжът мисли, че е дошъл на света като мъж, а жената като жена, винаги ще има в света разбити носове, счупени крака, извадени ребра, разбити сърца и пр.

Сега жените ще попитат: “Защо ние да се раждаме жени?” Аз ще ви обясня защо се раждате жени. Господ е толкова справедлив, че винаги слабото е компенсирано с по-големи блага. Законът е такъв, за да няма разногласие. Мъжът трябва да прояви на Земята Мъдростта, а жената - Любовта. И цялото развитие в света зависи от малкото, а не от голямото. Набързо ще ви обясня това. Подтикът на еволюцията идва от Любовта, а после Мъдростта ѝ помага. Следователно първо е слабото, малкото семенце, а после израства грамадният дъб. Но ако го нямаше семенцето, тогава и дъбът не би се появил...

Сега вие, които тук сте жени, горе в духовния свят сте мъже. А мъжът, който е мъж на Земята, в духовния свят е жена. Сега ще ви кажа защо мъжът не трябва да ругае жената. На Земята тя е по-слаба, а той е по-силният. Ако мъжът я опозори на Земята, неговата “жена”, която е горе на Небето, ще направи същото. А щом го опозори горе на Небето, цялата слава на мъжа го напуска. И като се казва: “Жени, почитайте мъжете си”, се разбира този велик принцип. Да ги почитате, означава, че вие сте силни и силата ви е “горе”, а не на Земята. А вашата погрешка е, че вие търсите силата на мъжа си тук, на Земята. Някой казва, че в жена му е силата. Да, но в тази, която е “горе”. Следователно, мъжете и жените на Земята трябва взаимно да се обичат и почитат, тъй както се обичат техните мъже и жени горе. Така се получава едно прекръстосване...

Употребих тези думи в най-чистата им форма, разбирайки Божественото съчетание и хармонията на душите. Жената трябва да е абсолютно чиста, както и мъжът. Знаете ли защо вие, жените, трябва да бъдете чисти? Понеже, като сгрешите на Земята, вкарвате в грях и вашия мъж “горе” и така замърсявате великия принцип. Следователно вие

сами си създавате своите нещастия. Сега някои мислят, че като са мъже, техният грях не се "хваща", а само грехът на жената. Да, но пък грехът на Небето се "хваща", там той е жена. Това, което на Земята не се "хваща", на Небето се "хваща", а това, което на Земята се "хваща", на Небето не се "хваща". Мъжете и жените трябва да живеят абсолютно чист и свят живот без никакъв примес от площаден морал. Мъжете казват: "Може и иначе." Може, но тогава ще си натрупат една карма, от която ще страдат ред поколения, - и децата им, и внуците им, и ще се питат откъде идват страданията им. Вие можете да си направите извода.

И така всички мъже и жени сте равни. Едните "горе", а другите "долу". Жената, която е слаба на Земята, е силна на Небето, а мъжът, който е силен на Земята, е слаб на Небето. Следователно тези величини се уравновесяват. И тогава тази Любов трябва да започне отгоре надолу, като се преплете с Мъдростта. По същия закон трябва да живеете всички. Жената във всеки един мъж на Земята трябва да вижда своя мъж; и мъжът във всяка жена трябва да вижда своята жена. Разбирате ли? Това е морал, а вън от това - всичко е тиня. И никакъв друг морал в света не съществува.

Всички трябва да станат млади. Тогава в новата култура няма да има болни, хилави, умопобъркани хора, всички ще бъдат със здрави мозъци и здраво телосложение. Няма да мислят за смъртта, защото в новата култура ще бъдат съединени тези два свята и като са съединени, душата ще слиза на Земята и ще се възкачва свободно. Но на тази Земя няма повече да идва, а на друга, която сега се изгражда. И тогава ще дойде новият Йерусалим и ще постави началото на културата на Божествената Душа и Божествения Дух.

Сега често повтаряте: "Сърцето ми е разстроено, малко съм неразположен", а понякога смесвате понятията

и казвате: "Боли ме душата." Душата, вашата душа не може да ви боли, тя не е слязла още, а е горе и чака...

И при най-големите подозрения, при най-големите страдания и мъчнотии вие сте близо до Царството Божие, вие сте близо до разрешаването на задачата. Когато се появи някаква трудност, трябва да разберете кой е правилният път. Правият път е в Любовта и в Мъдростта! Нямам предвид обикновените любов и мъдрост, а Божествените. Правият път е в Божествената истина!...

Духът е реална същина, най-реалното, най-същественото, това, в което няма никакво изменение. Той е основата на битието. И когато този Дух дойде, Той ще донесе онези блага и онзи живот, в който ще се почувствате като слепия, на когото Христос отвори очите, и ще кажете: "Едно време бях слеп, а сега виждам!" И друг път съм казвал: Когато се "потопите" в Божествената любов и почувствате всички нейни вибрации, когато я възприемете, тогава ще разберете и симфонията на живота. А сега цените живота само от свое гледище. Например жената казва: "Като моите деца няма и като моя мъж няма." Тя се радва. И мъжът казва: "Като моята жена няма тук." Не, не, твоята жена не е тук, а "горе". А "горе" какво е? - Неопетненото. Опетнил ли си святото у себе си, чакай, докато станеш чист. Защо трябва да се очистим? Горният мъж и горната жена - представляват Божествената Мъдрост и Любов. Те, след като се съединят, ще прекарат сегашния човек през 7 живи огъня и тогава той така ще се префини, че ще се трансформира неговата материя, и ще придобие ново тяло, в което грехът няма да намери място... Отвътре трябва да дойде Любовта: изворът отвътре тече като чешмата, за да може да вкусим от този живот. Ще ме извините, но женитбата, както сега се разбира и практикува, е един позор спрямо първоначалния закон на Божествения Дух, на Божествената

любов, на Божествената мъдрост, истина, правда и добродетел. Съвременният брак е един позор! Хората не се раждат по Божествения закон на Любовта, а се раждат от похот и затова не идват хора отгоре, а от Земята. Ето защо светът сега е пълен само с престъпници. Затова старото трябва да си замине, нищо повече.

Сам Господ казва така, това не са мои думи. Старата Земя и старото Небе си отиват като вехта дреха. Това учение не е ново мое учение, а Господ го е дал, то е учение на Бога. Вашето старо Небе Господ го помита. Слугите му идват, а те са милиони. Те идват със своите метли, за да пометат всичко. Разбирате ли? И всичките въпроси Господ ще ги реши така, моментално...

Светът, за който говорим, е един реален свят. Не числете, че за вас няма кой да се грижи. Има кой да ви обича, поне едно същество. Знаете ли кой е? Ако си мъж, има една жена, която те обича, аз съм я виждал, и знаеш ли колко те обича? Сега ще кажете: "Вярно ли ни говориш?" Вярно е. На жената казвам: има един мъж да те обича, да! Той е верен, абсолютно верен, аз го приемам без никакво изключение. Има един, който ви обича, който е готов да жертва всичко за вас. И като мине по пътя на вашия живот, всичките ви трудности ще изчезнат и ще заприличате на една цъфнала роза...

Първото нещо за нас, за онези, които ме слушате, които искате вашият живот да придобие смисъл, да се повдигнат сърцата и умовете, да станете силни и крепки, първото нещо е да приключите с лъжата и да не се борите с нея. Аз не искам да се борите със земното, не. На Дон Кихот няма да подражавате. Вместо лъжата ще внесем исти-

ната. Вместо отрицанието ще търсим положителното в нещата. Не мислете за лъжата, а за истината. На мнозина, които са идвали при мен, съм им давал тази сила, казвайки: "Ти ще живееш чист и свят живот!"

Искам всички да носите Божието име, да го пазите в душата си, то да бъде чисто и свято, неопетнено вътре във вас, и тогава ще станете силни, а животът ви ще придобие светлина и ще започнете да разбирате новата окултна наука по друг начин. Не че не мога да ви говоря, но трябва да се развият новите чувства, които изискват други органи. Сега употребяваме символичния език, понеже символите съкращават времето, а пък аз нямам много време. Ако река да ви говоря една реч според вашия език, трябва ми цяла година да ви разправам на обикновен език. Аз ви казвам, че вселената е единство в разнообразието и в множеството. Така тя се проявява. Вземете едно житно зърно и макар да е едно, щом го посеете, веднага ще поникнат хиляди листа, много корени, ще наблюдавате голямо разнообразие около него, но зърното е едно в себе си, подобно на Божественото начало...

Мислите ли, че Христос няма да постави в действие своето учение? Аз казвам, че ако сегашният свят не приеме Христовото учение, ще има сто милиона християни, разпънати на кръст. Разбирате ли добре това? В миналото бяха 60 хиляди, сега ще има 100 милиона християни. Земята ще бъде опасана няколко пъти само с кръстове. И ангелите ще изнесат всички юдовци, които съществуват. От този свят и от тази култура няма да остане и помен! Това е великото решение на Небето, на Бога, на ангелите, на светиите, това е решението на всички добри хора да изчистят резултатите от тази култура. От света помен няма да остане! Ново Небе иде и нова Земя! Открито трябва да говорим. Истинският морал изисква Любов, а не бабина обич.

Мен не ми трябва мъртва любов! Ние искаме да съградим нещо добро, искаме всички хора да се спасят! В какво отношение? Всички да заживеят като братя и сестри, да се разбират. И благата, и духовните богатства да са общи за всички братя. Така е писал Господ!

Ако си замина един ден от България, тогава ще разберете кой ви е говорил - дали е бил Христос или не. Всяко нещо трябва да се опита. На онази свещ можете ли да четете? Ако можете да четете - свещ съм; ако не можете да четете, никаква свещ не съм. И желая не само аз, но всички вие да бъдете като мен. Бих се радвал, ако имате моя ум и моя стремеж...

Светът ще загине! Но не физическият, а всички стари и криви разбирания в умовете на хората ще изчезнат и нова култура ще дойде! И сегашните ви тела ще се променят. Ще имате нови тела и светът ще се измени. Ще ми кажете сега: "Свърши се, няма живот вече!" Но вие още не сте живели. Отсега нататък иде животът. Небето трябва да дойде на Земята, за да заживеем в Любовета. Тогава, като каже мъжът на жена си една сладка дума, да ѝ падне като мед на сърцето.

*"Който яде плътта ми и пие
кръвта ми, има живот вечен; и
аз ще го възкреса в последния
ден."*

/Евангелие от Йоана 6:54/

Ще говоря върху този стих. Някои от учениците на Христа, макар и ученици, се съблазниха, когато Той им каза: *"Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, няма-*

те живот в себе си.” Факт е, че месото и кръвта на всички животни - на гъски, на пуйки, и на агънца, с които хората се хранят, е тялото на Христа, казано в буквален смисъл. От 8 хиляди години насам те си похапват така. Но по отношение на Неговото учение има нещо по-съществено, изразено в думите Му: “Ако вие не ядете от тази плът и не пиете от кръвта ми, няма да имате живот вечен”, т.е., ако не приемете моето учение и не го приложите, не можете да придобиете вечния живот. А по-късно добавя: “В последния ден аз ще го възкреса.” Така че в първата фаза, когато хората “ядат и пият”, смисълът на живота все още не е ясен. Кога ще стигнат до него? В последния ден, в деня на възкресението, когато човечеството измени този ред на нещата.

Кой е последният ден? - Онзи, от който всички се плашат. Последният ден е деня, в който започва новият живот. Следователно всеки един от вас, който не стигне до този последен ден, не може да се доближи до великата Божествена наука, която Бог е отредил и вложил в недрата на природата, т.е. до ония блага, които са приготвени за Неговите избрани деца, които днес живеят на Земята. Досега са ви проповядвали все за Небето и всички се готвите все за него. Как си представяте рая, как си представяте ангелите и светиите? Всички тези образи не са ясни във вашите умове. Вие били ли сте на Небето? Били ли сте? - Не сте били. Като казвам, че не сте били, аз имам предвид формата на вашето сегашно съзнание, а не на миналото. Със сегашното си съзнание вие не сте били в рая. И когато някой каже, че е бил в рая, приемам, че е бил, но с друго съзнание или свръхсъзнание, чрез което той може да влезе там...

Сега някои, като ме слушат, казват: “Този език не е религиозен.” Аз отдавна съм се отказал да говоря на религиозен език. Дори пиша един нов речник, в който казвам, че всеки разумен човек трябва да научи Божествената граматика: глаголите, прилагателните, съществителните, съюзите, местоименията, представките, приставките - знаете ли колко велика е тази граматика?...

Днес ще ви позанимая малко и с математика. Ще повторя пак израза на Христа: "И в последния ден ще го възкреса." От думата "възкресение" колко пермутации трябва да направите, за да се осмислят? Аз взимам за пример четири букви: *a, b, c, d*. От тях излизат 24 пермутации или математическите съотношения на елементите, които влизат в тая редица. Според този принцип колко съединения можете да образувате от думата "възкресение"? Аз бих желал да зная това. Възкресението е едно преходно състояние от подсъзнателен към съзнателен и свръхсъзнателен живот. В сегашния живот самосъзнанието ви е необходимо, за да изправите вашите минали и сегашни грешки, като ги замените с нещо разумно. Животът ви не е онзи, който очаквате. Като осъзнаете всички ваши погрешки, недостатъци и недоимъци на този живот, както и страданията, които произтичат от непознаването на законите, тогава ще се приготвите за възкресението. И ще излезете накрая като една жаба от това блато, което вече е пресъхнало. Докато човек мисли, че в живота му не става никаква промяна, той живее в процеса на подсъзнанието. Сегашната бяла раса изцяло ще стигне до пълното съзнание. Това е възкресението, новият живот. Следователно, когато Христос е казал: "Който яде плътта Ми и пие кръвта Ми, има живот вечен", той е имал предвид, че от низшето излиза висшето.

"Всички, които са яли и пили, аз ще ги възкреса." Защо? Има дълбоки причини. Христос не искаше да изгуби своя капитал - Словото му да остане безплодно.

Казва Христос: *"Аз ще го възкреса в последния ден."* Вие сега сте в последния ден. Ако се решите днес да пробудите вашето самосъзнание, можете да възкръснете. И Писанието казва, че когато Христос възкръсна, много тела възкръснаха заедно с него и се явиха на мнозина свои приятели, като ги убедиха, че има друг живот, по-разумен, по-устойчив и по-щастлив, отколкото е сегашният. Разбиранията на съвременните религиозни и светски хора за живота са толкова изопачени! Това не произтича от зла воля, а от

една оптическа измама на човешкия ум. У съвременниците висшият не е още развит. Теософите го наричат "висш манас". В ущърб на него се е развивал низшият, в който се намира локализиран човешкият егоизъм. А стремежите на този низш ум са диаметрално противоположни на висшия манас.

Вие често се питате и не можете да си обясните защо има борба между плътта и духа? Това не е борба, а е един закон, необходим за развитието на човешката душа... Спорът е само за условията, при които те се намират. Нещата трябва да станат много ясни в ума ви, за да няма противоречия...

Сега да ви обясня друг един закон. Старите алхимици са приемали земята, водата, въздуха и огъня като четирите основни елемента, а съвременните химици взимат за основни: въглерод, водород, азот и кислород. Те играят важна роля в човешкия живот. Кислородът и азотът, като се смесят, образуват въздуха. Не се съединяват, а само смесват. Докато са смесени, нашето развитие върви правилно, но в деня, когато се съединят, ще образуват една отрова. Вие не можете да се съедините, за да образувате братство, защото, ако се съедините както кислородът и азотът, ще образувате отрова и ще отровите цялото човечество, но можете да се сдружите. Следователно не е позволено да се съединяват кислород с азот, защото тогава въздухът ще изчезне. Този принцип ще видите и при двата пола. Мъже и жени искат сега да се съединят. Не, не трябва да се съединяват. При сегашните условия не е позволено мъже и жени да се съединяват. Единият е като кислорода, а другият - като азота във въздуха. Ако вие се съедините, ще отровите живота си, ще отровите децата си. И мога да ви дам пример с много майки и бащи, на които измират децата. Причината е, че те са били съединени и вследствие на това отравят организма на своите деца... Защото, ако майката и бащата се влюбят, те забравят децата си. Ако мъж и жена цял ден се целуват и постоянно си повтарят: "Колко те обичам, за тебе умирам" - децата им гладни ще умрат.

Днес и мъжете и жените се оплакват, че нямало любов в света. Така е, защото искат да се съединяват. С когото и да се съедини една жена, тя ще образува азотна киселина, която ще даде отрова, за когото и да е. Следователно при сегашните условия на Земята жената не трябва да се съединява. Това не го формулирам като абсолютен закон. Ако няхахте деца, бих казал да се съединявате. Но за благото на децата ви казвам: Няма да се съединявате, защото ще пожертвате техния живот. Логично ли е това? Да, разсъждавам логично. Това е една философия, която има приложение в живота. Когато не я разбирате, питате: "Защо са тези нещастия? - Защото има не смешения, а съединения. Всички експлозии произтичат все от съединения. И в съвременния европейски живот е доказано, че след всяко съединение, когато народите се съюзят, са започвали най-големите войни... Следователно при тези условия, при които живеем, съединение не се позволява. Има само един закон, той е следният: ние имаме право да се съединяваме само с Бога и с никого друго в света. С Бога - понеже Той е едно същество, неизменяемо в себе си. С него можем да се съединим и резултатите ще бъдат добри. А всяко друго съединение, при каквито условия и да е, ще причини повече вреда, отколкото полза. Следователно необходимо е смешение, сдружение, а не съединение. Нотите например съединени ли са или смесени? Музиката е съставена по закона на смесването. И ако хората съединят тези ноти, какво ще излезе? - Най-голямата бомба, при която всички музиканти биха хвъркнали във въздуха...

И казва Христос: *"Аз ще го възкреса в последния ден."* Кога? Когато той се научи да се съединява с Бога и да се разединява от света. Със света да е смесен, а с Бога да е съединен. Когато изучите този велик закон, ще влезете в Божествения живот. Сега в този причинен свят се намират

всички последствия на ред минали съществувания, през които човек е минавал. Тези последствия са причини за обуславяне на сегашния ваш живот. Те са набрани в Божествения свят и ние не може да ги избегнем. И от тях Великото начало - Бог, ще образува един живот, какъвто миналите ваши съществувания позволяват...

И така 39 916 800 пермутации се образуват от думата "възкресение". Разбирате ли какво нещо е това? Това е наука, това са числа, това са данни, това са условия, при които новият организъм - възкръсналият живот може да се развива. Следователно ще имате всички онези 39 милиона възможности...

Човешкият егоизъм е опасен затова, защото е образуван по закона на съединението. Няма по-голяма отрова в света от него. За да се разделите с егоизма си, трябва да го "разложите" като химическа реакция: отделно азот и отделно кислород. И така, щом в дома ви се случи някакво нещастие, това означава, че има азотна киселина у вас. Тогава какво трябва да направите? - Ще разлагате, за да няма смесване. Някои ме питат: "Как можем да разберем великите закони, които управляват света, и как може да станем господари на положението?" Всички искат по нещо, но никой не се заема да работи по Божествения начин. Съвременните хора още проявяват културата на мравките. Тя е по-опасна и от тази на змиите. Факт е, че там, където има мравки, и змиите бягат, понеже мравките със своята киселина ги прогонват. Тази картина се наблюдава и в живота - там, където хората са станали егоисти и чрезмерно алчни, интелигентността бяга. Защо? - Тази алчност е в състояние да разруши клетките на благородството, тъй като алчния човек може да го подкупите и с хиляда лева... Това умно ли е? Култура ли е? Следователно съвременните европейски народи се намират в тази фаза. И те не могат да предвидят, че идва нещо ужасно. За това и не мислят. Азотната киселина ще дойде и ще разруши всичко. И след като дойде разрушението, тогава ще кажат, че икономи-

ческите условия или търговският пазар са причините. Не, не, приятели, причината е във вашия егоизъм, характерен и за културата на мравките. По закона на съединението азотът и кислородът у вас са се съединили и са образували една от най-силните отрови. Тогава ще се разедините и ще се съедините с Бога, като създадете едно вечно благо, а помежду си ще живеете като братя. И като дойде Христос в последния ден, ще ви възкреси. Що е възкресение? - Влизате в новите условия, при които животът може да се прояви...

Мислите ли, че онзи роб, който 20 години е работил за господаря си и който е носел нож и е мислил как да го убие, за да се освободи, не би могъл по друг начин да придобие свободата си? Казвам, има такъв друг начин, чрез който може да се освободиш, без да убиваш господаря си. Това може да стане чрез силата на Любовта. Любовта като жива сила произтича от Висшето, от Божественото. Когато говорим за нея, не разбираме тази любов, която идва отдолу, а онази, която слиза отгоре. Ако вие я повикате, Тя ще ви освободи от робство и ще ви даде сила да се справите с всички мъчности...

Колко пермутации съдържа думата "любов"? Ще вземете думата с шест букви според стария правопис - любовъ, тъй както е в реда на нещата. Любовта трябва да се изучава като жива сила, която работи, а не като приятно чувство или приятен стремеж. Не. Когато тази любов започне да ви въздейства, ще почувствате у вашето съзнание и дълбоко във вашата природа една малка светлинка. Тя ще се развива, и ще става все по-голяма и по-голяма. Обемът ѝ ще се увеличи, ще обхване мозъка ви, сърцето ви, след което ще започнете да се движите в светлина. У вас ще се яви едно разширение, като че сте господари на целия свят. И каквито и трудности да се явят, за вас те няма да представляват проблем.

И така от думата "любовъ" на български език стават 720 пермутации. Те не са малко за българите. Ако българите

те разбираха начините, по които Любовта може да се прояви, ако работеха по всички нейни елементи, те щяха да бъдат най-великият народ. Ако само разбираха пермутациите на тази любов! Затова първото съединение, което следва да направим, то е с Бога, с Любовта. Нашата душа трябва да се съедини с Божествената любов и в такова едно съединение ще се прояви новият живот, който Христос нарича възкресение... Една определена мисъл винаги трябва да държите в ума си, да знаете, че има велика душа, която наричаме Бог, която ни следи, гледа и не извинява. Под думите "не извинява" разбирам, че тя всичко хроникира и отбелязва правото. Когато някой светия съгреша, тя "записва", че тоя светия е съгрешил. След като справедливо и хронологически отбелязва всички ваши действия и погрешки и върху тях планира бъдещия ваш живот. Вие ще попитате тогава: "Какво ни очаква?"- Съединете се с Любовта и разединете се от света, и вие ще бъдете свободни. Не се обвързвайте, не давайте дума никому, не се съединявайте с никого. Момата казва на момъка: "Аз ще ти бъда вярна", и се свързва с него. И той същото прави и обещава. Питам ви колко души в България са спазили това обещание? Аз нямам тук нито един ученик, който да е издържал изпита си. Има двама души, които на половина са изкарвали изпита си, а 50% още не са. Двама души само! Разбирам закона, в който Бог ги е поставил. Не ги поставям аз, а Бог му казва: "Постави ги в този закон, изпитай ги." Вие ще кажете: "Без изпит не може ли?"- Не може. Изпитът създава характера и волята. И когато ви дойде едно нещастие, вие трябва да се радвате и да запалите по сто свещи на вашия свети Никола. А сега, когато страдате, ги изгасвате. Е, питам тогава, има ли Любов в душата на онзи, който гаси? - Не, онзи, който пали, само той има Любов в душата си...

Какво е “възкресение”? - Това са 39 милиона пермутации. Христос казва: *“Ако ядете от плътта Ми и пиете кръвта Ми, Аз ще ви възкреса последния ден.”* И този последен ден е сега. Висшето съзнание се е пробудило, но не давайте място на съмнението, което като един психически червей ще унищожи Божественото у вас. Вярвайте в онзи Господ, който живее, в Божествената душа, в безсмъртното у човека. Ако вие не вярвате във вашата душа, значи в никого не вярвате. И ако ви срещна втори път, искам да видя любовта ви към Божествената душа, към благородното, което ще ви направи безсмъртни. И тогава, като се срещнем, ще се погледнем меко и нашият поглед няма да е раздвоен...

Затова иде сега Христос, да ви изведе от затвора на вашия егоизъм и да ви заведе във великата природа, където ще играете и ще скачате около изворите. Това е новият живот, който иде сега. Това е възкресението! И то ще бъде пак на Земята, но не в тази материя. Тя ще претърпи едно видоизменение. Вие ще имате духовни тела и ще влезете в астралния свят - в една по-рядка материя. И там има твърда земя, вода и въздух, но тази земя се различава много от нашата. Ще попитате: “Какво е това нещо?” Аз ще ви цитирам думите на апостол Павел: *“Това, което око не е видяло и ухо не е чуло.”* Днес има хиляди очи, които са видели това - и в Англия, и в Германия, и в Америка. Хиляди хора има, които са ходили в рая и са се върнали и това те разказват като своя опитност. И вие един ден, когато се съедините с Бога, ще отидете там. Ще дойде този ден и ще кажете - да, ще бъде!

Някои от вас още днес ще възкръснат, други утре, трети след 10, 15, 20 години, а може би след хиляда, две или след 10 хиляди години. И казвам, на когото времето е дошло, да не закъснява нито с 1/160 милионна част от секундата...

“И в последния ден аз ще го възкреса” - т.е. онези, които “пият кръвта Ми и ядат плътта Ми”, които разбират

закона на съединението с Бога и разединението от света.

И днес аз ви поздравявам с новото съединение и новото разединение!

“А той рече: “Още по-блажени са, които слушат Словото Божие и го пазят.”

/Евангелие от Лука 11:28 ст./

Често пъти в моите беседи има две крайности или два полюса. Аз не обичам да стоя по средата. Трябва да съм или в началото, или в края. Началото е главата, а краят - краката. Следователно с началото гледаме към Бога, а с края ходим по земята. С началото говорим, а с края се храним. Нали всичко се завършва с паницата, която колкото и да е пълна, се изпразва. А пък когато слушате словото Божие, то е нещо, с което се изпълвате. Или, ако трябва да се изразя на съвременен културен или научен език - краят на нещата, това е материалният свят, а началото - духовният. Това са само думи за улеснение на нашия разговор...

Христос казва: *“По-блажен е онзи, който слуша словото Божие и го пазя.”* А в какво се изразява пазенето на Словото Божие? На последната беседа, когато говорих за възкресението, някои от вас започнаха да мислят така: “Дали съм възкръснал или не?” Ако мислиш да възкръснеш по тяло, това е краят на нещата. Под възкресение хората подразбират физическата страна на явлението възкресяване в материалния свят, докато в Писанието означава нещо по-дълбоко - оживяване! Животът е единственото нещо, което познавате на Земята. А какво нещо е възкресение, вие не знаете. Слушате за него и се въодушевявате. Всички познавате живота, усещате го, чувствате го - той е реално-то, същественото.

И Христос казва сега: *“По-б.лажен е онзи, който слуша словото Божие и го пази.”* Словото - това е единственото нещо, разумният живот, за който трябва да живеем. В какво се изявява той? - В разумното изпълнение...

Словото Божие е великото в света. Аз бих го превел на вашия език. Този израз “словото Божие” е непонятен, макар че сте го чели много пъти. Какво означава “словото Божие”? То е онзи първоначален момент, когато Божествената любов съзнателно се е проявила вътре в материалния свят. Когато вие чуете първата дума на вашето дете, което говори разумно, то е словото Божие, а майката усеща една радост и вдъхновение. Или пък когато някой ден напишете няколко строфи и казвате: “Това е.” Това е разумното, защото в ума ви е проникнала една нова мисъл, започнали сте да мислите и да съзнавате, че имате ум. Понякога хората не знаят дали имат ум или нямат. Аз под “ум” разбирам оня слуга, онзи добър слуга, който нарежда добре работите на господаря си...

Какво нещо е един народ? Народът е една развита семка - един развит човек в своята голяма форма. Следователно какъвто си в семката, т.е. в началото, такъв ще бъдеш и в края. Един народ е край на един човек и следователно този народ е създаден за него, за да се види какъв човек е, и ако вие, българите, искате да знаете какви сте, какъв е народът ви, погледнете всекиго отделно, той е първоначалният индивид. Погледнете, изрисувайте, вижте, да не кажете, че аз говоря това - вие сами го казвате.

Сега не искам да отивам по-далеч. Нас не ни интересуват народите, даже и човечеството не ни интересува, а словото Божие, интересува ни Божественото. Цялото човечество - това си ти. Един ден ако ти и жена ти останете сами и ако цялото човечество изчезне, ти ще създадеш ново човечество. Съвременното човечество откъде произлиза? От Адам и Ева. Те бяха двама непослушници, изгонени от Господа из рая, и те образуваха днешното човечество. И културата сега прилича на тази на Адам и Ева в рая. В

Писанието се казва, че били голи. Един човек, който в Божествения рай може да бъде гол, можете да си представите какъв мързеливец е бил. И като е видял Господ, че няма да работят те в рая, изпъдил ги навън - да се облекат. И днес, слава Богу, всички сте облечени, а ако някои биха ви видели голи като Адам и Ева, веднага щяха да ви пратят в лудницата. А за Адам и Ева казват: "Защото били много чисти и свети, затова ходели голи, а децата били грешни, и те трябва да се облекат." Но там е въпросът, - ако бяха много почитени хора, Господ не би ги изпъдил от рая. Адам е бил мързеливец, търговец на едро, не е ли така? Какво ще кажете вие? Ако бащата и майката бяха много почитени, Господ би ги държал в рая, не би ги изпъдил. Така че не произлизате от много благородна фамилия - не само вие, но всички.

И сега Христос казва: "Блажени сте, но по-блажен е онзи, който слуша словото Божие". т.е. онова, Божественото, възвишеното, това, което не е излязло от рая. Похубаво е да слушаш Божественото, което не се е изменило, отколкото да си сукал млякото на това, което се е променило. И то е, което живее вътре у вас, а не отвън...

"По-блажен е", казва Христос, който слуша словото Божие и го изпълнява. Това е разумното слово. Ако Бог днес би се явил в света като един човек, вие щяхте да се натрупате, за да му изкажете своите излияния. Той щеше да получи толкова много писма, че нямаше да има време да ги чете... За колко време Господ може да прочете 5 милиарда писма, да ги отвори и да ги прочете... В какво затруднено положение ще се озовем, ако мислим, че Бог би дошъл като един човек на Земята. А този Господ е вътре у вас. Аз ви говоря по същество, за да не си правите илюзии. Бог живее във вашата душа, а не в тялото ви. Защото вие сте дошли на тази Земя преди 250 милиарда години, когато тя е заемала грамадно въздухообразно пространство и е имала само една ядка като един голям орех. Цялата ѝ твърда част е била като един орех, толкова голяма е била

Земята ни, а пространството около нея е било пълно с мъгла, която постоянно се е съгъствала. И затова вие се питате: "Дали съм тук или съм извън материята?"

Възкресението ще стане в момента, когато у вас ще се яви съзнанието за висшето, Божественото, когато се прояви индивидът, наричан от окултистите "Божествен Аз". Тогава ще започнете новия Божествен живот. А знаете ли в какво се изразява той? - В разбирането на тези велики закони, които сега съществуват...

За да се усъвършенствате, вашият ум трябва да вземе задължително участие. Във всички дейности, където умът присъства, но висшият ум, катастрофа не може да стане. За да може да се извисите, трябва да се молите. Но ако по време на молитвата умът отсъства, тя няма да бъде приета. Молитвата ви ще остане на една педя над главата ви. Ако пишете или съчинявате, ще концентрирате ума си върху писането и за нищо друго няма да мислите. Според най-великия закон в духовния свят, трябва да впрегнем ума си на работа с всички негови сили. Щом сме се разгневили, умът ни не е на мястото си, както и сърцето не си е на мястото. Сърцето не се гневи, влезли са други сили в него. Умът, както аз го познавам, не се отчайва и не се раздражнява. А това, което се отчайва и дразни, е извън ума. Умът е основата на Божествения свят. И когато Господ иска да създаде един свят, той поставя ума за основа. Но за да може да се създаде нещо трайно, непременно този Божествен елемент и сила трябва да присъства у вас с цялата си пълнота. А ако сте нещастни и не сте впрегнали на работа вашия ум, вие нищо не можете да постигнете. Ще го впрегнете и ще видите каква велика работа той ще свърши за вас. И съвременният окултизъм поставя него за основа, както и правилото: умът и сърцето да се впрегнат на работа. Как? - Сърцето е създадено да люби, а умът е създаден да мисли. Не мислите ли, значи умът го няма. Не любите ли - сърцето го няма. Но вие ще отговорите, че обичате някого. Обичате, но кого обичате? Колко книги съм чел досега, но още не

съм намерил автор, който да опише Любовта. Вашата любов е играчка, това не е любов. Любовта е нещо велико! Не може Любовта да влезе за един момент в сърцето ти, в дома ти и да излезе навън, това е немислимо. Тя е като слънчевата светлина: ако не ѝ затворим пътя, тя вечно ще тече, но ако ѝ попречим - ще се получи друго нещо. И мисълта влезе ли в ума ни, тя няма да излезе вече от него. Следователно вие сте причината да изпъдите Любовта и мисълта навън. Ще кажете: "Господ така е направил", Бог не е направил това. Той е създал света така, че е оставил вие да носите отговорността...

И Христос казва: *"По-блажен е онзи, който слуша Словото Божие и го пази."* Много повече неща е казал той, но не са писани. Изложил е нови закони и правила, приложими в живота на учениците. Във всичките си беседи аз имам за цел да ви накарам да мислите и да любите. Кого? Някои казват да обичате мене. Но моята душа виждали ли сте я, сънували ли сте я? Като срещнете моята душа, тя ще бъде светла като Слънцето и ще носите светлината ми с хиляди години и векове! А сега, като видите някой човек с потури, бели гащи и калпак, казвате, че сте срещнали Учителя. И това било философия! Учителят е като Слънцето. Като срещнете моята душа, това слънце, което гледате, ще потъмнее пред нея. От това слънце ще чуете най-хубавата музика, най-хубавия говор и ще кажете: "Сега разбирам какво нещо е животът, който изтича от Бога!" Не искам да ви обезсърчавам от вашия начин на живот, не, аз гледам много разумно на нещата. Господ е направил Земята като едно възпитателно заведение, една забавачница с всичките ѝ приспособления. Всичко е подредил така, че да ни въведе в един друг свят, по-висш, където природата по съвсем друг начин е уредена и където ще влезете скоро. Там природата е десет пъти по-хубава, отколкото тук на Земята, а светлината е по-мека...

Съвременната култура от осем хиляди години насам е култура на разрушения. И ако някой оспорва това, ще му поискам да ми покаже един град, който е направен преди хиляди години и е запазен същият до днес, или да покаже някой човек, който от няколко хиляди години живее, и да не е умрял. При такава култура, при която Земята е пълна само с кости, а повърхността и с разрушени градове, какво очаквате? Култура, която гради и разрушава, не носи щастие за човешките сърца и живот за човешкия ум. Защо? Ако вие идвате тук да слушате това, което и в света ще научите, няма защо да идвате. Физически всички ще умрете, ще се "стопите". Безсмъртието е качество само на човешката душа, а не на човешкото тяло. Апостол Павел казва: *"Духовно тяло ще имаме."* Това означава, че сегашните ви тела ще се изменят.

"Още по-блажен е онзи, който слуша словото Божие и го пази." Ако това слово Божие пребъде в нашите сърца и Божията мисъл - в умовете ни, ние ще се познаваме в Божествения свят като разумни души. И тогава ще дойде новата култура, не на мъже и жени, не на стария Адам, който е направен от пръст, но на разумните мъже. А онзи мъж е разумен, който дава всички условия на жена си да расте и да се развива, без да ѝ казва нито една лоша дума и без да ѝ праща нито един лош поглед. И жената ще оценява мъжа си и ще му дава всички условия да прояви своята любов и своите благородни и възвишени мисли..

Умът и сърцето ви трябва винаги да бъдат у вас. Ще ви дам сега две правила, които трябва да спазвате: сърцето си не залагайте, а ума си не продавайте! А сега какво е положението? Мнозина ходят с продадени умове и със заложени сърца. Сърцата си ще вземете, а умовете си ще откупите! И в бъдеще ще знаете: ума си за слуга не давайте под наем никому, който ще и да е той. Умът е само за вас

и това сърце е само за вас, то не е за никой друг. Ама ще кажете: "Ние си имаме възлюблени." Дръжте ума си и сърцето си за вас. Каква нужда имат другите да им ги давате, като и те трябва да имат свой ум и сърце. Те са разбойници, ако искат вашите умове и сърца...

Казват: "Да възлюбим Господа." А как ще Го възлюбите, като не сте се заели да изучавате вашия ум, който е основа на духовния свят? Ако аз имам приятел, който много ме обича, а не познава очите ми какви са, веждите какви са и каже, че не е обърнал внимание - питам тогава каква е била неговата любов? Когато се научите да контролирате сърцето и ума си, ще започне една нова култура. Може би ще запитате: "Добре, но тогава как ще живеем като мъже и жени?" Ще ви отговоря веднага. Вие мислите, че това учение ще развали вашите домове. Питам ви: Щастливи ли сте били досега? Онези, които са щастливи, може да не го прилагат. Но които не са, приложете моето учение, животът ви ще се подобри и за една седмица ще се преобразите.

Един мъж упреквал жена си и я обвинявал, че много се е заплеснала по Учителя. Аз не проповядвам едно учение на захласване. Какво има да осъждате? Мога да дам мисли за вашия ум и материал за сърцето ви. Дръжте сърцата си, те са за вас и има само един, пред когото трябва да отворите сърцето и ума си - това е Господ. Мъж ли е той, сърцето си пред жена да не отваря, и жената също пред мъж да не отваря сърцето си... Защо? Мъжът да чака да дойде Господ, да влезе в сърцето му и като влезе в него да каже: "Господи, каквото заповядваш, аз ще изпълня Твоята воля." Ако Господ каже: "Отвори сърцето на жена си!" - отвори го, не чакай. Но не чуеш ли гласа на твоя Господ, дръж сърцето си заключено. Ама твоята жена може да рони четири реда сълзи, не вярвай на тези сълзи. Аз ще ви приведа хиляди примери. Има мъже, които са плакали - не визирам вас, а говоря за широкия свят. Седи мъжът, коленичи, моли се на жена си да му прости, сълзи му текат, и тя

му прощава. А след една седмица пак бие жена си и наранява главата ѝ. В новата култура духовно трябва да разбирате нещата. Умът е създаден само да мисли и ако "слезе" в сърцето ви, той ще провали всичко. А ако сърцето пуснете при ума - също. Те могат да работят, но не бива да се сближават. Ще си "говорят", но няма да живеят един в друг...

В Евангелието се казва: *"Господ ги е съчетал."* В музиката има свързване на нотите. Какво означава свързване? Пишат се прави линии, има слизване и качване нагоре, и нотите се свързват, а самите тонове се сливат. Сливането на тоновете дава обем, широта, но всяка една вибрация е отделна. Те не се поглъщат, а заемат своето пространство. Но ако тия вълни се влеят една в друга, тоновете ще изчезнат. Затова не позволявайте на ума да "слиза" в сърцето. Той е като капитан на кораб, който в най-бурно време трябва да е на мостика, да се разхожда и да управлява кораба. А сърцето е машинарията, която също трябва да функционира. Ако сърцето се "качи" горе, какво ще стане? - Ще има огън и пожар. Ако пък умът "слезе" долу, ще стане коработрушение...

И сега Христос казва: *"По-блажен е онзи, който слуша и пази словото Божие."* Умът и сърцето трябва да разбират това Слово. Всички можете да приложите този закон. Някой път виждам, че няма хармония и вие се отчайвате. Чакате някой ангел да слезе и да ви обясни. Духът Божи работи последователно. Невежият, и християнин да е, пак си е невежа. Тези недостатъци Духът няма да ги отстрани изведнъж. Изисква се нещо сериозно, размишление се изисква. Трябва да работите съзнателно над себе си. Как размишлявате вие? Вашите съзерцания не трябва да бъдат като индуските. Всеки ден можете да съзерцавате, но първото нещо, което трябва да спазвате, е да не критикувате никого. Ако искате да се развивате, вашият ум не бива да бъде като червей. В душата си трябва да бъдете така снизходителни към хората, както към себе си.

Господ живее у нас, някой път дълго време мълчи, а понякога говори. Зная, че няма нито един от вас, на когото

Господ да не е говорил. На всички е говорил той, но не сте го разбирали еднакво. Така и Слънцето осветява и грее навсякъде, но не всички възприемат по един и същи начин вибрациите му...

Представете си сега, че Христос е пред вас. Върнете се мислено две хиляди години назад. Думите му: "По блажен е онзи, който слуша и изпълнява словото Божие" отекват в съзнанието ви. Вие ще кажете: "Преди две хиляди години ако бяхме, какво щастие щеше да бъде да видим благия Христос - кроткия, възлюбения, колко ли са били сладки думите му..." Е, преди две хиляди години вие бихте били в състояние да направите това, а не сега. Ще пиша днес на Христа и ще му кажа, че тия хора преди 2 хиляди години биха го слушали, но сега не искат да го слушат. Те казват: "Всеки, който дойде след Христа е лъжепророк, от сега нататък никакви пророци не може да има." Не, не, ние живеем в закона на еволюцията. Христос ще дойде на Земята. Бог ще се открие така, както никога не се е откривал! Сравнено с идването на Христа преди две хиляди години, идването му сега ще бъде едно необикновено събитие. То ще бъде толкова велико и славно, че сърцата на хората моментално ще се отворят и ще се хармонизират, а умовете ще започнат правилно да мислят. По цялата земя мирът и радостта ще се въдворят и песни ще огласят всичките ѝ краища. Ще бъде една небивала радост! И тогава ще се прояви у вас новото съзнание и ще кажете: "Сега разбирам дълбокия смисъл на оная велика Божествена мъдрост!"

Искам сърцата ви да плачат, а умовете ви да мислят. Не говорете напразно, задръжте мислите и чувствата за себе си. За онези, които ме слушат днес, аз имам един "чук" и всяко сърце, което не се отвори за Господа, ще го "смажа". Дошъл е Господ и "хлопа"... Това е символ. Под думата "чук" разбирам онзи велик кармичен закон, според който съдбата така ще ви удари, че сърцето ви ще стане на пихтия. Затова някои нещастия идват в домовете ви, тъй

като, когато Господ е “похлопал на вратите”, не сте му отворили. И всеки, който не отвори сърцето си за Господа, него го очаква една лоша участ. И така впрегнете ума си на работа, четете, мислете, любете - не мен, а себе си и мъжа си. Една жена, която е жена, да обича мъжа си и мъжът да обича жена си, но не да се захласват, защото захласването не е любов. Хармонично да се обичате, дом с дом да се любя, общество с общество. Тази любов да се разпространи навсякъде. Разумни трябва да бъдем, нали? Защото, ако аз обичам само някого, това не е любов. Като говоря за Любовта, подразбирам Бога, онзи принцип, който работи сега в света. И той е еднакво деликатен към всички...

Този Господ иде, но умът ви готов ли е за Божествената мъдрост? Сърцето ви готово ли е да се отвори? Като се отвори това сърце, Господ ще каже: “Елате с мен да работим в света!” Готови ли сте да идете в света да му служите?...

Вълнува ме един въпрос: защо християните не са разбрали досега Христовото учение? Не само да се каже, че не го разбират, но защо, какви са причините? Това е трудна задача, която спада към висшата математика, към областта на нерационалните числа, т.е. с обикновените математически правила не може да се реши. Такива задачи има във всеки живот. Не само християните не са разбрали Христовото учение, но питам - защо и вие не сте разбрали още смисъла на вашия живот?

И друг важен въпрос ще ви задам: защо досега хората не са възприели Любовта, за да я приложат в нейната пълнота? Това са въпроси, с които бъдещата култура и бъдещото човечество ще се занимават. Това са сериозни задачи, задачи за най-умните хора, за хора с характер, с ум и с воля. Онези, които искат да ги разрешат, трябва да имат сила да контролират своя ум и да владеят своето сърце. В това, именно, се изразява човешката еволюция: човек сам

да овладее ума и сърцето си. А единственият стремеж сега на съвременните хора е, че те искат да бъдат богати и силни. Всички тези неща са хубави, но това са само резултати, които се обуславят от една вътрешна причина, по-дълбока, отколкото ние разбираме. Следователно, който иска да завладее света, който иска да забогатее, трябва преди всичко да владее своя ум и своето сърце. И те трябва да са в пълно съгласие с неговата душа.

Защо ние се отклоняваме от пътя? Защото искаме да завладяваме чуждите умове, а не своя ум. Вместо да владеем своето сърце и да го контролираме, завладяваме чуждите сърца.

Знаете ли какво е знание? Знание се придобива само с живот. Ако живееш в света без живот, знание няма. И знанието на Бога се дължи на милиардите години, в които Той е живял и е придобил едно знание и опит. Той е опитал много неща и знае всички положения, които съществуват в света. И ако някой от вас попита - "Не можем ли да знаем?" - Отговорът е. И вие можете да знаете, но само, когато живеете. Следователно, знанието е резултат на съзнателния живот... Във всеки един момент - и като учител, и като доктор, и като жена, каквато и форма да заемаш, ако ти съзнаваш това свое положение и се съобразяваш с ония основни закони, които са вложени в теб, ти ще придобиеш знание. Например в какво се изразява Любовта? Срещнете някой човек, обикват го защото ви привлича. А защо ви привлича? Може ли да ми отговорите защо ви привличат хубавата моравата, чистият извор, красивата местност? Защото отговарят на всички ваши стремежи и копнежи... Някой ще каже: "Аз искам да обичам". Знаете ли колко пермутации има думата "любов"? Да обичаш човек, който е пълен с Любов, е едно положение, а да обичаш онзи, който я няма у себе си, това са две противоречиви положения. Първото всеки може да направи, а второто малцина.

Хиляди и милиони мъже има, които биха се оженили за най-красивата жена, за най-богатата, но колко са в света, които биха се оженили за жена болна от проказа? Колко от тях биха свързали своята съдба с нея? Това са единици. И апостол Павел казва: "Едва ли ще се намери праведен да умре, заради праведен. Христос умря заради нас, които сме грешници." Какво означава това? Това е великата философия на ангела, който казва на ап. Петър: "Стани! Не се заблуждавай. Стани, ти си свободен! Ще бъдеш свободен днес!" Става ап. Петър, върви и мисли, че е сън. Излиза на улицата, и, когато го напуска ангела, казва: "Действително, спасен съм." Така и вие, съвременните хора, искате този ангел да ви изведе из затвора, да ви доведе до последната улица и да ви каже: "Спасени сте, идете си"...

Не бивайте роби на греха. Трябва да сте всички самостоятелни. Ако ти отиваш от една църква в друга, не си свободен; ако отиваш от една държава в друга - не си свободен. Ти трябва да си свободен в своя ум, та при каквито условия и да живееш, да можеш да се справиш с мъчнотите на този живот. Това е велика наука!

А сега жената очаква мъжът да е ангел. Ами този идеален мъж за глупавата жена ли ще се ожени? И идеалната жена за глупав мъж ли ще се омъжи? Глупав за глупав се жени и умен за умен... И Господ е определил така: праведен за праведен да се жени и грешник за грешник. Праведен и грешен не могат да се женят...

Когато аз си замина от България, втори път няма да дойда вече и 10 милиона свещи да ми запалите, няма да дойда. Разбирате ли? Не ми трябват свещи. Искам човешките ви сърца да бъдат запалени. Любов искам, а не каменни църкви. Искам да се обичат сърцата ви, ред и законност да има във всеки дом, във всяко училище - това е законът на еволюцията. Нека всички свещеници да съблекат расата си и да посещават бедните. Невидимият свят е сит от молитви...

Един ден българите ще познаят, че аз съм им бил голям приятел. Но, когато си замина, не искам никакви па-

метници, и, ако ми направите такива, ще ги разруша. Люб-
бов иска Бог, всички да се обичат, като братя и сестри,
това са паметниците на бъдещето. В главата на всеки све-
щеник, проповедник, учител и майка - това трябва да се
вътлпи - братство и сестринство са необходими в света! И
тогава ще разберете новата философия и ирационалните
числа на висшата математика. Това е велика наука...

Любовта не заробва! И, когато някой ми каже, че
сърцето му горяло от Люб-ов, станал разсеян, казвам - това
не е Люб-ов. Любовта не прави хората разсеяни. Сърцето
гори, но този огън е толкова благ, тих и приятен, че в него
се развиват най-великите мисли. Той помага да разберем
смисълът на природата и да познаем сърцата на хората.
За да се разтворят тези сърца, нашият живот трябва да се
слее с техния. Сливане трябва да има в света. Люб-овта е
елексир, влиза и носи живот... Умният човек не може да
бъде глупав, не може да играе две роли; и глупавият не мо-
же да е умен, защото няма онези материали, с които да
трансформира своите мисли...

Две хиляди години християните не можаха да при-
ложат Христовото учение. Затова в света ще дойдат “най-
простите” хора и ще го приложат... “Най-простите” са же-
ните. За жената някои се изказват презрително, че била
глупава като крава. Да, но с тази крава, с нейното мляко
вие се хранехте, и ще и благодарите, вие мъжете, на вас
казвам. А на жените заявявам. Станете и излезте от затво-
рите навън! Ако се ожените в затвора, затворничета ще
родите...

Моето учение е учение на Люб-ов, на братство и сес-
тринство, на абсолютна свобода, в която всеки зачита пра-
вото на другите. И най-големите са готови да бъдат слуги
на малките и слабите. Това е то, Божественото учение! То-
ва е казал и това ще говори Христос, който идва сега отго-

ре. Как пристига ли? Хайде да не ви говоря, как иде, това няма да ви кажа. Той ще дойде и ще го видите, времето не е далече...

Свободни сте, казва Христос. Всички съвременни народи в Европа са свободни. И Той ви призовава към една нова култура... Излезте от затворите си и идете при своите, и тогава ще започнете друг живот. Ще се отворят нови хоризонти във вашия ум и ще станете ясновидци. Някой път правя погрешка, като разправам какво виждам. Аз не виждам така, както ясновидците виждат - има голяма разлика. В огледалото и аз виждам образа си, но без него много по-добре гледам. Навсякъде забелязвам един реален свят, където нещата се променят. Има същества, които са много по-реални, материални са те, по-материални са от вас. И друг път съм казвал, че няма българин, който да не е срещал Христа, но не го познава. Защо? Ще кажете, че това е много странно. Да то е от сферата на ирационалните числа... За да познаете някого, трябва да го обичате. Как ще го познаете, без да го обичате?

Казвате понякога: "Особено вдъхновен беше учителя, лицето му светеше." Лицето на вашия учител не сте го виждали. Аз съм маскиран днес, виждате ме с брада, наполовина бяла...

И така, свободни сте да създадете атмосферата на Любовта. Да започнем с Любовта и с Истината, която внася свобода! Молете се един за друг, за да оцелеете!

В Китай един философ се оженил за една много красива мома, но голямото му нещастие било в това, че бил беден, а тя била амбициозна жена. Живяла година, две, десет години с него и най-после му казала: "Дотегна ми твоята сиромашия, философ човек си, ама умът ти не стига, затова ме освободи, да се оженя за някой богат." - "На драго сърце", ѝ отговорил той, "свободна си и имаш цялото мое благоволение."

Жената се омъжила за един много богат търговец. Но в Китай настъпила голяма криза и извикали философа за да оправи държавата. И той станал цар. Като научила за това бившата му съпруга, отишла при него и му казала: "Много се радвам, че ти си достигнал такова високо положение, аз не очаквах, но съдбата те е дарила с щастие. Не може ли, както по-рано, да си заживеем отново?" Гледал я той, гледал, взел една чаша нектар, излял я на земята, и й казал "Събери този нектар в чашата, и, ако можеш да го събереш така чист, както беше, ще заживеем пак заедно."

И сега, когато Христос дойде да царува на Земята, всички свещеници ще пристигнат, както тази китайка, за да поискат да живеят с него. Но и Христос ще излее чашата и ще им каже: "Съберете този нектар." Аз не говоря за сегашните свещеници, те са праведни, а говоря за големите грешници, които са умрели. С умрелите лесно се справям, но живите не ги закачам, с тях не се разправям. Те са като кошер с пчели, и, ако ги бутнеш, ще те ужият. Не бутайте пчелите!...

Днес християнството е на изпит, светът го съди. Той казва: "Ако това учение, от две хиляди години насам, беше приложено в живота, щеше да даде резултат, но такъв няма. Следователно това учение е неприложимо." Светът е прав. Учението Христово минава сега в една нова фаза. Мислите ли, че, ако днес дойде Христос, той ще проповядва по същия начин, както едно време? Ако дойде днес, Христос ще проповядва най-напред Любов, братство и равенство. Защо? - Защото сега еволюцията на човечеството изисква това. Този закон е необходим и няма друга сила, която да може да свърже хората - не да ги съединява, а да ги сдружава и да ги примирява, както Любовта. Но не любовта на чувствата - тя не е достатъчна, защото е временно настроение. Любовта е съзнателна сила, която винаги може да те стопли и да снее тежестта от сърцето ти. Тя няма да те държи гладен, тъй като дава на хората всички блага.

Нашите души са излезли от Бога. Каква разлика може да има между нас? Разликата е само в дрехите ни. Тво-

ите дрехи не са чисти, а душата ти е чиста. Свали дрехите си и аз ще ти дам други, които можеш да облечеш, след като измиеш тялото си. Тогава можем да се разхождаме. Следователно външните условия могат да се подобрят още сега, без да повтаряме само: "Така е казал Господ." Не, не е казал така. И каквото има да каже Господ, аз ще го премълча, защото той скоро ще го каже и целият свят ще го чуе. Няма да остане нито една глава, която да не разбере това, което Той ще каже. И пред тази велика истина ще замълчим. Това, което Той има да каже, всички умове и сърца ще го възприемат, защото то е така необходимо за нас, както слънчевата светлина и храната.

Сега в умовете ви може да възникне въпроса: "Господ едноличен ли е, или е с две лица, или с три?" Не зная с колко лица е Господ - с тази философия не съм се занимавал - но зная едно нещо, че, който познава Бога на Любовта, той оживява. За него животът придобива пълен смисъл и той става гражданин на Великото Царство, и в материалния и в духовния свят. До сега се проповядваше, че човек като стане християнин, трябва да напусне търговията, и всички да станат свещеници. Аз проповядвам обратното - не свещеници, попове и професори да бъдем, ами всички да сме слуги на великия Господ на Любовта. Разбирате ли? Няма исторически Христос, няма космически Христос, но има един жив Христос на Любовта, който сега живее вътре в нашите души - във всяко наше благородно проявление, това е то живият Христос. Дали той е в сърцето на един прост човек, на един съдия, на беден човек или животно - все едно. Виждал съм как кучета ближат раните на своя господар. Кучето съзнава и казва на своя си език: "Господарю аз зная, имам опитност, като съм ранено и започна да ближа, ближа, ближа и тя зараства". Това близане мога да ви го превода така: когато на някой сърцето му е скръбно, кажете му една сладка дума и тя ще му подежда като същинско бонбонче. А след това му напомнете, че има един брат в света, който ще даде половината от имота си на него. Това са сладките думи, това е Любовта...

Аз бих ви говорил още и за космическия, и за историческия Христос, но сега ще ви кажа няколко думи за апостол Петър. Знаете ли колко са последователите му в християнския свят? - 250 милиона католици и 100 милиона православни или всичко 350 милиона. На тях говоря аз сега. Останалите милиарда души са инаковерци...

Човешката душа е благородна. Тя е в състояние да се извиси и да се преобрази, и за една минута да стане като диамант. Грешникът за една минута може да стане праведник, но е необходимо абсолютно решение. Ние можем да живеем за Бога, но за кой Бог? - За Бога на Любовта. Следователно, този свят можем да го трансформираме и да го направим свят с ред и порядък... Трябва да умрете за стария свят и да възприемете Любовта, но не тази от миналото, променливата любов, а братската... И трябва да се разнесе това Слово по света, но не по стария закон, а по новия - на Любовта. И този Господ на Любовта, който е в нас, да заживее във всички сърца. Не трябва да има повече безверници, прави и криви сърца.

“Каквото вържете на Земята, вързано ще бъде и на Небето; и каквото развържете на Земята, развързано ще бъде и на Небето”. Това означава, че каквото правим на Земята, това ще ни направят и “горе”, защото Господ точно така постъпва. Това е законът за причините и последствията. Причината е в едно свързване: ако “вържем” нещо на Земята, “вързано” ще бъде и на небето - и обратното, ако “развържем” нещо на земята, “развързано” ще бъде и на небето - това е последицата... Тези думи могат да ви звучат малко отвлечено, но скритите работи в живота са приятни. Това, което е скрито, е ценно, а което е далече, е чисто. Близките и външните неща са обезценени. И когато искате да изразите една велика идея, казвате, че тя е велика и безгранична. Тогава вашият ум схваща ценността на тази идея... Следователно всичко, което “вързваме”, и всич-

ко, което "развързваме" в живота, ще бъде вързано и развързано. Разбирате ли сега?... За да направя своята мисъл малко по-ясна, ще ви припомня аритметиката. Занимавали сте се с делението на числата, нали?. Всяко число на колко се дели? Например, числата от 1 до 10 на колко се делят? Преди всичко те се делят на едно и на себе си. А после някои от тях се делят още и на други числа - 4 се дели на 2; 6 се дели на 2 и на 3; 8 се дели на 4 и на 2; 9 се дели на 3. А разглеждали ли сте делимостта на числата от 10 до 100 и от 100 до 1000? Ще запитате: Какво се крие в това, че числото се дели? - Там, където едно число се дели, се вижда слабата му страна. Например слабата страна на 4 е двойката. Четири - представлява символ на един мъж, устойчив, богат и скъперник, и пет пари за нищо не дава, но щом дойде една жена и започне "да го дели", цялото богатство излиза от кесията му, защото се оказва, че е делим на две.

Мъжът и жената са символи. Не взимайте това сравнение в буквален смисъл. Мъжът и жената са символи на онези закони и сили, които работят в живота. Следователно, всеки трябва да намери това, на което се "дели". Ония хора, които могат да се "делят", в химията им казват неустойчиви съединения. На такива съединения не може да се разчита...

От осем хиляди години мъжете и жените са започнали да се отдалечават от природата. И толкова са се отдалечили сега, че нито жената е жена, нито мъжът е мъж. И, ако днес сравните мъжете с първоначалния оригинал, а също и жените, знаете ли какви карикатури щяхте да видите?

Какво се крие в една женска форма? В нея трябва да са скрити всички велики добродетели и всички най-благородни мисли и чувства. Жената е носителка на най-възвишеното в света, на онази нежност, която тя може да съхранява. Жената трябва да гради, а мъжът да създава, но само онова, което е разумно. Ако разгледате дейностите на мъжете и жените, ще видите доколко жените са жени на

Любовта, и доколкото мъжете са мъже на Мъдростта. Защо мъжът трябва постоянно да повтаря на жената: "Ти знаеш ли, че аз съм мъж?" Ами, че тя не знае ли това? Когато богатият обяднее, той често говори за своето богатство и казва: "Едно време, когато баща ми беше жив, какво имах-ме..." И вие по същия начин се разкривате, щом загубите нещата, обичате да говорите за тях...

И така, някой се стреми да се "развърже" с любов, но не може. Трябва да си много умен, за да успееш. Любовта е изкуство. И който разбира Мъдростта - може да "развързва". В тези два велики закона стоят скрити условията, при които можем да съградим бъдещия дом и да намерим бъдещите си приятели, а не по начина, по който го правят сегашните държави и общества. Вие можете математически да изчислите колко години така ще живее всяка държава.

Русите казват, че славянинът мисли със задния си ум. Славянинът, значи, знае да "вързва", но не знае да "развързва". Ако вържеш всичките си приятели, когато те нападне неприятеля, кой ще воюва за теб? Как ще вържеш неприятелите си? Омразата е пак една връзка. Ако се скараш с всички твои добри приятели, един ден, когато дойдат страдания в живота, кой ще ти помогне? Следователно, езикът трябва да се превъзпита чрез закона на Любовта. А ключът на развързката е Божествената Мъдрост. Като не давате ключа, значи, нямате вяра в приятелите, а като нямате вяра, не може да ги обичате. Човек, който не ми вярва, не може да ме люби. Ако вие сте държавници и внесете добри закони, за да се подобри положението на обществото, аз ще вярвам във вас. Но, ако не произведете очакваните резултати в политиката, тогава имам право да се съмнявам малко...

Под думата "небе" Христос разбира разумния живот. Каквото правиш на физическия свят, това ще се отрази и в духовния ти живот. Законът е ясен...

Чувството на Любов не е започнало още да се развива у вас. То се появява в душата ви като прозрение.

Тогава такива сили ще получите, че ще се примирите с всичко. И в нищо няма да виждате злото...

Всички външни промени, които стават в умствения свят, най-напред се явяват в подсъзнанието, после в съзнанието, и накрая в свръхсъзнанието, а самосъзнанието е едно преходно състояние. Щом то се прояви ще виждате само вашите грешки... Тогава за вас ще казват: "Той води един съзнателен живот". А аз отговарям. Да, но трябва да се води и подсъзнателен, и свръхсъзнателен живот. Това е истинският живот. Щом поставите една идея в подсъзнанието си, тя ще се реализира, а ако я сложите в съзнанието си - няма да се осъществи. Можете да проверите това. Но останете ли дълго време в самосъзнанието, трябва да преминете в сферата на свръхсъзнанието...

Сега и аз "вързвам" и "развързвам". Така ще "вържа възела", че никой няма да го "развърже"! И което ще "развържа", никой няма да го "върже"! Ще "вържа" хората да живеят в Любов, та всеки да вижда в лицето на брата си брат, за когото всичко да жертва. И ще "развържа" така, че нито помен от лъжата да не остане. Това са думите Христови, който е казал: "Даде ми се всяка власт на небето и на земята. Идете, прочее, научете всичките народи... и аз ще бъда с вас до скончанието на века." То е сега, за тази епоха се отнасят думите ми. Следователно, той "вързва" и "развързва". И ако Христос живее във вашите сърца, и вие ще "вързвате" и "развързвате" заедно с Него. Ще научите новия закон...

И така, трябва да приложим учението Христово в живота си. То не е за Небето - там други работи ще ви дадат. Това учение е за Земята. Ами, че ако ние не можем сега да живеем с Любов, как ще живеем в съгласие в другия свят?...

Вложете мисълта, че всеки един от вас може да "вързва" и "развързва". Всички сте силни да "вързвате".

Затова пазете езика си. Най-напред вашият език е като една ужасна картелница, по-ужасна от нея не познавам в света. Аз мога да ви обясня причините за страданията в една школа. Можете да се “развържете” например от стомашна болка, като поставите двете си ръце на стомаха, или на главата, ако имате главоболие. Това става по силата на един закон, който гласи, че в лявата ръка минава космическото течение на Мъдростта, на знанието, а в дясната - на Любовта. Когато обичаме някого, трябва с двете си ръце да се ръкуваме, а не като аристократи - само с дясната. Да се хванем с двете си ръце, за да вложим и Мъдростта и Любовта. Божественото трябва да се предава и да минава навсякъде...

От всички вас искам две неща, по които да се отличавате: да бъдете хора на Любовта и Мъдростта. Онзи, който не спазва тези два закона, не може да бъде от новото учение... Следователно, към две неща ще се стремите: да бъдете хора на Любовта - да “врзвате”, и хора на Мъдростта - да “развързвате”. От това се нуждае съвременното общество. И щом приложите тези два принципа в живота си, аз ще ви разкрия чудни неща... И така, “врзвайте” братя си с Любов, “развързвайте” го с Мъдрост, и му съдействайте с добро. Това е то учението, което трябва да прилагаме навсякъде...

Първоначално човек, когато е излязъл от Бога, е започнал да произнася думата “Любов” много правилно; обаче, като се е отдалечил от Него, тази дума като съдържание започнала полека-лека да се смалява, да се смалява незабелязано, и, когато човекът слязъл до дъното на Битието, почти нищо не останало от нея...

Христос казва: *“Да възлюбиш ближния си”*, т.е. да възлюбиш ближната, сродната душа. Имайте предвид, че когато взимам думата “душа”, аз я употребявам като една мярка. Ако не можете да любите близката си душа, ако не можете да обичате душата, с която сте излезли, никого не можете да любите. “Като себе си”, казва Христос, а не из-

вън себе си. От думите “като себе си”, от онзи човек, който може да люби, започва творчеството на Земята...

“Да възлюбиш ближния си като себе си!” Не да го любиш, а да го възлюбиш, е точната дума. В българския език има два глагола: “възлюбвам” и “любя”. Думата “възлюбвам” е по-силна от думата “любя”. Вие любите, но не се възлюбвате. Любете се и се възлюбвайте! Във влюбването има разлюбване, а във възлюбването няма разлюбване, в него има един процес на възрастване...

Двете сродни души са двата полюса, където се ражда живота. Само когато намериш душа, сродна на своята, която да съставлява противоположния полюс на твоя живот, само тогава ще има растене, и ще започне истинската еволюция.

Когато Христос казва: “Да възлюбиш ближния си”, той подразбира, че в дълбокия смисъл на окултната наука лежи друго едно знание, в което напредналите хора са получили малко прозрение. Когато придобиеш истинското знание, тогава ще намериш другия полюс на своя живот или пътя на своето възлизане. Това, което наричаме “посвещение”, става, когато намерите учителя си, а той - своите ученици. Цялата тайна е в това да откриеш своята възлюбена сродна душа. Не я ли намериш, никой учител няма да те вземе да ти покаже онова дълбоко, тайно знание, да ти покаже пътя на твоето възлизане. Като намериш тази сродна душа, ще тръгнеш напред. Има ли опорна точка, всичко е възможно. Както е казал Архимед: “Дайте ми опорна точка, за да поставя своя лост и ще вдигна цялата Земя. Следователно, този ближен, когото трябва да възлюбиш като себе си, трябва да бъде опорната точка, на която да сложиш своя лост. Кой лост? - Любовта. И тогава всички действия ще стават правилно. Любовта не е преходно чувство. Преходни неща са само материалните, те са сенки. А сенките прехождат, защото Земята се движи, върти се, и в нейното движение те постоянно се променят.

“Да възлюбиш ближния като себе си!” Това не означава да се слееш с ближния си. Тук няма сливане. И ня-

ма нужда да му казваш, както някои се изповядват, че са готови да станат роби. Това не е Любов. Други казват, че са готови да жертват всичко за любимия човек. Но и с жертви Любовта не се откупва. Не, Любовта изисква нещо повече от жертви. Жертвата е закон за изкупление на нашите грехове. Когато човек загуби своята чистота, той може да я възстанови само чрез закона за жертвата. И след като я придобие, ще има основание да види Бога и ще постигне истинско съзнание за своето развитие. Това ще бъде първият ден в неговата еволюция, "денят на изгряващото слънце". Това слънце, като грее хиляди години в нас, ще издигне душата до оная висота, на която тя е била, преди да се разбие нашият "кораб".

И така с жертвата се придобива чистота, с чистотата се слага основата да видим Бога, а с виждането на Бога започва истинското съзнание, истинското развитие, еволюцията на душата и нейния живот. Следователно, когато кажем, че трябва да любим, подразбирам, че трябва да започнем да живеем...

В първата заповед - "Да възлюбиш Господа Бога Твоего с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила", Христос дава правила и методи, които трябва да разберем и приложим в ежедневието си. Сърцето е съзнателният живот; умът - самосъзнателният; душата е подсъзнателният живот, а силата на духа е свръхсъзнателният живот. Той трябва да мине през душата.

Вие очаквате бъдещото си благо. Можете да се радвате на неща, които в миналото сте преживели, или пък на неща, които в бъдеще ще преживеете, но никога не можете да се радвате на нещата, които преживявате в настоящия момент. В съзнанието винаги остава едно жило на горчивина, което да ви напомня за процеса на чистене.

Към съзнанието и самосъзнанието спада законът на жертвата, чрез който започваме да виждаме своите греш-

ки и постъпки от миналото. И тогава между подсъзнанието на нашата душа, която носи всичко от предишните си въплъщения, и в свръхсъзнанието на Духа, който сега слиза и твори и носи бъдещото знание, ще започне да се проявява Божествената Любов... Сега виждам, че в домовете ви съхранявате някакви веществени следи от спомени. Например, някой ходил на Света гора, донесъл си малко парченце от там, и го слага в къщата си, като светиня. Друг ходил на Божи гроб, донесъл от кръста на Христа нещо, оставил го у дома. Целият ви живот се състои все от такива останки от ваши минали съществувания...

“Да възлюбиш ближния си като себе си!” Правилно е човек да обича себе си, защото донякъде се познава. А другия, когото ще възлюбиш, той ще прилича точно на теб. Затова според закона на Любовта, ако искаш да обичаш някого и се поставиш по-горе от него, не си ти; ако пък си смирен и се поставиш по-долу, пак не си ти. Следователно нито си по-горе, нито си по-долу. Разберете ме правилно - искам да разсъждавате по-добре и различно от досегашния ви живот. Трябва да направите голяма жертва, за да го прочистите. Има големи наслоявания, от които е необходимо да се освободите.

Когато човек изучава Любовта, от него се изисква голямо геройство... Щом намерите сродната си душа, ще решите половината от своите задачи, тъй като сте открили правия път. Тогава твоят учител ще те намери и Христос ще ти заговори. Само Христовите думи имат смисъл. И в това се изразява великият закон: “Където има двама души, събрани в мое име, там съм и аз.” Тези двама са две сродни души. Само при тях Христос ще бъде третият... Двама или трима, събрани в чие име? - В името на Любовта.

Които са разбрали това учение, са дошли до Божествената същина, откъдето именно започва растенето. И то-

гава Любовта ни към големите и малките работи трябва да бъде еднаква. Ако имате една семка от ябълка и една малка ябълка, каква трябва да е Любовта ви към едното и към другото? Ще кажете: "Аз обичам ябълката повече, отколкото семката." Любовта към семката е по-безкористна, отколкото Любовта към ябълката. Ти обичаш второто повече, защото е за ядене и има какво да вземеш от нея. Ако можете да обикнете семката, ще се научите да виждате във великото - малкото, и в малкото - великото. Така ние не бива да се заблуждаваме от външните ни белези... Защото Любовта в невидимия свят е еднаква между всички същества. Не еднаква по степен, но еднаква в своите проявления. Ако на някой жител на Небето направите най-малката, микроскопична услуга, той ще бъде толкова доволен, колкото, ако бяхте му дали целия свят. Но на Земята не е така...

Та сега Христос казва: *"От ближния си няма да пожертваш нито един косъм, нито един мускул за своето благо."* Това не го разбират обикновените хора. Когато този въпрос се разреши вътрешно, ще бъдат разрешени всички други социални въпроси в света... Всеки, който иска да живее, живее като останалите, а когато жертва себе си за тях, тогава се издига една степен по-високо...

Та, като казвам, че и досега в школата на Бялото Братство няма жени, не разбирам жени по форма. Вие трябва да се чувствате като души. И никога не бива да приемате жертва от когото и да е, заради вас. Никой учител не иска заради себе си жертва от своя ученик. Ако ученикът желае сам да се жертва за своето усъвършенстване, да придобие своята първоначална чистота може, но учителят няма нужда от неговата жертва. Когато се жертвате, не казвайте, че го правите за Господа. Не се жертвате за Господа, а за вас. Ще попитате: "Ами Господ за кого се жертва?" - За себе си. Ще кажете: "Това е криво схващане." - Да, за

себе си. Ние го опорочихме и той за да се очисти от нашите пороци и грехове, трябваше да се самопожертва, за да придобие първоначалната си чистота. А това на човешки език означава: Господ се жертва за себе си, та, като очисти себе си, очиства и нас, понеже и ние влизаме в него. И оттам стават ясни думите на апостол Павел: “Бог беше в Христа и примиряваше света със себе си.” Значи, за да го примири, трябваше да възстанови първоначалната хармония у себе си, т.е. да принесе Сина си - Любовта си, живота - в жертва...

“Да възлюбиш ближния си като себе си!” Тогава ще ви запитам намерили ли сте тази ваша сродна душа? Може би ще ми зададете въпроса: “Ами сега с тия наши жени, с тези наши мъже какво да правим?” Този въпрос не го обсъждам. Това е все едно да ме питате: “Какво да правим с нашия костюм?” Костюмът си е костюм, жената си е жена, жененето - женене. Той е закон на самопожертване. Като се ожениш, какво правиш? - Възстановяваш своята чистота. Щом си чист, не бива да се жениш, но ако си нечист, жени се колкото искаш. Женитбата е закон на самопожертване, за да придобиете своята чистота или да изкупите кармата си. Но щом влезете в епохата на истинското развитие пречистени, и законът на жененето и раждането вече ще се промени. Хората няма повече да се женят, да се раждат и да се въплъщават по този начин, както е било досега. И Господ го потвърждава с думите си: “Ще се вселя между тях и ще живея в тях.” И всички ние ще започнем да идваме тук чрез вселяване, а не чрез раждане. Когато се утвърди законът на вселяването, ние ще бъдем вече в Царството Божие и тогава ще дойде истинското разбиране - да познаем Бога. Аз не говоря за сегашната епоха, а за истинската, която настъпва. Това не означава, че трябва да се разделим с живота си - ни най-малко...

“Да възлюбиш ближния си като себе си!” Под това “себе”, което теософите наричат висше “Аз”, се разбира да се пробудиш, да любиш тази своя близка душа. Само

като прилагате този закон, ще започне да се въдворява хармонията между вас...

Както протича сегашната еволюция, тя е еволюция на кармата, аз я наричам "изплащане на кармата". Ние вървим по правилен път и няма да се мине много време, ще влезем в пътя на Божествената еволюция. Затова аз ви подканвам да изпълните този закон и да намерите ближния си. Намерите ли я, вие ще се озовете в Божествения път... Когато видите и познаете тази душа, и я възлюбите, вие ще почувствате у себе си голяма сила, но не само в тялото си, такава сила, каквато никога не сте чувствали. И ще получите такова проясняване в ума, че изведнъж ще започнете да виждате много далеч, оттатък Млечния път. Да видите Бога, то е много нещо!... Някой втрещва очите си в мен, очаквайки да види духовния ми образ, но аз му казвам: "Няма какво така да ме гледаш, какво ще познаеш? За да ме познаеш, намерил ли си своята близка душа?" Между сродните души, между тези два полюса започва да действа Божественият принцип и да се проявява Бог. Това е всъщност начало, което трябва да поставите като основа. Не си правете илюзии! Някой път у вас дойде някакво възбуждение и мислите, че вече сте в рая, но след половин час, като мине настроението ви, имате чувството, че сте в ада... Не казвам, че това произтича от нас. Ние сме като една опорна точка в един кинематограф на вселената. Всичко, което става в ума ви, всички мисли, които ви идат моментално, те не са ваши. Следователно вие си правите илюзия, че мислите, които ви идват и ви се взимат, са ваши и скърбите за тях. Те са чужди, няма за какво да се радвате и скърбите за чуждото...

Христос казва: *"Да възлюбиш ближния си като себе си."* Най-напред ще намериш методите за това в своето съзнание, подсъзнание, самосъзнание и свръхсъзнание и само като ги приложиш в живота си, ще откриеш своята сродна душа и като я откриеш, двамата тихомълком ще започнете да работите, без да правите голям шум в света...

Евреите от две хиляди години още не са познали Христа. Християните го въздигнаха до седмото небе. Евреите казват: "Колко са будали тези християни!" Питам: Кои са по-умни, християните ли или евреите? Евреите могат да ни критикуват и да възразят: "Вие казвате, че вярвате в Христа, но ние сме поне по-искрени. Не вярваме, но и не лъжем. Лоши хора сме, но поне не лъжем, казваме си право: не вярваме в Христа, не искаме да приложим Неговото учение." А християните само повтарят думите на Христос, че това казал, онова казал, но не прилагат Неговото учение. Лъжем, че го прилагаме. Можете ли да кажете поне един ясен сън, в който Христос да ви е разкрил нещо за своето учение? Положителна философия трябва човек да има, за да види Христа. Това чувство искам да видя пробудено у вас, но непременно трябва да видите своята сродна душа от небето. Апостол Павел изказва тази мисъл, но по друг начин. Той казва: "Нито жена без мъж, нито мъж без жена." С това подразбира, че двата принципа - мъжкият и женският, трябва да се слейт в една душа и тази душа да намери другата сродна своя душа. Само тогава Христос ще бъде третият между тях... Щом изпълните онзи велик закон - "Да възлюбиш ближния си като себе си" - вие ще стигнете до истинското знание.

И така не считайте, че всяка жертва е Любов. Жертвата може да бъде направена и от примирение. В нея трябва основа да е чистотата.

Когато старите гърци са казвали: "Познай себе си!" - те са се занимавали само със съзнанието и самосъзнанието, а сега християнската философия изучава великото учение на подсъзнанието и свръхсъзнанието. Следователно, човешкият дух и душата трябва да са обединени, за да намерят истинския път на своето развитие. И тогава съвременните мъже и жени ще бъдат свободни, и ще се разбират. И децата ви ще ви разбират, и вие ще ги разбирате, а днес децата казват: "Майка ни трябва да се пожертва." Майката пък някой път казва: "Децата трябва да се пожерт-

тват.” А държавата заявява: “Моите поданици трябва да се пожертват.” Всички искат жертви. И Давид в един от своите псалми казва: “Жертви бих ти принесъл, но ти не искаш жертви: жертвите за теб са чисто и смирено сърце, и дух съкрушен.” Значи, като разберете своето съзнание и самосъзнание, ще видите, че нито сърцето, нито умът няма да ви спасят. Затова Давид казва: “Само в моята душа и в моя дух, които са излезли от тебе, само там ще те потърся.” Следователно това знание никъде няма да го намерите, в никоя книга няма да го прочетете, а ще го придобиете в мълчанието на вашата душа. Но след това не бива да постъпвате като Архимед, който излязъл от банята и извикал: “Еврика!” И какво намерил? - Колко струвала и тежала златната корона, Вие няма да постъпите като него, а ще преустроите целия си живот. Поставете това начало, за да се сбъдне казаното от апостол Павел, че всички няма да умрем, но ще се изменим.

“Ти целуване ми не даде, а тя откак съм влязъл, не е престанала да целува нозете Ми”. Целувката според нейния произход, е начинът, по който ние можем да се спасим от, съществуващо сега в света. Какво нещо е устата? - Долната устна означава Любовта или силите, които съграждат. Те имат един произход. А горната устна означава Мъдростта. Любовта и Мъдростта в Божествения свят представляват основата, върху която живеят всички живи и велики същества. Следователно, когато целувам някого, това означава, че аз се ангажирам да служа на тази велика Мъдрост и Любов, които съставляват Божествения свят, и да живея съобразно с тях.

И така, на онзи, който ви целува, вие сте му гост. За да целунете някого, Господ трябва да живее в него. Това е истинската целувка. Следователно, ние можем да целуваме само Божественото.

Някой ме пита: "Защо не ме целуваш?" Аз отговарям: А у теб живее ли Господ? Ако не е в теб, не бива да цапам устата си. Единственото същество, което може да целунеш и което може да донесе твоето спасение, е само Бог...

Сега се поражда у вас едно погрешно заключение. Не е въпросът кой те е целунал, а кого си целунал - това е въпросът. Значи има два вида целувки...

Христовото учение с неговите основни принципи може да се приложи още сега. И след хиляди и милиони години пак същото ще бъде. Любовта и до края на века, и след това ще бъде същата. Като казвам същата, разбирам същата по субстанция и есенция, а не по форма. Виждали ли сте как изгрява слънцето сутрин? Така е и с Любовта. Тя ще се усилва до зенита си, после ще залезе, а при новото зазоряване пак ще се усили. Затова е необходимо да се подготвим да изнесем великото - Божията Любов. Ако тази, която беше въодушевила Мария Магдалена, като целуваше краката на Христа, хората я приложат, светът днес би се спасил. Цялата философия е в това - да познаем Бога в неговото есенциално проявление, както той самият се познава; да го познаем в неговото субстанциално проявление и да го познаем във всички негови материални проявления в света. Ето това е велика наука.

И всички съвременни борби, които сега съществуват, не са нищо друго освен познаване на онзи истински Бог, който ще внесе великата Любов, която служи за растеж, за цъфтене, за връзване и узряване на този плод. Върху вътрешния смисъл на Любовта няма да се спирам, понеже това е основна задача, която вие трябва да проучвате. Да говоря за нея, то е така безсмислено, както да ви говоря за трансценденталната математика. Всички числа имат свои съотношения. Например числото едно има много съотношения. То може да има хиляди проявления с хиляди

качества. Познавате ли го във всички негови качества? Може да означава един килограм вода или някакъв друг грамаж, от въздух, примерно и т.н...

Трябва да разбираме значенията на числата от едно до десет. Те са проявление на първичния Божествен свят. Първата целувка е образувала единицата. Ако искаш да си пръв, трябва да можеш да отваряш квадрата. Това е цяла наука, която се усвоява, след като вкусиш плода на Божествената Любов и Божествената Мъдрост. И затова Христос казва: "Аз съм живият хляб, слязъл от небето, и който ме яде, ще има живот вечен." Думата "ядене" подразбира винаги размножаване... Вие търсите Любовета, но в името на тази Любов може да направите хиляди престъпления. Например срещате една красива жена и си мислите: "А, ето я Любовета." Целунете я, но като я целунете, разбирате, че не е тя. После у вас се явява едно отвращение и омраза. Най-напред дяволът те е излъгал да я целунеш, след това идва Господ и казва: "Не е тя."... За целувката се изисква голямо геройство, а в България аз съм срещал малцина, които знаят да целуват...

Целувката трябва да е съвършена и абсолютно безкористна. Където дяволът целува, злото се ражда. Жена, която е целунала един покварен мъж, лицето ѝ потъмнява. И мъж, когато целува жена, която не е на мястото на Христа, и неговото лице погрознява... Вие може да намерите Христа днес. Вземете Евангелието, пренесете се мислено 2000 години назад или "идете" 2000 години напред, и ще намерите и ще целунете Христа. Тогава Той ще ви каже: "Прощават ти се греховете, и сега започва новото ти развитие."...

Аз не ви проповядвам за разпнатия Христос, а за онова Христово възкресение на Божията любов, на Божията мъдрост, на Божията Истина, Правда и Добродетел, и за онзи Христос, който носи живот у себе си; който носи Мъдрост и знание в света. За онзи Христос, който носи Истината и идва да ни даде вътрешна светлина, за да преустроим домовете си, като ни даде Правдата и с нейната мяр-

ка да мерим, когато ни даде и Добродетелта. Христос носи и онези велики методи, чрез които ще можем да съградим нашите жилища. Този е великият Христос. Ще попитате: "Къде е?" - Аз го виждам сега, шепне на ушите ви... Мнозина мислят, че аз искам да омагьосвам хората. Не, Христос ви говори. И знаете ли какво ви говори Христос? Ето какво чувам аз: "Сърцата са ви студени, отвън имат сняг. Следователно липсва им проветряване. Любов ви трябва, Любов, с която да преодолеете всичко; Любов, която да стопли тези ледени сърца, да ги стопли с температура 100 000 000°, за да светнат сърцата ви... И отново ви говори Христос. Знаете ли какво? - Знания, знания ви трябва. Но не такива как да сготвите боба, пуйката или накълцате зелето, а знания, чиято Мъдрост може да предадете на дъщерите, синовете, на приятелите и неприятелите...

Сега аз ви проповядвам не като на българи или като на англичани, или като на французи. Аз ви проповядвам като на мои братя и сестри в името на Христа. Никога няма да изопача Истината. Аз ви говоря като на приятели, като на ученици, които ви слагам наравно със себе си, давам ви най-хубавото, запознавайки ви с тези истини, за които никой друг от 2000 години насам не ви е говорил. Защо? - Защото аз любя Бога, защото му служа с Любов и Мъдрост. Всички можем да бъдем братя, безразлично каква е степента на нашето развитие... Ако днес Съглашението каже на българите, че им се прощават дълговете, каква ще бъде реакцията? Барабаните ще бият из града и навсякъде ще се разлепят обяви, че Съглашението е простило на България два и половина милиарда лева дълг. А това, което ви носи Христос, е много повече от тези милиарди.

На всички са нужни Любов и Мъдрост... Човек, който веднъж ги е изпитал, той вече се е извисил така, както светът не подозира.

И така служете с Любов, служете с Мъдрост. Това учение трябва да се приложи. В него е силата и спасението ви в бъдеще.

Помнете, че Любовта е само за здравите хора. Любовта не е за болни люде. Болните и мъртвите не любят. Само живите хора, които са изпълнени с Божествения Дух, на които сърцата са изпълнени с Любов, в тях Любовта живее. Не очаквам Любов от мъртвите, невежите и болните. Тя не е достъпна за онези сърца, които са стиснати и нямат Любов. Любовта е една постоянна разумна сила в света, в която Бог пребъдва и сам живее... Вечна е само Любовта! И доброто като неин плод е включено в нея. Тя е безкрайна, а всички неща вън от нея са крайни. Вие ще запитате за Мъдростта - тя като метод на Божията любов е включена в Любовта. Истината пък е семето, но и тя е включена в Любовта. А какво е Правдата? И тя е включена в Любовта. Следователно, щом проявите Любовта, всички велики добродетели ще се проявят. Тогава вие ще сте нагласени като една китара или цигулка и ще дойде великият артист да свири на нея...

Няма по-хубаво нещо да прозреш след едно страдание смисъла на несполуките. Те може да са малко, но в такъв един момент на тишина и дълбок размисъл човек като че ли разговаря с ангелите, с всички разумни същества и тогава и той се извисява. Този миг струва повече, отколкото всичките богатства на Земята...

Целият живот зависи от редица въпроси: защо, за какво, и как? Върху тях почива философията на цялата съвременна наука. Тя не е отговорила още на въпроса за сътворението на света, а философите нямат отговор на въпроса "Защо светът е създаден?" Такива важни въпроси се пораждат у всички умове. Но може ли да им се даде правилен отговор?...

Великите учители в света говорят на своите ученици когато те са готови да разберат тяхното учение. Един гениален музикант разкрива на ученика си висшата математика в музиката, вътрешния ѝ смисъл, едва, когато той е в състояние да я разбере. А при тези ученици, които сега започват да изучават гамите, при тях се явяват само обикновени учители... Знание, знание трябва! На Бога не Му трябва невежи хора. Той иска всички негови деца да са умни, както Той е умен; любящи, както Той е любящ; истинолюбиви, както Той е истинолюбив; правдиви, както Той е правдив, и така благи и добри, както Той е благ и добър. Нищо повече! Всяка друга философия и наука в живота е фалшива и няма никакъв смисъл...

Сега искам да обърна вниманието ви върху следното: Ние вървим по един път и мислим, че имаме по-голяма светлина от останалите, а в живота ни всъщност няма разлика между обкръжението и нас. Питам тогава в какво се изразява нашето учение? Силата ни не трябва да се проявява като при онези паднали духове, които седят в кафенето или в кръчмата и повтарят само: "Ха, на здраве!" Човек за един ден светия не става, както и за една година. Светия е този, който е научил как да поддържа светлината у себе си и да дава от нея на околните. Това означава да си светия: със своя ум и със своята душа да показваш пътя... Онези, които вървят по новия път, трябва да се пазят от тщеславието. Тщеславният човек изключва всякакво страдание и по това аз го познавам...

И казва Христос: *"Аз ще ви видя пак и ще се зарадвам."* Кога ще стане това? Когато започнете да мислите и да изпълнявате волята на Отца. Христос е най-силното проявление на Божията любов, на Божията мъдрост и на Божията истина. Вие обичали ли сте като Него? Знаете ли защо обичате един човек? Аз ще ви отговоря: Обичам човека, защото Бог живее у него. А защо трябва да се обичаме? Когато обичаме, ние търсим Бога. Защото Бог е Любов, а ние сме паднали ангели, още не сме любили. Вашата Лю-

бов живее от ден до пладне... Любовта е най-великото изкуство и когато го разберем, Христос ще ни отговори разумно на всички въпроси.

"А Иисус отговори и рече: Не знаете що искате. Можете ли да пиете чашията, която аз и.ма да пия, и да се кръстите с кръщението, с което аз се кръщавам? Отговарят му: Можем."

/ Ев. Матея - 20:22/

Във всеки живот се явяват желания, които не са естествени, не са Божествени. Те внасят дисхармония вътре в света. За това няма нужда от аргументи. Който и вестник да отворите, която и книга да вземете, в който и дом да влезете, все такива желания има. Те не са отсега, а отдавна са влезли. Следователно много желания се пораждат, които не са за добро. Тук ще дам пример за учениците на Христа. Когато майката с двамата сина поискала те да бъдат почетени от Божия син, като Той постави "единия отляво, а другия отдясно" на себе си, останалите десет ученици, виждайки това, се възмутили и запитали Христа: "Как може да има предпочитания?" Той се обърнал и им отговорил: "Не знаете какво искате." И добавил: "Можете ли да пиете от "чашата", която аз пия, и да се кръстите с "кръщението", с което аз се кръщавам?" Отговорили му: "Можем"...

Има "чаши", които са приятни, но има и такива, които не са. Има и приятно, и неприятно кръщение. Нима на онзи затворник, който е бил осъден както Сократ да изпие чашата с отрова, му е било приятно? Има и такова кръщение, с което като се кръстите, ще свършите...

Христос запитал: "Можете ли да пиете от чашата, от която аз трябва да пия?"... Отговорили Му утвърдително. И добавил: "И да се кръстите с кръщението, с което аз се кръщавам?" - "Можем". "Да пиете от чашата и да се кръстите, можете, но да седнете отдясно и отляво на мен, не е мое правото да дам, а на онзи, комуто е определено, комуто е дадено от Отца ми."

Погрешката на всички хора, каквито и да са, светски или религиозни, се изразява в това, че мислим, че разполагаме с живота си така, както искаме. Това е голямо заблуждение... В света всички сме изпратени да служим вярно на Бога. Но как ще изпълним своята длъжност? Най-напред трябва да имаме отношение към Бога, второ, към нашата душа и, трето, към ближните ни. Ако разбираме отношението си към Бога, ще разберем втория закон и третия ще изпълним. Но не изпълним ли първия, и останалите два закона не можем да изпълним. Те са свързани. Всички съвременни хора трябва да започнат с първия закон, защото той ще оправи света. Ако не сме готови да изпълним волята Божия, то всички други условия са безполезни. Трябва ли законът да бъде написан? Този закон не е написан, но се подразбира от самата същност на нещата. Той е записан вътре във всяка душа...

Това учение не е само на Христа, то е учение на самия живот. Приложим ли го, ще бъдем спокойни и здрави, не го ли приложим - ще сме нещастни и болни. И ако някой попита защо идват болестите, ще отговоря: Понеже често губим връзката между душата ни и Бога. Тази връзка никога не бива да прекъсваме; където и да се намираме, тя трябва да бъде еднаква и да не е зависима от никое общество. Ако един човек е добър, защото се намира в религиозно общество, е разбираемо, но който в лошо обкръжение е добър, той наистина е добър човек. Да си добър между доб-

рите, то е естествено, но да си добър между лошите, е нещо изключително. И другото е вярно: да си лош между лошите, е съвсем естествено, но да си лош между добрите хора, е неприемливо...

И така Христос се обръща към своите ученици, към тези двамата, и ги пита: "Можете ли да пиете от тази чаша, от която аз пия?" А те му отговориха: "Можем." Но в практическия живот се оказва, че щом ни дадат тази "чаша", мъчно се "изпива" съдържанието ѝ.

Често съм виждал деца да казват на майките си, когато им дават да пият горчиви капки: "Не искам да пия, мамо, горчива е тази чаша." И аз бих желал да няма "горчиви чаши" в света. Ще дойде ден, когато в човешката еволюция такива няма да има. Не, че Бог иска да ги дава, защото страданията не се налагат от Него. Бог съизволява, но не благоволява в тях... Щом възстановите връзката в душата си между Бога и вас, всички отношения постепенно ще се хармонизират. Най-напред ще започнат да се възстановяват силите ви по един много естествен път. Ще попитате как? Ако имате рана по тялото, превържете я и самото тяло ще започне да я лекува, тъй като то съдържа тази сила. Каквато рана и да имате, тази рана ще оздравее и няма да остане и помен от нея. Значи тялото съдържа вътрешни сили за лекуване и когато ги изгуби, никакъв лекар не може да ви помогне. И за душата е валиден същият закон. Докато тя е свързана с Бога, притежава природни сили и може да лекува раните си...

Съвременните хора всичко искаме, но съществено то не търсим. Всеки иска да е богат, да е силен - все материални блага желаем. Ако в обществото кажете на хората да се свържат с Бога, колко души ще пожелаят искрено това? Ще ви отговорят: "Не, не, пари искаме!" Но парите са един резултат. Преди милиарди години Господ ги е складира на Земята във вид на злато, на храна и пр. Изобилието, което съществува в света, не може да дойде в точния час, защото се обръкваме не само физически, но и духов-

но. Ние отклоняваме енергиите на духовния си живот. Често пъти енергията, която трябва да дойде за сърцето ни, не пристига навреме. Ще попитате: "А как ще познаем кога сме намерили истината?" Отговарям: Как ще познае гладният, че се е наситил, след като се е нахранил, и жадният - че се е напил, след като уталожил жаждата си? Така че онзи, който намери истината, по същия начин ще я разбере.

Тези, които следват това Божествено учение, но не са се разделили с някои свои навици от стария живот, не могат да го приложат, ако направят компромис между Божественото и човешкото. Човек трябва да бъде основата, върху която Бог да гради. Хармонията може да произлиза само от Божествената любов. И ако в едно общество липсва хармония, няма да има и Любов. Ще има само едно механично натрупване, а не органично изграждане.

Питам, какъв е смисълът на земния живот? Да познаем Бога. Всички хора - мъже и жени, сме малки частици от Неговата Любов, проявена у всеки един от нас. И както обичаме Бога, така да обичаме и всички хора. Ако не го любим, винаги ще правим разлика между един и друг човек. Даже и майките не са безпристрастни, и те имат обич повече към някое от своите деца. И бащата може да обича повече единия си син. Много лесно е да кажем: "Обичай!" Но когато дойде ред до прилагането на закона, мъчно се изпълнява. Защо? Когато касата ни е пълна, можем да дадем много, щедри сме, но ако в нея няма и пет пари, каква сума ще дадем? А касата може да е пълна само при едно условие: когато сме свързани с Великия извор на живота. Тогава ще разрешим всички въпроси по най-разумния начин.

Спасението идва чрез вътрешното пробуждане. Който и да ви проповядва, ако вие сами не чувате вътрешния си глас, въпросът за вас ще остане неразрешен. Но в деня, в който го чувате, ще решите всеки проблем. То няма да бъде

обикновено слушане, а ще бъде като известие от онзи, който донася радостната вест, че сте наследник на десет милиона, и ви връчва съобщението. Нали тази вест ще ви бъде най-приятна. Така че, ако следваме едно учение, но нашият живот се отличава само по форма, тогава то не ни ползва. Трябва да сме искрени у себе си, за да бъде животът ни чист като кристал и да има такива пречупвания, каквито има най-хубавият диамант... Да станем като един голям извор, който изхвърля нечистотиите навън...

Този свят е доста хаотичен. Вестниците и книгите, които четем, разговорите, които водим и пр., всеки ден оставят у нас утайки. Поставени сме на много голям изпит. Не е лесно сега да се живее един Божествен живот. Едно време светиите търсеха убежище в горите, а днес тези места са пълни с разбойници. Затова и светиите не могат да живеят там, принудени са да останат в градовете. А щом обитаваш в тях, ще обичаш жителите им и тогава Господ ще каже: "Ти си разбрал Моето учение и ще носиш Моята Светлина." Бог я изпраща на всички еднакво - и на добри, и на лоши. Даже Той към последните е по-снизходителен. И вие казвате за някого, че не живее почитено, но му върви в материалните дела... Защо Бог е снизходителен към грешниците, може ли да отговорите? Вашият отговор трябва да бъде: "Този човек има парици, пък ние нямаме, но си го заслужаваме." Сега Господ го е оставил да си почине, а вие сте дошли на неговото място да поработите. Тези неща са съвсем привидни, ние не знаем кой човек е добър и кой лош. Важното е Божествената любов да се приложи. Като казвам това, не подразбирам, че у вас липсва Любов, но у всекиго трябва да дойде Божественото, да се увеличи стремежът към него и да му се разшири съзнанието. Тогава ще имате един положителен опит и ще стане коренното преобразяване. И ще дочакате деня на освобождението в този свят. Когато силата Божия влезе в нас, най-съществени те работи ще бъдат разрешени. В Писанието е казано: *"Призовете ме в ден скръбен, вие, които скърбите, и аз ще ви*

помогна, и вие ще ме прославите.” А Христос добавя: *“Ако пребъдете в мен и душите ми пребъдат у вас, аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас, и аз ще ви се изявя.”* Как ще ви се изяви? - с Любов. Но първото условие е, да пребъдваме ние у Бога, второто - Христос да е в нас, и третото - Отец и Синът трябва да направят жилище в нас, за да се изяви Любовта. Тези три положения са необходими, за да стане промяна в ума ни, в душата ни и тогава изявяването ще се осъществи. Но не дойдат ли, животът ни ще бъде без основа...

И мъжете, и жените загубиха два съществени елемента: мъжът - Любовта, а жената - Мъдростта. И в онзи дом, в който мъжът не проявява Любовта, а жената Мъдростта, тегли му една клечка кибрит, за да изгори. Ще попитате тогава: “Може ли да има живот?” Не може да има, щом няма хармония. Това е учението, което Христос е проповядвал. Семейството е един Божествен институт, основан на Любовта и Мъдростта, в които децата символизират Истината. И тогава ще има законност, правда и истина в едно идеално общество. Но не бива да си правим илюзии, щом няма Любов у мъжа, въпросът е приключен; няма ли Мъдрост у жената - също; няма ли Истина у детето - въпросът е свършен. Бащата и майката се радват само на онези деца, които носят Истината у себе си. Обича ли детето да послъгва, те скърбят. Когато мъжът види, че у жената липсва Мъдрост - той тъгува, а жената че у мъжа няма Любов, тя е печална...

И така живият Христос, вашият Христос, днес ви призовава към Любов, Мъдрост и Истина, да осветите неговия велик закон и като го приложите, да го прославите, че като видят хората делата ви, да прославят Отца вашето - не мен, а Отца - който е горе на Небето...

И когато човек пристъпи към великото в света, трябва да има смирение и да знае, че той не го е разгадал. Той

може да направи това, когато стане съвършен като Бога. Философите твърдят, че ще го разгадаят, но няма да успеят. Знаете ли, че ако по-напреднали същества от вас изслушат разискванията ви за онзи свят, ще се смеят 100 години не само на глупостите, които говорите, но и на теориите на най-видните съвременни окултисти... Ако анализирам вашето тяло и зная колко водород, азот, кислород и желязо съдържа, мислите ли, че съм намерил есенцията на вашето битие? Може да не зная нищо за тялото ви и от колко елемента то се състои, но поне познавам душа ви. Възможно е и едното, и другото...

Христос казва, че е "Живият хляб и Живата вода", Изворът, който ще извира от нас вечно, и няма да имаме нужда да черпим от друго място. Следователно трябва да се стремим да имаме една пряка връзка с произхода на нашето битие. Но често пъти контактите ни се прекъсват по външни причини.

Следователно трябва да се храним с тази "жива храна" и от нея да оставим нещо, от това изобилие да спестим: Човек трябва да яде и да мисли върху онова, което то съдържа. Животът е скрит в ябълката, в житото, в царевницата, в ръжта и т.н., и когато вникнем в неговия дълбок смисъл, ще разберем, че съобразно с този живот се развива и нашият умствен кръгозор. А греховете ни се състоят в това, че не използваме енергиите си за благородни дела и че живеем само за себе си. Когато велики мисли са вложени в умовете ни и велики желания в сърцата, ще разберем по-лесно значението на нещата...

Христос за вас е като една горяща свещ. С хиляди години той седи на вашата маса и постоянно "гори", а вие се топлите и мислите, че разрешавате много въпроси, като само повтаряте: "А, хубава е тази свещ!" Но ако обърне вашата душа в такава свещ, ще разберете какво означава "горяща свещ"... Който се облагороди, животът му ще има смисъл. Ако не се облагороди, в душата му ще има вечен глад и всичко ще му се струва безсмислено... Ако някой

път поплачете, дайте си отчет защо плачете. За всяко ваше състояние си правете обективна равностетка. Това е правилното разбиране на великото учение, което иде сега и прониква навсякъде. От две посоки то се явява: една част идва отгоре, а другата идва от центъра на Земята. Следователно, тези две вълни ще се пресрещнат...

Според мен месоядството е престъпление на Божия закон, законът на Любовта и Мъдростта. Всеки, който иска да изпълнява този закон, трябва да е плодоядец, не вегетарианец, а плодоядец... Следователно служенето на Бога не трябва да е само в това, да не се храним с месо, както някои разбират, защото това е служене по буквата на закона. Хората не се облагородяват от храната...

“Аз ви казвам: искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите, хлюпайте и ще ви се отвори.”

/ Ев. Лука - 11:9 /

Човешката природа се нуждае от три велики неща : искане, търсене и хлюпане. Така се е изразил Христос преди 2000 години на един класически език, а преведени на нашия език, тези думи ще имат друг смисъл. За да се появи у нас желанието да искаме, трябва да има известна причина. Причините могат да бъдат разумни и неразумни, т.е. причината, която заставя детето да иска хляб от майка си, е разумна. Но причината, която кара алкохоликът да иска вино - е неразумна. Ние създаваме нашата философия върху резултатите, които се произвеждат в даден момент. Защото има един велик закон в природата, който определя нещата - това е Истината. Тя моментално влиза в ума и в

сърцето на човека. Следователно някой ще каже, че условията на еволюцията изискват да познаем истината. Аз пък наричам това забавление, представление или развлечение в театъра... Когато човек търси една велика истина, той никога не трябва да отлага търсенето.

Затова Христос казва: *“Търсете и ще намерите.”* Аз отнасям търсенето към сърдечния процес. Само жадният човек в пустинята търси хубавите извори или пък в планинските места изворна вода... Съвременният християнски свят не разбира и какво нещо е молитвата. Тя е великото нещо, за което може да се даде най-хубавото определение.

“Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори”, т.е. развивайте онова благо, което Бог ви е дал. “Искането” ще провери дали вашият ум върви в правилния път на своето развитие; “търсенето” пък дали вашето сърце върви правилно по своя път, и “хлопането” - дали волята ви се развива правилно. Защото всички недоразумения в света произлизат от едно вътрешно неразумно тълкуване, което хората наричат “смесване на интереси”. Но когато се намираме в един Божествен свят, който е свят на хармония, където правовите отношения са верни, няма от какво да се страхуваме. Умът ви трябва да се упражнява така, както българинът оре със своето рало. То винаги е гладко и светло, когато се употребява, а когато остане без работа, ръждясва. Българите обичат да казват, че много не бива да се мисли, че от много мислене човек може да изгуби ума си. Аз оспорвам тази философия. Ако българите искат да кажат, че тревогите трябва да се избягват, това е по-правилно. И прави са, от многото безпокойства човек изгубва ума си...

Някои български поговорки не се тълкуват правилно, например: “Бог дава, но в кошара не вкарва”, “Лозето не иска молитва, а мотика.” Ако аз се моля, ще имам сили, за да прекопая лозето, но не работя ли, а само се моля, не може да има резултат. Винаги молитвата подразбира работа...

“Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори.” Нашите искания трябва да са разумни. И всеки един от нас трябва да проверява всеки ден разумно ли е това, което искаме, в синхрон ли е със закона, в който живеем, не с човешкия закон, а със законите, които наричаме Божествени. И всички трябва да се стремим към тях.

Българите правят и друга грешка. Като сбъркат, не обичат да си признават вината и търсят всякакви оправдания. И кражбите, и пиянствата, и убийствата ги считат, че са в реда на нещата, но ако някой младеж или девойка извършат някаква малка грешка, настояват да им се потърси веднага отговорност за нея. Само от дребните неща правят капитал. По същия начин съвременните християни изясняват закона на Мойсей. Според тях той гласи: “Вие се пазете и с духове не се свързвайте.” Но Мойсей е писал много, а християните вземат 25% от него, и то само това, което е полезно за кесията им. С този закон пророкът е обяснил лихварството...

Какво трябва да искаме? Да искаме един разумен живот. Първо, в света да има ред. Това искане се отнася до всички. Постава ли се така въпросът, ще настъпи хармония и правда в света. И към тях всички български партии трябва да се стремят...

Ако е силна вашата воля, ще придобиете онова постоянство, което е проявила мравката, наблюдавана от Мохамед. Когато той се обезсърчил, виждайки, че е невъзможно да прокара своето учение, затворил се в една пещера. Там видял как една мравка носела товар 15 пъти по-голям, отколкото била тя. Искала да го пренесе от едно място на друго. Издигала го донякъде, но той все падал и тя наново започвала да го вдига. Това се повторило 99 пъти, но на 100-ия път мравката го изнесла на другата страна. Тогава Мохамед си казал: “Ако една мравка може 99 пъти да сли-

за и се изкачва, за да постигне целта си, значи и аз ще успея.” И аз казвам: Това е истината в живота. Господ ще ви опита 99 пъти и на 100-ия път ще каже: “Заслужавате да ви помогна да преминете на другата страна.” Но две деветки са необходими - мъже и жени. Жената е едната деветка, а мъжът - другата. А всяка деветка от какво е създадена? 3×3 колко прави? Значи в една деветка Божественото влиза 3 пъти, т.е. три пъти трябва да влязат “искането”, “търсенето” и “хлопането”.

И така, Христос казва: *“Искайте разумно, търсете разумно и хлопайте разумно.”* Това е великата философия на живота. “Не търсете друго щастие, а търсете първом Царството Божие и правдата Негова, и всичко това ще ви се приложи” - се казва в евангелието на Матей, в глава 6, стих 33.

Разумният живот на Земята започва с един външен обект или философски казано, с една външна цел, или една външна основа. Всичко, за което говорим, се обуславя от великия вътрешен принцип на живота или от трите негови фази: материална, духовна и божествена. Онези, които не са запознати с тях, казват: “Само с вяра не се живее.” Но ако вярата е основа на интелигентността и ако интелигентността е основа на материалния живот, тогава можем да кажем, че за да усвоим работата си на Земята добре, трябва да сме интелигентни. Но тази интелигентност трябва да бъде уточнена, защото съществува интелигентност и на лилицата, и на вълка, и на овцата, и на кравата, и на вола, и на орела, и на пауна, и на маймуната, докато стигнете до човешката интелигентност във всичките нейни проявления...

И отново да се върнем към казаното от Христос за търсенето на Царството Божие. Търсенето е обект на сърцето. Какъв е обектът на майката? - Детето. Какъв е обектът на учителя? - Ученикът. Но не е все едно дали търсим, или се стремим към независимо каква да е посока, тъй като всички стремежи имат различни последици. Те могат да бъдат индивидуални, семейни, обществени и т.н. Мнозина

ме питат: "Как да разбираме живота?" Животът трябва да се разбира така, както сега се проявява, а не както се е проявявал в миналото или както ще се прояви в бъдещето. Някои живеят в стария живот. Щом на младини са яли и пили, тогава на старини постоянно ще се оплакват от болести. И обратно, тези, които са живели чист и свят живот, на старини ще бъдат свежи и бодри, защото са правили разлика между физическото и духовното съществуване. Второто се различава по стремежите на своите цели и по принципите, които са вложени в него...

Та, като казвам на хората да живеят по Бога, те ми отговарят: "По Бога добре, но човек трябва да живее и за себе си." Ето една неразбрана идея, защото мнозинството разбира Бога като някакъв съдружник отвън. Това някои религиозни хора правят и в молитвите си, като го молят да застане на тяхната човешка страна.

Бог хубаво е направил света, но ние, като не разбираме Неговата далечна цел, питаме: "Защо Господ е направил така света?" Христос казва: *"За да разберете великия живот, търсете първом Царството Божие и правдата Негова."* Нашият век е век на свещения егоизъм, никой не търси Божието царство. Време е да се разделим с егоизма и да влезем в Царството, което внася хармония у нас. И така, *"търсете първом Царството Божие и Правдата негова, и всичко това ще ви се приложи"*. Щом поставим тази основа, тогава ще имаме условия да проучваме дълбочината на битието, на небесата, на звездите и далечните светове, на другите същества, които са преминали в горната йерархия. Но ние в тази забавачница трябва да завършим добре нашия курс...

Всичко, което ви говоря, аз съм го проверил и го проверявам, и което не е вярно, го коригирам. И съм открил, че това, което е вложено в живата природа, е посто-

янно, неизменно и ако един ден хората повярват в нея, техният живот ще се промени.

Българите трябва да посетят Англия, за да изучат вътрешния, интимния живот на англичаните, а не начинът им на управление. Там може да научат нещо добро. Проучвайте и интимния живот на американеца, на германеца и на гръка. У всеки един народ има добри черти, които е добре да се изучават. И ако искаме да се ползваме от наученото, необходимо е да влезем не във външния, а във вътрешния живот и да се опознаем интимно. А като влезеш в интимния живот на един човек, ще влезеш без обуца, и ще чакаш своя брат да те покани с цялото си почитание. Той е твой брат, неговата душа е подобна на твоята. И той плаче, страда и има същите слабости като твоите. Всички ги имаме...

Направете един коренен преврат у себе си, за да имате готовност да се жертвате за Бога и да кажете: "От сега нататък, каквото и да ме сполети, аз ще живея за Бога." Но не е необходимо да знае това целият свят. Само в душата си да го знаете.

Някой може да ви каже да раздадете имането си. Да, но разумно ще го раздавате. Апостол Павел казва: *"Ако раздад цялото си имане, а Любов нямам, нищо не съм."* Разумно ще даваме, разумно ще мислим и разумно ще чувстваме. Разумност трябва навсякъде и във всичко. Сега не говоря само за младите. Те са отражение на старите и каквито са сега старите, такива ще бъдат и младите. Старите са огледала за вас, и считайте ги за свещени. Счупи ли се огледалото и вашата работа е свършена...

Има един стих в Евангелието, който гласи: *"В дома на Отца нашего много жилища има."* Думата "дом" има два смисъла: физически и духовен. Под тази дума винаги разбираме нещо идейно. На Земята най-възвишеното и най-идейното нещо е домът. Негова основа са майката и бащата, "стените" са децата, а "покривът", "керемидите" и другите неща са всички ваши приятели, които ви съчувстват.

За да изгради дом, човек трябва да вярва в разумното на света. Без вяра интелигентност не може да има. Аз вземам вярата не в смисъл на вярвания, а като основа на интелигентността. Следователно, ако не свържем по този закон нещата, винаги може да изживеем един горчив живот и до-мът ни постоянно ще се руши. Не е въпрос само да градим и събаряме, но онова, което съградим, трябва да е здраво.

Някой ще каже: "Трябва да вярваш." В какво? Вярa може да има само в едно нещо - може да вярваш само в Любовта. Нищо повече! Само в нея може да се вярва, а всяко друго вярване е лъжа. И именно там е слабата страна на съвременния свят, че не вярва в Любовта.

В какво се изразява тя? Някои казват, че са обича-ни. Ако на Земята има само един човек, който да ви обича, то е достатъчно. Да ви обича един човек, това означава съзнателно да ви опитва. И аз ще ви покажа признаците на тази любов. В присъствието на този, който ви обича по Бо-жествен начин, каквато и скръб и разочарование да имате, веднага ще ви олекне и ще заприличате на птичките през пролетта. Затова благото ни в Бога е голямо, защото Той ни обича. Може греховете ни да са тежки колкото Земята. Но щом идем при Бога, всичките ни грехове ще се стопят в Неговата любов и ние ще кажем: "Слава Богу, освободих-ме се от греховете си, олекна ни." Достатъчно е един път да видите Бога! Когато Го видите, всички грехове ще се за-личат. А за да Го видите, трябва да Го любите. И за да ви "види" и вас някой, трябва да го обичате... Любовта не виж-да никакви погрешки. Ще кажете: "Хора сме все пак на Зе-мята." Не е въпросът за погрешките, но в благородния чо-век, в любящия човек има съзнание. Той веднага ще каже, ако е сбъркал, че неговата постъпка не е правилна. Слага я на Божествените везни. В много църкви като влезеш, вси-чки имат един метод. Грешникът ще се изповяда и ще му докажат, че е грешник...

Ако живеем с този ум, и след сто години няма да дойде Любовта. Бог трябва да живее в душите, а не в тела-

та ни... *“В дома на Отца вашего много жилища има.”* И атмосферата на тези жилища е Божествената любов. Ако две хиляди години не можем да разберем този стих, ако след две хиляди години Христос не може да ни говори за Божествената любов в нашите сърца, ако след две хиляди години не можем да жертваме всичко за Бога, ние сме много закъснели. Не казвам само за вас, всички са закъснели, целият свят е закъснял. Христос идва и всички тези затвори и лъжливи форми - всичко това ще се стопи, както се топят ледът и снегът, и ще започне новото разбиране, онова, което ще бъде проникнато от разумната Божествена Любов.

И сега Христос ви кани след две хиляди години, готови ли сте? Той казва: *“Отивам да ви приготвя място и когато ви приготвя, ще дойда да ви взема”*. Ние тук чакаме да ни вземе Господ и да ни отнесе на небето. Не! Първо ще поканите брат си, той пък ще покани друг, така че целият свят ще “тръгне” нагоре, но разумният свят. И тогава с песни ще влезем в новия живот. Там всички ще бъдат братя и сестри на Христа, а Той ще бъде нашият голям брат...

“И когато той още говореше, ето облак светъл ги засени. И се чу глас из облака, който казваше: този е Син Мой възлюблен, в когото благоволих: слушайте него!”

/Ев. Матей - 17:5/

Слушането е едно от качествата на реалния свят. Във физическия свят забелязваме три състояния, през които човек преминава: едното е чисто механично, състояние само на движение; второто е чувстване, а третото е

състояние на мисъл. Човек може да си помръдне крака несъзнателно, механично, а може да чувства без мисъл. Най-хубавото състояние е, когато всяко движение е придружено с чувства и мисъл. В тия три състояния се заражда разумното и великото в живота, което аз наричам Божествено. Когато съвременните хора говорят за реалното, вярват в едно, а отричат друго. Ние отричаме реалността на онези неща, които не съдържат у себе си Божественото. Семките сами себе си отричат. Това, което се появява и изгубва е преходно. Следователно, дали ние го поддържаме или не, то само по себе си се явява и изчезва. Вие не можете да разчитате на една ваша мисъл, която се появява и изчезва; не можете да уповавате на едно ваше действие, което е преходно.

“Слушайте него!” Кого? - Божественото вътре у вас. Това е, което създава характера. Човек, който се лишава от Божественото, изгубва смисъла на живота. Той не може да има никаква философия и не разбира живота в нито една сфера. Съвременният живот зависи от много малки неща, които, ако не разбираме могат да разрушат цялото ни щастие. И при това учените, съвременните философи, религиозните и духовните хора искат да ни уверят, че животът на Земята е нещо реално. Аз нямам нищо против, реален е, но докато детето живее, майката е щастлива. А в деня, в който си заминее едничкото ѝ дете, тя става нещастна. Ако касата на богатия е пълна, той е щастлив, но в деня, в който богатството му излезе от касата навън, той е нещастен. Ученият е щастлив, докато знанието му е в главата, но един ден, когато знанието му изчезне, той става нещастен... Така че на всички хора щастието се крепи само върху една паяжина...

Невидимият свят е широк свят, а този, който вие виждате, е съвсем микроскопичен. Наблюдавали ли сте под микроскоп светът в една капчица вода? Тогава в нашите очи той изглежда смешен. И когато един ангел реши да наблюдава човека под микроскоп (ние сме толкова големи, че

ангелът трябва да ни сложи под своя микроскоп), трябва да го увеличава не 3000 пъти, а няколко милиона пъти, за да бъде видян от него.

Трябва да разберете причината за създаването на света. Той е сътворен заради нас. В това положение, в което сега се намираме, не можем да бъдем щастливи. Нашето щастие ще дойде в бъдеще, когато вземем друга форма. И формите, които съществуват в света, са форми, през които Божественият Дух минава. За всички Той се грижи. Ако телата се променят, това не означава промяна в техния дух, а само изменение на физиката. Когато една морска звезда създава тялото си, тя употребява всички възможности, които са скрити в нейната форма. Но ако реши да премине в една по-висша форма, тя трябва да започне да живее отново. Следователно, ако най-ученият от нас влезе в ангелския свят, той ще започне от живота на бебето и ще бъде толкова невежа там, колкото са невежи децата на гаргата. Следователно трябва да имаме търпение да учим и да знаем в какво се състои истинската наука. Тя ни задължава да се научим да любим. Кого? - Този, който живее у нас. Можеш ли да бъдеш винаги готов заради Него, никой да не обидиш? Можеш ли заради Този, който живее в теб, да не убиеш никого? И можеш ли заради Този, който живее в тебе, да пожертваш всичко? Но "всичко" като казвам, имам предвид да дадеш излишното. И когато у нас се родят тези импулси, тогава ще познаем Онзи, който живее в нас...

Мнозина посещават църквата: било то евангелската, православната, католическата или мохамеданската. Но съвременната религия се намира още в предверието на хра-

ма. Ние изучаваме само външната ѝ страна. За някого казвате, че е евангелист. Какво означава това? Вярва ли в Евангелието? - Вие отговаряте: "Вярва, евангелист е." Но вярването в Евангелието не прави човека евангелист. За друг ще кажете, че е православен. Но вярването в православието не прави човека православен... Когато Божественото у нас започне да се проявява не само по форма, но и по съдържание, и по смисъл, тогава ще започнем да разбираме какво нещо е Божествената любов. Когато почувствате това състояние, всеки страх ще изчезне у вас и ще затрептят ония вибрации, които досега не сте чувствали, и ще се радвате на най-прозорливия, и ясен ум.

Сегашните религиозни хора мислят, че за да стане човек духовен, трябва да оглупее. Кой хора оглупяват? Хората на еднообразието. И когато някои искат да хипнотизират определен човек, взимат един светъл кръг и го въртят дълго време, докато го хипнотизират. И аз казвам, че съвременните хора са хипнотизирани от парите...

Сега говоря за вас, за вашите домове, ако искате да се реформирате, не трябва да си правите илюзии, че ще постигнете нещо без усилие. Не, не сте направили още усилие. Ще направите едно велико усилие над себе си, ще сложите вашата воля в действие в най-трудния момент. Какъв може да бъде той, ще разберете от следния пример: Един американец се хванал на бас, че ще пропътува целия свят, но гол и без пари. Приятелите му го съблекли гол, но той успял да намери дрехи и пари, и така пропътувал през света. Ето един човек, който и при най-лошите условия е успял да превърне всичко в сполука...

В Писанието се казва: *"Агнето и Вълкът заедно ще пасат трева."* Веднъж руските князе извикали онзи русин Арабишанка и го попитали: "Как ще ни обясниш този стих, може ли вълкът и агнето да живеят заедно?" - "Може, мо-

же, вие сте вълците, аз съм агнето и братски можем да живеем.” И право им е казал. Когато Божественото влезе у вас, можем да си подадем ръка, но ако то изчезне, ще се яви разединение. Културата на шестата раса зависи само от този закон. Тогава като те срещна, ще те погледна и ще те попитам: Носиш ли у себе си, Божественото? Ние го наричаме още “слънцето на живота”. Докато това, Божественото, говори у нас, умът и сърцето ни ще бъдат в прекрасно състояние. Някой път се зараждат хубави чувства у вас - не ги унищожавайте. Искреният човек трябва да е искрен в душата си, да няма задна мисъл и когато се доближа до него, какъвто и да е, мъж или жена, да бъде толкова чист, че да имам цялото желание да постъпя с него така, както бих постъпил със себе си. В това се изразява великият закон, който гласи: “Постъпвайте с хората така, както искате те да постъпват с вас.”

Някои казват: “Велико е това учение.” Велико е, но може ли да го приложите? Сега навсякъде в света чакат да дойде Христос. И в Америка, и в Германия и т.н. Чакат да дойде Христос, за да оправи света. И тук в България започнаха да го чакат. Христос е дошъл и “хлопа” на всички сърца, за да влезе като Любов. Това е Христос - вътрешното ви съзнание. Христос е дошъл и ангелът ти казва: “Ти няма ли да станеш?” - “Ще поспя още малко.” - “Можеш да поспиш, но закъснял си.” Закъснели са хората. Само ме питат какво нещо е Любовта. Тя е огън от 35 милиона градуса, който внася живот, а не разрушение. И вашата душа ще трепне така, както душата на един ангел трепти, и всички ще станат мощни чрез него. Този огън всичко събаря - и църкви, и каси...

Божественото слово идва и то ще “разтопи” сърцата и умовете на хората и ще внесе новото. Затова пише в Евангелието: “Ще им дам ново сърце.” Защо ние да не възприемем новото учение? Не само да казваме ново учение, а да пристъпим към прилагането му. Онези земеделци, които искат да обработват някоя култура, започват с малки

опити. И аз казвам на всички християни, които са израснали в тази страна, че могат да си подадат ръка и да влязат в това Божествено учение...

Човек живее с представата, че светът ще се оправи след неговата смърт. Това е смешна философия. Като изгубите богатството си, с какво ще помогнете на бедните? Душата ви трябва да е пълна с Любов и тази Любов трябва да я жертвате. Това е учението, което от хиляди години се проповядва. Това е учение на абсолютна свобода и велико търпение, а не на насилие...

И аз вярвам, братя, че ще поумнеете и ще станете добри. И всички вие, в един ден, Господ ще изведе от ада. Земята е ад, а Той ще ви отнесе в Неговото Царство, където царува Божията любов. Трябва да бъдем спасени и ще бъдем спасени.

В "Откровението" Йоан казва: *"И чух цялото създание да хващат Бога."* Ако той е чул това, значи, всички ще бъдат спасени. Но през цялото време ще има страдания, докато един ден излезем от този огън и влезем в Божията Любов. Някои вече сте на прага да излезете. Излезте!

Всеки народ, който от хиляда години е слушал Господ на Любовта, който спасява, който се жертва, който всеки ден дава храна и утеха във всички положения, няма за какво да се безпокои...

Това, което аз съм вложил вътре във вас, него слушайте, този Дух слушайте! Някой казва: "Много просто е това учение." Приложете го навсякъде, ние няма да идем да отваряме манастири и църкви, но ще сътворим една църква в сърцето и в ума си. А телата ни ще бъдат храмове на живия Бог. Другите външни храмове лесно се изграждат. Къде сега ще намерим Бога? Ако не сте честни спрямо оня, който ви обича, и изневерите на неговата Любов, как ще се прояви Бог у вас? Нали Бог е, който ви люби? И кого може

да обичате? Нали Бога? Следователно Любовта, която се проявява по един или друг начин, зло на никого и никога не мисли. Тя е абсолютното добро в света. Бог се наслаждава, като вижда, че всички същества могат да живеят. Като минавам покрай някоя мравка, правя и път. Може да я стъпча, но аз се радвам, че и тя има свой живот. Тя е мое братче и ако мравката почитам, големият брат още повече ще зачитам. Този закон важи и за мухите, и за всички същества, които извършват своята отлична работа. Всяко нещо си има свое предназначение, дали е добро или зло от наше гледище, то си има своето значение за нас, умните хора на Земята.

Евангелист Матей, който хроникира срещата на Христовите ученици на планината, ни разказва за три шатри. Кои са те? Те символизират трите църкви: едната е евангелската, другата - православната, а третата - католическата. Според тях всеки, който не е в една от тях, не е християнин. Католиците например казват: "В нашата шатра е спасението!" Не, не влизайте в никакви шатри! Затова Христос се обърна към Петър с думите: *"Петре, аз трябва да сляза долу в света, да се пожертвам и да дам живота си за откуп."* Ако останете в шатрите, вие сте още в учението на Мойсей и Илия, а ако живеете според учението на Христа, целият свят е ваш дом...

“Освети ги чрез Твоята Истина, Твоето слово е Истина.”

/Ев. Йоана – 17:17/

Този стих е един от дълбоките, един от великите стихове на Евангелието: Той съдържа такава грандиозна истина, която мъчно може да се опише. Само природата е майстор и тя има тази възможност, да направи от големите работи малки и от малките големи. Следователно, за да може човек да разбере този стих, неговата душа, ум или дух трябва да бъдат в състояние да разберат какво е искал да каже Христос с тези слова: “Освети ги чрез Твоята Истина...” Не че думата “истина” е неразбираема за вас, но кога я употребявате? Казвате: “Това, което казваш, истина ли е?” В Божествената школа не се занимаваме с отвличени неща, а трябва да ги разбираме конкретно. Например, ако вземем думата “вода”, ще кажете: “Кой не знае какво е вода?” Но ако попитате рибите, които живеят в нея, те ще ви отговорят: “Водата е една течност, в която ние живеем”, и нищо повече. За какво тя служи, те не знаят. Рибите не знаят нищо за парата, че водата може да се превърне в пара, че може да разхлажда хората и растенията, и т.н. Така че като каже някой “истина”, ако си риба, разбираш истината като риба и ще кажеш, че живееш в истината. Апостол Павел казва: *“Ние живеем и се движим в Бога.”* Как? Като рибите ли? Едно време хората са живели като растения и като риби в Бога, а сега сме по-умни, живеем и се движим в Него. Но има други, които живеят привидно като рибите във водата. Те мислят, че нещата в света се тълкуват само по един начин. Това е заблуждение. Животът има критерий или мярка за разбиране...

Е, какво тогава е истината? Узрял ли е плодът в Истината? Истината е насоката, в която ние се движим, или пътят, по който се движим. Писанието казва: *“Глава на Твоего слово е Истината.”* Знаем, че всички движения вървят

все към главата. Тя ни показва насоката, целта, към която да се стремим...

Всички неща във вселената се движат в кръг, по една вечна линия. Земята се движи по един кръг около Слънцето: то пък се движи около друг кръг, а той около трети и т.н. значи, движение в движение имаме. Това е посоката на правата линия, а тя е насока към Истината. Следователно всички се движим към Бога. Хората тогава защо питат: "Какво е Бог?" За Бога имаме две понятия: когато излизаме от Него, ние Го разбираме като ограничен в себе си, т.е. безграничното, което се ограничава в себе си. Тогава разбираме Бога като ограничен. А като започнем живота си, отиваме към Истината, т.е. отиваме към безграничното и вечното, към онова, което е без граници, без начало и без край. Следователно Истината е насока към безграничното и безначалното, което има връзка с ограниченото...

Всяка душа и всеки индивид в света играят важна роля в Божествения организъм и само човекът, който носи Истината вътре в себе си, знае насоката на своя живот. Тази насока в религията наричат Бог и спорят за Него. В Писанието се казва: *"Бога никой никога не е видял."* Само Единородният син, който е излязъл от пазвата на Отца, той ни го е открил. А кой е този син? Това е Любовта, която е излязла от Бога, тя ни го е изявила и тази Истина, която е излязла от безграничното, е направила нещата ограничени. И граничното, тя го е изявила. Следователно трябва да разбираме защо главата и сърцето имат известни съотношения. Сърцето постоянно се свива, за да изпраща кръв към главата. А защо не главата, а сърцето е мястото на Любовта? Любовта работи за главата, която е глава на Истината. Така че всички наши мисли и действия са насочени към това - да познаем Истината. И тогава Писанието казва: *"Когато познаем Истината, ние ще бъдем свободни."* А свободата означава да живеем в безграничното!...

Обикновено, като станем сутрин от сън, истината за нас се свежда до това какво ще ядем и дали това, което ще

ядем, ще ни даде сили, да си свършим работата. А от нея дали ще спечелим парички и ще можем ли да живеем щастливо? Всички хора все планове кроят щастливо да живеят. Ако им кажем истината, те ще ни отвърнат, че не ги интересуват тези отвлечени неща, а това дали ще станат богати. Но те не знаят, че цялото им богатство зависи от истината, понеже всяка една частица от нашия организъм, колкото и малка да е, има своето движение и своята насока...

Сега ще ви кажа защо някои меса не трябва да се консумират, особено свинското или говеждото. Психологически така стои въпросът: клетките на свинете са крайно индивидуализирани и когато те влязат в нашия организъм, трябва да харчим два пъти повече енергия, за да ги запазим. И който яде свинско месо, лесно заболява, тъй като свинските клетки понякога не работят и стомахът ни спира да функционира нормално. Тогава "наемаме работници" отвън. Но защо трябва да "наемаме" работници и струва ли си да ги "наемаме"? Ще платим, без да ни свършат работа. Затова не "наемайте" работници от свиня да ви работят. Зеленчуците и плодовете са прекрасни работници и ако ги "наемете", те ще ви работят безвъзмездно. Това е великата истина! Затова и в Евангелието се казва, че трябва да живеем много чист и свят живот...

Изразът "Освети ги чрез Твоята истина", означава да хвърли Бог светлина в умовете на хората, да започнат да мислят, за да познаят истината. Кои хора Господ е ослепил? Онези, които не разбират Божия закон.

В Господнята молитва един стих гласи: "И не въведи нас во изкушение", но смисълът му не се превежда точно. Той означава: Давай ни знания и Мъдрост, да не би със своите глупости да попаднем в изкушение и да страдаме. Защото, като грешим, се заслепяваме и тогава, когато Бог ни говори, няма да Го разберем. Човек за да разбере Истината, най-напред умът му трябва да бъде освободен от всички заблуждения. Ако човек направи някой грях и не иска да

го поправи, значи не вижда, че е сгрешил. Е, добре, но ако днес се заблудиш, утре пак, след няколко дни отново повториш грешката си, ще повредиш целия си живот...

В Истината не се допуска и за миг колебание. Всяко разколебаване е грях, защото вашето движение е свързано с други движения и може да попадне на някоя катастрофа, тъй като има много пресичания по пътищата на вселената... Само Божествената наука ще ни научи да живеем и ще ни покаже кое е глава на Истината... Вън в света можете да лъжете колкото искате. Но решите ли да служите на Бога, абсолютно наложително е да поставите в ума си Истината... Сега вие се борите за 1000 метра земя, карате се и се сърдите, а аз казвам: Не си тровете живота, един ден Бог ще ви даде цяла планета като тази да ви бъде собственост. Тя ви очаква в пространството...

Вие трябва да знаете, че съзнанието ви не се ограничава от вашето тяло. То може да мине в един момент в друга посока и тогава да разберете съзнанието на ангелите, което е по-голямо от вашето. Когато влезем в това съзнание, умът ни ще се разшири и ще се озовем в четвъртото измерение, което учените сега оспорват.

И така Истината има отношение към нашата глава и тя, като влезе в съзнанието, ще направи ума ни светъл, на сърцето ще даде вътрешен мир, а на мускулите сила. Герой в света може да стане само онзи, който е носител на Истината. Тогава той може да се жертва и да влезе да живее в душата на своя народ. Ето защо трябва да се стремим към великата Истина, на която подтик е Любовта...

Всички ваши желания са милиони светове и милиарди системи, които се образуват и се движат към една велика цел, а тя е Истината.

Трябва ви правилно разбиране за Бога, че той е Истина и Любов. Всичко останало в света е второстепенно. От вас се иска да отправяте ума си всекидневно по пет минути към истината. Тогава след една година умът ви ще придобие други трептения. Някои казват, че на Земята не

могат да живеят чист и свят живот. Но ако тук не могат да водят такъв живот, и на Небето няма да успеят. Такъв е законът.

Във всяко учение има основни елементи, основни закони и принципи. Това са положения, които не могат да се променят, както елементите в таблицата по химия. Религиозните люде, които считат, че светските хора поддържат неверни възгледи, правят едно общо заключение, че всичко, което светът учи, е криво. Не е така. В света има много криви учения, но има и правилни. При религиозните - също. И знаете ли от какво произтича заблудението? Заблудата е една негативна страна на човешкия ум, на нисшия му ум или по-точно казано - на животинското му естество...

Сега Христос казва: *“Който вас приема”*, т.е. той започва отдолу нагоре, а не се изразява така: *“Който приема Бог, после мен да приеме и най-сетне вас.”* Това означава, че който приема вас, и Него приема, а който Него приеме, ще приеме Тогоз, който Го е проводил.

Вие често казвате, че не се интересувате за другите, а искате да знаете какво Господ е говорил... Той два пъти не говори. Ще идете при ученика, който е слушал беседата на Учителя, за да ви я преразкаже... Смирение е необходимо. Всеки трябва да е на своето място в класа, за да чуе какво ще каже Господ. *“Рече Господ на Господа моего”*. Значи има и един малък Господ вътре в нас, и един голям, който говори на нашия малък Господ. Окултната наука нарича това висшето *“Аз”* у човека, а християните го наричат *“ангел хранител”*. Всъщност има едно Божествено начало, с което сме свързани. Това начало го наричаме Христос, който е вътре в нас. Той е малкият Господ. Христос е началото, в което Бог се изразява най-добре. Той много ясно казва: *“Никой не може да дойде при мен, ако Отец,*

Великото начало не го привлече.” С какво? - С Любов. Ако в сърцето ви не затрепти тази Любов, Той няма да ви привлече. Докато се съмнявате и се тревожите, докато вашето сърце е алчно и търсите външна слава, всичко в света ще бъде отрицателно. Вашата любов е негативна, слаба е енергията ѝ, тя не е Божествена любов. А цялата съвременна култура е създадена на базата на тази отрицателна Любов... Сега приемаме нея, а не великото, не вървим по Христовия закон.

В какво се изразява човешката култура? Тя почива изцяло на егоизма, който за кратко време ще ви озоби и оголи и вие ще останете само голи кости. Ако това не е вярно, нека излезе някой да ме опровергае. Аз имам един лек за света - един закон, който моят Господ, на когото служа, ми е дал да ви го дам. Искам най-напред вас да приема, своите малки братя, на вас ще го дам. Но вие веднага ще ме попитате: “Ние ли сме най-благородните?” Аз не започвам с най-благородните, а с най-калпавите, с “хромите, клосните, прокажените”, с всички, които са изхвърлени. Ако аз не съм в състояние тях да приема, да им дам Любовта си, с мен въпросът е свършен. Щом приема вас в сърцето си и ви дам този закон, тогава ще дойдат “по-благородните”. И с тях зная как да се отнеса...

Сега някои в църквата казват, че съм отишъл да говоря на простациите, а не на тях. Ще им отговоря така: Да, но вие ще ме разберете криво - така, както разбрахте Христа преди две хиляди години. Аз не се зальгвам... Когато излязох от Небето, Христос ми каза: “Погледни Моите ръце, онези, “благородниците”, все още не са изменили характера си, те са си все същите.” - Защо? - “Защото не са приложили моя закон на Любовта.”

И ако те бяха приложили този закон, между всички църкви на християнския свят трябваше да царува мир и съгласие. Има ли такова съгласие между църквите? Няма го. Един проповедник не може да отиде в друга църква, защото догмите и възгледите им се различават в някои мало-

важни точки. Тези хора комара прецеждат, а камилата поглъщат. Следователно на Земята ще започнем с малкото и ще свършим с великото.

В Библията е писано, че Бог направи най-напред човека по свой образ и подобие. Аз няма да се спирам сега да ви обяснявам стиха. Той съдържа велика окултна истина, която не може да се разкрие напълно. И още е казано, че Бог е направил човека от земя и пръст и му вдъхнал живо дихание. Това разкрива неговия произход, не на духа му, а този на неговите страсти и желания, на нисшия му ум и на животинското в него. Следователно хората ще имат друга еволюция, ще следват пътя на минералите и растенията. Божественото и животинското са свързани едно с друго. Едното започва със стария човек, а другото с новия. И Апостол Павел зададе въпроса: "Кой ще ме избави от този закон на плътта?" От кой закон? - От животинския. И после добавя: "Благодаря, че придобих това знание." Как? Чрез закона на Любовта. Защото само тя може да ви освободи. Щом Любовта влезе като сила у вас, няма да напускате дома си, но ще бъдете толкова силни, че всичко при нейните трептения ще се "разтопи". И въжетата, и железните вериги, с които сте обвързани, ще се стопят и вие ще бъдете свободни. А аз виждам много вериги около вас. И съм правил не един опит, а два, три, четири, пет, шест и пр., и всички са верни...

"Който вас приеме." Опитайте това учение, приложете го. То може да се приложи във вашите домове. Вие имате деца. Учението е за тях, за учениците. Приложете го, ако няма резултат, оставете го настрана...

Има велики, неизменни закони в природата, които действат вътре в битието. Ние не можем да ги примирим. Всяка една мисъл и всяко едно желание е свързано с известни течения вътре в природата. Известни мисли привличат атомите на желязото. И ако живеете дълго с тях, ще

станете нетърпими и груби. Процесът е вътрешен. Това важи и като мислите за среброто. Тогава може да пожелаете да натрупате голямо богатство, но то няма да ви направи по-добри и щастливи...

Две неща остават чисти в света - музиката и поезията. Следователно всички трябва да бъдем музиканти и поети. Ако с цигулка не мога да оправя света, ще взема перото и ще стана поет. Ако дойда още веднъж, ще стана или музикант, или поет. Те са двете неща, които ще оправят света...

Злото се крие в животинското ни същество, а доброто в Божественото у нас. Те постоянно действат и ние трябва да ги различаваме строго. Единият принцип е на тъмнината, а другият на светлината... Затова трябва да приложим това учение и да дадем на света един образец...

Всички стремежи на политическите партии са добри, но им липсва едно, най-важното - Любовта.

И в религиите, които сега съществуват в света, има отлични неща, ценни богатства, но им липсва Любов. Това се отнася и за съдилищата. Навсякъде липсва Любов!...

Днес искам да ви попея и да ви съчиня нещо поетично. То за мен ще започне така: "Господи, благодаря ти, че можах днес да приема тия мои малки братя, и Ти, Господи, запей сега на моята душа твоята песен на Любовта."

След това и вие, и аз ще запеем на големия Господ - Духа. А като приемем Христа, всички ще славословим Ве-

ликия Господ. Ще дойде в нас Божественият Дух, ще станем безсмъртни и ще се разделим с голямото робство на света - смъртта. Най-напред гледайте да освободите вашите сърца и вашата воля от робство. И онзи брат, който ви обича, не трябва да ограничава вашия ум, вашето сърце и вашата воля. Той трябва да има вяра във вас. Аз по някой път казвам на майките: имайте вяра, децата ви няма да пропаднат, защото чрез вярата си вие им придавате сила. Аз чрез вярата мога да повдигна вибрациите на вашето съзнание и ако загубите равновесие, ще го запазя и вие веднага ще се изправите, без да паднете... Нито един от вас няма да бъде изгубен, да остане глупав или жесток, всички вие ще бъдете братя и сестри на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта и на Милосърдието, и ще славим Господа... И аз вярвам, че каквито и погрешки да имате, сами ще ги изправите, и от мен по-добри ще станете. Като казвам това, ще ви повторя и словата на Христа: "Ще правите по-големи чудеса, отколкото аз правя." Наистина ще имате в бъдеще условия да правите по-големи чудеса. Не че по-добри ще станете, но ще имате такива условия, че добродетелите ви ще се открояват повече в света...

И така, когато вие приемете Любовта, ще мога да ви говоря на един разбран и много научен език, за да възприемете по-добре фактите, законите и принципите, които съществуват и действат в света... А сега у всички ви живее една Мария Магдалина, която се пробужда и търси Божественото.

Свободата и знанието не идват от хората, а от Бога. Първите могат да станат само носители на тях, но всички велики добродетели имат Божествен произход. И сегашните ни страдания ще изчезнат, когато Господ положи ръката си върху нас, а вашите лица ще станат красиви като ангелските. Вие още не знаете какво е красота! Красиви като ангели трябва да бъдете... Онези, които са родени от Бога, на които Бог е положил своите ръце, са придобили

образ и подобие Негови. И те са духовно, материално и умствено свободни.

Преди около две хиляди години е изказано това изречение. По-точно, казано е малко по-отдавна, а е преповторено преди две хиляди години. Да се преповтори нещо, значи е изречено от някой велик артист или художник. Какво е искал да каже пророкът, когато е изрекъл думите: "Глас на едного, който вика в пустинята: пригответе пътя Господен, прави правите неговите пътеки"? Съвременният християнски свят може да има повече от петстотин хиляди пророци, като нямаме предвид мохамеданските, будистките и тем подобни, които викат постоянно: "Прави правите Божиите пътища!" Но те прави не стават. Не казвам, че между пророците няма искрени хора, има, но когато човек изкаже това изречение, той трябва да разбира вътрешния смисъл на думите, да има знание, много знание. Сегашните хора казват: вярата, вярата и вярата е, която управлява. Но тя е като един непостижим обект... В Божественото или всички трябва да сме щастливи, или всички да бъдем нещастни. А това, че едни били в рая, а други в пъкъла, едните учени, а другите невежи - е наша философия. Тези лъжливи положения са създадени от религията...

Прави трябва да са пътищата в нашите мисли. Правото е право във всички народи. Всички благородни черти имат Божествен произход, а всички лоши - човешки...

В света съществуват две велики учения. Едното слиза отгоре, а другото възлиза отдолу. Едното е чисто Божествено, а другото е човешко. То е течение на мисълта. Следователно тези две течения влизат в нас и винаги произвеждат две противоречиви влияния. Едното ни прави невъздържани, гневим се, мразим и настъпва анархия у нас. Това течение идва от центъра на Земята, а другото, като дойде, внася мир, съгласие, чисти мисли и благородни желания. Всички велики Учители на миналия живот, които са разбирали закона на природата, винаги са прокарвали тази истина, изразена във фразата: "Прави правите пътищата Господни."

Вие ще попитате защо трябва да правим добро? Защото само чрез него нашата душа може да намери онези материали, с които да съгражда своите тела. И когато земното течение започне да взима надмощие в нас, произвежда два противоположни резултата в организма. Ако действа на физическото тяло, човек започва да съхне и когато стане сух като чироз, напуска Земята. Съществува и другия вариант - човек започва да напълнява - и краят при него пак е същият - смърт. Това течение пък създава натрупване на излишна материя, докато човек умре. А другото, което идва отгоре, организира нещата. Неговата материя е пластична и остава у човека толкова, колкото му трябва за развитието му. Затова хранителният пост е подходящ за регулиране на тези две течения...

Новата наука поставя всички неща на един велик вътрешен опит. Това, което не можете да опитате, не го приемайте и не вярвайте в него. Можете да вярвате само в истината, в това, което е опитано... Ще ви докажа тезата си със следните аргументи. Кога човек трябва да се храни? - Когато е гладен. Ами кога не трябва да се храни? - Когато е сит. Кога трябва да пие? - Когато е жаден. А кога не трябва да пие вода? - Когато се е напил. Който не вярва в Бога, е сит. А който вярва, е гладен...

Сега някои, които ме слушат, казват: "Това не е за доброто на българския народ." Питам: Досегашните ви възгледи бяха ли за доброто на вашия народ? Преди хиляди години аз бях пак тук, ако България е била по-добра, отколкото сега, аз съм готов да си оттегля думите. Учение, което почива само на патриотизма, ще се разруши, защото не е на здрава основа. Общественият патриотизъм трябва да се базира на абсолютните истини, на Божествената Любов и да бъде обоснован от един вътрешен закон. Някой ще каже: "Ние сме българи." Не! Преди всичко сме човече, които мислят, а след това сме българи... Аз нямам нищо против никой народ, и не намирам, че животът е лош, но едно нещо липсва на хората - липсва им Любов. Пак ще ми

кажете: "Е, тази Любов." Да, да, аз ще ви проглуша с Любовта! Вашите теории трябва да се разпукат, съвършено да се разпукат и убежденията ви, напластени от хиляди години, да станат на "пух и прах". Тогава ще влезе Божествената светлина и топлина, за да разтопят този лед, който ви е сковал. Вие все сте недоволни - и учени, и богати. Защо? В края на краищата ще кажете, че в света има един Господ, който е милостив и всемъдър, Бог на Любовта, който обича грешните и е велик учител на невежите. Когато някой е невежа, той е готов да го учи...

Сега най-силните души, най-мощните души са възпътени в бедните хора. В богатите са хилавите души. Между бедните има герои, които побеждават, а богатите, които се радват на всички условия, поднесени им от живота, слизат надолу, защото са слаби души. И нашето учение не е на богатите, не е и на учените, тъй като между учените не се намират най-силните души. Ако запитате някой учен дали има Господ, той няма да има доблестта да каже знае ли или не, а ще отговори: "Е, науката това още не го е доказала"... Най-напред човек трябва да познава Бога! Нищо повече! Също така и Слънцето, за да има свежа мисъл...

Когато осъзнаете, че цялата вечност е на ваше разположение, първото нещо, което трябва да направите, е да се освободите от мисълта, че има смърт. Това може да стане още днес или утре, или след една година, или след 10, 20 години, без значение. Хора, които мерят времето, са смъртни хора, а ние не мерим времето. Добър е Господ и за нас, защото, ако не в този в другия живот, в петия, в шестия - всяко нещо ще си дойде на мястото. Тогава ще разберем живите истини на природата. За умните времето е дошло, а за глупавите - не още... Така казва Божественият глас, който идва отгоре. Той говори и сега в сърцата ви прави да правите Божиите пътища. А вие му дайте следното обещание: "Ще направим всичко, за да видим Господа, да ни проговорим, една дума да ни каже."

Ще го видите и ще ви каже тази дума, която ще предизвика у вас един преврат, и ще преминете от едно със-

тояние в друго. Тогава ще придобиете ума на ангела. И ще кажете като слепеца: "Сляп бях едно време, но сега виждам"...

"Защото слязох от Небето, не моята воля да сторя, но на Тогози, който ме е проводил."

На този стих се спират мнозина и казват: "Да повярваме в Исуса, и ще се свърши работата. Не това. Трябва да повярват хората в Любовта, да я възприемат и усвоят. Не приемат ли това учение, всяко друго учение е нищо. Исус Христос е символът на Любовта. Нямате ли Любов, нищо нямате в света."

Сега Христос казва: *"Слязох от небето, не своята воля да изпълня, но волята на Онзи, който ме е пратил."* И най-голямото заблуждение, което днес съществува в света, е, че всички ние мислим, че на Земята никой не ни е пратил...

Ние не вървим по един правилен път. Не приемем ли Духа, и Бог няма да дойде. Вътрешното, великото просветление на ума става постепенно. Всички искате да живеете щастливо на Земята, но по земен начин. Може ли да се живее така? При тази философия и религиозни вярвания, които имате, щастие не може да има. Човек може да бъде щастлив само тогава, когато знае да владее своя ум, своето сърце и своята воля. Това е великата победа в живота!

Не мислете, че в света няма и други сили, които може да употребим за своето въздигане. Има... Духът Христов и нашият Дух са едни и същи духове по произход, както и нашата душа и тази на Христос. И когато се питаме можем ли да бъдем като Христа, поставяме нелогичен въпрос... Благородството не е в знанието на човека, а е вътре в съзнанието. Когато ти знаеш, че си пратен от Бога да изпълниш Неговата воля, когато си спомниш, че си благороден човек, ще разбереш своя произход...

Сега аз не съм се проявил още, не съм проявил от себе си и една стотна част. Аз ви занимавам с една философия, която е само едно предисловие. Има нещо велико в

света, един жив опит, който може да проверите не след сто години, а още днес. Като внесем огъня на Любовта, всичко можем да направим, и то веднага. Тогава ще се открият условия за следващите дни. И ще разберем, че в живота има един вътрешен смисъл.

Казвам: Философията на живота е тази, да познаете, че сте изпратени отгоре, да изпълните волята на Онзи, който ви е пратил преди милиони години на Земята. Но само по закона на Любовта можете да изпълните Неговата воля, понеже Той е Любов. Там е и Духът, това, което движи силите. В индуската философия го наричат "прана". Във всичките си проявления тя е материя, която прониква във всичко и вечно се движи. Известни са няколко нейни названия: "прана", "акаша" - това са сили, които са в потенциално състояние. Някои я наричат "татвас". Но акашите са първото проявление на тази татвическа материя в света. Индусите имат свои термини, но трябва да променят философията си. А съвременните християнски теоретици трябва да почерпят опитност от източните, за да започнат оттам, където те са спрели в развитието си. Всичко, което е вярно в православната и евангелската църква, ние го приемаме, но това, което е лъжливо, го изоставяме...

В новото учение всяко действие, мисъл и чувство, всяка проява на нашия дух трябва да излиза от дълбочината на душата ни, от дълбините на нашето сърце. Аз проповядвам Любов за онези, които нямат Любов в света, които са в дисхармония с нея. Няма по-страшна сила от Любовта, когато не си в хармония с нея. Щом двама християни не могат да се примирят заради Бога, това показва, че техните цели са различни. Техният Господ е свещеният егоизъм. Например евангелската и католическата църква не искат да се примирят. Народът се примирява, но свещениците и служителите, които водят паството, не могат да се примирят...

А Христос е казал, че в света има само една цел - да се приближат хората към Бога, от когото излиза Духът, да-

ваш живота. И този Бог е Любов, а Любовта му съдържа в себе си всички методи, всички начини и условия, чрез които човешката душа може да се развие, за да бъдат хората щастливи и радостни. Когато казвам да се обичаме, обикновено ми задавате въпроса: "Е, няма ли да познаваме обичта и не знаем ли, че трябва да се обичаме?" - Не я познавате. Трябва да се научите да обичате. Пет минути, прекарани в Любов, струват повече, отколкото хиляди години без нея и всичко останало в живота. Разбирате ли?

Ние сме достигнали до една фаза на развитие, в която ни трябва нещо по-съществено. Не бива да си правим илюзии, че това е храната. Съвременните хора казват, че живеят културно. Но ако разкриете живота им и сравните културата, ще разберете, че такава липсва. Такава няма както при храненето, така и в жилищата, и в тяхната философия. Аз говоря принципно по въпроса. Липсата на култура разкрива и страданията, и болестите, които съществуват. Сега едва ли ще намерите здрав човек.

Когато апостол Павел казва, че иска да познава само Христа разпет, той е употребил думата "разпет" в малко по-друго значение. Когато човек разпне у себе си всички онези низши прояви на своето естество и ограничи низшите чувства и желания, а даде ход на възвишеното и благородното в най-висшия им смисъл - това означава да познаем Христа разпет. А според мен, трябва да поставим Любовта в нейната нова форма, както сега се е появила като един нов, велик закон в живота, който идва да изправи всички недъзи на хората. Досега Любовта е съществувала в аптеките, в църквите, в манастирите като панацея и хората са я взимали в малки хапчета само когато ги е болял корем или нещо друго. Старите казват на младите, че едно време са вярвали в идеалната Любов и са живели като идеалисти, но сега мислят, че тази Любов е за другия свят, а в

сегашния трябва да живеят като материалисти. И точно това разбиране на нещата поражда всички страдания и недоволства. Някои ще кажат, че причините за тях са чисто социални, други казват, че въздухът е нечист и т.н. Трябва ли тези външни пречки да ни спъват да вървим напред към целта. Плодовете и всичко на Земята зрее при слънчева светлина. Красивото и благородното в човешката душа може да зрее само при лъчите, при Божествената светлина на Великата любов...

Целият космос е едно живо същество, в което живеем и се движим. И тогава той може да бъде и безграничен, и краен, и велик, и малък. Това е свойство на вечното - да произвежда каквито форми иска. Но за такива разсъждения трябва да имаме светъл ум, за да схванем Божествената идея...

Често учениците от по-горните класове, когато дойде учителят по математика, започват да разискват върху трите степени на a : a^1 , a^2 и a^3 , но те могат да се обяснят по три различни начина. Какво означава a на първа степен? Да допуснем, че то е едно живо същество и a на първа степен е човек, който се движи по права линия - тази линия, която има само дължина без никаква широчина и дебелина. Питам, как ще определите такава линия? Тя е математическа линия, която има само дължина. А пък a от втора степен означава, че това същество е намерило друго, и движейки се под прав ъгъл на себе си, образуват с него плоскост. Следователно на тази линия се прилага и широчина. Как ще си представите един свят, който има дължина и широчина, но няма дълбочина?

A^3 показва, че цялата плоскост, движена пак в прав ъгъл на себе си, образува куб. Това a е преминало през три степени. По права линия то е придобило дължина; в прав ъгъл на себе си е образувало плоскостта и е придобило широчина; а под прав ъгъл на плоскостта е образувало куба, като е придобило и дълбочина. И така сегашните хора могат символично да се изобразят като a^3 - един куб. Като

разтворите куба, вие ще образувате човешкия кръст. Следователно кръстът не е нищо друго освен разтворен куб, за да става проветряване. А разтварянето на куба означава цъфтене в природата. Всяка пъпка е разтворен куб, за да се прояви новото съдържание, а то, като се прояви отвътре, да може да приеме и небесното съдържание, понеже в света има две течения: едното идва от центъра на Земята, а другото - от центъра на Слънцето...

В някои окултни школи казват: "Бог е Светлина", а аз казвам, че Той не е светлина. Някои ще кажат, че отричам Бога. Когато някой ваятел извае някоя статуя, той статуята ли е? Ако някой богомолец запали една свещ, той свещта ли е? В Писанието се казва: "... И рече Бог, и стана светлина." Значи изказаното Слово е произвело светлина. Следователно Бог може ли да бъде Светлина? Не! Светлината е проявление на Бога. И вие като казвате: "Бог е Светлина", във вашия ум тя ще произведе съвсем друг резултат. Светлината, която идва отгоре, е минала през няколко степени. За да разберете смисъла, трябва да върнете светлината назад до онова същество, което я е създало, т.е. до първоначалното Слово, което е казало: "Да бъде Светлина." И този закон е верен. Когато някой ученик решава трудна задача, първоначално има смътни понятия за нея, но след като помисли дълго време и разбере съотношението на елементите в задачата, една малка светлинка се появява. Следователно, винаги, когато Словото стане разумно вътре в нашия мозък, когато то стане разумно в сърцето и душата ни - светлината се явява като един резултат. Значи Бог е казал: Светлина да бъде в този ум! Светлина да бъде в това сърце! Светлина да бъде в тази душа! И какви са резултатите от нея? Най-напред тя ще предизвика буря, ветрове, урагани, цял катаклизъм, но след като образува своя почва, тази светлина ще сътвори златни плодове, ре-

ки и извори, чрез които ще познаем качествата ѝ. Защото плодовете не са еднакви, нали? Аз бих попитал който и да е ботаник, ако светлината, която произтича от своя извор, е една и съща, ако вибрациите ѝ са едни и същи, защо ябълката има един вкус, а крушата друг? Как това става? Ще кажете: "Така Господ го е наредил." Този Господ, за Когото говорим, е Господ на Любовта. И като произнесем думата "Любов", цялото ни битие трябва да затрепти и една велика радост да се появи в нашите сърца. А като кажем: "Бог е Мъдрост", във вашия ум пак по същия начин трябва да изпъкнат най-великите мисли.

Каква е била задачата на Христа на Земята? Задачата Му е била да изяви Бога като Любов и като Мъдрост. Да Го изяви външно и освен това да даде методите и начините, чрез които да се приложат в света...

Всички растения си имат методи, а ние, съвременните хора, които искаме да подобрим своя живот, нямаме такива. Когато разберем как те употребяват светлината, за да създават своите сладки плодове, тогава ще подобрим живота си. Който иска да стане добър, трябва да изучава живота на черешата, на гроздето, на смокинята и на много други растения, за да види по кой начин те правят плодовете си сладки. Бащата всичко може да даде на своя син, както и неговият учител, но те не могат да учат вместо сина. Бащата и учителят всичко могат да дадат на детето, но не могат да се хранят вместо него. А някои съвременници искат да ни научат да мислим вместо други умове. Не, това е грехота!...

Сега ще ви разкажа един разказ, който се отнася за индуски адепт, когото аз наричам Тагор-Бил Ра, знаменит учител на една школа и служител на един от видните индуски храмове. Той трябвало да прекара живота си в девственост, за да завърши напълно цикъла на самоусъвършенст-

ването - т.е. да не се жени. Но една млада жена, жрица в храма, се влюбила в него. Той не ѝ обръщал внимание, ала след дълги години, тя му казала следното: "Ако дойда при теб и приложим Любовта заедно, ти по-скоро ще завършиш своето самоусъвършенстване." Той повярвал на думите ѝ и се влюбил в нея, но в момента, когато се влюбил, тя го разлюбила. В гнева си, че тя го спряла в пътя на развитието му, той я проклел и жрицата се превърнала в змия. Тогава ѝ казал: "И като змия от този храм никога да не излезеш вече." Защо тя го е разлюбила? Защото се е влюбила в един от учениците на Тагор-Бил Ра.

Продължението на разказа аз си го съчиних, за да вникнете във вътрешното му съдържание. И така адептът умира и след 500 години се преражда като лорд в Англия. Там се ражда като англичанка и неговият ученик, който съблазнил и едновременно е изпитал жрицата в Индия. И став така, че Тагор-Бил Ра се венчава за бившия си ученик. Един ден лордът предложил на съпругата да посетят Индия и в него се зародило силно желание да разгледа индуските храмове. Като влязъл в този храм, в който е преживял нещастията си, усетил, че го побиват тръпки. Докато се разхождал в храма, неочаквано дошла змията и ухапала жена му. И тя моментално умряла. Питам ви сега: защо змията е ухапала жена му? Тя била същата жрица, която съблазнила адепта. Преди да ухапе англичанката, змията проговорила: "Ти спъна и мен, спъна и него." Тогава лордът разбрал закона, снел проклятието си и тя приела своята първоначална форма, за да започне наново еволюцията си...

Мнозина от вас тръгват като тази жрица да намерите Христа, влюбват се в Него и казват: Господи, ако Ти ни позволиш да влезем в Твоето Царство, ще успее учението ти." Но след като влезете, съблазнявате се от учениците на Тагор-Бил Ра. Няма днес проповедник, който да не е съблазнен от одного от учениците на Тагор-Бил Ра. Като казвам "няма нито един", не го приемайте за абсолютно твърдение...

Някои ученици Христови казваха: "Гридаи ни вяра." Има начини, чрез които може да се превърне Любовта във вяра, а след като дойде Истината, вярата ще се превърне в знание. И като придобиете знанието, ще дойде разумното Слово и Светлината. А щом Тя дойде във физическия свят, ще ви помогне. Защото съществуват две течения: щом започне да слиза Божията Любов отгоре, непременно ще дойде противоположното течение отдолу. Следователно първото, или малкото течение се възраства и става велико, а второто постоянно се смалява и става малко. Тия две течения, като дойдат в съприкосновение, в резултат на вътрешното налягане, се зараждат всички добродетели и способности на човешката душа. Сега мислено ще си кажете: "Тази работа е необяснима." Необяснима е, разбира се. Само онзи, който дълго я е проучвал, който е правил хиляди опити, той може да разбере дълбокото значение на онези малки, но велики стихове и изречения в Писанието, където Христос казва: *"Ако гушите ви пребъдат във вас и вие пребъдете в мен, каквото поискате, ще ви бъде, аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и тогава ще ви се изяви."* Едно семенце, паднало на земята, след време то се проявява, цъфти и завързва...

Само онзи, който е пълен с Божествената Любов, той може да бъде "разпет"... И Христос спасява хората по този начин, като ги свързва с Любовта. А вие знаете ли да правите възли от нея? Тези, които правят електрически инсталации, знаят, че като изгори проводникът в инсталацията, трябва да отстранят повредата, след като съединят двете части, двата тока, посредством жичка. Значи трябва да има една малка жичка, която да съедини вашето сърце с Божието, или с Христовото сърце. А кой може да направи тази "инсталация"? Само Христос може да свърже "жичките", т.е. да свърже хората с Бога. Но дълго време трябва да се учите при него на това изкуство...

От осем хиляди години насам човек върши своята воля и затова Бог е наредил смъртта постоянно да възпи-

тава непослушните му деца.” И ако ме питате докога ще сте подвластни на нея, ще ви отговоря - до деня, в който решите да приложите закона на Божията любов. Има хора, които вече не умират, но те са показали непреодолима вяра в Любова, която е погълнала цялата им омраза. Аз говоря за тази Любов, която може да “стои” всички прегради. Така че за да заживеете правилно, е необходимо във вашето сърце, ум и душа да се извърши вътрешен прелом. Освен това, наложи ли ви се да правите хирургическа операция, за да се излекувате от някоя болест, трябва да питате природата. Ако тя позволи, направете я, но там, където не е дала разрешение, никой лекар няма право да оперира. Аз съм за разумните операции, а не за безумните. И за всяко учение или църква питам дали е в съгласие с Бога, и тогава пристъпвам към него...

“Решил бях да не знам нищо друго освен Христа разпет”, казва Апостол Павел. Под думите му подразбирам, че той е имал предвид Христос, който внася живот, радост и веселие в душата, Христос, който ще ни научи как да живеем, как да се отнасяме помежду си. Голямо изкуство е това. Не е лесно да се живее братски. Като казвам да живеете като братя и сестри, зная, че е трудно да го осъществите. Приложи ли се веднъж, ще имаме едно общество, един народ, едно човечество. Тогава човек ще живее под своята “смокиня” и ще може да каже: “Добър е Господ, заслужава да се живее.” А сега всеки от нас, като преживее 50 - 60 години, казва: “Дотегна ми животът, искам да ида при Господа.” Всички са недоволни, защото схващат живота само материално. В него всичко търсим, но не и Божията Любов... Съвършени трябва да станем. А това ще постигнем, когато усвоим методите на тази Любов. Едва сега започваме да работим с великите методи на Христовото учение... Питам: Ние за Христа какво сме направили? За себе

си какво сте направили? Грехота е при това благословение, което сега иде в света, човек да остави душата си да страда. Грях е, ако остави ума, сърцето и душата му да се терзаят, а волята да се атрофира. Вярно, че условията на Земята са трудни, но ще живеем така, както растението живее и постоянно се трансформира. В деня, в който повярвате, че Любовта всичко може да направи за вас, ще стане едно велико преобразуване... Щом приложим Божията Любов, нашите лица ще засияят и ще бъдем доволни от себе си. Тогава ще почувстваме една радост, която ще ни направи силни и мощни и ще произнесем словата: Всичко стана чрез Христа. Кой Христос? Не историческият и не Христос на плътта, а Христос, в който обитаваше Божественият Дух, Духът на Любовта! Когато Любовта не се прилага правилно, тя внася тъмнина... Само човекът, който следва Бога, ви обича, и щом дойде при вас, ще внесе светлина в ума ви. Това е едно от качествата на истинската Любов.

Аз не казвам, че не познавате Христа, а че още не сте приложили учението на вашия Учител. Две хиляди години откакто е дошъл, говорил ви е, но вие не сте имали достатъчно вяра и доблест да приложите неговото учение. Вие все казвате: "Учителю, почакай малко." И две хиляди години отлагате приложението му. Но понеже настъпва последният цикъл на този начин на живот, Христос ще ви каже: "Затварям училището." Тогава какво следва да правите? Започнете да проучвате Любовта научно, строго научно. Прилагайте всички нейни методи и отстранявайте отрицателните условия, които спъват действието ѝ. И аз ви казвам, че вашият учител Христос ще ви помогне, но трябва да сте готови. Има добри заложиби у вас и вие ще се справите...

“И така, понеже всичко това ще се стопи, какви трябва да сте вие в свят на обхода и благочестие?”

/Второ послание на ап. Петър - 3:11/

Съвременният свят е свикнал да му се говори само за обещания, за награди и да го хвалят. По този начин можете да приказвате колкото искате, тъй като всички ще ви слушат. Но щом изкажете някоя трезва истина, остават озадачени и казват, че не е вярно. Когато им се каже, че съвременният свят ще се “стопи”, възразяват ми веднага: “Как може да стане това? Ние не виждаме никакви признаци.” Но под “съвременен свят” не се разбира телата в пространството въобще, а нашият, земният свят. Някой може да възрази, че учените хора не са го доказали. Не са го доказали, но ще започнат да го доказват. Много пъти са ставали изменения на Земята. Подготвя се голяма промяна, която ще дойде и няма да закъснее. Ще я видите като нова земя и ново небе, в които правдата ще царува. Сега някои от вас, както и повечето хора, разбират, че ще се промени само физическата страна на Земята... Не, този свят има две вътрешни страни. Ние говорим не само за физическата, а и за идейната му същност, за възгледите и теориите, които вече сме създали. Например у всеки народ по земното кълбо, независимо дали е езически или християнски, се счита за свещен дълг да воюва за правата си. Само чрез войни и чрез унищожение на своите врагове иска да постигне благата си. И всички се стремят към слава, като казват: “Нашият народ трябва да се прослави.” Няма по-глупаво нещо от тази слава. Кажете ми има ли в историята народ, който да се е прославил чрез войни? Къде са старият Египет и древната Сирия? Къде са Вавилон и старият Рим? Всички са мислили, както съвременните хора, че ако започнат да воюват, ще се прославят и ще подобрят ико-

номически положението си. Но какво излезе? Озоваха се на хлъзгава почва, защото не постъпиха съобразно закона на Божествената правда и на онова благочестие, което е заложено в човешката душа. Всяко разумно същество знае кое е правото.

Каква е нашата цел на Земята? Каква е задачата, която трябва да решим? - Целта може да бъде и много близка, и много далечна; може да е лесна и трудна за разрешение, може да бъде и математическа - като уравнение с едно неизвестно и пр., но всички вие искате да сте щастливи тук. Питам сега: Щастие то нещо физическо ли е? - Не е физическо, то е Божествено. Ако двама души могат да се обичат и в душите им няма никаква лъжа, те могат да са щастливи. Ако тези щастливци, заобичат други двама, в душите на които също няма никаква лъжа и користолюбие, тогава тези четирима души могат заедно да бъдат щастливи... Всяка дума, която изричаме, трябва да е истина, и всяко обещание, което даваме, трябва да се реализира.

Когато ви говоря, че има невидим свят, имам предвид, че той е хиляди пъти по-реален и по-неизменчив от този. И един ден ще дойде на Земята, но не на сегашната. На нея щастие не може да има, защото условията, при които сега живеят хората, не са благоприятни. А за да станат такива, необходим е морал. Какво е морал? Моралът е вътрешен процес, свързан с Божественото израстване на човешката душа, за да може тя да реализира всички идеи, вложени от Бога в нея. Това е правилото. Значи всяка душа има заложени у себе си семенцата на добродетелите и този, който я е пратил, е дал и условия да ги отгледа и прояви. Тези блага аз определям като щастие. Следователно ние в света нямаме право да спираме когото и да е в неговия Божествен път. И когато осъзнаем, че в нас има заложени известни добродетели, сили, способности и Божествени чувства, които могат да се реализират, трябва да им създадем условия, при които те да се развият. Това наричам морал. Не е морално да се проповядва само, че има

пъкъл. Знаем какво е ад, сега се намираме в него. Не съм виждал по-голям пъкъл от земния. И аз изпитвам неговия огън. Моето положение често напомня на това, на малкото ангелче, което, като слушало разказите за хората, казало на един голям ангел: "Я ме заведи при онези, които Бог създал по свой образ и подобие, да видя какво нещо е Земята." Големият ангел изпълнил молбата му, но когато ангелчето видяло как хората се биели навсякъде и как страдали, рекло на големия ангел: "Нали ти казах да ме заведеш при човеците, които имат образ и подобие на Бога, а ти ме докара в пъкъл." Ангелът му пояснил, че това са хората в сегашния им етап на развитие...

Между учители, между свещеници и вярващи - навсякъде "гори огън". Двама от вас не могат да се съберат на едно място, да се обичат спокойно заради огъня край тях...

Затова най-напред трябва да се освободите от стария дявол на заблудението, дявола на лъжливите неща, с които животът не може да е щастлив... Питам: Какво ще спечели младата жена, която се оставя да я убеждават да се омъжи за някой богаташ, и тя приеме да се омъжи за него, казвайки: "Слава Богу, най-после страданията ми ще престанат?" Но след четири месеца я гледат, че е обляна в сълзи, а тя не иска да признае грешката си и казва, че плаче от щастие... Всички все от "щастие" плачат и въздишат...

Ние проповядваме за един Господ и една Любов, която ще уреди живота ви и ще покаже, че щастieto и на Земята е възможно, ама не на тази, а на друга. И апостол Петър казва, че Земята ще изгори. И аз се радвам, защото ще има нова Земя и ново Небе. А според моите схващания всяка една болница след четиридесет години трябва да изгори. Защо? В болниците има толкова пъшкания и страдания, просмукани са с такива болезнени мисли и миризми, че който влезе в тях, здрав вече не излиза. И лекарите напразно се мъчат да лекуват болните. Дори по-лошо, те се заразяват от техните лоши мисли...

Какво разбирате от този стих на апостол Петър: "...В свято благочестие?" Благочестив е онзи, който живее според великия Божествен закон на Любовта и разбира, че всяко същество може да страда, колкото и мъничко да е, защото си има известен стремеж. Когато осъзнаем, че всички искат да са щастливи и не желаят да страдат, ще се видим едва тогава на пътя на Божествения живот. Сега мислим, че само ние страдаме, а другите не страдат. Ние трябва по възможност да не обиждаме никого и да бъдем така искрени, че да не причиняваме вреда и страдание. И щом ви кажа една сладка дума, да я изкажа от дълбочината на душата си. Ако ви правя едно добро, да го направя така, както на себе си. Например вие сте тъжни, а аз съм прочел една хубава книга и ви казвам: "Прочетете я, за да изразите мнението си." Ще я прочетете и ще се почувствате щастливи...

Питам сега, как постъпиха християнските народи през войната? Мисля, че от Германия поискаха сто милиарда, но ако бяха вложили петдесет милиарда за обновяването на Европа, тя щеше да прилича на райска градина. Нямаха ли възможност? - Имаха, но им липсваше знание и поддържаха принципа на тщеславието, а не на Любовта и затова не го направиха. Ето защо съвременният свят сега очаква друго положение. И според принципите на окултната наука, щом Земята, е заразена, трябва да се открие място за един нов свят, за една нова материя, за да се влее нов живот, тъй като този вече е опорочен. Ще ви представя това още по-образно. Ако един вълк влезе в каквато и да е форма, примерно във формата на овца, човек или вол, този вълк, макар и с различни лица, ще си остане вълк. Например, ако го поставите в човешка форма, дори

да стане учен човек, винаги ще употребява навиците, които са присъщи на вълка. Вие не може да го промените по никакъв начин. Следователно в тази човешка форма трябва да вложите нов живот. И затова Христос казва: "Ако не се родите отново", т.е. ако не измените посоката на вътрешната си Божествена струя, тъй като от формите сами по себе си нищо не може да излезе. Това е велик закон в света, според който гласи, че новото трябва да дойде у вас...

Днес малцина са християните, които биха пожертвали съзнателно всичко заради Христа, защото и в жертването има тщеславие. Ако рече някой да плати на българите един или два милиарда, ще постави условие да се запише името му в човешката история. Такова учение аз не проповядвам. Аз съм готов да ви платя всичките дългове само ако изпъдите напълно лъжата от живота си; в домовете ви да царува мир и Любов, свобода и правда, а мъжете и жените да бъдат радостни. Ако българите се съгласят, ще видят дали това учение е право или не. Ето Господ иска да ви направи едно добро...

Сега на всички ни трябва благочестие. Не само на нас, но и на целия български народ...

Щом като Бог е вложил истината у самите вас, тогава лъжата е недопустима. Благочестието трябва да възрасте у нас, но не механически. Любовта е онази, която създава и която възраства. В Писанието се казва, че Бог е милостив и дълготърпелив, и когато ние разрушаваме постоянно сътворените от Него форми, малките същества плачат. Той е принуден да създава нови форми, тъй като ние причиняваме само страдания... А чакаме от Небето един ден да ни направи щастливи. Търсете Небето тук в сегашния ви живот. И всички, които ме слушате, както и целият български народ, може да разберете Любовта.

Ако аз всеки ден мисля за себе си как да подобря своето положение, не съм добър човек. Но ако седна да размишлявам за страдащите и поискам да им помогна, дори само в мислите си, аз съм вътрешно добър човек. Ако и вие действате по същия начин, добри хора сте. Престане

ли човек да мисли за другите, а мисли единствено за себе си, той потъмнява. Така го виждат на Небето. Затова се казва в Писанието, че трябва да живеем в святост и благочестие. И в това отношение да се окуражаваме. Всички онези хора, които се жертват за ближните си, каквито и да са, те са благото на един народ, а всички, които не се жертват, са извън това благо. А за да люби някой себе си, той трябва първо да люби ближния си, спазвайки трите закона: Любов към Бога, Любов към душата си и Любов към ближния.

Който люби Бога, живее в Божествения свят; който люби душата си и не се измъчва, живее в духовния свят; а който люби ближния си, се намира във физическия свят. Това е светата троица.

Единственото същество, което ви люби, то е Бог. И когато страдате, и когато се радвате, Той е един и същ. Когато страдате, Той казва: "Съжалявам, че не сте постъпили съгласно моя закон, изправете поведението си." И щом го послушате, радост изпълва душата ви, защото и Бог се радва с вас. И когато казвам, че трябва да се радвате и в страданието, то е, защото Господ ви говори. В страданието вие не Го разбирате, а в радостта Го разбирате, но и в единия, и в другия случай Бог е, който ви говори вътре във вашите сърца. И единственото същество, което може да ви направи културни и разумни, да развие умовете, е Той... Така и в Писанието се казва, че *"когато Господ обича, на него дава страдания"*, за да научи уроците си...

След хиляда години от света, в който сте сега, и следа няма да остане. Аз съм казал и на учените, че черепите на съвременните хора ще ги търсят в музеите. Чрез тях ще различаваме новите типове същества, които ще се появят, но на обновената Земя. Сега ще попитате защо едни трябва да живеят по един начин, а другите по друг? Аз ще ви обясня защо: ако на един виден цигулар дадете една пропукана цигулка, какво може да изсвири? - Нищо. На този цигулар му трябва инструмент, отговарящ на неговия талант и гениалност, а и на по-обикновения, ако му я дадете, няма да изсвири нищо...

И така, апостол Павел казва: Понеже всичко това ще се "стопа", трябва да имате свята обхода помежду си и да живеете в благочестие. Бъдещата култура, която сега идва, ще бъде култура на благочестивите. Говоря ви на вашия език, че трябва да имате ум, изпълнен със светлина, гъвкав, пластичен и схватлив ум, който изведнъж да схваща истината. Да притежавате такова чисто сърце, че всеки в него да може да се огледа. Да имате душа, в която абсолютно никаква лъжа да не съществува. И когато Истината дойде в нашите души, няма да има залъгване и няма да ви казват: "Ти ми обеща, трябва да го направиш." А ще каже: "Братко, ако обичаш, ако твоята Любов, в която живееш, ти позволява, каквото искаш да направиш, направи го." Това ще е закон. И аз, каквото моята Любов ме учи, ще го направя. Няма да казвам: "Ти си длъжен, обеща ми, срамота е", а в името на Любовта всичко ще направя. Тогава ще имаме един прекрасен свят и лицата ни ще бъдат светли и красиви. Мъжът няма да разчита на проповедник за изясняване на истината, както сега прави, казвайки: "Посплаши малко жена ми в една твоя беседа." Пристигне и жена му и тя ми казва, че същото иска да направя по отношение на мъжа ѝ. Това се повтаря и с бащата, и с майката, които искат да проповядвам пред техните деца... Но оставете вашия благороден син и вашата благородна дъщеря, в които умът им е на място, сърцето и душата им също - оставете ги да вървят, както Бог ги ръководи. Тогава мъжът ще обича жена си като себе си и жената мъжа по същия начин...

И когато дойде Божият ден, и ние сме подготвени за него, ще видим лицето на Господа усмихнато, а Той ще ни каже: "Елате вие, благословени от Отца, които повярвахте, и наследете новото Небе и новата Земя, живеете в мир и радост! Живейте и се радвайте на всички блага, защото старото премина, а в новото с песни ще служите на Истината."

Вие може да ми зададете въпроса: "Ти ни говориш за новото Небе и новата Земя, но какво трябва да правим

сега?" Това е едно уравнение, което вие ще разрешите, и настоящето мигновено може да промените. Как ще стане това? Ако някой се намира в летаргичен сън или са го хипнотизирали, но като го напляскат по бузите, не се събуди, тогава нали му помага само този, който разбира от освобождаване от хипноза? Той ще започне чрез обратни паси да го връща в съзнание.

Щом приемете Любовта, Господ и над вас ще положи ръката си, и когато свали и двете си ръце, ще каже: "Стани и излез навън, и живеи във великия свят на свободата, който съм създал и не мисли вече за старото." Ако вие повярвате в тази Любов днес, у вас ще настъпи велика промяна. Но ако се усъмните дори и да решите да живеете в Любовта, щом се появят първите пречки, махвате с ръка и казвате, че "не му е дошло времето"...

Не, вие знаете как да търсите Господа. От вас се изисква да не допускате никакво съмнение. Благочестие само ви трябва и силна вяра.

Христос казва: *"Ученикът не е по-горен от учителя си."* Какво е искал да каже той с тези думи? В ума на ученика не трябва да се явява желанието да стане по-горен от учителя си. Защо? Ще ви отговоря с един пример: може ли водата да се повдигне по-горе от нивото на своя източник? Слънчевата светлина не може да се повдигне по-горе от Слънцето. Човек не може да се повдигне по-горе от Бога. Той може да стигне до Него, но да бъде като учителя си, до същия уровень, нито по-долу, нито по-горе. Ученикът може да бъде като своя учител по строеж на тялото, по сърце, по ум и воля. Но тогава какво е искал да каже Христос с тази фраза? Той е поставил два принципа. Щом ученикът е по-искал да бъде учител, той е изгубил своето предназначение и не е разбрал основния Божествен закон в света. Поиска ли човек да стане като Бога, той ще изгуби своето

предназначение. Ученикът е една бяла книга, върху която може да се пишат хубави неща. Ако тази книга вече е написана, няма какво да се пише повече върху нея.

Учителят е написана книга, от която хората се учат, а от ненаписаната никой не може да се учи, но всеки може да излага своите забележки. Питам сега, ако онова, което сте научили от вашия учител, няма място в тази книга, какво ще ви ползва вашето знание? Ако идете при някой земеделец и се нуждаете от жито и той е готов да ви даде две крини, но вие нямате торба къде да ги сложите, тогава това жито какво ще ви ползва? С една шепа не може да се храните... Под думата "учител" Христос разбира един завършен процес, а под думата "ученик" - един процес, който сега започва. Следователно, когато слушате какво да е друго учение, трябва да имате желание да възприемате всичко онова, което е принципно и вярно, и да го приложите. Вие се нуждаете от подобряване на живота си и всички неща в живата природа са създадени за душите, които са възплътени тук на Земята.

Чрез кого и как Бог изпраща нещата, то не е толкова важно. Когато слънцето изпраща своето благословение чрез слънчевите лъчи, те идват съединени като бяла светлина. Съвременната наука ни казва, че бялата светлина не е само една, а има няколко събрани светлини, но между тях няма спор с какво име да се изявят. Например има червена, жълта, зелена, ясносиня, тъмносиня, виолетова и други има, но нито една от тях не си слага някакво име, казвайки: "Моето име трябва да фигурира тук." Щом минат през призмата, те се разделят в една цветна гама, но като прекараме тези лъчи през втора призма, отново се събират... Затова е смешно, ако учениците заставят учителя си да мисли така, както те искат...

Следователно първото нещо, което всички вие трябва да разберете, е да осъзнаете отношението си като ученици. И злото в съвременния свят е, че всички желаят да бъдат учители. Нямам нищо против този ваш стремеж, сти-

га да сте като една книга, но не само написана, а хубаво написана. И като я прочете който и да е, да може да изправи и подобри своя живот... В света има хиляди извори, които са ценни с лечебната си сила. И изворите, и планините, и долините са все символи, наподобяващи духовния свят. Ако вие не знаете как да четете книгата на природата, ще ви връщат на Земята, докато се научите да я четете правилно. На Небето няма да ви научат азбуката на Земята. Прераждането е закон, чрез който вие се прераждате в тази забавачница, наречена Земя. На всички невежи, които са мислили тук, че са много знаещи, като идат на Небето, ще им кажат: "Ние тук нямаме такива заведения, такива забавачници, върнете се на Земята да си довършите своето учение."

... Някои от съвременните хора са стигнали до отчаяние. Един плаче за хлябец, друг за баща и майка, а трети - че е изгубил смисъла на живота си. Как го е загубил, като още не го е намерил? А ако намерите вашия възлюбен, какво очаквате да ви даде той? Сега много хора казват: "Да има някой да ме обича." Представете си, че са сложили въшка на главата ви и тя ви е обикнала, ще започне да ви чопли и само ще ви повтаря: "Аз искам да посмуча от твоята кръвчица, за да стана благородна като теб." Е, колко години трябва на една въшка да смуче кръвта ви, за да стане като вас?...

Силата не е в това да ви любят. Аз ви казвам една велика истина, че няма човек в света, който да ви обича. Някой може да стане проводник на Любовта, но да ви люби, не може. Любовта в света е Бог в своята цялост. И ако искате да ви обича някой, значи трябва да пожелаете да ви люби Господ. А Той, за да ви обикне, трябва да избере един човек, който да стане проводник, за да го познаете. Ако мислите, че онзи, чрез когото Любовта се проявява, е само

негова, вие ще бъдете в положението на самоубиеца, който е решил да се хвърли в реката, за да се удави. По-добре е да кажете така на съществото, което ви е обикнало: "Когато Господ мен обикне, и теб ще обикне, и ако той прояви своята Любов към мен, аз ще му спомена и за теб. Той може всички да обича." А Господ ще ви каже: "Изори сърцето си, след това посей най-хубавите семена в него и когато те израснат и плодовете узреят, ти ще вкусиш от благата на великата Любов"...

Сега учените ни учат, че светлината имала седем цвята, но ако ние не знаем как да се ползваме от тях, какво значение има за нас този факт? Само този, който разбира закона на светлината, той ще се ползва от него по един или друг начин. И ние, ако не знаем как да използваме Божията Любов, всичко ще бъде напразно. Отново ще кажа: Любовта няма само седем цвята... Съвременната наука още не може да обясни при какви условия се раждат ябълките, крушите, защо соковете им се отличават по вкус и пр. Във всички плодове преобладават известни цветове, повече или по-малко, и затова във всеки един от тях има нещо особено. Така и във всяка една наша дума, мисъл и постъпка преобладава различен цвят на Любовта. Някой ще каже, че е лесно да се живее в християнството, но ако това е вярно, защо християните още не са успели в приложението на Христовото учение? - Защото е дълбока наука. И Христос казва, че само по един начин може да се предаде Истината: "Когато Духът на Истината дойде, Той ще ви я предаде." Ако изучаваме християнството без Божествения Дух, въпросът за нас е приключен. Тогава ще научим само външната, ритуалната страна, че Христос бил велик човек, реформатор, че сега е трудно да се приложи Неговото учение на Земята, че не му е дошло времето, а че в бъдеще ще го разберем, когато човек еволюира по този или онзи начин... Не, Христовото учение трябва да се приеме, защото е основано на един велик Божествен закон, закон над всички закони, неотменния закон на Любовта. И той може да

се приложи навсякъде. Любовта изисква да нахраниш гладния, да облечеш голия, невежия да научиш...

“Ученикът - казва Христос - не е по-горен от учителя си”, т.е. изявената Любов не може да бъде по-голяма от неизявената; граничната не може да е по-голяма от безграничната. И чуден е някой, като казва: “Ти не ме обичаш.” Защо да те обичам? На какво основание съм длъжен да те обичам?... Любовта е закон на свободни отношения. Отношенията на учителя и ученика са абсолютно свободни. Учителят няма право да вика или да казва на ученика: “Ти трябва да се учиш, ти знаеш ли, че се намираш в моята школа?” Не, в Божествената школа учителят е абсолютно свободен. И ученикът също. Следователно и двамата, ако живеят в тази велика свобода, няма да има дисхармония между тях. А ако обичате някого, но започвате да го ревнувате, тогава с ревността започва първото съмнение, което показва, че нямате вяра в моралните устои на вашата жена или мъж. И учителят може да ревнува своя ученик, ако е изгубил доверие в него. Е, питам: Ако ревнувате, какво ще спечелите? Ревност в Истината е едно, а ревност в Любовта е друго. Когато с последната ограничаваш човека във всички негови постъпки, то е безразсъдство, то е насилие. Следователно, когато ревнувате някого, разбирате, че имате да му плащате, а ако той ви ревнува, той има да ви плаща. Как трябва да се разделите с ревността? - Като приключите с “полиците”... Всеки въпрос сега може да се уреди от чисто Божествено гледище. Едни казват, че и това ще стане, но в друго прераждане. Ако го оставите този въпрос за тогава, ще пропуснете и последния влак...

Щом Христос казва, че “ученикът не е по-горен от своя учител”, означава, че всички вие сте ученици. Само ученикът, който е разбрал своя учител, може да има тази Любов. Тя е проява между две възвишени и разумни съ-

щества. Изчезне ли Любовта, значи и разумността я няма. Трябва да имаме предвид, че тя съществува между две същества, еднакво развити по ум и по сърце, с благородни души и силна воля. Само такива две същества могат да се разберат.

Любовта е като музика. Само двама велики музиканти, като се съберат, и единият вземе първата цигулка, другият втората и започнат да свирят, така те се обичат. Защо? - И двамата ходят заедно и дават концерти, но ако дойде трети и им каже, че иска да бъде с тях, могат да го вземат да им пази цигулките, но на сцената ще свирят само двамата. Това е Любовта. Някой път ще слушате изпълнението им, но и това е благодат. Има разлика между свирене и свирене. Едно нещо е да вземеш цигулката на Любовта и заедно с Христа да свириш, а друго е някой да свири за Христа, а ти да слушаш отвън.

И затова Христос казва: *"Ученикът трябва да бъде като своя учител."* Тогава възниква друг въпрос: Ако не може да е като своя учител, какъв трябва да бъде? Човек всичко може да бъде в света и да изпълни волята Божия. Когато Бог е с нас, всичко може да направим. Когато Любовта влезе в един човек, той може да се повдигне над нивото си. И учител да си, и свещеник да си, каквото и звание да имаш, без Любав не можеш да свършиш работата си, както трябва. И обратно: Ако имаш Любавта, можеш да заемеш и най-ниското положение в света, метач може да бъдеш, но ще извършиш всичко съвършено...

В Америка един човек, като наследил 15 милиона долара, ги раздал на бедните, а той взел една метла и започнал да мете по улиците на Ню Йорк. Попитали го защо го е направил. Той отговорил, че предпочита с труд да си изкарва прехраната, отколкото да живее с тези пари, които не е заслужил. И наистина с труда си и със своя пример той направил повече, отколкото с наследството...

И така моята беседа тази сутрин е предназначена само за учениците ми, а не за онези външни слушатели,

които късно са дошли. Аз вече много лекции съм държал, сега говоря на малцина. Какви философски разбирания трябва да имате? Вие не трябва да живеете с илюзии. Време е за вас да си зададете следния въпрос: разбирате ли Христа, мислите ли като Христа, чувствате ли като Христа и действате ли като Христа? Вие ще ми отговорите, че го разбирате приблизително, но не съвсем. Не, не приблизително, а абсолютно еднакво с него. Трябва да имате същите желания, които са движили Духа Христов, и същите подбуди. Този Дух трябва да прониква и в учителя, и в ученика - не два духа, а един велик дух трябва да прониква във вас. И тогава според неговата Мъдрост той ще определи положението и на ученика, и на учителя, както и отношенията им на физическото поле. Някой ще попита: "Какво иска да каже Учителя?" Какво искам да кажа ли? Ако този дух е у вас, той ще ви научи и припомни какво искам да ви кажа. Едно "Аз" съществува в света, само Бог е "Аз"ът, Онзи, първият, който е създал всичко в света. Под "Аз" се подразбира Бог, който е създал целия космос... Сега вие казвате: "Учителю, кажи ни някоя тайна." По-велика тайна от Любовта няма в света. Ако разберете тази дума, ще ви се отворят очите и ще видите това, което никога не сте виждали... Но и след две хиляди години няма да сте в състояние да мислите, чувствате и действате, както Христос мисли, чувства и действа. Вие още не можете да бъдете ученици.

И така на малкото ученици, които са такива, казвам: Като се върнете у дома, сложете ръката на сърцето си и се вслушайте дълбоко. И се запитайте искрено: "Тупти ли това сърце като сърцето на Христа? Толкова хиляди години то е туптяло за празни работи, започна ли да тупти като сърцето на Христа?" След това погледнете ръцете си и кажете: "Тези ръце хиляди години са работили, всичко са вършили, започнаха ли да вършат това, което Христос върши, да действат, както Христос е действал?"

Това е важният въпрос, който учениците трябва днес да разрешат...

Преди две хиляди години Христос е проповядвал най-трезвото учение, говорел е много логично. И аз изнасям сега Неговото учение. Но както сега, и тогава неговите съвременници намериха учението му за ненавремененно и неподходящо. Ако някоя жена реши да приложи учението на Христос, мъжът ѝ ще я изпъди от дома им. Същото се отнася и за жената, и за децата им, тъй като всички робуват на погрешното разбиране, че като стане човек набожен, ще хлътнат очите му и лицето му ще се промени, мислейки, че в хлътналите бузи се крие набожността. Ако така разсъждаваме, тогава трябва да приемем, че болните хора са най-набожните. Това са погрешни разсъждения... Някой ще попита: "По какво да познаем Истината?" - Истината ще ви даде сила да извървите своя път. Ще ви направи свободни; ще ви даде импулс да завършите започнатата работа. Тогава каква трябва да е целта на религията? - Да ни даде Истина и да ни покаже пътя към Бога. Нещо повече, не само да ни го покаже, но и да ни съедини с Бога...

Питам: Къде е "вашият" Христос, къде е Христос на свещениците, къде е Христос на проповедниците, къде е Христос на българския народ, на американския народ, на руския, има ли го? Ние само повтаряме, че Христос преди две хиляди години е дошъл на Земята. Жив ли е този Христос сега? Ние нямаме нужда от реликвите на предпотопните същества, на мамонтите, и от съхраняване на скелети. Полезни неща са те, но трябва да се стремим към един Божествен живот, в който сега можем да живеем! Сега! Може ли този живот да влезе в нас, може ли да излекува всички наши недъзи, да изправи умовете, сърцата ни и да ни даде благороден подтик в света? Някои ще кажат: "Ето, той пак осъжда." Не, аз не осъждам, а говоря истината. И то така, както никой не е говорил. И ако тази истина огорчава някого, аз не съм виновен.

"Да не осъждаме", казва Христос. Съгласен съм с него да не съдим. Но Той казва още: "Аз съм Пътят, Истината и Животът", и добавя: "Идете и предайте тази Истина на

моите братя да дойдат по пътя за Галилея да ме видят и да разговарят с мен.”

Днес ще ви припомня и друг факт от живота му: В Евангелието пише, че Той намерил едно осле и го възседнал. Защо Христос възседна ослето? - Ослето е емблема на едно същество, което е горделиво и тщеславно. Христос най-напред възседна магаре, с което искаше да покаже, че трябва да подчини човешката гордост и тщеславието чрез своето слово и да ги впрегне на работа, и то велика работа...

И казва Христос: *“Бог не е Бог на мъртвите, а Бог на живите.”*

Ако нашето сърце не може да се трогне от страданията, през които преминава съвременното човечество; ако нашата мисъл не може да се развълнува от мислите, които го съсипват, тогава питам: Не сме ли ония мъртъвци, онези глави, на които мозъците са изчезнали и са останали само мъртви кости? И ако днес някой се опита да говори истината, първото нещо, което ще кажат, е, че той е еретик. А православната и католическата църква не са ли отцепници в светлината на еврейската църква? Да допуснем сега, че аз съм един еретик. Ако се съдим според човешките закони, моите довереници, които ще ме защитават на основание на Библията, ще кажат, че вие, “православните”, сте еретици. Ние трябва да бъдем последователни. Но казвате, че православие то е право, а аз казвам, че и моето учение е право, но да твърдим без доказателства - не може. Аз поставям моето учение на един велик опит, на социална основа. Всяко учение трябва да се постави на “краката си”. Само едно Божествено учение може да завладее света, а лъжовните учения са преходни... Питам тогава: Ако аз проповядвам едно учение, което е от Бога, ако това дърво, което аз засаждам, е от Бога, знаете ли от какво българите могат

да пострадат? Преди пет години ме глобиха 25 лева, че съм проповядвал без позволение от началството. И моят довереник каза да заведем дело. Не, казвам, да платим. Два милиарда и половина наложиха на България глоба заради тези 25 лева. Ще кажете, че е случайност или съвпадение. После пък ме интернираха незаконно и несправедливо. Когато дойдат някои за пръв път да ме слушат, казват, че речта ми не била свързана. Ами че аз мога да покажа, че малцина от вас имат развито музикално чувство. Ако ви дам един тон от 40 до 50 билиона вибрации, като имате предвид, че вие можете да приемате до 32 билиона най-високи вълни, или повдигна гласа си до 32 хиляди трептения, ще чуете ли нещо? - Нищо няма да чуете. Ако сваля трептенията по-ниско от 16 хиляди, ще чуете ли нещо? - Нищо няма да чуете. Но под тях има и друга гама в света...

Ние още не сме достигнали до Божествената логика. За Небето ние нямаме логика. Когато говорим най-логично, небесните жители се хващат за корема от смях...

И апостол Павел казва: "Ако говоря на ангелски езици, а Любов нямам, нищо не съм." Не цитирам това с упрек към вас, но учението не е крайната цел на живота... Сега аз ви говоря и беседвам с вас, но интимния ми живот вие не познавате. Той се изразява в друга насока, а това, че трябва да ви говоря, е само едно задължение. Аз гледам много скромно на тази работа... Но когато разговаряме за Божията любов, всички са длъжни да обърнат лице към Бога и да кажат: "Господи, да се възцари Твоята любов в нас." И аз искам сега от вас по-голяма смелост, но не в говоренето, а в проявата на Любовта. Да започнат да туптят вашите сърца и умове с Любов, да сте готови да се жертвате. Ако ще умре някой, да умре за тази велика Божия любов и като ви попитат на Небето защо умряхте, да кажете: "Умряхме, за да се възцари Божията любов на Земята."

Ако всички онези българи, които загинаха на бойното поле, бяха умрели заради нея, България нямаше ли да се въздигне? - Това е учението, което аз проповядвам, и то

е истинно. Това е живата Божествена логика. И ако я приложим, ще възкръснем в света и няма да плачем за умрелите, тъй като всичко ще оживее. Тогава онези, които ще дойдат, ще разберат Истината...

Едно нещо има, което аз мразя - лъжата. В историята на моя живот не е имало момент, в който някой да е могъл да ме излъже. Лъжата е отрицание на Божията любов, на Божията правда, на Божията добродетел и истина.

*“В това се прослави Отец ми,
да приносите много плод; и така
ще бъдете мои ученици.”*

/Ев. Йоана - 15:8/

В какво се изразява разумният живот на човека? Природата отговаря на този въпрос - в плода. Там, където има плод, има разумен живот, а където няма, няма и разумен живот. Плодовете в природата се различават по качеството, по състава, по силата, която съдържат в себе си. Върху тази философия на живота съвременните хора не мислят. Днешната култура прилича на играта билиард, при която цялото внимание е съсредоточено върху топката с пръчката и цяла нощ играчите могат да играят, като че съдбата на света зависи от тези топки. И като ги търкалят, ще кажат: “Играхме и победихме!” Какво са победили?...

Природата признава само приложението на Божествените идеи. И всички нещастия в света произтичат от неприлагане на нейните закони. Няма приложение нито в политическия живот на държавите, нито във физическия, нито в културния или вътрешния живот... Защо трябва постоянно да се извиняваме за грешките си, че така е било писано. Във великата Божествена книга е написано, че всеки, който изпълнява Божествения закон, е благословен, а все-

ки, който не го изпълнява, е наказан. Когато аз говоря за Любовта, криво ме разбирате. Абсолютната Любав на Бога подразбира абсолютна правда. Там, където нея я няма, няма и Любав. Следователно физическата страна на Любовта е правдата. За да се изяви Любовта на физическото поле, за да имате Любав, непременно трябва да имате правда. Липсва ли тя, най-благите ви думи и увещания, че имало ангели, че Небе имало, че църквата била такава, че онзи бил прав - това са все празни приказки...

Сега може да се спра и да обясня какво разбирам аз под думата “вол”. В Божествената книга воловете имат съвсем друго предназначение от това, което знаете за тях тук на Земята. Като намерите един вол, ще го впрегнете да ви работи, нали? А в Божествения свят тези същества извършват съвсем друга длъжност. Воловете на Небето са много по-интелигентни, отколкото най-великия философ на Земята. Духът на един вол горе в Божествения свят е 10 пъти по-интелигентен от най-гениалния човек на планетата. И благодарение на гениалността си воловете с търпение носят боденето с остена и клането, и казват: “Няма нищо, ще се жертваме за тези “интелигенти”, за “умните” същества, създадени по “образ и подобие Божие”. По този начин воловете изпитват интелигентността на хората. Но един ден ще застанат пред Бога и ще кажат: “Ние имяхме рога, орахме нивите, а тези хора без рога и с най-хубави ръце и крака какво направиха?” От делата на хората какъв плод има? Човек е направил банки, каси, вложил е пари, взима лихва, но от цялата тази култура, не зная колко плод ще излезе... И когато някой път аз съм рязък в своите беседи, казвате, че искам да ви нападам. Не, аз говоря истината. Обичам да говоря на мек език и съжалявам, че съм принуден да кажа истината, и когато я изразя, тя влиза в стълкновение с интересите на хората. И тогава съм поставен пред

дилемата: На Бога ли да угодя или на хората? Ако угодя на хората, Бог ще ме отхвърли, а ако угодя на Бога, хората ще ме отхвърлят. Предпочитам да приема по-малкото зло - да ме отхвърлят хората, защото, ако ме отхвърли Бог, става страшно. При това аз излагам това учение принципно. Но бих посочил на всички бащи и майки начини за възпитание, които трябва да усвояват... Когато приложите правдата, тогава аз ще ви посоча вътрешните правила на природата и за една година вие ще имате такива резултати, които се постигат за хиляда години...

Вие ме питате дали мога като Христа да ви отворя очите? Мога да го направя на всички. Но не да оправя физическите ви очи, това е най-постижимото за мен. Не, не, в това учение, което проповядвам, пътят е лесен, но методите са най-трудни. Учение, учение ви трябва. Никой не се ражда изведнъж учен. Най-учените хора са преминавали през много страдания, мъчения и изпитания, за да придобият сегашното си знание. Бог обича прилежните, трудолюбивите и искрени хора, които обичат да работят... Коя е онази сила, която може сега да ни сближи? Защо ние не се разбираме? А можем да се разбираме. Вие можете да сте щастливи, но още не сте живели... И аз намирам сегашния ви живот, че е живот на мъчение...

Правдата е велик закон в света. И в духовния, и в политическия живот, и в домовете ви, навсякъде тя трябва да съществува и да даде своя плод. Това е, което е необходимо. Ако синът и бащата са справедливи, и дъщерята, и майката също, ще дадат своя плод... Законът в природата е такъв: подобното от подобно се ражда. А съвременните човечеи искат да докажат, че от Любов омраза се ражда. Това е невъзможно. Любовта омраза не може да роди и правдата неправда не може да роди. Ако тези неща се случват, те се дължат на съвсем други причини. Един външен човек мо-

же лесно да скара двама души между вас. И също така лесно те могат да се примирят. Но и в единия, и в другия случай се изисква жертва. Нима мислите, че ако скарате двама души, ще бъдете щастливи?...

Трябва да ви кажа, че най-ужасното нещо не е в другия свят или в ада, а в гроба. Там душата на грешника не излиза от тялото, а остава в него и като го заравят, ще слуша, че плачат, ще започне да му гние тялото и всичко това ще вижда, докато последната частица месо се вземе, и ще започне да плаче над своята съборена "къща". Това е положението, което очаква в бъдеще всички ви. Това е един факт, който ще проверите... Някой казва, че му е излязла душата. Душата на праведника сама излиза, а душата на грешника не излиза. Кой излиза от затвора? Който е излежал присъдата си. А който не я е излежал, може ли да излезе? Кого кредиторите освобождават? Който е "платил". А който не е платил, не го освобождават. Сега вие мислите, че лесно ще се освободите от греховете си, без да сте платили. Христос е казал така: *"Небето и Земята ще преминат, но нито една резка от закона няма да премине."* Това не се отнася за вас, които ме слушате сега. Аз само констатирам един факт, който съвременният свят ще опита. Вашите души ще излязат и ще бъдат свободни. Но ви казвам, че ако у вас, у един ученик, който вече е опитал това учение, влезе съмнение или колебание и си каже: "Хайде и аз да си поживея като хората", и вие ще останете вътре като грешника. Внимавайте: на ученика мъчно се прощава! Не мислете, че е лесно. Бог е милостив, но абсолютната Любов изисква и абсолютна правда. Ако Бог ни прости, то е заради Своята Любов...

Сега ще чуете една нова фраза, която ще произведе цял преврат в душата ви. Жив е Господ, който днес е в света! Съзнавате ли вие това? Аз не искам в момента да се афектирате, а да впрегнете вашия ум, сърце и воля в една интензивна мисъл. Един велик опит на проверка е това, който ще произведе прелом в обществения строй. Тази фраза

може да преустрои цялото общество и да накара всички хора да заживеят като братя, да превърне цялата земя в рай. Аз бих желал вашите лица да просветнат, сърцата ви да не са тъжни. Дори да имате някаква малка тъга, не се нервирайте в дома си, а имайте постоянно разположение и тогава животът ви ще се осмисли. И ако можем да произнесем думата “Любов” правилно, тя ще ни разкрие всичко. Защото на Земята тя има низходяща и възходяща степен. Понякога желаете доброто да е само за вас. Така е, правите. Малките извори са само за малките хора, а големите извори за големите хора. Като дойде големият извор, той е за всички. Седиш при чучурчето по половин час и не даваш на другите да пият. Но ако аз ида и пусна крана и сложа най-големия кюнец, тогава ще стоите отсреща... Аз казвам, че Господ ме е изпратил този “кран” да го отворя, та като мине през обществото, всичко да очисти и измие... Мен няма да слушате, а Онзи, който говори, ще слушате... Аз като ваш брат съм длъжен да ви кажа истината. И ви казвам: Вие сте мои братя и сестри и затова не е позволено да живеем по старому. Ние сме длъжни в името на тази Любов да живеем в света братски и заляка си можем да делим. Един като работи, друг ще почива, но всички да си носим бремето, за да ни бъде леко... Господ е писал всички хора да бъдат разумни и щастливи на Земята и всички да имат какво да ядат и да пият, да бъдат доволни и да благодарят на Бога... Не мислете, че само един човек може да оправи този свят. Всички заедно ще го оправим... Ще знаем, че Той, Който ни е създал, е нашият Баща, Който ни е родил, Който е създал Земята и Небето заради нас. Ние знаем, че е Той и Неговата воля ще ни изпълни. Някои казват, че Господ е на Небето. Лъжат ви. Къде е това небе? “На Небето е Той.” Но това “Небе” прониква във всичко. Казва се в Библията: “В началото Бог създаде Небето и Земята.” Небето държи Земята. Това е направено от такива сили, които държат целия космос. Те не са горе над нас, а са навсякъде - вътре в нас, под нас и над нас. Ние сме

винаги в Небето. И в деня, в който осъзнаем, че в Него живее нашият Отец на Любовта, това Небе ще ни се усмихне, както и всички цветя, а животните ще ни проговорят... "Онзи" свят не е за живеене, светът е тук, един е светът. Вие сте в Божия свят, в рая, но сте болни, като оздравеете, ще видите, че светът е един... Той се разделя вече със старата култура и тя ще се "стопа" напълно...

"И знаем, че неговата заповед е живот вечен."

/Евангелие от Йоана - 12:50/

Законът е първото ограничение в разумния живот. За да се изяви великият принцип на живота, той трябва да приеме каквато и да е форма, съответна на неговия стремеж и на неговото движение. Под думите "движение" и "стремеж" подразбирам две различни идеи. Стремежът е вътрешен разумен подтик, а движението е физическата страна на нещата.

Христос казва: *"...И знаем, че Неговата заповед е живот вечен"*, значи вечният живот почива върху тази заповед. Когато някой изобретател започне своето изобретение, той най-напред установява принципа, т.е. като намери принципа, върху който има да работи, той търси онзи закон, чрез който този принцип може да се изяви, и след като намери закона, той има вяра в себе си, че принципът ще работи. Същото важи и за всички онези, които търсят Бога. Бог е велик принцип, нещо повече от принцип и ние трябва да познаваме неговия закон... Какво разбирате под думите "чист и свят живот?" Хората не живеят такъв живот, защото не са намерили онзи закон, за който Христос казва: *"И знаем, че Неговата заповед е живот вечен."* За да можем тази заповед да я разберем и да се възстановим,

трябва да се борим с много мъчнотии у себе си. Всички изобретатели полагат усилия в продължение на 10, 15, 20 години, докато сполучат. А някои не успяват...

Знаете ли на какво ще заприлича човек, ако не може да чувства? Представете си едно човешко око, сложено в един камък и оттам наблюдава света, без да чувства нищо. Какви ще са понятията на това око за света, ако човек само гледаше, без да чувства? Ние говорим за истината, но сме забравили правилния Божествен закон, за който Христос казва, че *“Неговата заповед е живот вечен”*. Вечният живот съдържа всички условия за разумното растение - живот, в който нашата мисъл може да се изрази в най-висока степен. Само в този закон можем да търсим и да намерим нашето благо. Той е написан вътре в нас. Ще цитирам отново Писанието: “Ще отнема каменните им сърца, ще им дам плътски и ще напиша в тях закона.” Той много пъти е писан, но хората все са го “изтривали”...

Всеки народ трябва да се съзнава като уд в Божественото тяло, да знае къде е мястото му и да функционира правилно, за да може да приложи Божествените идеи. А сега народите мислят, че светът е създаден заради тях. Това се отнася и за отделните индивиди. Но Бог ни доказва, че светът е създаден само заради Него. И ще дойде ден, когато Той ще помете всички ни и ще заличи формите ни. И след хиляда, милиони години ще се виждат жалки остатъци от сегашната култура. Всички съвременни форми ще останат в забвение, така както много форми от миналото са заличени. Следователно Божественият Дух се стреми да създаде най-възвишената форма, в която да се прояви, и всеки от нас, който възприеме мисълта, че трябва да познае, както казва Христос, “Неговия закон”, ще придобие вечен живот. Само при такава форма и такъв закон силите на природата ще ни помогнат...

Сега седим, правим си планове и мислим, че всичко можем да решаваме. Но нашата мисъл е ограничена от по-високо място. Например онези същества, ангелите, които

са преминали през човешката еволюция и които са на по-висока степен, контролират нашите мисли чрез растителното царство. Те са в състояние да изменят живота ни, когато искат и както искат...

Понякога се опасявам да говоря много за Истината. Когато човек говори, трябва съзнанието му да присъства, понеже не сте само вие, които ме слушате. Моите мисли и чувства произвеждат известни пертурбации вътре в самата природа, могат да са в хармония или в дисхармония с нея, могат да вървят към Бога или вън от Него и така се явяват два процеса: единият, който разрушава, и другият, който гради. Процесът на разрушението води към смърт, в него няма никаква култура. Само процесът, който съгражда, е Божествен. Следователно, ако не сте готови да зачитате Божествения закон, значи, че у вас са се задействали силите, които ще разрушат не само вас, но и вашите деца, пари и къщи и от тях помен няма да остане след няколко поколения. Защо? Защото не сте разбрали живота, не сте го съградили върху този велик закон, който определя каква може да бъде истинската форма на живота, който е вечен... Това не е догма, но показва как законът работи.

Той може да се изяви по три начина: като един механичен закон - като колело, което, щом те хване с един зъбец, ще те разкъса. Може да му се молиш, но то няма съзнание. В някои случаи до него може да има разумно същество, което да го регулира, и ти като му се помолиш, ако те хване зъбецът, то ще го спре и ще ти каже: "По-далеч стой от колелото!" Съвременните хора са влезли в един свят, където всички колелета са механични, без да има кой да ги пази. Затова, щом излезете от дома си, трябва веднага да се свържете с невидимия свят, умът ви да потърси Бога, а в душите ви да сте изправни... Някои казват, че Господ ще уреди света, а светските хора мислят, че те ще го оправят. Той постепенно се урежда, само че нашият индивидуален живот до известна степен остава неуреден. Душата на човека е най-важното нещо при сегашните ус-

ловия. Когато умът ви разбере този закон, няма да ви "спъва" във вашия път...

Това, от което трябва да се интересуваме, са нашите отношения. Думите, които ви говоря, това съм аз. Аз съм толкова откровен, че ви казвам една велика истина, която съм приложил и съм имал отлични резултати... Сега ще се върна на мисълта: *"И знаем, че Неговата заповед е живот вечен."* Този велик закон е израз на Божията Любов. Чрез него вие можете да промените вашия личен живот. Тогава ще бъдете щастливи, учени и силни. Всичко, което пожелаете, можете да получите в името на този закон, в който Любовта действа, но прилагайки го спрямо себе си, трябва да го приложите и спрямо ближните си. Не трябва да ви смуцава обществото, то не може да ви пречи. Всички хора живеят според своите разбирания... Вие разговаряли ли сте с вашия Господ вътре у вас, питахте ли Го: "Господи, каква е Твоята воля? Господи, може ли да изпълня Твоя закон?" Вие ще кажете: "Трябва някой добър човек да ни научи." Да, трябва добър човек да ви каже, но как ще разберете този добър човек?... Доброто и злото не са съществени неща в живота, защото и двете са слуги, които те упътват към Бога. Те са живи същества - злото те упътва по един начин, доброто по друг. Те са служители, които имат задачата да те отправят към вечното начало, от което си излязъл. Злото казва: "Слушай, ако не изпълниш Божия закон, ще приличаш на мене, желаеш ли това? Ако ти търсиш друг смисъл на живота, върни се!" А като минеш през доброто, то казва: "Ако търсиш смисъла на живота, работи, както аз работя, и ще намериш този път." Тези същества са толкова искрени. Най-напред един дух, колкото и да е лош, ще ти каже: "Говори истината, не бъди като нас, защото не обичаме страхливите хора." Следователно и доброто, и злото ни упътват към Бога. Затова Апостол Павел казва: "Когато завършим своята еволюция, ще остане само Любовта." Ще попитате: "Само едно чувство?" Не, не, ние ще влезем в такъв живот, който не може да се опише. Езикът ни

не може да опише даже сенките, предисловието на това, което има да ви се разкрие. Този живот, който идва, е толкова велик и славен във всички възможности, толкова велик в своите прояви - в наука, музика, поезия, обществен живот, в Любов и в Истина, че заслужава човек да прекара хиляда години в страдание, за да може да преживее една минута в него. Тази истина сами ще проверите. От сега нататък, ако вие не използвате последната секунда от живота ви, изгубени сте завинаги. Но ако я използвате, спасени сте, бъдещето е ваше. Тогава ще кажете: "И познавам, че твоят закон е вечен живот. Господи, в мен две мисли няма да има, а само един свещен ум, само едно чисто и свещено сърце, една свещена душа, и един дух да извършва Твоята велика воля през всичките векове на бъдещето. Да бъда съработник с Теб и да служа с Теб заедно!" Следователно ще станете съработници и ще влезете във великото училище...

Единственият орган, чрез който възприемаме светлината и имаме истинско понятие за нея, са очите. Чрез тях човек изпитва известна приятност. В какво се изразява тя? Ако светлината дойде чрез ухото, никакво разширение няма, същото и ако дойде чрез езика, но когато тя влезе в очите, се отваря цяла нова област. И всички неясни предмети ви се разкриват пред тях. Следователно едно учение е вярно, когато то може да разкрие Божествения свят пред нас по форма, съдържание и смисъл. Сега това може да приложите върху себе си, но не прилагайте вместо другите учението, което сте възприели. Някои правят разлика между това, което е говорил Христос, и това, на което аз ви уча. Аз и Христос преподаваме едно и също нещо, нищо повече. Но някои питат: "Ти кой си?" Не е въпросът кой съм аз. Други пък питат: "Кой е Христос?" Въпросът не е в това. В света има само един и Той е Бог на Любовта, който се

проявява както иска и чрез когото иска. И всяка слава, Мъдрост и знание в света, са Негови. И всеки един, колкото и голям пророк да е, учител или някой от боговете, щом се осмели само да вземе тази титла върху себе си, да присвои това, което Бог има в себе си, той е една фалирала личност...

За нас е важно в това Слово на великия Господ на Любовта всички хора да видят Неговото благоволение, Неговата светлина и топлина, и не чрез ушите, не чрез езика, не чрез носа, но чрез очите си. Не е въпрос сега какви трябва да бъдем ние - православни, евангелисти или католици. Някои сега ни кръщават "дъновисти". Най-големият позор за мен е това име "дъновисти". "Дъновист" е псевдоним, но аз лично не съм "дъновист". За някои може да е приятно това название, но за мен думата "Дънов" е като забиване на гвоздей в ръката ми... От "дъновисти", "павелисти", "апостолисти" и от цялата тази неяснота страда днешният свят. Всяко нещо, обосновано от човешки ум, не е истинско. Християнството изгуби от това име, което му поставиха. Нямам нищо против християнството, но силата му не е в името... Силата на едно учение зависи от Любовта, която прониква в него. Само Любовта, която прониква в човешката душа, в човешкия ум, в човешкото сърце и дух, е тази, която повдига...

Не ви казвам кой е Дънов, не искам да се занимавате с това - аз съм като вас. Като разглеждам Христовото учение, аз не седеля от вас. А защо съм един от вас? Защото знам, че Бог е Любов, и не мога да правя разлика между неговите създания. Когато Христос попита учениците си какво мислят за него, един му отговорил, че е Исайя, други, че е някой от пророците. Само един се осмелил да каже: "Ти си Христос, Син на Бога живаго." Но той още не изказал мислите си и Христос го коригирал с откровението: "*Път и кръв съм*", и добавил, че не хората са открили това, а Отец. Това, което му е казал, когато го е коригирал, не е писано в Евангелието. Сега ще ме запитате какво точ-

но е писано. Ще ви го кажа, когато Любовта заживее във вас. Когато се разкрива една Божествена истина, ние искаме от хората да пожертват целия си живот, без никакви резерви и каузи. Ако искате да напуснете жените си, ще им кажете, че всичко им давате, без да задържате нищо за себе си. Пък и жени, които искат да ги осигуряват мъжете им, са последните изменници в света. Няма нищо по-скверно в света от това - жените да се женят, за да ги гледат мъжете. Това ли е женитбата? Следователно жените не уповават на Бога, а са направили от мъжете си кумири, които да ги гледат. И така се е появила смъртта. Затова умират мъжете, които превърнаха жените си в идоли, а по същата причина умират и жените. Щом женитбите са търговски сделки, защо не си направите тогава договори? Някои отговарят, че така казал Господ. Не е казал това Господ, това са вашите думи. Трябва да различим Божественото от човешкото, ако искаме да имаме в бъдеще култура не само на приказки. И да не казват, че това учение витае в облаците. Това, за което аз говоря, може да се приложи не само в обществото, а и навсякъде. Има начини и методи, за да ме разберете правилно...

Любовта трябва да бъде съвършена, безкористна, без граници, без никакви изисквания вътре в човешката душа. Любовта в нас трябва да е пълна и съвършена - гласи първият принцип...

Сега ще ви разкажа за едно племе, наречено финуси. Не казвам истинското му окултно име, понеже не е позволено, както и името на героинята, която аз кръзвавам Квистина. Един ден в нея се пробудило съзнанието и тя поискала да намери Бялото братство, за да ускори своето духовно развитие. И тръгнала тя по света, за да търси методи, чрез които да открие това знание, минавайки през разни братства, които не познавала. На едно място е трябвало да заложи ума си, за да ѝ дадат знание - заложила го;

на друго - сърцето си, за да ѝ дадат Любов, а на трето, за да придобие сила, трябвало да заложи волята си. На четвъртото място заложила и душата си. Когато направила и това, тя разбрала, че е изгубила всичко, а нищо не била придобила.

Ще приведа този разказ на съвременен език. Ако зложим своя ум и сърце, които сме получили от Бога, както и душата си, ние ще усетим, че всичко сме изгубили – това е грехопадението. В онзи библейски разказ за райската градина се разкрива това залагане на всичко, за да придобием знание и Любов. Но като зложим всичко, как ще намерим истината?...

Знаете ли кога се е появила женитбата? Една жена, като изпаднала в отчаяние, се обърнала с молитва към Бога и му казала, че погрешно е направила всичко, за да ѝ покаже Бог пътя. Тогава трябвало един от братята на Бялото братство да се ожени, за да я спаси, да отдели половината от своя ум и да ѝ даде половината от своето сърце. Това е един разказ за излизането на Ева от Адама. А сега вие се жените, но за какво? Женитбата е един закон за спасяване на хората, това е една от великите жертви, които човек може да направи... Не се женете никога и за никого, разбирате ли? Само онзи, който е готов да пожертва своя живот, да избави тази Квистина, нека се ожени и като се ожени, тази женитба трябва да бъде между нея, него и Бога. А женихът трябва да е герой, който може да се “качи” в невидимия свят, в менталното поле и там да се сражава за нейното “богатство”. След това да “влезе” в астралния свят, където да освободи сърцето на своята възлюбена. И накрая да слезе на физическото поле, за да освободи и волята ѝ. Тогава вече може да се “изкачи” в причинния свят, за да освободи душата ѝ, и след като възвърне всичките ѝ богатства, да ѝ каже: “Възлюбена, аз приключих с твоето избавление, вземи си всичко, ние сме свободни и можем да служим на Бога както искаме.” Това е женитбата, а сега става обратното: мъжът залага и ума на жената, и сърцето

й, всичко ще заложи, ще я опропасти, пък и жената ще заложи някой път... Аз не засягам никого лично, а разглеждам принципно въпроса, без да се интересувам от вашите погрешки. В бъдеще, ако искате да изправите вашия живот, да няма насилие, трябва да приложите Божествената Любов и да кажете: "Господи, ще работим от сега нататък точно както Ти искаш от нас. Първо, никога няма да изменим Твоя закон, а ще го изпълним. Твоята дума на две няма да правим. И всяка Твоя дума ще бъде свещена за нас."

...Аз често повтарям: живеете с мен един месец и ще ме познаете. Това ще бъде жив опит за вас, опит, който трябва да се приложи на Земята. Трябва да сме доблестни, тъй като, който опорочава другите, опорочава и себе си. Следователно в името на тази велика Любов трябва да служим, за да освободим Божествения организъм и да дадем свобода на всички тия души, които служат в Божественото тяло, но свобода не като сегашната. Искам у всички ви да блика Любов и като се видите, да имате почитание един към друг...

Едно велико право има в света и когато бъде възприето, ще царува ред и порядък по всички краища на планетата. Вратите на къщите ви ще бъдат отворени и градините незаградени. Тогава цялата Земя ще заприлича на райска градина и вашите дъщери може да се разхождат с когото и да е, защото нито един косъм от главата им няма да падне. Вие ще кажете, че тези идеали са далечни. Не, братя, те могат още сега да се приложат. Имате ли характер? Или трябва да ви доказваме, че имате душа? И пророчите в миналото не са знаели всичко, има неща, които и великите учители не знаят. Божествената мъдрост и онези тайни на Бога, които са скрити, само времето ги изявява. Учителите, които разбират законите, и те се учат, но им са нужни милиони векове, за да проверят една велика Божествена истина. А сега ние се занимаваме с дребните работи и сме оставили същественото.

Някой казва, че иска да обича. Хубаво е да обичаш, но намери ли начина как и кого да обичаш? Мислите ли, че

ако вземете една змия в себе си и я храните, ще ви даде нещо? Мислите ли, че като стоплите малката змия, ще ви даде Любов? Не, тя само ще смуче, ще става по-голяма като боа, докато един ден се навие около вас, ще ви стисне ребрата и вашият живот ще влезе в нея. Казват: "Да се обичаме." Как? В името на Христа ви задавам въпроса – по кой начин искате да обичате? В колко от вашите земни съществувания тази змия е унищожила организма ви? Вие сте обикнали света, но този свят не ви иска, защото светът е една сила, която взема, а нищо не дава...

Две неща искам да останат във вашите умове от тази беседа: не изнасилвайте никого и не оклеветявайте никого в душата си. Можете ли да приложите тези две елементарни неща? След тях ще последват и други блага, които ще опитате. Христовият закон на Любовта идва вече в света и носи други два елемента: духа и огъня. Духът е свързан с пречиштането на мисълта, а огънят с пречиштането на нещата. Като дойдат тези елементи, ще пречистят съвременния свят, ще внесат в живота ни една нова мисъл и философия и ще поставят основата на великия закон, който трябва да се прояви. Следователно трябва да носим това широко разбиране в душата си...

... Колко е трудно, ние, съвременните културни хора, да приложим Любовта. Много трудно е. И когато обикнеш някого, онзи, когото обикнеш, става крайно претенциозен. Докато не го обичаш, той на всичко е съгласен, но обикнеш ли го, изведнъж става крайно взискателен. И знаете ли защо? Понеже любовта развива аурата, развива чувствителността и човек става горд. Възлюбиш ли го, става така чувствителен, че всичко оживява в него, даже и най-малката обида. По-рано не е обръщал внимание как си го поглеждал, или че не си го поздравил, но обикнеш ли го, той вече е взискателен, ти трябва да го погледнеш, да му се усмихнеш, да му направиш услуга, а не си ли внимателен, ще изложиш любовта си на критика. Не само той може да те критикува, а и други може да критикуват своята

любов. И тогава, ако все се критикуваме, на кого трябва да сложим шестица в любовта?

Някои казват, че "сърцето им гори". Но в любовта има и друго едно чувство: когато обикнеш някого, ти го съжаляваш и към него трябва да се отнасяш така, както към себе си. Това чувство трябва да се проявява. Не става ли това, значи Любовта още не се е проявила в своето практическо приложение. После в нея има и друго чувство - прощаването. Ти ще прощаваш, каквато и погрешка да се направи. Това е едно качество на тази Любов. Ако вашата любов не прави ли тези две изключения, тя не е още Любов, тя не е на Отца, защото Отец не съди никого, в никого не вижда погрешки. Той, щом погледне всички същества, все доброто вижда в тях...

Има три закона, на които трябва да се подчиняваме. Първият гласи: Любов към Бога. В този закон изключение у нас няма: ще обичаш Бога със сърцето си, с ума си, с душата си и със силата си. Как? - Ти ще се научиш.

Вторият закон е: Ще обичаш ближния си. А третият закон е: Всички трябва да бъдете съвършени. Нищо повече. Можем ли, не можем ли - това са условия, които ние не обсъждаме. Това са три неизменни закона. Съвършенство трябва на всички ви. Кога ще бъде - сега или след хиляда години, то е друг въпрос. Можем да сме съвършени и сега. Съвършенството пък не е нещо абсолютно, а относително. Аз съм казвал, че можем да бъдем съвършени и в дребните постъпки...

Ето какво ми говорят небесните жители в момента, онези, които искат да ви направят добро: "Съобщи им, че ние ще им окажем цялото си съдействие, нека започнат работа. Ако приложат трите закона, и домовете им ще оправим. Няма да остане нещо, в което да не ги подкрепим. "Този Дух, когато дойде, ще ви научи, дълго време ще ви

учи и ще се научите.” Така казват отгоре, че ще имате цялото им съдействие. А нашият Баща? - ето какво ми казва Той : “Когато те извършат всичко, аз ще ги благословя. Христос казва: *“Ако гумите ми пребъдват във вас...”* Кои са тези думи? - Разумното в света. Кое е това разумно? Разумно е това, което може винаги да измени нашите състояния, да разшири ума ни, да роди една нова идея, да даде подтик на сърцето и на волята ни. Именно разумното наричаме Слово...

Как мислите, като дойде Христос, какво ще направи? Той навсякъде сега слага своето рамо и вдига “гредите”, които спъват човеците в развитието им. Има нещо, което тежи на човешкия ум, нещо, което тежи на човешкото сърце и на човешката душа. Тогава как ще се освободи човечеството от тежестите си? - Като се вдигне умствената “гредка” на човека, като се вдигне сърдечната “гредка” и тази на неговата душа и се поставят на местата им...

Сега някои искат да ни обвинят, че това учение “разваляло” народа. Не, не, да говорим истината. Онова, което “разваля” един народ, не произтича от самите говорители, които изразяват волята му. Какъвто е народът, такива са и говорителите му. Той ги създава според степента на развитието си.

Народът е материален магнит, който може да бъде силен, докато Божествената сила “тече” в неговата кръв. И докато тази сила “тече”, трябва да се възползва всеки от нея. Аз я наричам прилив. Във всеки народ има прилив и отлив, тъй както в природата през месец март се събуждат известни токове. Те “текат” под Земята и благодарение на тях всички растения започват да израстват, но само до 22 юни. Няколко дни след това растежът им спира. И ако българският народ не използва това течение, то ще отиде в някоя друга страна. Така се получи и с двамата синове на Исаака - Исав и Яков. Първородният трябваше да приеме

благословението, обаче вторият го прие, защото беше похитър...

И казва Христос: *“Ако думите ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в мене.”* Какво означават тези слова? Какво ще стане? Ще се изяви Любовта, т.е. първото качество на Духа. Но в какво се изразява тя? Сега всички говорят за любовта, но човешката и Божията се отличават с две качества. Те са следните: Този, който те обича човешки, най-напред ще ти даде един хубав обяд, ще те облече с хубави дрехи и пр., но по-късно щедростта му ще започне да намалява, докато стигне до обикновеното. Това е човешката любов. Тя започва на ден с по стотина целувки, а след десет години няма да има и следа от тях. Вместо целувки ще се чуват само груби думи, които аз не искам да цитирам... И тази неврастения, която се наблюдава в цяла Европа, разкрива едно отслабване на бялата раса. Всеки неин представител е погълнат от разни материалистични мисли, интересуват го къщите и парите...

Затова главното сега е Истината да се загнезди в сърцата ви, да я обикнете с цялото си сърце, ум, душа и сила. Това е първото нещо, което е необходимо за българите без разлика от най-големия до най-малкия. Второ, българинът трябва да обича светлината, абсолютната светлина за ума, и да я желае с цялата си душа и сила. И, трето - българинът трябва да обикне чистотата на сърцето си и да се стреми към нея с цялата си душа, с целия си ум, сила и сърце. Ако се приложат тези три неща в България, за една година тя ще има съвършено нова култура и ще бъде с хиляда години напред пред другите народи. Тогава лицето на българина ще се промени и той ще придобие много правилен профил и нос, ушите му ще се изменят, както и цялото му тяло. И европейците ще дойдат да видят новия тип българин... Необходимо е да знаете, че неправилното излизане от тялото причинява смърт, както и неправилното вли-

зане в него. И обратно, правилното влизане и излизане е причина за живота. Ако сега можете да се отделите от физическото си тяло и да влезете с духовното в невидимия свят, щяхте да видите, че в цялото пространство има проточени нишки. И то ще ви изглежда така преплетено от тях, като една обвита мрежа, че ще се чудите как да избегнете заплитането си в тези нишки. Цяло изкуство е, да не допуснете това заплитане. Сега Христос идва да разплете всички тези нишки, в които са се оплели ученици, свещеници, съдии, владици, учители, бащи и майки...

Но за да разберете Христовите думи, трябва да “ремонтирате” своя мозък изцяло. А след него ще “ремонтирате” и сърцето си. Защо? Защото грехът е проникнал и в човешкия ум, и в човешкото сърце. В душата, слава Богу, още не е проникнал. Цялата поквара се намира в умовете и сърцата ни и тя ги разрушава...

Първата форма на съзнание е първият слънчев лъч, който е излязъл от Слънцето и е влязъл във вашите очи. Следователно първата форма идва направо от Духа. Но тя може да е минала и в друг някой ум и по отражение от него да е влязла във вашия. Например някой човек обиква определено лице и ако се “заразите” от него, и вие ще обикнете някого, но по силата на отражението. Ако тази Любов “угасне” в единия, ще изчезне и при другия. Така цели общества обичат, защото един като обикне, и останалите по отражение изживяват същото състояние. Има и семейства в света, създадени по същия начин. Но като умре някой в такова семейство, измира цялото след това. А като се роди, всички живеят.

На Земята не трябва да обичаш никое същество или предмет с цялото си сърце, ум, душа и сила, защото този, когото обичаш по този начин, ако умре, и ти ще умреш. И затова на физическото поле трябва да има постоянна дис-

хармония, за да живеят хората. При сегашните условия, ако има хармония, всички хора ще измрат. Е, как ще си обясните това противоречие? В Писанието се казва, че “плът и кръв не могат да наследят Царството Божие”...

Когато Христос казва, че са “блажени, които гладуват и жадуват”, е имал предвид не тези, които “гладуват” на физическото поле за къщи, ниви и пари, а онези, които “жадуват” за великия принцип на правдата. И те ще се “наситят”. Гладни са всички онези хора, които са недоволни и на които животът е станал безсмислен.

Христос дава едно правило: Само който гладува и жадува за правдата, той ще се насити и ще бъде доволен. Той е дал форми и методи, за да може човек да изправи живота си. Срещнали ли сте досега някой богослов, който да е разтълкувал евангелския стих, посветен на блаженствата? Не че богословите не искат да разберат смисъла на нещата, но необходимо е учение и интелигентност, за да се тълкуват вярно словата на Христос. Как ще опитате блаженствата на светиите, като и те не са ги опитали?

Дотогава, докато нас ни сломява най-малкото препятствие в живота, примерно измъчваме се от загубените хиляда лева, смущаваме се от изгорялата къща или от смъртта на най-близкия си приятел и какви ли не още други неща, не можем да разберем Любовта, както и блаженствата. Не мислете, че отричам вашата опитност, не, но ви казвам да не спирате там, където сте стигнали, защото вие сте още в началото на пътя. Ако посееете в природата едно семенце, вие трябва да го присадите 5 - 6 пъти. И в психическо отношение е необходимо присаждане. Да допуснем, че правите една присадка, остават още 5, след една година ще направите втора, трета и четвърта, но чак на петата присадка ще получите плод. Ами знаете ли колко присадки трябва да направите от Любовта, за да имате плод? “Присаде-

те” Любовта най-напред на физическото поле, в тялото си, след това в сърцето, а после и в ума си - той е разсадникът, - след това я внесете в душата си и в духа, за да имате плод. Каква ще бъде Любовта, проявена във вашето сърце, като имате предвид, че тя не може да устои на глада и жаждата? Трябва да я опитате, когато се прояви в тази форма, доминираща над тях. Щом може да ги замести, постигнали сме истинската Любов. Успеем ли да разберем този закон, ще стигнем до основите на духовната Любов. Но ако гладът и жаждата са по-силни от Любовта, да не си правим илюзии, че може да обичаме, да създадем дом или да управляваме държава. Тогава този обществен строй ще се управлява само от тях, както и цялата съвременна култура.

Ако едно ваше чувство или една ваша мисъл не може да издържи на глада и жаждата, те са слаби. Как ще разберете дали един човек, който е гладувал три дни, ви обича? Като дойде на трапезата ви и в любовта си забрави за глада и жаждата и започне да ви служи, той ви обича, а щом пожелае най-напред да се нахрани и тогава да прояви своята Любов към вас - за обич не може да се говори, а само за едно физическо състояние... Щом нашата любов в даден случай не може да заличи погрешките ни, тази любов е чисто физическа. Аз говоря по принцип...

“Блажени, които гладуват”, а ние още глад и жажда за правда не изпитваме. Това съдя от резултатите на моите наблюдения. Когато казвате, че скърбите ви са много големи, аз намирам, че те не са болки, а малки трънчета, които щом извадите, страданието ви минава. Гладът и жаждата представляват стимул на висока интелигентност. И степента им показва как се развива и расте умът ви. Затова всеки ден трябва да се молим. Сега обаче умът не расте, а само стомахът. Вместо главата си да оформя, българинът развива благоутробие...

Значи гладът и жаждата трябва да са в нашата глава. Ако един народ, едно общество, един дом и един човек усещат глад за Божествената правда, тогава ще могат да се справят с всички страдания и противоречия...

“Блажени”, казва още Христос. Блажен е интелигентният човек, блажен може да бъде човекът, на когото всички чувства и мисли са хармонизирани и той може да работи. И затова именно Бог е създал целия свят само за умните хора - умните, но в широкия смисъл на думата. Всяка течаща вода трябва да ни напомня за жаждата, която се явява като стимул за ума, за да се развива. И всеки плод на дървото трябва да ни напомня за глада...

И ако сега Христос е малко закъснял да дойде на Земята, то е, защото Правдата още не е сложила своите основи. Христос идва тук само за интелигентните хора, за хората на Правдата. На тях той ще се изяви, ще им говори и ще ги учи. Когато пристигне един голям музикант, на кого ще свири - на глухите ли? А хората казват, че Христос ще дойде за всички. Думата “всички” подразбира само онези, у които интелигентността е развита...

Ако допуснете, че Христос ще дойде като един велик Учител в света, по какво ще го познаете? Той ще носи Любовта и по нея ще се отличава. Всички ще бъдат подобни на него, но по същество никой няма да е като него. Ако Христос сега дойде и проповядва със символи, как учените и поповете ще ги разберат? Ако ви кажа да обърнете водата в лед, за да се спасите, а парата във вода, за да оправите работите си, как ще ме разберете? Това са символи...

Пожелавам на всички такъв глад и жажда да имате, че като дойде великата Божия правда, да внесе тази опитност и всички да бъдете наситени с Божествената Любов. Създайте в себе си тези две състояния и тогава ще ви кажа, че не сте далеч от Царството Божие. И като дойде Христос и отвори вратата Му, тогава в ума ви знанието от хиляди години ще се проясни, много неща ще разберете и ще ви стане моментално всичко ясно. Тогава ще започнете новият и разумен живот. Приложете правилата за всяко нещо навреме. За великото не четете всякога, както и за доброто не говорете, ако не е дошло времето за него. Говорете навреме за доброто и без време за злото. Какво озна-

чава "без време"? Представете си, че аз съм чиновник и ми остават само 5 минути време, за да отида на работа, но ако не отида, ще ме уволнят. Обаче къщата ми започва да гори без време. Нямам време, но аз си създавам време, за да угася пожара. Това означава изразът "без време". Но ако вършите една благородна работа, навреме ще я вършите. Злото е непредвиден случай, което действа без време. И Апостол Павел казва много мъдро: "Навреме и без време"...

"Блажени, които гладуват и жадуват." Тези два процеса трябва да бъдат един вътрешен стимул. Винаги този закон може да се приложи. И на народ, който изпитва тази жажда да се повдигне, Провидението ще му съдейства. И в глада, и в жаждата Господ говори...

В съвременния живот лежат две основни правила: едното е положително, а другото - отрицателно. Целият съвременен свят живее в отрицателната страна, резултатите от която нашата култура сега преживява. Мога да направя едно малко сравнение. Съществуват две състояния у човека: едното наричаме здравословно, а другото - нездравословно. При първото тялото има красота, хармония и израз на ума, а при второто - то е хилаво, появяват се различни циреи, бучки по него, болки в отделни органи и пр. Тези недъзи показват, че хората не спазват основните правила, които природата е поставила вътре в тялото. Даже и самите християни са хилави. Има само единици, които правят изключение. Може някои да се обидят от това, но християнството като колективна единица не е приложило напълно Христовото учение. Християните казват, че не му е дошло сега времето. А кога? В бъдещето ли?

И преди две хиляди години църквата казваше, че не е дошло времето сега. Тогава хората спряха на пътя, по който бяха тръгнали, и започнаха да живеят, скривайки свещения егоизъм в живота си с надписа "Любов към човечеството".

Съвременните хора казват, че пророци е имало до Христа, а след Христа вече нямало пророци и не можело

да има. Къде е казано това? А какво има след Христа? Ясно е написано в Евангелието: "Много неща има да ви явя, но сега не можете да носите, а когато Духът на Истината дойде, той ще ви научи." Пророкува ли този дух? В чие име са говорили пророците?

Пророк е онзи, който изказва една велика истина. Когато дойде, той няма да се съобразява с официалните знания на хората, с официалната църква, а ще каже нещата така, както природата ги е казала. Може тази истина да не е приятна на хората, но тя е необходима...

На съвременното общество липсва един импулс, като основно начало. И това е Любовта с нейните нови прояви. Аз и друг път съм говорил за нея, а не за тази, която се проявява и изчезва, и причинява страдания. Онази майка, която се влюби в детето си, ще страда, ако го вземат. Следователно, когато любовта остане без форма, в майчиното сърце ще се появи страданието. Двама души могат да се обичат, но затворят ли ги, разделят ли ги, те започват да страдат. Всяко нещо, което обичаме, може да ни го вземат или опорочат, а това ще ни причини мъка. Любовта причинява страдания само при тези условия, при които ние живеем, и затова не може да се прояви... И защо е така? Защото нямаме понятие за Бога. Ние и досега все още спорим къде е Той, на кое място - на Небето или на Земята, в църквата ли е, или не, единичен, двуличен или троеличен е Той? И църквата хиляди години дискутира по тези въпроси. Така че хората разрешават някои въпроси, преди да решат един основен въпрос. Аз питам: Ти Христа като Любав познал ли си го? Това е същественият въпрос. Че е Син Божи, какво от това? Това е второстепенен въпрос. Ако е дошъл на Земята, ако не ни е дал нищо, какво ни интересува, че е бил Син Божи? Ако аз съм царски син и ви разказвам за богатството на баща си, а вие сте гладни, болни и нищо не ви дам, с какво ще ви развълнува моята история? Но ако този царски син дойде и свали короната си, за да помогне на своите братя, като жертва цялото си богатство, аз го

наричам царски син на жертвата и Любовта, който е дошъл да въздигне своите братя...

Пред днешната църква стои и друг въпрос: коя от трите църкви - православната, католическата или евангелската, е правата? В какво се състои правотата им? Онзи народ, общество, църква или човек, в сърцата на които бликат Любовта, Мъдростта и Истината, и помагат на другите - те са истинските. Така е учил Христос. И ако дойде пак на Земята, както го очаквате, това ще ви проповядва. Той ще ви говори не както в старо време, защото сега между християните се повдига въпросът за възкресението - как ще възкръснат хората, с тези си тела или с други? Това показва, че не разбират проблема. Възкресението е въпрос само на душата. То е свързано с пробуждане на съзнанието. Не се ли пробуди у вас съзнанието, възкресение няма. Това тяло, което сега обитавате, е един гроб. Следователно, ако вие като една пъпка се разпукате, ще "цъфнете", ще "завържете" и ще придобиете новия плод. Нима мислите, че с онези тела, с които ни заравят в пръстта, ще възкръснем? Или с хилавите тела, за които сме изхарчили стотици хиляди лева, за да ги лекуваме, ще възкръснем? Ще възкръснат онези тела, за които се говори, че са храм на Бога живаго...

За съжаление, сега в света проповедите започват все с отрицателната страна, с това, което не трябва да правим... А негативните неща произвеждат винаги отрицателни резултати. Настанало е време, когато трябва да говорим само за положителната страна на живота. Това е велик метод, който можем да приложим всички. Най-напред у нас ще се появи чувството на Любов и тогава ще почувстваме такъв велик подем, че страхът и колебанията ни изцяло ще изчезнат и ще станем герои - и мъже, и жени. И няма да мислим какво ще стане с нас в утрешния ден... Вярата е свързана с интелигентността. Вярват само интелигентните, а не простите хора...

Смисълът на живота е да се пробуди това възвишено и благородно чувство, и то ще внесе знанието, а знани-

ето - Истината, която ще направи човека безсмъртен. Тя ще му даде простор да се развива и да разбере защо е създаден целият космос. Всеки човек има една велика мисия и предназначение... Някой път Истината не ни ползва. Христос, който беше толкова умен и го наричаха Син Божи, как го приеха правоверните? Някои казват, че това, което аз говоря, не е вярно. Е, хубаво, това, а което Христос в миналото говореше, вярно ли беше? Църквата и тогава не го прие. Правото не е в самоотричането и в самопожертването, а в даването. Ако аз променя стария ви начин на живот, ако от вашите жили извадя лошата кръв и вместо нея сложа чиста, това е правилното, и то има смисъл... Щом това учение ви даде свобода, донесе разширение във вашия ум и подобри живота ви, приемете го. Не внесе ли тези промени, отхвърлете го.

Дошло е време за един свещен опит и всеки от вас трябва да се убеди дали има друг свят или не, има ли или не, по-издигнати в духовно отношение същества от хората. Истината е, че те живеят на Земята, но за някои са видими, а за други - не. Например за мухите друг свят освен техния не съществува... Христос дойде на Земята, за да пробуди човешката душа, като я освободи от всички лоши условия, които ѝ пречеха на това пробуждане.

Религията и учението за нас не са едно забавление. Всеки, който иска да живее, първо трябва да положи Любовта като основа. Имате ли Любов, вече имате почва и условия, при които може да живеете. В този смисъл Любовта ще роди живота, той ще даде знания, знанията ще донесат Мъдрост, а след нея ще дойде истината. Но Мъдростта и Истината извън Любовта нямат никакви съотношения... Бъдете уверени, че в света има само една сила - Любовта. Тя е, която ще повдигне света. Всичко друго е суета! Цялата материя на Земята показва, че има една култура на насилие, а насилието ражда насилие...

Често казвам, че жените ще спасят света. Това не е в ущърб на мъжете, а вземам жената като емблема на Лю-

бовта. Сегашните жени не са жени, а са развалени мъже, защото у тях има амбиция да бъдат като мъже. Не, жената трябва най-напред да стане Любов и като стане Любов, тя ще намери истинския път за духовното повдигане на света и ще си създаде каквато форма иска.

Съвременните мъже пък действат обратно. Те са без сърца и без души. Колко мъже има, които живеят в Любов с жените си? Отговорете ми според вашата статистиката...

И друга трудност се явява в съвременното общество. Вече 8 хиляди години хората са правили погрешки, а сега искат, когато се проповядва едно учение, с един замах, за една седмица да се поправят. Така не може. Има два пътя, по които това учение може да се реализира. Единият е чрез възпитанието в училище, а другият - чрез майките. Последните трябва да познават онзи велик закон, по който децата им в бъдеще трябва да се раждат, както градинарите изучават новите условия, при които ще сеят. Всички отрицателни качества на майката се наследяват от детето, и обратно. Положителните качества на майките и бащите се явяват като такива и при децата.

Майката, която е обгърнала своето дете, но е готова и да се жертва за другите, е свързана с Бога. Цялото растително и животинско царство, което е създал Бог, представлява един импулс на Божествения живот, който върви отгоре надолу...

В Писанието се казва: *“Аз ще обърша всяка една сълза.”* Във вечния живот, в Любовта, няма да има нито една сълза, няма да има смърт, а ще има заминаване. От старото учение всеки ще умре, а от новото - никой... И този Господ, когото търсим е вън и вътре в нас, и ако спазим Неговите закони, той е в сила да ни подмлади, да ни даде всички условия, за да живеем. За Него е безразлично дали си българин, евреин или от каквато и да е националност, ако не приложиш Закона на Любовта. И когато тя заживее у теб, и мъртви ще можеш да възкресяваш, защото Любовта е по-силна от смъртта...

Сега всички копнеете за щастие. На български думата "щастие" се изписва и като штастие. Буквата "ш" има три ръчки нагоре. И буквата "т" също, но средната е по-голяма. Като обърнете двете ръчки нагоре, а средната си остане в същото положение, ще образувате човешката ръка. Значи онзи, който иска да бъде щастлив, трябва да има една ръка или една разумна воля. Буквата "а" е символ на човешкия нос. Следователно онзи човек, който иска да работи за щастieto, трябва да бъде много умен и да разбира законите. Буквата "с" пък е свързана със закона на месечината, която се пълни. Като Изпишете буквата хоризонтално, образува се една лодка. Сложите ли буквата "т" над тази лодка, ще получите цялото ви богатство. Умно ще трябва да "гребете", защото при едно малко неравновесие богатството ви ще потъне. Всеки човек трябва да има интелигентност, воля, и сърце, което да не се вълнува, а да е устойчиво. Ако имате у себе си тези три елемента, винаги ще бъдете щастливи... Единственото нещо, което не достига на хората, не е знанието, а свещената Любов. Като липсва тя, идва смъртта...

Аз бих желал всички да изпълните волята на вашия Баща на Любовта, който ви е изпратил тук, и ще бъдете щастливи сега и всякога, и през цялото време...

Западните народи не разбират символите, с които си служат източните. Без символи духовният живот не може да се изрази. Всеки език си има свои закони, по които се развива.

Христос казва: *"Аз съм истинната лоза, а вие пръчките."* Питам: Християнските народи присадени ли са на тази лоза? Ще отговорите, че са присадени. Не оспорвам

това, но казвам, че всичко ще се постави на опит, всички ще бъдат изпитани.

Съвременните лозари отглеждат лозата с единствената цел да придобият грозде, да изкарат повече вино, за да спечелят много. Всеки лозар, който отглежда лозата, за да печели, няма Любов у себе си. Той е користолюбив човек. В този смисъл почти всички хора са лозари. Защо? - Защото живеят с цел да печелят... Понеже лозата е емблема на човешката душа, аз правя сравнение между нея и човека. Така както филоксерата унищожава лозата, така и психичната филоксера руши човешката душа. Наистина филоксерата унищожи лозите в Европа. Днес тя се пренесе и в човешките души. За да запазят лозата от филоксерата, присаждат и американска, а отгоре и местна лоза. Само така тя вирее. За психическата - още не са намерили подложка да и присадят, за да запазят човешката душа от нея. Единствено от небето може да дойде опитният, изкусен лозар. Като знаете това, трябва ли да оставите обработването, т.е. възпитанието, на човешката душа в ръцете на невежите? Не, начело трябва да излязат възвишените и благородните хора със светли умове и чисти души. В бъдеще майките, които ще раждат, трябва да са добри и разумни, с просветен ум. Те представляват онази "почва", на която ще се "обработват пръчките". Днес майките гледат да са физически здрави, а доколко са здрави умствено и сърдечно, доколко волята им е възпитана, не обръщат много внимание. За някои жената е като дойната крава. Достатъчно е да е здрава, снажна, да дава повече мляко, и друго не се иска от нея. При такива схващания каква култура може да се очаква?...

Според християните законът, по който ще се подобри светът, работи в своя микроскопичен мащаб. Не е точно така. Този закон е верен както в малките си прояви, така и в големите. За да работи той в голям мащаб, всеки човек трябва да бъде чист като водата. А тя е чиста, когато не съдържа никакви органични и неорганични вещества...

Чудни са хората, като мислят, че първо трябва да се осигурят материално. Кои хора днес са осигурени? Които са умствено развити. Ето защо най-напред човек трябва да развие своя ум и да облагороди сърцето си. Това не се постига само с желязна воля, а и с познаване на духовните закони. Истинският християнин трябва да притежава диамантена воля, за да преодолява с нея всички мъчности и страдания...

В живота се проявява съзнанието на човека, а в съзнанието - неговият ум. Следователно без Любов животът не може да се прояви. Щом той се прояви, и съзнанието се изяснява.

Живите същества се отличават едно от друго по степента на съзнание. Колкото на по-долно стъпало е определено същество, толкова по-малка е светлината на неговото съзнание. Когато съзнанието се пробуди, човек е в състояние да направи най-големите добрини, чрез своите добродетели.

Всички хора, общества и народи са фалирали. Цялата Земя е покрита с черепите и костите на осигурени хора. Сигурност има само на едно място - в Божията любов, Божията мъдрост и Божията истина. Ако в душата на майката проникват Любовта, Мъдростта и Истината като живи идеи, достатъчно е само да положи ръката си върху болното дете, и то ще оздравее. Защо Христос с едно докосване на ръката си лекуваше болни и възкресяваше мъртви? - Защото притежаваше великата Любов, Мъдрост и Истина в себе си...

Един народ както и цялото човечество представляват космическият човек, развит в своята цялост. Малкият орех е равен на големия. И според окултната математика частта е равна на цялото. Малкият орех, паднал от дървото, е част от него. Ако го посадите в добра почва и му дадете същите условия, той ще стане голям като дървото. И сега, ако приложите това учение в себе си, ще можете да пораснете... Христос е имал друга задача - чрез смъртта да

покаже на хората начин, чрез който да се освободят от ограничителните условия на живота. А смъртта съществува навсякъде: в нашите сърца, умове и воля. Следователно съвременните хора страдат от това, че нямат Любов. Изгубили са Любовта, надеждата и вярата... Вие вярвате в щастieto като последица, а в причината на нещата, т.е. в Бога, не вярвате. Добре, че поне в щастieto вярвате, защото то е стимул... Невъзможните неща за обикновения свят са възможни за света на Любовта. Всеки е опитал силата ѝ. Достатъчно е да отворите сърцето си, за да видите, че може да постигнете всичко. Например болни сте или неразположени. Лекарите казват, че сте осъдени на смърт и отникъде не идва помощ. Направете опит със себе си или с някой ваш роднина, болен на смъртно легло. Кажете си: "Господи, от сега нататък аз ще посветя целия си живот на Тебе, ще работя за Тебе, остави ме на Земята." Ако направите истинска изповед, няма да се мине един час или най-много един ден, и ще усетите подобрение... Само онзи опит излиза сполучлив, при който казваш: "Щом оздравея, аз ще служа на Господа." Но трябва да решиш и да обещаеш, преди да оздравееш...

Нещата не се постигат изведнъж. Христовото учение е опитно, не е само теория. Христовата школа разполага със задачи, които трябва да се решават. За всяка задача са дадени специфични методи. Христовото учение изисква от човека микроскопични опити. Но всеки опит дава добър резултат...

Сега ще говоря върху три дадени величини - ум, сърце и воля. Казвам: Едната величина е мъжът, другата - жената, а третата - Бог. В геометрията е казано: Две величини, поотделно равни на трета, са равни помежду си. Значи жената е равна на мъжа. С други думи казано: Проявеният Бог в мъжа е равен на проявения Бог в жената. Това може да се докаже математически с ред формули. Сега като претеглят мозъка на мъжа и на жената казват, че мъжкият тежал повече от този на жената. Следователно в интелек-

туално отношение мъжът стои по-високо от жената. Това не зависи от теглото на мозъка, но от възможностите, вложени в ума, сърцето и волята на мъжа и на жената. А аз казвам, че вложените възможности в ума, сърцето и волята на жената са равни на мъжките. Ако това не е така, никаква хармония не може да бъде възстановена между мъжа и жената. Между тях няма да съществува равновесие. А където то липсва, и никакво развитие не се очаква. В битието само равните величини предизвикват растене. Замествам понятието мъж с вечния принцип в света, с възможностите на Мъдростта, с Божествената мъдрост, а понятието жена - с вечния принцип на Любовта, с Божествената любов. Значи възможностите, които съществуват в Мъдростта, са равни на възможностите в Любовта. С други думи казано: Всяка възможност на Мъдростта се реализира от възможностите на Любовта, и обратно.

Ще кажете, че мъжът е същество, което мисли. Обаче в ума има толкова мисли, колкото в сърцето чувства и желания. На всяка мисъл отговаря едно чувство или едно желание. И на всяко желание и чувство отговаря по една мисъл. Всяко желание се реализира в своята мисъл и всяка мисъл се реализира в своето желание. Това е закон, който съществува и в отношенията между хората. Например в живота срещате мъже и жени, братя и сестри, приятели и приятелки. Това са полюси, които се привличат. Може да се говори за приятелство, но само между мъж и жена. Между двама мъже или две жени никакво приятелство не съществува. Където има приятелство, там има и вражда. Може ли човек сам със себе си да враждува? Да враждуваш със себе си, това означава, че при най-малката грешка сам можеш да се унищожиш.

Всеки човек има добро мнение за себе си, затова е снизходителен към своите грешки. Знаете ли какво е предназначението на мъжа и на жената? Жената иска да е мъж, но мъжът не иска да бъде жена. Защо жената иска да е мъж? Защото жената е излязла от мъжа и иска да се върне

при него, да стане мъж. А мъжът не е излязъл от жената и не иска да се върне при нея, за да стане жена. Той казва: Жената ще дойде при мен, няма защо аз да отивам при нея.

Питам: Кое е по-голямо - което се движи към нещо или което стои на едно място? Кой е по-силен: живият или мъртвият? Който стои и не работи или който се движи и работи? Ще кажете, че живият е по-силен от мъртвия. Аз ще ви докажа обратното, а именно, че мъртвият е по-силен от живия. Ще ви дам пример с два жълъда: единия ще сложа в хамбара между много жълъди, а другия ще посадя в земята за да изгние и умре. Кой от двата жълъда е по-силен? Който е оставен в хамбара да живее, или който е посаден в земята при условие да умре? Вторият ще излезе по-силен. Още през пролетта той ще изникне и след няколко години ще бъде хиляди пъти по-силен от този, който е хамбара. В заключение ще кажа, че има смърт в растенето и в проявата, а живот в застоя и в покоя. Привидно това са парадокси, които нямат никакво приложение в живота. Лесно се доказва, че живият е по-силен от мъртвия, но мъчно обратното, че мъртвият е по-силен от живия. Последното твърдение го допускаме, а първото го доказваме. Щом нещо не може да се докаже, може да се отрече. Отричането е също такава необходимост, каквато и доказването. За да се убедиш в известна истина, първо трябва да я отречеш. Така по негативен начин човек се утвърждава в Истината. За да реализира тази истина, той трябва да я възприеме. Следователно, ако искаш да усилиш убеждението или върата си в истината, откажи се от нея. Ако желаеш да увеличиш житото в хамбара, посади го в земята. Там то ще се умножи. Да се отречеш от една истина, това означава да я поставиш временно при условия, при които тя може да се прояви; а да възприемеш една истина, това означава да й дадеш такава място в себе си, при което тя може да се реализира.

В природата съществуват два процеса: отричане и приемане, разпръскване и събиране, излизане от себе си

и вглъбяване. В резултат на това бедният иска да се разшири, а богатият - да се събере на едно място. Покажете на бедния една голяма нива и го слушайте какво говори. Той казва: "Ако е моя тази нива, зная какво да правя." Като му я дадат, той веднага я засява, ожънва и събира житото в хамбара с желание следващата година да засее по-голямо място и да получи повече плод. Той се радва, че се е разширил. Човек може да събере цяла вечност в един хамбар. Под "вечност" разбирам условията, при които животът се проявява. Посятото жито на голямата нива може да се събере в малък хамбар. Следователно и най-големите възможности могат да се съберат в малко пространство. Например материята на мозъка е скрита в малко пространство, но знаете ли какво голямо пространство е заемала, преди да се ограничи? Днес мозъкът е затворен в малък "хамбар" като житото в житницата. А вашата работа се изразява в обработването на възможностите на мозъка чрез мислите, чувствата и постъпките ви...

Любовта, първата възможност в света, представлява Земята. Така я приемам аз, а светлината - Мъдростта. Имате две възможности, с които разполагате - земя и светлина. Вземете житно зърно или ябълкова семка и ги засадете в земята. Както семето не може без почва и светлина, така и човек не може да израсне без Любов и Мъдрост. Следователно Любовта като почва и Мъдростта като светлина са главните условия за проявяването на мъжа и жената, за хармонията между тях. Като знаете това, не казвайте, че не можете да живеете и да се разбирате с мъжа си или с жена си, но се запитайте дали имате почва под себе си и имате ли светлина над себе си? Ако отнемете светлината на кое и да е растение, в скоро време то ще пожълтее и изсъхне. В този смисъл жената е почвата, а мъжът - светлината. Затова се казва, че нито без жена може, нито без мъж. Това са символи. Жената носи земята, а мъжът светлината. Те трябва да се съединят в едно цяло, за да се проявят чрез тях всички добродетели. Значи каква е целта на вашия живот? Да придобиете добродетели.

Всичко необходимо за човешкото развитие е вложено в Земята. Жената е библиотекарката тук. Като дойде нейният възлюбен, тя го въвежда в своята лаборатория, показва му всички книги и пособия, с които може да си служи. Щом изучи науката, той ѝ казва: А сега аз ще те заведа на Слънцето. В това движение, отгоре надолу и отдолу - нагоре се крие развитието на човека. Докато мъжът е на Слънцето, а жената на Земята, те ще се разбират. Съберат ли се на едно място, никакво разбирателство не могат да постигнат. Ако мъжът каже на жената да отиде при него, жената му отговаря, че той трябва да стори това. Когато мъжът отиде при жената, хората го съжеляват. Той се намира в положението на приведен зет. Когато запитат турчина как живее, той казва: "Като приведен зет." Значи положението на приведения зет не е добро. Остане ли мъжът да живее при жена си на Земята, работата му не върви добре. Остане ли жената на Слънцето при мъжа си, и нейната работа се обърква. Съществена задача на жената е да придобие Любов в сърцето си. Ако от сърцето ѝ не извира Любов, тя не е жена. Ако мъжът не е извор на светлина, той не е мъж. В такъв случай нищо не могат да постигнат. Следователно, ако искаш да си жена, от сърцето ти трябва да извира Любов, както от чистия планински извор блика вода, която пои всичко живо. Ако искаш да си мъж, от ума ти трябва да блика светлина и да осветява целия свят.

Какво ще кажете, ако ви попитам защо се жените? Ще отговорите, че женитбата е необходима за размножаване на хората, за поддържане на рода. А като питам защо е необходимо да се поддържа родът, отговарят ми: Не знаем. Според мен, човек трябва да знае защо постъпва по един или друг начин. Хората не разбират защо в известен случай човек може да се ожени, а в друг - не може. Ще кажете, че това е парадокс. Според мен само младите се женят, а старите умират. Това е закон. Когато един умира, друг се ражда. Да се ожениш, това означава да станеш собственик, да владееш нещо. Мъжът владее жена си, а жената мъжа. Щом имаш владение, ще ти дадат крепостен

акт. Мъжът казва: Ожених се за еди-коя си, тя е длъжна да става сутрин рано, да свари млякото и кафето, да ми приготви закуска. После - хубав обяд, а вечерта да направи кюфтета. Ако не изпълни тези задължения, очаква я глоба. Това означава да се ожениш: да владееш нещо с крепостен акт и да имаш право на давност. Ще подпишеш акта и ще влезеш във владение на тази собственост. След всичко това хората казват, че Бог съчетава хората, и че женитбата е от Него. Ако е така, как смеят хората да се развеждат? Ако женитбата е Божествен закон, как може да се извършва с човешки закони? Защо се развеждат мъжът и жената? Че някой мъж се срещал с чужди жени, че не се завръщал у дома, че не води правилен живот, веднага дават развод на жената. А откъде знаят, че мъжът не води правилен живот? Аз мога да ви докажа, че съществува само един мъж и само една жена. Щом има само една жена, ще запитате вие, откъде са дошли другите? Значи мъжът има само една жена, следователно и останалите са му близки, тъй като се явяват духовни сестри на собствената му жена. Ще възразите, че не съм прав. Аз съм прав, а вие сте криви. Докато жената мисли, че съществуват много жени, тя винаги ще подозира мъжа си. И обратно - ако мъжът мисли, че съществуват много мъже, той ще ревнува жена си.

И така жената трябва да каже: Щом съм жена, аз съм Любов - нищо повече. В този смисъл не може да има разлика между една и друга жена. А мъжът трябва да каже: Щом съм мъж, аз съм светлина. Следователно не може да има разлика и между един и друг мъж. Докато идеите са объркани в умовете на хората, те никога няма да се познават. Какво би станало с човека, ако всичките му органи - ръце, крака, очи и уши се отделят и започнат да живеят индивидуално? Докато между тях съществува раздор, човек е осъден на смърт. Всеки орган трябва да е на мястото си и да съзнава предназначението си, като част от едно цяло. Така също и интересите на всички мъже и жени са едни и същи. Следователно задачата на жената не е да вла-

дее мъжа и да има крепостен акт върху него, както и тази на мъжа не е да владее жената...

Христос казва: *"Станете да си отигел от тук."* Това означава: Напуснете мястото на заблуждението и на невежеството. Ще ми отговорите, че имате знание. Не отричам вашата наука, но тя е само предисловие към новата и към знанието, които идват сега в света. Всички хора - мъже и жени, трябва да работят върху себе си. Ще отговорите, че с Любовта всичко се постига. Така е, но познавате ли Любовта във всичките ѝ прояви? Светлината, за да се прояви, трябва да мине през Земята. Следователно и Любовта, за да се прояви, трябва да мине през сърцето. То е почвата. Ето защо казвам, че светлината може да се реализира само в Любовта. Значи само светлината дава условия на Любовта да изяви своите вътрешни подтици. И човек по отношение на Бога заема същото положение. Без Бога човек не може да се прояви. Като знаете това, не питайте какво представляват мислите, чувствата и постъпките на човека. Те са проява на Бога. Щом се стремите към нещо, трябва да имате определена цел. А за да я реализирате, това означава да дадете плод...

Обикновената човешка мисъл, обикновената философска и религиозна мисъл са довели човека до отрицателен възглед за живота. Аз го разглеждам така, както Бог го е създал. Считам, че всичко в него е добро, но хората са разместили нещата, благодарение на което са придобили погрешни възгледи за живота. Всички трябва да се впрегнем на работа и да разберем защо живеем, защо се раждаме и умираме, защо се учим, защо съществува този или онзи строй.

Мнозина, като слушат да говоря за Любовта, не ме разбират, питат какво нещо е тя. Аз говоря за безграничната Любов. Тя е непроявената още Любов. В нея е Бог чрез която Той се проявява. Граничната Любов пък е проявената човешка обич. Безграничната няма начало и край, а граничната е човешката, която се е проявила и проявява

в живота. Тя има начало и край, затова я наричат временна или преходна. Животът има смисъл само в безграничното и непроявеното. Ще кажете, че като е безграничен, Бог не може да се познае. Днес при сегашното ограничено човешко съзнание наистина Бог остава скрит и неразбран, но в бъдеще, когато съзнанието на хората се пробуди и разшири, човек ще познае и разбере Бога. Всичко става навреме и при специфични условия. Има неща, които съществуват, но са далече от съзнанието на човека и той не може да ги схване. А други са близки до съзнанието му и затова ги схваща. Следователно, ако не можеш да възприемеш една идея, това показва, че тя е далеч от твоето съзнание. Това не означава обаче, че тя не съществува или че други, по-напреднали същества в развитието си от теб не я възприемат. Нещата са относителни. Това, което е реално за едного, не е реално за друго. Това, което човек разбира, моралът не го разбира.

Питате: Защо Бог не се прояви в своята пълнота? Ако Бог би се проявил, както искате, вие не бихте издържали на Неговата светлина и топлина, щяхте да се стопите. Ето защо Бог се изявява различно, на всеки според степента на развитието му. Бог очаква хората да се облекат в своята нова премяна. Ще кажете, че светът и хората са грешни. Под "грешни" разбирам, че не са облечени както трябва. Бог казва: Когато хората се приготвят да ме посрещнат, т.е. когато се облекат с чисти и нови дрехи, аз ще им се изявя и ще им донеса великото благо на живота. Тази е причината, че Бог се изявява на едни, а на други не се изявява. Първите са готови да Го посрещнат, а вторите не са готови...

Какво нещо е животът? Според някои той е движение. Не е така. Движението е проява на живота, но самият живот не е движение. Той се проявява чрез нашите мисли, чувства и действия. Всяка мисъл и чувство, които никога

не се променят, представляват извор, чрез който животът тече, без да изтича. Животът е велик принцип, съзнателна сила, която не се ражда и не умира. Да намериш живота, означава да си влязъл във връзка с всички живи същества на Земята - с всички риби, птици и млекопитаещи. Защо? Защото чрез тях той протича. Затова Христос казва: *“Аз съм Пътят, Истината и Животът.”* Ако Бог се проявява и в най-малките същества, има ли право някой да ги убива? Казвайки, че Бог е във всичко живо, разбирам, че Той се проявява като възможност. Божествените възможности са вложени в човека, но не и самият Бог. Той е извън човека, както дървото е извън своята сянка. Тя е негово далечно копие. Скрита е в дървото, както възможностите на Бога са скрити в човешките мисли и чувства. Мислите се изявяват чрез ума, чувствата - чрез сърцето, а постъпките - чрез волята. Питам: Какъв трябва да бъде умът, какво трябва да бъде сърцето и каква да е волята, за да се изяви Бог чрез тях?...

Аз искам, като ви говоря, да мислите право. И като излезете оттук, пак да мислите. Като мислите право, ще подобрите и умовете, и сърцата си. Приятно ми е да ви срещам бодри, весели и здрави, да виждате смисъла в живота и да знаете защо живеете. От какво умират хората? От скука. Защо умира майката? От несбъднати мечти. Докато е била мома, тя е мечтала да се ожени, да си роди едно момченце и едно момиченце, да ги отгледа и да им даде образование, та като станат видни хора, да я гледат на стари години. Щом се омъжила, видяла, че мечтите ѝ няма да се осъществят. Децата тръгнали по свой път. Като пораснали и получили образование, синът се оженил, дъщерята също и забравили майка си. И тя умряла от скука. Така че вложете някаква цел в живота на човека, за да видите как ще се оживи и дори от смъртно легло може да стане. Ще ви дам следния пример. Една богата американка се влюбила в красив американец и се оженила за него. Понеже го обичала много, често му казвала, че за нищо на света няма да се

раздели с него. Случило се, че заболяла сериозно от тежка болест. Лекарят се произнесъл, че няма да оздравее. Извикали втори, трети лекар, но всички повтаряли едно и също: болестта била сериозна и тя нямало да се справи с нея. Като се убедили, че жената ще почине, лекарите казали на мъжа ѝ да се приготви да изпие "горчивата чаша". Крайно изтерзан, той отишъл при нея, за да поиска прошка. Като видяла, че очите му били насълзени, тя го запитала защо плаче. Той ѝ казал, че не може да скрие истината от нея и че лекарите го предупредили, че ще живее още 24 часа. Тогава жената се обърнала към мъжа си с думите: "Нищо, готова съм да си замина, но искам от теб едно нещо: да ми обещаеш, че като умра, няма да се ожениш за друга." Той ѝ отговорил: "Ти знаеш, че съм честен човек, не мога да лъжа. Представи си, че срещна друга жена, толкова красива и добра като теб. Ще се ожения за нея." "Щом е така, казала болната, аз няма да умра." Събрала последните си сили, скочила от леглото и започнала да ходи из стаята. За 24 часа тя опровергала думите на лекарите. "Ще живея за теб!", заявила на съпруга си и оздравяла...

Вложете цел и смисъл в живота си, и ще "оздравеете". Вложете цел в живота на младия и го оставете свободен. Той знае за какво да живее и какво да прави. Същото се отнася и за стария. Под "стар" не разбирам стар на години. Според мен стар е онзи, който няма цел в живота си. Стар в правилния смисъл на думата разбирам мъдър човек.

"Станете да отидем!" - Къде? - Където са целта и смисълът в живота. Вложете Любовта в живота си като жив принцип. Вие, жените, станете извор на Любовта. А мъжете - извор на светлината и Мъдростта. И ако като мъже и жени изпълните своите задължения, вашите синове и дъщери ще ви докажат, че сборът от възможностите на сина и на дъщерята е равен на сбора от възможностите на родителите. Това е Питагоровата теорема в живота. Това е закон. Не можеш да предадеш нещо вън от себе си, докато не е вложено в самия теб.

И така мъжът е проява на възможностите на Божествената мъдрост, жената е проява на възможностите на Божията любов, синът е проява на възможностите на Божията истина, а дъщерята е проява на възможностите на Божията добродетел. Следователно у човека са вложени възможностите на Любова, Мъдростта, Истината и Добродетелта. Ако майката има Любов в себе си, синът ѝ ще изявява Истината; ако бащата е мъдър, дъщерята ще бъде добродетелна. Само умният може да е добродетелен и само любещият може да бъде истинолюбив. Когато душата ви е пълна с Любов, вие можете да говорите истината, а щом умът ви е изпълнен с Мъдрост, ставате добродетелни. Това са максими, които могат да се приложат при новото възпитание на човека. Първият елемент, с което то ще започне, е музиката. Едно нещо пожелавам на българите - да станат музикални. Музиката да работи в техните умове и сърца...

“Станете да си отидем оттук!” - Откъде? - От мястото на заблуждението. Ето защо ние се стремим освен към теорията, още и към практиката. Всичко, което знаем, ние го прилагаме. Това се иска от нас - като носители на новото учение да го прилагаме според методите на природата. Какво прави природата, за да махне препятствието по пътя си? Тя прави малък наклон, за да може рекичката да се влива в голямата река. Без него вливането няма да стане. И в човешкия живот се явяват известни наслоявания, които пречат да се увеличат добродетелите. Какво ще направите, за да изчезне преградата пред известна добродетел? Ще направите малък наклон, с който ще дадете възможност на енергиите на малката добродетел да се влеят в тези на голямата...

И още едно нещо искам от българите: Да се откажат абсолютно от лъжата. Как? - Като не се говори за нея. Не казвай на сина си да не лъже, но винаги му говори истина-

та. Ако той обича да лъже, нищо не споменавай за лъжата. Ден, два, три, месеци, дори години говорете му само истината. Майките обичат да казват на синовете си: "Синко, не лъжи! Недей да мразиш!" Това са стари методи на възпитание. Кажете на сина си: "Синко, говори истината и обичай ближния си." Като му говорите за Истината и за Любовта, той ще разбере как да живее. Ще кажете, че този метод е като забиването на гвоздеа. Питам: Може ли гвоздеят сам да се забиеш? Необходим е и чук. Ще чукнеш няколко пъти, докато го забиеш. Важно е да знаеш кога и как да чукнеш. Когато удриш с "чука" на своята воля, невъзможните неща стават възможни. Така се развиват и прилагат добродетелите. Иначе още дълго време ще работите с отрицателните методи и нищо няма да постигнете...

Аз говоря за хората на новото учение. Те са представители на новата култура, съградена от вечните добродетели. Новият човек - човекът на бъдещето, ще се отличава коренно от сегашния. Главата му ще бъде красива и добре оформена; сърцето му ще бъде изпълнено с Любов; умът му ще е носител на светлината, а волята му ще бъде много силна. Срещнеш ли новия човек, ти ще го почувстваш като брат. Каквото обещае, той ще го изпълни. За да влезете в бъдещата култура, работете съзнателно върху себе си, като премахвате малките пречки по пътя си. Само така ще разберете вечната хармония на живота. Идва новото време!

Как се познава идването на новото? - Всички хора ще се променят. Всеки ще каже: Едно време бях спял, сега виждам. Едно време мразех, сега обичам. Едно време вършех зло, а сега - добро. Едно време живях в заблуждения, а сега умът ми е пълен със светлина. Едно време мислех само за себе си, а сега мисля и за своя ближнен.

"Станете да отидем!" - Къде? - При Любовта.

“Казвам ви, че в онзи ден по-леко ще бъде наказанието на Содом и Гомор нежели на този град.”

/Ев. Лука 10:12/

Когато страхливият чете този стих, косите му настърхват и той казва: “Страшно нещо е това! Много съм грешен.” Когато смелият го прочете, казва: “Празни приказки са тези. Който е писал Евангелието, той го е измислил. Какво наказание може да има? Откъде ще дойде то?”

Казвам: Този стих се отнася за съществата с високо съзнание, за съществата от висшия свят. Той не се отнася за невежите. За да го разберете, трябва да имате голяма култура. Не мислете, че като наказват някого, той може да разбере живота и да стане културен. Природата не наказва, но е строга. Като изучавате законите ѝ, виждате каква неумолимост съществува в тях. Знаете ли, че на о. Мартиника загина цял град от 40 - 50 хиляди души за една нощ? При земетресението в Лисабон също толкова хора загинаха в един ден. В миналото са потънали милиони хора във водите на моретата и океаните. Ако питате учените от колко години съществува светът, ще кажат - от осем хиляди години. Питам: Какви са тези осем хиляди години - години на децата, на възрастните или на умните хора? Мярката на децата е една, а тази, с която държавата измерва нещата, е друга. Децата мерят със сламчици, а възрастните - с мерки, установени от държавата. Значи тези осем хиляди години са години на Бога. Неговата мярка е друга. Метрите и километрите на децата се различават от общоприетите мерки на държавата. Знаете ли, че децата си правят своите къщички от вода и пясък. Разликата между техните домове и тези на възрастните е очевидна. Но в Писанието не се говори за тези къщи, а за такива, направени от здрав и хигиеничен материал, който вековете не могат да разрушат.

Сега задавам следния въпрос на съвременните хора: Защо човек живее? На този въпрос може да се отговори по два начина: Човек живее, за да яде и пие. Или човек яде и пие, за да живее. Колкото е верен първият отговор, толкова е верен и другият. Има и трети отговор. Някои казват, че човек не живее, за да яде и пие. Как ще живее, ако не се храни? От гледище на науката този въпрос е строго определен, както е определено кои числа са рационални и кои – ирационални. Според сегашната математика има съизмерими числа, т.е. делими без остатък; има и несъизмерими числа, т.е. делими, но с остатък. Обаче в абсолютната математика числата са съизмерими. В обикновената математика се говори за числа в " n " - та степен, например a^n . Тази степен, макар че подразбира общо число, не показва, че всякога е неопределено. То може да е равно на 1, 2, 3, 4 и т.н. В абсолютната математика обаче самата степен може да се повдигне в степен. Например a^{n^1} , a^{n^2} , a^{n^3} , a^{n^4} и т.н. Как ще определите тези степени? Ако допуснем, че числото " a " или буквата " a " означава човекът, т.е. човешкият ум, то степента " n " показва възможностите, при които човек може да се развива. Значи даден човек може да се развива при възможности в първа степен. Това означава да се движиш по права линия, без да изкривиш пътя си. Правата линия означава правия живот. Като живеете правилно ще насочите идеите си в права линия. Това подразбира да имаш отношение само към едно лице и само с него да се занимаваш...

Като ученици вие трябва да изучавате процесите в природата и да ги пренасяте в психическия си живот. Същото се отнася и до науките. Казвате, че в сегашната геометрия се говори за три измерения. Кои хора могат да се уподобят на първото измерение? Които се обичат. Такъв човек, като се концентрира в една точка, нищо друго не вижда. Той мисли само за своята възлюбена. И момата, като се влюби, освен възлюбения си никого не вижда. Тя забравя и майка си, и баща си, само за него мисли. За

влюбените целият свят изчезва. Ако това не е вярно, можете да го опровергавате. И природата е съгласна с мен. Тя поддържа същата мисъл с формули. Това е философия, която трябва да изучавате. Но съвременните философи не я познават. Влюбените, като се срещат, образуват права линия. Силите им се съединяват. Щом се съединят два елемента, казваме, че се извършва известна реакция. Тя произвежда в тях вътрешно напрежение и те се сближават. Правата линия е строго определена с две малки нули : о _____ о. Нулата е нищо, но същевременно тя е граница на безграничния реален свят. И зад нулата има някакъв свят, но отношенията са отношения към нищото. Според нас нищото показва нещо. Поставено пред или след единицата, или друго някое число, то увеличава или намалява неговата стойност. Пред единицата нищото намалява стойността ѝ десет пъти. След единицата то я увеличава десет пъти. Значи нищото е нищо, когато не се проявява, т.е. когато не е нито пред единицата, нито след нея. Постави ли се пред или след единицата, то е мощна сила.

Често религиозните и духовните хора се запитват: "Кое е същественото в Христовото учение?" - Любовта. Христос е казал: *"Обичайте се един друг."* - Как да се обичаме? По права линия ли? Ако се обичате по права линия както младите, ще се натъкнете на големи мъчности и ще се изпълните с голямо напрежение. - "Какво да правим тогава?" - Ще се качите по перпендикуляра. Само така ще се освободите от закона. - "Има ли престъпление в Любовта?" - Има два вида престъпления: в злото и в доброто. В първия случай някой извърши кражба, за което веднага го хващат. Писано е в закона какво наказание се налага. Това знаят всички адвокати. Щом някой извърши престъпление, всички започват да говорят за него. Съдията пръв го посреща с внимание, разпитва го и като се докаже, че е виновен, издава решение, според което го осъжда на две години затвор. Съдията му казва: "Понеже си гладувал, ще отидеш в затвора, където ще те хранят и обличат, но няма да бъдеш свободен."

Зад този свят, зад "нищото", както някои го наричат, има друг свят, в който законите са обратни на земните. В духовния свят няма закон за престъпленията. - Защо? Защото там няма условия за тях. Затова именно, някои хора, като се отегчат от земния живот, искат да отидат на Небето, там да живеят. Така правят и някои българи. Като не им вървят работите в България, отиват в Америка, там да оправят живота си. Едно трябва да знаете: И в онзи свят да отидете, и за Америка да заминете, всеки ще отиде със своите качества и навици, от които ще зависи дали ще успее или не. Крадецът ще се опита и на онзи свят да краде, но безуспешно. Ако не носи нещо в джобовете си, гладен ще ходи. И на онзи свят има гостилници, но всеки сам трябва да си плаща.

Сега вие ще кажете, че това са измислици. - Не, ще ви докажа, че това става и на Земята. Къде отива богатството, придобито с неправда? Най-много след четири поколения то ще се върне там, откъдето е дошло. Това е закон. Разликата между този закон на Земята и този в духовния свят се състои само в бързината на действието: на Земята законът действа бавно, а в другия - моментално... Човешкият свят ще се оправи само тогава, когато се създадат закони за доброто. А страданията, през които минава добрият човек, не са нищо друго освен наказание за доброто, което е вършил. В това се изразява законът за превръщане на една математическа величина в друга.

Като срещнете един човек, най-напред го оглеждате от главата до петите и започвате да се произнасяте за черепа, за ръцете и краката му. После спирате погледа си върху лицето, очите, ушите и носа. Правилно е да го разглеждате така, защото по тези органи преценявате състоянието на неговия стомах, на дробовете и сърцето му. Това показва, че между външните и вътрешните органи на

човека има известно съотношение. Достатъчно е да ви наблюдавам един месец какво ядете и как се храните, какви приходи и разходи имате, за да предскажа какво ще ви се случи. Онези, които не разбират тези неща, казват: "Тежка съдба има този човек. Бог го е създал така." - Не е вярно. Ти сам си написал своята съдба. Смешно е да се изисква от мравката това, което се иска от човека. Може ли главата на мравката да бъде като човешката?... Решете най-напред малките задачи с вашето тяло, а после ще мислите за голямото тяло. Някой едва може да сметне колко прави 5×5 , а иска да решава мъчни задачи, с големи числа. Научи се най-напред да смяташ до пет. Колко е 5×5 ? - 25. Кой е коренът на 25? - Пет. Какво число е 5? - Ирационално. - На колко се дели то? - Само на пет и на единица. Числото пет е корен на 25, но и от петорката може да се извади корен, само че в друг свят - в света на чувствата. Чрез тях ти ще възприемаш идеите...

Може да бъдеш благороден, да се възхищаваш от комунистическите идеи, но преди всичко трябва да имаш чувства, да разбираш народа си. И голям патриот да си, пак трябва да разбираш своя народ. Ако мислиш, че народът трябва да съществува само за теб, той няма да бъде доволен от твоите идеи. Ако се числиш към една партия с желание само да ядеш и пиеш и да се ползваш от нейните облаги, тя не може да бъде доволна от теб. От какво страдат партиите? Идеи имат, програма за работа имат, но приложение нямат. Те са активни, искат да прилагат идеите си, но им липсват методи за реализацията...

И Питагор на времето си е мислил върху различни идеи, докато най-после съставил теоремата: Пространството, затворено в квадрата, построен на хипотенузата, е равно на пространството, затворено от двата квадрата, построени на катетите. Какво е искал да каже

Питагор с тази теорема? Важното е, че от нея Евклид съставил още 47 теореми, с които и до днес учените работят. Питагоровата теорема е една от главните теореми за решаване на триъгълниците. Тук се говори за пространства, затворени в квадратите. Питам: Съществува ли пространство в триизмерния свят? - Не съществува. В първото, второто и третото измерение не съществуват време и пространство. Обаче в четвъртото измерение, в областта на четирите координати, те съществуват. Когато се прояви съзнанието на човека, тогава се говори за време и пространство. Следователно в този момент човек започва да расте във времето и пространството и той определя човешкия свят. Затова хората си служат с кръста като символ на времето и пространството и страдат в тях. Сухото дърво страда ли? Питате се защо страдате? - Защото сте влезли в четвъртото измерение. Който влезе в него, непременно ще го почувства. - Как? - Чрез кръста, т.е. чрез страданието. - Не искам да страдам. - Тогава ще се върнеш в третото измерение. И в другите измерения има време и пространство, но в съзнанието на живите същества не са още проявени, и те не ги възприемат. Техният свят е ограничен и може да се изрази като хикс. Тук хиксът е равен на нула. В отношението $0:X$ показателят пак е нула. Това показва, че съществата още не са се раздвижили.

Съвременните хора, които минават за културни, имат широчина и височина на мисълта си, но нямат дълбочина. Който я притежава, тези, които го слушат, когато говори, казват, че изразява дълбоки и философски неща, но не го разбират и изказват пожелание да го прави по-разбрано и по-открито. Но това става само в пътя на квадрата. Когато последният се движи, се образува кубът, мястото на дълбочината. Който се движи по четирите точки на квадрата, непременно ще измени формата си и ще образува куб. Ако се движиш само в първото измерение, се натъкваш на мъчнотии, защото схващаш света като отделни точки, като отделни прави линии. Гледаш на мъжа и на жената като на

отделни величини без никаква връзка между тях. В първото измерение човек не вижда даже и правата линия. Щом влезе във второто измерение, в плоскостта, т.е. в квадрата, той вижда вече правата линия. Значи квадратът се състои от прави линии, които представляват елементи на второто измерение. Но нали правата линия е съставена от точки? Следователно точката в своята дейност образува правата линия. А пък тя от своя страна създава плоскостта. Малцина имат представа за нея, защото е невидима. Когато правата линия се проектира в пространството, крайните ѝ точки ще се срещнат някъде в безкрайността. Да допуснем, че тези две точки са живи същества. Ако се движат в една посока, те могат да се срещнат някъде в безкрайността, но ако се движат в обратна посока, с гърбовете си, те могат да се срещнат само ако постоянно се сърдят. И те не могат да си обяснят как е станало това. Понеже орбитата, по която се движат, е кръг, те непременно ще се срещнат. Кръгът е определен. Те ще се гледат, без да се познаят. И двамата ще се питат: Кой си ти? Ще кажете, че това е противоречие. - Да, в света на първото измерение има противоречия. Не е лесно да го разберете. Като влезеш във второто измерение, тогава ще разбереш първото. - Защо? - Защото то става основа за второто. Двете същества, които при движението си образуват плоскост, не могат да се приближат. - Защо? - Защото всяко придвижване, т.е. изместване на правата, създава ново измерение - третото. Какво ще стане, ако някой измести двете линии, т.е. двама непримирими врагове? Непримириемостта показва, че е във второто измерение. И мъжът, като се разсърди на жена си, казва, че не иска да ѝ се подчини, да унижи своето достойнство. Защо? - Ще се примириш. Щеш, не щеш, ще се "огънеш", т.е. плоскостта трябва да се огъне, а не ти. Ако единият е богат, а другият - беден, ще се примирят. Бедният, като погладува няколко дни, започва да се "огъва" - тук ще поиска нещо, там ще помоли за друго. Като стигне до богатия, си казва: "Лош човек е този, враг ми е, но ще оти-

да при него.” Като си подадат ръка, работата се нарежда. Примиряването е закон на второто измерение.

Мнозина питат: “Какъв е смисълът на примиряването?” - Чрез него враговете стават приятели. Условиата и потребностите на хората имат силата да примиряват и най-големите врагове. Казвам на двама души, които враждуват, че трябва да се примирят. - “Как?” - питат те. Когато две семейства са непримирими и носят вражда от две поколения, тогава в третото ще се примирят. Това ще постигнат, след като в едното семейство се роди момиче, а в другото - момче. Като пораснат, младите ще се влюбят един в друг и ще напуснат домовете си, за да се съберат и да създадат семейство. Тогава ще изучават второто измерение. След две години родителите им взаимно ще си простят, докато в първото и второто измерение не се примиряваха. Щом майките и бащите напуснат второто измерение и влязат в третото - в куба, казват на децата: “Елате сега, да ви благословим.” Младите идват, коленичат пред родителите си и получават тяхното благословение. С примиряването изчезват всички илюзии и заблуждения в човека. За някои казват, че бил честолюбив, не могъл да се примири. - Не е вярно, и той един ден ще се примири. Това е само въпрос на време. Ако не се примириш, ще стане това, за което Христос казва: *“По-леко ще бъде наказанието на Содом и Гомор, нежели на онзи град.”*

Кое се дава даром? Любов за любов, добро за добро, знание за знание. Такъв е законът. За любовта се плаща с любов, за омразата - с омраза. Ще кажете, че на омразата трябва да се отговори с любов. - Не е така. Ако решиш да чистиш нечисти мебели, чиста кърпа ли ще вземеш? Не, ще си послужиш с парцал. Нечистият трябва да се изчисти съвършено и тогава ще се облече с чиста риза. Казват: Брат е този човек, трябва да се обича. Кого нари-

чаме брат? - Само онзи, който е съвършено чист. Аз не признавам нечисти братя. Братство не може да съществува между грешни хора, а само между любещи души, между хора с просветени умове и с топли сърца. Вашият морал ви е довел до неразбиране на нещата. Вие имате неясна представа за правите и кривите постъпки. Някой се чуди защо страда и казва: Чудно нещо, никого не съм убил, никого не съм излъгал, а страдам! - С този морал и до прага на разумния свят не можеш да пристъпиш...

Чрез един пример ще изнеса една отличителна черта на Любовта. Двама души били затворени още от рождение в един замък и нищо не знаели за външния свят. Само книги чели и така се просвещавали. Единият постигнал голямо просветление и един ден му се казало, че трябва да пробие стената на замъка и да излезе навън. Той пробил стената и пред очите му се открил чуден свят. Ако той, след пробиването на стената, каже на другаря си да излезе пръв, значи в неговата душа има Любов. Следователно едно от качествата на Любовта е, че тя дава абсолютна свобода и предимство на другите. Ако ти излезеш пръв, нямаш Любов в себе си. Това изисква учението, което проповядвам. Като пробиете стената на замъка, в който сте затворени, кажете на затворниците, които са с вас: Братя, вие излезте първи, а аз след вас...

А какво правите вие? - Отивате при Господа да се оплаквате кой с какво ви е обидил. Не, като отидете при Господа, във Великата школа на Бялото Братство, абсолютно се забранява да се оплаквате от когото и да е.

И ако ме питате защо остарявате и умираете, ще ви кажа, че това се дължи на вашите престъпления спрямо Любовта на разумния и съзнателен живот. Вие мислите само за целувки и прегръдки. Но животът не е в тях, не е в яденето. Зад този живот има един велик, светъл живот, който вие не подозирате; има нещо славно, за което даже и през ум не ви е минавало.

Казвате: Като умрем, всичко ще се свърши. - Да, ще се свърши животът на правата линия, на първото измере-

ние и ще влезете в живота на куба, в живота на страданията, за да ги обикнете. Когато Господ ви изпрати едно страдание, ще се радвате, че сте удостоени с тази чест. Какво е страданието? - То е една от най-великите науки. Не е ли най-доброто и най-приятното, когато осъзнавате вашите престъпления? Но не е само това. Ти си наскърбил своя брат, а жена му и децата му си огорчил. Като ги видиш, ще въздъхнеш и ще кажеш: "Съжалявам, че със своя егоизъм съм огорчил своя брат." Каква по-благородна постъпка от тази - да осъзнаеш, че си съгрешил спрямо брат си, и да поправиш погрешката си. Такъв човек аз наричам брат, мъж, приятел или сестра...

Какво направиха, за да накарат Христа да спаси човечеството? - Заковаха Му два гвоздеа на ръцете и два на краката. А Той каза: "Господи, в името на Твоята Любов, аз осъзнах, че има нещо по-велико, и че без да се движа, мога да спася света. Досега учих хората на братство и равенство, но не можах да ги спася."

"*Защо си ме оставил, Господи?*" - попита Синът. "Не съм те оставил, но те заковах, за да ти покажа, че има и друго движение в Любовта, че в Любовта има сили" - отговори Отец. И какво прошепнал тогава Христос? "*Господи, в Твоите ръце предавам духа си.*" Ти, Който си Любов, да бъде Твоята воля, в Тебе се вливам. И в бъдеще да знаят всички хора, че трябва да се приложи Твоята воля, и то не само от църквата, но от всички същества на Земята.

"Сериозно нещо е животът, големи страдания ни чакат, ще се мре", казват някои. - Да, докато не умреш, няма да оживееш. Странно е, но няма нещо по-приятно от смъртта. Да минеш от едно състояние в друго, да преминеш от физическия в духовния свят, за да научиш законите и на двата свята. И онзи свят е като този, и в него има материя, но по-ефирна и по-пластична. Значи и в другия свят човек продължава да развива съзнанието си, той не умира. Целият космос сега се движи в една нова посока. Човек не умира, но стига до такива условия, при които съз-

нанието му се пробужда. Този закон е неумолим. Земята влиза в нови, Божествени условия. Целият свят се пробужда. Който иска да остане в старите условия, може да си остане. Казано е в Писанието, че "Грешните ще изчезнат, а праведните ще се умножат и благословят." Ще кажете, че този закон е жесток. Ще изясня мисълта си. Представете си, че цялата земя е покрита с лед. За да се махне ледът, трябва да се разбива с чукове, с търнокоп. Иначе не може да се живее. Но с чук е трудно да се разбива леда, само Слънцето ще го стопи. "Ледовете" символизират сплавта на грешните хора. Какво може да стане с тях? - Ще изчезнат. И какво ще последва? - "Наводнение". То пък е символ на "добрите хора". - А след наводнението? - "Ще излезе буйна растителност и Земята ще се покрие с дървета и цветя." Тогава не е ли по-добре да изчезнат грешните от лицето на Земята? "Те ще изчезнат от повърхността ѝ и ще влязат във вътрешността ѝ - там да работят. Тяхната енергия ще влезе в Земята." Това означава стихът, че грешните ще носят праведните на гърба си. На всеки грешен по един праведен. Ще възкликнете: "Ужасно! Да носиш човек на гърба си!" - А дивачката не носи ли облагородената присадка на гърба си? Кой ви дава право да присаждаме? Според мен това е в реда на нещата. Щом искаш да опитомиш дивата череша, ще я опитомиш, за да дава хубави плодове. На същото основание питам: Защо да не "посадиш" един грешен човек? Ама щял да плаче. Не е в това въпросът. Икономията в природата изисква да се прави това, което е необходимо за общото развитие на всички същества. Следователно страданията се допускат, когато служат за общото добро.

Казвате: "Значи нашите страдания ще минат през Божествения нож?" - Да, ще минат. Този нож ще "реже". Малките клончета ще се режат и ще се привързват към голямото дърво. Това ще им причини болка, но един ден те ще израснат. Голямото дърво ще ги обикне като новородени деца и ще каже: "Обичам ви!"

Сега и аз ви проповядвам едно опитно учение. Ще ви дам разумни методи, каквито никой досега не ви е дал. Това са методи, с които живата природа работи. Използват ги и възвишените разумни същества. Дали те съществуват, или не, това е друг въпрос. Има нещо, което съществува за всички, което никой не може да отрече, това е Любовта.

Кажете откровено кога сте били щастливи? - Когато сте обичали. Тогава сте имали сили да работите. Щом изгубите Любовта, се отчайвате...

По-добре е едно същество да мисли, отколкото да бездейства. И дори неправилно да мисли, но да не стои без работа. Горко на добрия, който не прави добро! Ако можете да приложите само една стотна от моето учение, ще станете щастливи хора.

Сега хората правят благодеекия в името Божие, но светът още не се е оправил. Обърнете процеса! Направете поне едно "престъпление" в името Божие и вижте какъв резултат ще има. Една жена заявила на мъжа си: "Слушай, няма да помагаш на бедните, а мисли за децата и дома си. Всеки месец ще ми даваш отчет какво си направил с парите. Ако сметката не излиза, да му мислиш!" А аз казвам на мъжа: Слушай, приятелю, направи едно "престъпление" в името на Бога и Христа. Нека жена ти се сърди и вика, но освободи се от нейния закон. Бръкни в кесията и дай на бедния, който си срещнал на пътя си. Кажеш си: "Както и да ме съди жената, и аз съм свободен да направя нещо за Господа." Това означава да направи мъжът "престъпление" по отношение на жена си.

Отсега нататък страданията ви ще бъдат съзнателни, ще разбирате защо страдате и защо живеете. Човек страда и живее, за да придобие великите добродетели, да стане разумен, да нареди съзнателно живота си и да отгледа добри синове и дъщери, от лицата на които да излиза

светлина. Истински син е този, който се вглежда в нуждите и страданията на баща си и винаги е готов да му помогне. Ако бащата заболяе, той не оставя слугите да го гледат, но сам се грижи за него. Той нежно го целува и пита: "Татко, как си днес?" А какво виждаме в днешния живот? Майката и бащата треперят над детето, наричат го ангелче, а когато остарее, то се обръща към тях с прозвището "дъртите", като гледа да се освободи от тях. Синът казва: "Дъртият заболял нещо. Пратих един лекар да го прегледа. Пазарих един слуга да му услужва." Светът не се нуждае от такива ангелчета. Това са ангели без крила. Като родиш син, трябва да му израснат крила, та като дойде при болния си баща, да каже: "Татко, благодаря за всичко, което си направил за мене"...

Като заключение мога да кажа, че е по-добре да прекарате 100 години разумен живот, отколкото 200 години неразумен живот...

А Исус отговори и рече: "Не знаете що искате."

/Ев. Матей 20:22 ст./

Всички хора разбират значението на глагола искам, но поставите ли пред него частицата "не", глаголят приема отрицателно значение. Казвате често пъти: Не искам, не знам, не разбирам. Някои хора се хвалят с невежеството си. Те са агностици, т.е. хора, които отричат знанието и се оправдават с израза, че човек не може да знае всичко. Коренът на думата гностик се крие в един стар език "гноси". Българинът казва "носи". Значи двете думи имат един и същ корен. Това е филологически въпрос, но един ден ще ви обясня какво представлява филологията от окултно гледище...

Желанията на човека трябва да бъдат строго определени. Мислите и желанията са важен елемент в духовния свят. Целият свят може да оспорва съществуването му, но аз говоря за него положително като за свят, който познавам добре. Може някой да иска диспут с мен, готов съм. От гледището на всички науки ще докажа неговото съществуване. Но който иска да спори с мен, трябва да има знания... От геометрията знаете, че срещу равни страни лежат равни ъгли. Ще кажете, че страните на ъглите са прави линии. Така е, обаче невинаги правата линия подразбира прав път. Да вървите по права линия, това не показва, че сте в правия път. Понякога се движите по нея и сте в правия път, но това е съвпадение. И крадецът, като го гонят, избира правата линия, но не е в правия път. Казвате, че младият трябва да върви изправен и никога да не се прегърбва. Обаче има случаи, когато и младият трябва да се наведе и да се прегърби. - Възможно ли е това? - Възможно е. Ако минава примерно през гъста гора, той трябва да се наведе, за да не го ударят клоните. Но това изкривяване няма нищо общо с кривата линия и с кривия път. Понякога кривата линия съвпада с правата. Колкото едното е възможно, толкова и другото.

Как определят учените правата линия? Като най-късото разстояние между две точки. Казвам: Правата линия е най-малката отсечка от окръжността. С други думи казано, тя е най-малкото разстояние между два радиуса. Някои математици оспорват това, но според мен всяко нещо, което се оспорва и отрича, е истинно, и обратно. Защо ще се оспорва и отрича нещо, което не съществува? Ще кажете, че това е софистика. Не, това е истината...

Човек се развива в две посоки: по еволюционен и по инволюционен път. Това са процеси, които съществуват и в корените на определени числа. Те могат да са инволю-

ционни, но ако се повдигнат в степен, тогава се говори за еволюционен процес.

Питагор казва: Пространството, което се съдържа в квадратите, построени на катетите на правоъгълния триъгълник, е равно на пространството, което се съдържа в квадрата, построен на хипотенузата. - Какво представлява хипотенузата? - Всеки радиус на кръга. Тя е жива и активна линия. - А какво представляват катетите? Единият катет е човешкият ум, а другият - човешкото сърце. Резултатите от катетите във времето и пространството са равни на енергията, която ги е произвела. Същото може да кажем и за енергията, която снарядът развива. Изчислено е, че енергията, която даден снаряд произвежда, се крие в самия снаряд.

Учените правят ред изчисления, за да намерят отношението между енергията, която снарядът развива, и количеството енергия в него преди избухването му. Питам: Енергията, която семката на ябълката развива в процеса на зреене, в самата семка ли е? Част от енергията е в нея, но друга е в почвата, във водата, във въздуха, в слънчевата светлина и топлина. Като се посее в земята, семката има възможност да събере енергията на всички тези елементи и да си направи една малка къща - ябълковото дърво. Това показва, че в семката е скрита известна разумност. Значи в разумния живот се постигат всички желания. Оттук вадим заключението, че елементите на разумния живот са извън човека, а не в самия него. Ще кажете, че това е философия. - Да, философия е, но тя ви е необходима. Казвате, че всичко зависи от човека. - Не от човека, но от разумността в самия него и вън от него. Тази разумност наричаме Бог. Задачата на всеки е да си състави ясно понятие за Него. Не е достатъчно да четете какво са казали богословите и философите за Троеличния Бог, или за Бога като Любов. Те трябва да имат ясна представа за това, което пишат. И за човека казват, че има едно или две лица, че е едноличен или двуличен. Българите имат лошо мнение за

човек с две лица, а още по-лошо за такъв с три лица. Но като се казва, че Бог е троеличен, това считат за нещо свещено. Къде е скрито лошото: в идеята за троеличието или в човешкото разбиране? Ако троеличието на Бога е свещено нещо, защо троеличието на човека да не е същото? Тази идея трябва да се изясни, да няма двойко значение.

Духовенството може да допринесе за решаване на противоречията в живота, а не само да казва, че хората трябва да се обичат. - Как да се обичат? Колко вида любов познавате? Според мен има четири вида Любов: Божествена, ангелска, човешка и животинска. Има и други видове любов, но аз се спирам на числото четири. То е Питагоровото число, с което се измерват нещата. Известно е и като абсолютното число. Под "абсолютно" разбирам това, на което умът поставя прегради. А и човекът може да е абсолютен и да не е абсолютен. Всяко тяло в движение е абсолютно, но спре ли движението си, не е абсолютно...

По какво се отличава Божествената Любов от останалите? По нейната неизменност и постоянство във всички свои прояви във времето и пространството. Тя никога не се изменя. Когато обещае нещо, Бог го изпълнява точно навреме, с точност една стомилионна част от секундата. С такава точност се измерват имажинерните или въображаемите числа. Несъществуващите, т.е. ирационалните числа "i", са равни на една стомилионна част от единицата. Този въпрос оставям на математиците, те да си кажат думата. А аз ще говоря за Божествената Любов, която е неизменна. Тя представлява вечна скала, вечна канара, върху която човек гради своя живот. Ангелската любов се отличава по своята чистота. Тя е без никакви страсти. Който се храни с нея, не боледува. А човешката любов ограничава, защото в нея има страсти. Тя е раздвоена в резултат на добрите и лошите настроения. Животинската се отличава по това, че лесно забравя.

Следователно четирите вида любов представляват четирите единици, с които човек работи по математически начин.

И така, започнете от животинската любов, за да забравите грешките на хората. Как котката проявява любовта си към мишката? - По животински начин. И в дупката си да се скрие, мишката мисли само за котката, а котката пък за нея. С ред факти мога да ви докажа, че между котката и мишката съществува такава любов, каквато не подозирате. С часове котката седи пред дупката на мишката и говори: "Миличка мишчице, моя възлюбена, излез малко да те видя!"...

А как се проявява човешката любов? - Тя ограничава. Сега някой може да възрази, че човешката любов не ограничава. Може да не е точно така, но твърдението ми се подкрепя от ред примери. Девойката, щом се ожени за любимия си, веднага го ограничава, като му казва: "Слушай, ти знаеш, че те обичам, затова без мое позволение няма да ходиш никъде." Ако младежът отиде до кафенето, трябва да й каже защо е отишъл; ако направи някаква сделка, трябва да й даде сметка защо я е сключил. Така жената става господарка, а той слуга и след всичко това той мисли, че си е намерил другарка! - Не, той си е намерил господарка, която му държи сметка за всичко. Това се получава при мъжа и жената, когато се влюбят. Досега не съм срещал нито едно изключение. А при ангелската и Божествената любов няма никакви ограничения. Обаче, докато се стигне до тях, човешката е на мястото си. Ще обичате човека по човешки. - Как? Докато обичате по човешки, ще ограничавате злото и в себе си, и в другите хора. Значи човешката любов е мярка, чрез която се ограничава злото. Следователно, като забравите грешките на хората, като ограничите злото у себе си и в другите, вие ще стигнете до ангелската и Божествената любов. Ангелската любов отговаря на животинската, а Божествената - на човешката.

Имате ли ангелско сърце, ще направите усилие да обичате хората, както ангелите ги любят. Който иска да има ангелска любов, трябва да си служи с огън, на който температурата е 35 милиона градуса. Когато ангелът обикне ня-

кого, поставя го на своето огнище и ако той може да издържи на тази висока температура, започва да му преподава новата наука за живота. Който не издържи на огъня му, превръща се в дим и пепел. Ще плаче, ще вика, докато стане чист като ангел. Ангелската Любов се отличава с чистота. Тя прекарва човека през огъня. Който носи ангелска любов в сърцето си, има топлина. Неговото тяло и сърце са топли. Той мисли добре за всички живи същества. Злото символизира ограничението и студа, следователно студът произлиза от омразата, а топлината - от Любовта. Където има топлина, там е Любовта.

В заключение на всичко това ви казвам: Щом прекарате някого през животинската любов, ще забравите грешките му; когато го прекарате през човешката любов, ще ограничите пороците му, а щом го прекарате през ангелската, поставете го в огъня, който чисти. И най-после ще повдигнете своя ближен на раменете си, ще го отнесете до вечната канара и ще му кажете: "Сега ще се научиш да забравяш грешките на хората, да ограничаваш злото и пороците у себе си и у своите близни и така ще се докоснеш до смисъла на живота."...

Щом изнасяте фактите, каквито са, вие сте истински човеци. Всяко изопачаване на фактите е лъжа. Мнозина слагат лъжата при истината и мислят, че говорят истината. Бъдете доблестни и винаги говорете истината! Не слагайте лъжата при истината, нито злото при доброто... Сега свещениците ме убеждават, че българският народ дължи всичко на православната църква. Не е така, Българският народ дължи нещо на църквата, но да се мисли, че той е оцелял благодарение на нея, това не е истина. Какво ще кажете тогава за турците? Те не са православни, а как оцеляха? Като народ българите са съществували преди православната църква. Значи в него има нещо повече, отколкото в

църквата. Българският народ е съществувал и преди християнството. Самият Христос християнин ли беше? Православен ли беше? Защо неговите последователи се наричат християни? Ако питате Христа дали е християнин. Той ще каже, че не е такъв. Вие се наричате християни, защото вярвате в Христа. Ами Христос в кого вярва? Така че християнството не е базата. Ще кажете, че то спасява. А езичниците и турците, като не са християни, не са ли спасени? Аз съм видял в другия свят много будисти и мохамедани, които са спасени. Кой ги е спасил? Нас пък ни наричат "дъновисти". Казват, че съм проповядвал дъновизъм. Чудно нещо! Аз не съм дъновист. Какво разбират под понятието дъновист? Да се мисли, че някой е дъновист, това е заблуждение...

В Писанието е казано: *"Не знаете, що искате."* Какво трябва да иска човек? - Да поставя идеите си правилно. Ще кажат свещениците, че ние сме такива или онакива. Не е така. Каквото и да се говори за нас, ние знаем какво идва в света. Затова именно искам да ви освободя ако не от всички заблуждения и страдания, поне от някои. Ако ви освободя от всички страдания, на себе си ще причиня зло. Важно е да се разделите с онези заблуждения и страдания, които пречат на развитието ви.

Мнозина ме питат как да се наричат - дъновисти или християни? Христос не е християнин и аз не съм дъновист. Какво проповядваше Христос? - Любов. И аз проповядвам Любов. Христос казваше за себе си, че е Син Божи. Следователно и вие можете да се наречете синове Божи. - Как, ще ми възразите веднага, да се наричаме синове Божи? Това е богохулство! - Не е богохулство. Кой ми е дал живота? - Бог. - Кажа ли, че съм син Божи, значи аз изповядвам великата истина, че животът е в мен; и мислите, и знанията, с които разполагам, са все от Бога... Ако сме последователи на Христа, и ние сме Синове Божи. Бъдете готови да изповядате истината, че животът, който имате, не е ваш. Ще кажете, че вашите майки и бащи са ви дали

живота. - А кой е дал техния живот? - Майките и бащите им. - Ами техният живот? Така ще стигнете до онази безконечност на събиране и умножаване и ще влезете в областта на въображаемото число "i". Тогава къде е истината?

Какво се иска от човека? Да разбира сегашния живот. Чувстваш едно неразположение или една радост у себе си. Задавал ли си си въпроса защо си неразположен или защо си радостен? Понякога имаш желание да мислиш. На какво се дължи това желание? То се дължи главно на четири фактора, които работят в природата. Пак ще си послужи с Питагоровата теорема. Ще взема за пример един правоъгълен триъгълник с равни катети и ще кажа, че възможностите на ума са равни на възможностите на сърцето, т.е. единият катет е равен на другия катет. Възможностите на ума и на сърцето са равни на възможностите на волята, т.е. на хипотенузата в правоъгълния триъгълник. В ума се крият две възможности: мислене и чувстване. Значи умът първо мисли, после чувства. И в сърцето има същите възможности: чувстване и мислене. Сърцето първо чувства, а после мисли. Когато умът първо мисли, а после чувства, а сърцето първо чувства и после мисли, работите вървят добре. Ако умът първо чувства, а после мисли, и сърцето мисли, вместо да чувства, работите се объркват. Задачата на ума е първо да мисли, после да чувства, а задачата на сърцето е най-напред да чувства, а след това да мисли. Следователно имате два фактора с две допълнителни възможности. Може ли да определите кога действа умът и кога сърцето? Може ли да определите вашето чувстване в даден момент на какво се дължи: на ума или на сърцето ви? Можете ли да определите откъде идва вашата мисъл: от ума или от сърцето?...

"Не знаете, що искате." С този израз Христос е искал да каже на учениците си, че в тях трябва да се пробудят възвишени мисли и чувства, с които да разграничават видимите неща от невидимите. Ако гледате на човека от духовния свят, ще видите, че в него обитават двама души,

които едновременно вървят и разговарят помежду си. Единият е физическият човек, който е по-плътен, а другият е духовният, и е по-ефирен. Физическият човек живее повече със сърцето, а духовният - повече с ума. Когато физическият човек е в синхрон с духовния, работите се нареждат добре, но ако двамата не са в съгласие, нещата не са добри. Какво трябва да правите? Ще приемете онзи ред, който е бил определен още преди слизането ви на Земята. Този, който те придружава навсякъде, е съществувал в духовния свят преди теб. Той знае и разбира всичко по-добре и се отнася приятелски с теб, но е твой учител и ти трябва да го слушаш. - Как ще го познаем? В трудностите и страданията. Щом си неразположен и недоволен от жена си, той ти нашепва, че всичко ще се оправи. Ти можеш да му възразиш, че няма честни хора на тази планета, но той ще ти отговори, че има и че ще ги намериш. - "Не мога да спя, нервен съм", казваш ти. Ще спиш и ще се успокоят нервите ти, говори твой учител. Нямам пари, жената и децата са боси и окъсани. - Не се страхувай - и пари ще имаш, и дрехи, всичко ще се оправи. Питаш се: Кой е този в мен, който гледа на живота толкова оптимистично? Той казва, че ще се оправят работите, а те не се оправят. Защо не се оправят? - Защото не слушаш своя учител, духовния човек в себе си.

Религиозните хора казват, че без религия не може. И ако работите на хората не вървят добре, това се дължи на отсъствието на религиозно чувство в тях. - Какво представлява религията? - Връзка с Бога. - Какво означава свързването с Него? - Според мен да се свържеш с Бога, означава да имаш отношение към Любовета, към всичко живо по лицето на Земята. Можеш ли да направиш това, ти носиш Божията любов в себе си. Ако видиш, че някой дяла живо дърво в гората, кажи му: "Приятелю, недей дяла това дърво, не му причинявай излишни страдания." Понякога в дървото се събужда съзнанието, както в човека. В някои дървета са затворени човешки души. В бъдеще те ще се

освободят от този затвор и ще живеят като човеци. Ще кажете, че човек е дух, облечен в плът. Да, преди да дойде на Земята, човек наистина е бил дух. Но като слязъл тук, се облякъл в материя, в плът. Затова реалното е в духа, а преходното - в плътта. Значи, като умре, човек се обезплътява. Това е преходно състояние.

Съществуват два процеса: обезплътяване и въплъщаване. Реално е това, което се обезплъщава и въплътява. То е духът. Някои казват, че духът е вятър, т.е. въздух. - Духът не е нито вятър, нито въздух. Той е нещо, което постоянно се движи. Духът образува движението, но той сам не е движение.

Какво разбирате под израза: "Бог е Любов"? Бог е нещо по-велико от Любовта, но условията, при които сега живеем, не познават друга мярка освен Любовта, за това се казва, че Бог е Любов.

Казано е в Евангелието: "Плодът на Духа е Любовта, а плодът на Бога е Духът." Любовта е най-малката сила, проявена на физическия свят. Няма дума, с която можем да изразим Любовта. И с колко думи си служим ние? Българският език си служи с 60 хиляди думи, немският - с 80 хиляди, а английският - с около 250 хиляди. Това е изчислено приблизително, не с абсолютна точност. А първоначалният език, с който някога хората са си служили, е бил много богат - имал е около 35 милиона думи. Той е езикът на природата. На него могат да се изразят почти всички душевни преживявания, през които минавате. Но днес с ограничения човешки език това не е възможно...

Защо са равни мислите и чувствата? - Защото една и съща сила ги създава. Понеже в Любовта няма пристрастие, тя дава колкото на ума, толкова и на сърцето. Волята пък като възлюбено дете на майката и на бащата взема всичко, т.е. тя е равна на сбора от човешките мисли и чувства. Така че възможностите на ума и възможностите на сърцето са равни на възможностите на волята. Тя е в състояние да реализира всяка мисъл и всяко чувство, но по-

точно казано, разумната воля осъществява правата, Божествената мисъл и Божественото желание. А всяко желание трябва да притежава четирите качества: да бъде Божествено, ангелско, човешко и животинско. И Любовта трябва да е едновременно животинска, човешка, ангелска и Божествена. Това е закон. На Земята животинската любов се среща по-често, защото тя създава формите. Който се отказва от нея, постепенно отслабва, става немошен и се готви за Небето. Но ако животинската вземе надмощие, човек затлъстява. Всяка любов има граници, до които може да се прояви. Затова се казва, че мислите и желанията на човека трябва да се ограничават и да са в съгласие само с Божествения свят, т.е. да са за доброто не само на отделния човек, но и на неговите близки - хора, животни и растения...

Бог е дал на българите проблеми за решаване, които трябва да ги решат правилно. Те не бива да се ограничават от православието, от евангелизма или от католицизма. Ако православието се намесва в задачите на народа, какво ще стане с него? В православието се чува само: Господи помилуй, Господи помилуй! Това не е служене на Бога. Истината трябва да се говори!

Помнете: Новият живот изисква правилно разбиране. Вие трябва да сте здрави и щастливи. Имате деца и трябва да ги възпитавате, а не да повтаряте само, че Бог ще уреди всичко. Не е така. Бог ще оправи всичко, но чрез вашия ум и сърце; чрез Божествената, ангелската, човешката и накрая и чрез животинската любов. Съвременните учени ни убеждават, че в реда на нещата е да се колят животните. Това е по необходимост, но не е наше право. Мнозина казват: "Така трябва да живеем, за да угодим на обществото." - Не, аз казвам: Трябва да угодите на Бога и на Любовта. Ако угодите на тях, ще угодите на всички...

Не отхвърляйте онова, което досега сте направили. Не казвайте, че досега сте живели безсмислено. Целта на досегашния ви живот е била неопределена, но оттук нататък ще бъде ясна. Тази е разликата между досегашния и предстоящия ви живот. Досега сте работили за роднините си, а отсега ще работите за живия Господ, за Бога на Любовта. Тази Любов включва всичко в себе си...

Днес човечеството минава през изпити за каляване на характера, както и за отношенията му към Бога. Обичате Бога, но когато ви поставят на някакъв изпит, веднага се отказвате от Него и не можете да решите задачата си. Житейските задачи трябва да се решават. Когато говорите за Любовта, но не я носите у себе си и постоянно промените чувствата си, вие не изпитвате истинска любов. В този случай лъжете и себе си, и околните. Такъв човек се отличава с особен жълт цвят на лицето или със специфична червенина, които са израз на отрицателните сили в живота.

А какво представлява силата? - Съединение, което трябва да разложите на съставните му елементи, за да извадите от него "корена". Казва се, че Бог е сила. Не, Бог не е сила, но силите излизат от Него. Или другояче казано: Бог е неделима сила, извън времето и пространството, но същевременно ги владее. Бог не живее в хората, но ги обгръща. Никъде Го няма, а е навсякъде. Как ще разберете тази мисъл?...

И така нашата любов трябва да бъде свещена. В нея да влизат отношенията към всички живи същества. Любовта не се налага със закон, затова никой не може да ви застави да го обичате, нито пък вие можете да заставите някого да ви обича. Любовта е свободен акт на Духа. Но не можете да обичате по свобода, докато не носите Истината у себе си. Свободата е произведение на Истината. Така че свободата не е Истина, а коренът на свободата е Истина. Коренът на Истината пък е Бог. Това са велики математически задачи, в които се крият тайните на разумната природа. Който ги разбере, ще забрави детинския си живот. Велика хармония има в тях...

Мнозина страдат от това, че няма кой да ги обича. Има Един, Който ви обича и Който всякога мисли за вас. Кой е Той? - Бог. Няма момент в Неговото съществуване и в Неговите прояви, когато Той да не е буден. В своя ум, в своето сърце, в своята воля, в своята душа и дух Бог обхваща всички. Той ви има винаги пред себе си и казва: Не бойте се! Аз ще направя всичко за вас. Един ден ще получите моето благословение. От вас се иска само да слушате. - Как? - Като дадете възможност на Любовта, която ви изпращам, да проникне у вас. Любете, както Аз обичам; мислете, както Аз мисля; чувствайте, както Аз чувствам и действам. Бог говори тихо, но който е готов, чува думите Му. Той е вътрешният глас у човека и е неговата сила...

Като говоря за Любовта, мнозина казват, че вече им е побеляла главата от нея и очакват нещо ново да чуят. Вие още не познавате Любовта. Внесете повече чувства на братство и равенство в любовта си към Бога. Ще кажете, че знаете какво нещо е равенството. Знаете, но ви липсва равенство помежду си. Не знаете какво е Любов. Днес Христос казва: Искайте от Бога Любовта. Когато у вас се яви дълбоко желание да я потърсите, вие ще разрешите проблемите на вашия живот и пред вас ще се отвори нов свят. Отношенията ви с хората ще се оправят и вие ще започнете да мислите, да чувствате и постъпвате правилно...

“Учите ли блага, що да сторя, за да наследя живот вечен?” - запитал Христа един учен човек. На български език думата “вечен” не изразява това, което е писано в оригинала. Под “вечен” на български разбираме безконечен. А какво означава думата безконечен? Ако заместим “вечен” с “безконечен”, това е все едно да заместим “ x ” с “ y ” или със “ z ”, т.е. едно неизвестно с друго неизвестно. Ще кажете, че $x = y$, а $y = z$. Значи решихте една задача с три неизвестни.

Пак питам: Какво нещо е животът? - Ще кажете: "Да живееш." - Как да живееш? Някои социолози решават този въпрос с математическо уравнение и въпреки това пак остава едно неизвестно. Религиозните решават задачата по същия начин - и при тях остава едно неизвестно. Това се отнася за всички хора.

Всички имате стремеж като този на богаташа, който питал Христа какво да стори, за да наследи вечен живот. Под "вечен живот" не се разбира безконечен, но такъв, при който, като разбираш законите му, можеш да ги прилагаш. Под думата "век" разбирам да знаеш да прилагаш. "Век" е коренът на една стара дума, която означава да бъдеш ученик на това учение, което прилагаш...

"Учителю благи, що да сторя, за да наследя живот вечен?" Думата "благ" произлиза от "любов". На български език думата "любов" е неразбрана, неопределена и неточна. Затова, като се говори за нея, всеки пита: "Каква Любов?" Значи освен променливата любов има и друга, която е съществена и неизменна. При нея отношенията винаги остават едни и същи. Тя носи блага на хората...

Може ли да кажете, че държавите на Земята са устроени идеално? Те постоянно усъвършенстват своите закони. Например българите работят върху тях в Народното събрание, а англичаните в двете камари. Навсякъде "коват" закон след закон, но в края на краищата те остават неприложими. Всички индивиди, общества и народи се стремят да подобрят живота си. - Как ще стане това? - За изясняване на мисълта ще си послужи със следния пример. Двама другари по неволя попаднали в затвора. Стаята, в която се намирали, била херметически затворена, със стъклени сводове. Най-напред те били весели, но после си казали, че става някаква промяна в техния живот. Атмосферата около тях се сгъстила. Нищо не виждали, но нещо започнало

да ги гнети. Положението им постепенно се влошавало от тежкия въздух и те започнали да се задушават. Коя е била причината за това? С вдишките и издишките те сами са си създали затруднението, като са отровили въздуха.

Изводът какъв е? Както въглената киселина се отразява вредно върху нас, така и ние можем да се задушим от своите мисли, чувства и действия. Ще кажете, че знаете това. Не го знаете. Всяко знание, което не се прилага в живота, не е истинско. Не става въпрос за теоретическите разбирания...

Съществуват и други разсъждения. Например математиците казват, че точката е величина, която не заема никакво пространство. Как е възможно тогава кръгът, който е образуван от множество точки, да заема пространство? Значи ред точки заемат известно пространство, а точката сама по себе си е безпространствена. Казва се още, че правата линия има само едно измерение - дължина. Какво означава дължината? - Посока. Значи всяка сила, която излиза вън от своя център, радиира. Така тя образува дължина. По този начин се определя интензивността на силата, която действа в даден момент...

Какво е точка? - Същество или съзнание, неделимо в себе си. Всяка първична единица, която излиза от Бога и Любовта, е също неделима. Интензивността на това съзнание, което излиза от своя център и върви към периферията, се определя като дължина на правата линия.

А какво е плоскост? Как се образува тя? - От движението на правата линия в посока, перпендикулярна на себе си. Плоскостта има две измерения - дължина и широчина, и заема известно пространство. Представете си една дълга линия от хиляда километра, на която са наредени хиляда оръдия, които всеки момент пускат по една граната. Можете ли да пресечете тази права? - Щом оръдията престанат да стрелят, може да я пресечете. Тя е временно явление. Докато действат оръдията, правата линия съществува, когато оръдията прекъснат изстрелите си, правата из-

чезва. В това отношение тази линия представлява идеалният свят, в който действа законът на безкористието. Това значи да заемаш известно пространство, но да си освободен от всякаква алчност, както и от стремежа да обсебваш. Ще кажете, че това е невъзможно. Възможно е. Човек няма право да владее или да завладява...

Отново ще се върна на въпроса от Евангелието: *“Учителю благи, що да сторя, за да наследя живот вечен?”* Христос отговори: *“Благ е само Бог.”* Ние постепенно се приближаваме към идеята за вечния живот. Казвам: Докато мислите, че сами ще оправите света, вие сте на крив път. Докато човек мисли, че отвън някой ще оправи работите му, той е на крив път. Докато майката мисли, че дъщерята или синът ще я гледат, и тя е на крив път...

Подложете тази истина на опит и ще се уверите в думите ми. Значи всеки човек трябва да разчита първо на себе си, а после на другите... Когато казвам, че човек е способен да оправи своя свят, имам предвид той да работи съобразно великия закон на Любовта. Това означава всеки ден да вкусваш трошица от Любовта и постепенно да я увеличаваш. Ако мислиш, че синът ти може да яде заради теб, т.е. той да оправи твоите работи, един ден Бог ще ти каже: “Такива глупаци нямат право да живеят. Те изопачават моя закон...”

Когато математикът се натъкне на някое трудно доказателство, веднага прибегва към ирационалните величини и казва: “Тези величини не съществуват, но се използват като изходни точки.” Значи той излиза от нереалните величини, за да докаже реалните...

Да знаеш как да прилагаш знанието си, това е голямо изкуство. Сегашните учени мислят, че са постигнали много нещо. Те не подозират, че са едва в началото на истинската наука. Ако съвременните учени влязат във великата

окултна школа, ще видят, че техните знания не представляват нищо. И сами ще се чудят на своето невежество...

Приложете Любовта както в индивидуалния, така и в обществения живот. Бъдете искрени помежду си. Съдействайте на всеки държавник, който оглавява държавата със светлите си идеи и желания. Бъдете доблестни и самоотвержени. Сега какво остава на българските държавници? - Да приложат закона на Любовта... Това е най-малката програма, която съвременниците могат да изпълнят.

Днес всички хора са под въздействието на закона на кармата, защото напуснаха Бога и се поругаха с Любовта, като отидоха в света, където и днес страдат. Аз мога да ви помогна още сега. - Как? - Ще признаете своите престъпления от далечното минало и своята безхарактерност. Няма любов като проявената, като изявената и като осъществената Божия Любов. Нека всички сърца и умове - на учени и прости, на богати и бедни, да се изпълнят с идеята за Бога!

Аз искам всички да възкръснете. Не само вие, но и целият български народ да възкръсне! Управляващи и управлявани, съдии и подсъдими, свещеници и владици - всички да възкръснете. Във всички да се яви съзнанието, че сте престъпили закона на Великата любов и да кажете: "Прости ни. Господи!..."

В българския език думата "виделина" често пъти я заместват със "светлина". Това е проява на неразбиране. Светлината има физически произход. По вибрации думата "виделина" е по-силна от думата "светлина". Когато човек изгуби Божията Любов, придобива човешката, а като загуби пък нея, придобива Божията. Човешката любов е светлина, а Божията - виделина. Значи човек създава светлината, а Бог - виделината. В човешката любов настъпват промени, затова съзнанието минава от светлина в тъмнина, и обратно - от тъмнина в светлина... Казват за някой, че се е

влюбил, че изявява чувствата си. Какво нещо е влюбването? - Запалване. - А какво е запалването? - Когато някой започне да гори... Това са идеи, които търпят изменения. Всяка идея трябва да се посее, както се сее житното зърно. Ако земята, въздухът и светлината не дадат условие на семето да израсне, как бихте разбрали какво е съдържанието, което се крие в него? Това се отнася и за словото...

По какво ще познаете човешката любов? - Наблюдавайте какво правят влюбените. В началото обръщат голямо внимание на външността си. Лицето им е бодро и свежо и отдалеч свети. Това не е лошо, но тази светлина скоро угасва. Тя бързо се явява и бързо изчезва. Трябва ли да ви доказвам колко бързо се променят човешките чувства?... Когато влезе Божията любов у човека, той вече не се поддава на измама и лъжа. Религиозните хора понякога обичат да подражават, но подражанието не трябва да е само външно както това на Сократовия ученик, който, като видял, че учителят му бил много скромен в облеклото си, обул скъсани гащи и така се появил пред него. Сократ му казал: "Слушай, приятелю, твоята гордост се вижда и през съдраниците ти гащи." При религиозните се срещат често и такива, на които гордостта се вижда през "скъсаните им гащи." Те нямат никакво убеждение, никаква любов, а искат да изпъкнат по някакъв начин в света. Имат любов само към себе си, а към другите не я проявяват.

Трябва да разбирате реалността и да се приближавате към нея. Там няма никакви промени, нито измяна. Такова нещо е и Божията Любов. Тя се отличава от човешката по това, че е абсолютно безкористна и не използва нищо за себе си. Но човешката любов има условия да се развива...

След всичко това, вие се питате защо страдате толкова. - Как да не страдате, като в основата на вашия живот лежи користолюбието. Мъжът използва жена си, а и тя него. Родителите използват децата си, а те - родителите си. Възлюбените се използват също взаимно. Навсякъде виж-

даме използване. - Защо? - Защото хората имат светлина, а нямат виделина...

Всички, които ме слушат днес, както и най-видните учени и професори, се занимават с маловажни въпроси по отношение на това, което сега предстои пред човека. Нека всеки се занимава с каквото иска, това не ме интересува. Най-напред трябва да разрешите важните проблеми. Ще ги решите, като се движите по права линия; после ще ги повдигнете в първа степен; след това - във втора, в квадрат, и най-сетне в трета степен - в куб. Не отричам, че знаете тези математически правила, но не ги използвате в живота. От вас се иска да приложите правата линия в сърцето си и в ума си. Как ще постигнете това движение? Аз няма да отговоря на този въпрос - вие сами ще го решите.

Христос казва: *"Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?"* Кой не е казвал същото, когато има страдания? Всеки е изричал тези слова. Ще кажете, че приличате по това на Христа. Не, има голяма разлика... Вашите идеи и чувства вървят по низходящ път. Те слизат в толкова гъста материя, че стават невидими, т.е. изчезват от ума и сърцето ви. Има случаи, когато известни професори и личности загубват паметта си. Кога тя отслабва? Когато човек слиза в по-гъста материя. Гъстата материя прави човека по-голям материалист и егоист...

Всички хора се стремят към великото, към незначителното, т.е. към Божественото. Не е важно как схващат своя стремеж, но за да го постигнат, необходимо им е знание и смелост. И никакво съмнение не се позволява, когато търсят Истината. В разбирането има степен на градация...

Що е Истина? За да разберете дали една дума съдържа в себе си Истината, трябва да проверите колко е музикална и пластична. Изпейте думата "истина", за да видите къде се поддава на модулация, дали е огъваема или не.

Питате: Защо Бог не отговаря винаги на нашите молитви? - Много просто! Бог е крайно възискателен. Той иска да говорим на Неговия език. - Ама ние Му се молим, песни пеем, тамян кадим. - Това не е достатъчно, това са външни положения. Важно е дали говорите на Неговия език. Ключът на Божия език е Любовта. - На коя любов? - На безкористната...

Опитайте се да кажете днес истината на някого. Аз не упреквам никого, но казвам: Светът се нуждае от искрени хора, които разбират великата Истина и я прилагат в живота си... Можете ли да наострите ухото си така, че да чуете какво ви говори светлината? Познавате ли нейния език? Красив език има тя, но на вашия език мъчно може да се предаде говорът ѝ...

Любовта е крайно необходима за нас. Няма две мнения по този въпрос. Като говоря за нея, искам да ви посоча правилен начин за възприемането ѝ. Някой може да приеме Любовта в кафенето, но аз ще се изкача на Витоша, там да я възприема. Божията Любов никога не посещава опушени и димящи места. С други думи казано: Единственото място, където влиза, това е чистото човешко сърце. Когато го изчистите, тогава тя ще ви посети. С нея и Бог ще ви посети. Щом Той дойде, вие ще изпитате необятна и безкористна Любов към всичко живо в света...

Като ви наблюдавам, виждам, че между вас има и стари, и млади - от различни възрасти. Стари са онези, които са живели повече в Мъдростта, а млади, които са живели повече в Любовта. Младите вървят по майчина линия, а старите - по бащина. Ако сте стари, приличате на баща

си, имате мъжки темперамент, искате да наложите волята си на другите. Който не се подчинява, показвате му юмрук. А младите казват, че и без юмрук може. И едните са прави, и другите са прави, но къде са допирните точки между тях? Старите живеят с човешката мъдрост, а младите с човешката любов, поради което влизат в стълкновение помежду си. Питам: Защо мъжът напуска жена си, а жената - своя мъж? - За оправдание мъжът казва, че жена му е лоша, затова я е напуснал. И жената казва, че мъжът ѝ е лош. Казвам: Всеки мъж трябва да напусне жена си, и жената - мъжа си, но кога? Кой мъж, като умре, не напуска жена си? И коя жена, като умре, не напуска своя мъж? Всеки, който е изгубил Божията Любов, е мъртъв, и жена му трябва да го напусне. И всяка жена, която е изгубила Божията Любов, е мъртва и мъжът ѝ трябва да я напусне. Хората наричат това развод. Не е лесно да се разведеш. Разводът търпи касация. Значи делото се касира. Така се казва на юридически език. Докато жената се разведе, косата ѝ ще побелее. И докато мъжът се разведе - също. Те не знаят, че мъжът ще върви след жена си и жената след мъжа си и на този, и на онзи свят. Не си правете илюзии по този въпрос. Само Любовта развързва човека и го освобождава. Където е Истината, там е Любовта. Вън от нея никакво развързване не става.

Жената казва: Искам да се освободя от мъжа си. - Само един начин има за това - да приемеш Божията Любов. Това означава, че трябва да пожертваш всичко за своя мъж. И мъжът може по същия начин да се освободи от жена си. И тогава да излезе от дома си, но да ѝ даде своето благословение, като ѝ създаде всички условия за добър живот. Това означава мъж с характер и със силна воля...

“Ели, Ели, Лама Савахтани?” Къде е вашият Господ?
Вие ме гледате учудено. Аз ви поставям въпроса открито:

Можете ли в името на вашия Господ да вдигнете пълната чаша до устата си, когато сте жадни, и да я върнете назад? Какво направи Христос на кръста, когато Му дадоха да пие? Какво Му дадоха да пие? - Оцет, смесен с жлъчка. Поднесоха чашата до устата Му, но Той не пи от нея. Христос каза: Макар че викам към Господа, аз заповядвам. Викам, защото отивам при Него. Христос изрича още много думи, но не смея да ви ги кажа. Ако ги изрека, всичко, което виждате тук, ще изчезне. За вашето благо ще ги премълча. Ще вдигна "чашата" и ще я върна назад...

На Голгота Христос е казал велики неща, които днес не могат да се повторят. Един ден, когато излезете от гробовете си и Божията Любов ви посети, и вие възкръснете, тогава сами ще разберете какво е казал Христос. Внесете чистотата у себе си, за да дойде Любавта. Отворете на светлината, и Мъдростта ще ви посети. Вложете свободата в себе си, и Истината ще "похлопа" на вратите ви. Тогава и вие ще знаете, какво е казал Иисус и какво Христос. При второто пришествие Христос ще произнесе същите слова...

Днес и религиозните, и светските хора се стремят към власт и се питат: Защо да не управляваме ние, а други да ни управляват? Къде е сърцето на човека? - Взето е. Истинското, разумното сърце е извадено и е заместено с друго, неразумно. С това се обяснява падението на човечеството. Съвременният човек има друго сърце, а не това, което първоначално му е било дадено. Историята мълчи по този въпрос. Казано е в Писанието: *"Ще ил отнема каменните сърца и ще ги замести с нови."* Да не мислите, че това е фантазия? Истината е тази, че каменното сърце на човека ще се отнеме и вместо него ще се постави изгубеното сърце. То трябва да се намери! А днес с каменните си сърца вие очаквате щастие на Земята. Казвам ви: При сегашните условия човек не може да бъде щастлив. Ако днес при променливите положения в живота, при сегашния обществен строй се намери човек, който търси щастие, той би бил много глупав. Как може да съградиш живота си на

пясък и да очакваш щастие? Земята е велико училище за придобиване на знание и мъдрост, а не за щастие. Ще дойде и неговият ден, но още е доста рано. Дадени ви са условия за това, а вие трябва да ги използвате.

Нека внесем в живота новите идеи. Вложете новото изкуство на живот, чрез което да придобивате знание, а не щастие. Не търсете човешката любов, а Божествената. Всички хора, млади и стари, страдат от една епидемия - не говорят истината, не я прилагат. Майки и бащи, кажете на синовете и дъщерите си истината, кажете им какво ги очаква в женитбата...

Как трябва родът да се поддържа? - Разумно. Как трябва да се възпитава детето? - Разумно. Ще кажете: "Бог трябва да оправи света." - Кой Бог - на лъжата или на истината? Кой ще оправи сегашния строй? Аз познавам един велик, неизменен строй - този на Любовта. Когато в основите на новото общество легнат принципите на Любовта, тогава умни хора ще управляват. Те ще създават истинските закони.

Бъдете смели да изповядвате убежденията си, да не съблазните този или онзи. Разумният човек никога не съблазнява...

Като се движа между вас, чувам, че казвате: "Кротък човек е Учителя, но като излезе на амвона, не можеш да го познаеш." - Аз ви изнасям Истината. Тя идва от Бога. Какво съм аз? - Голям извор, от който всеки момент извира чиста вода. Изтеклата вода е минала вече, нова идва. - За кого е тази вода? - За вас. Всеки слънчев лъч, който уловите, е предназначен за вас. Веднъж паднал върху вас, никой не може да ви го вземе. Водата, която пиете в момента, никой не може да пие. Любовта, която вие приемате, никой не може да ви отнеме. Аз не говоря за водата в затворените шишета, а за тази в извора. Не говоря за догмите

на света, а за течащата Божествена струя - от нея ще пиете. Който пие от нея, ще се освежи и подмлади.

Вие се намирате на кръстопът, на който трябва да решите един от най-важните въпроси на вашия живот. Будни трябва да сте! Ще кажете, че и в друго прераждане може да разрешите този проблем. Само глупавият отлага въпросите за други прераждания. Който се е събудил вече, трябва да свърши определената си работа. За другите прераждания има по-съществени въпроси. Сега е денят, когато трябва да отворите сърцата си и да възприемете Божиата любов; да живеете с нея и да я поставите за основа на новата култура.

Христос казва: *“Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?”* Превеждам тези думи на Христа: Опитях хората и разбрах какво са те. Само Ти можеш да запълниш празнотата ми! Поучавах хората, но не ме разбраха. Не ме оставяй! Ти си в мен и аз в Теб!...

Откакто светът съществува, няма нито един случай в историята на човешкия живот, когато душата да е останала излъгана от Бога. Велик е Бог на Любовета! Жив е той! Уповавайте на Него! Живейте за Неговата любов. Работете за Неговата мъдрост, за Неговата истина, за Неговата правда и доброта! Само така ще опитате пълнотата на Неговата любов и Неговата вярност ще ви се изяви...

*“Както Син Человечески не гои-
де да Му послужат, но да послу-
жи и да даде живота си откуп
на мнозина.”*

/Ев. Матей, 20:28/

Една от трудните задачи на съвременната култура е да примири интересите на хората, т.е. да ги съгласува. Ду-

мата "интерес" славянска ли е? От нея има ли глагол? Защо хора, които произтичат от една кръв или, както се казва, са създания на един Бог, говорят на различни езици? И досега се води спор между народите кой език да има господство над другите. Проследете например думата "любов" в различни езици - руски, немски, френски, китайски и др. Във всички езици тя означава една и съща идея, но с различни названия. Според мен Любовта винаги се проявява, но никога не се изявява...

Що е Бог? - Онова Начало, което всякога се самоограничава и вечно остава неограничено. Какво разбирате от този философски език? Значи Бог се ограничава, без да е ограничен. Сега и вие сте се събрали тук да ме слушате, но интересите ви са различни. Аз не ви вменявам това в грях. Понеже условията, при които живеете, са различни, другояче не може да бъде.

Ще цитирам един поставян от вас афоризъм: Няма по-голям враг за мъжа от жената; и няма по-голям враг за жената от мъжа. Ще ви дам една контрастна мисъл на тази: Няма по-голям благодетел за мъжа от жената; и няма по-голям благодетел за жената от мъжа. Какво разбирате от тези фрази? Какво е жената? - Тя е форма, която, като се превърне в мъж, никога не губи своята женственост. Какво е мъж? - Форма, която, като стане жена, не изгубва своята мъжественост. Ще кажете, че това са противоречия. Не са противоречия. Всяко нещо трябва да остане на мястото си и там да се прояви. Като не разбирате законите, вие искате да слеее сърцето с ума...

Сега да се върнем към стиха: *"Както Син Человечески не гоїде да Му послужат, но да послужи и да даде живота си откуп за мнозина."* Какво представлява служенето? - Това е закон на ума. Някои казват вместо служене "служване". Така смесват и думите изкушение и съблазън. Каква е разликата между тези две думи? Мъжът се изкушава, а жената се съблазнява. Кога се изкушава мъжът? Например, ако иска да стане пръв министър, той се изкушава. От

какво се съблазнява жената? - От хубавото облекло, от на-
китите. Значи съблазънта живее в сърцето, а изкушението
в ума. Някои разместват местата им: изкушението слагат в
сърцето, а съблазънта в ума. Не е така. Понеже сърцето е
слабо, затова лесно може да се съблазни. Ще видиш нещо
и ще пожелаеш да го вкусиш. Когато умът е слаб, той лесно
се изкушава. Гледаш нещо хубаво, красиво отвън и жела-
еш да го опиташ, но след това ще видиш лъжата в него...

Христос дойде да научи хората да живеят според
великия закон, а те мислят, че са Го разбрали и приложили.
Разбирането има отношение към прилагането. Ето защо вие
трябва да започнете с прилагането на малките величини в
живота. А начинът за прилагането на тези величини ще ус-
воите от изгряващото Слънце. Изведнъж ли Слънцето изг-
рява? Изведнъж ли човек се ражда? Днес вие градите ва-
шите схващания върху относителните неща, а не върху аб-
солютните...

Сега да се спрем на положителните прояви у чове-
ка. Казвате, че ще направите нещо за своя приятел. Оти-
вате у дома си и се размисляте, после отменяте решението
си. Това положителна проява ли е? Обичате някого и си
казвате: "Обичам този човек. Той ще види какво означава
обич!" След две години любовта ви към него изчезва. По-
ложителна ли е тази любов? Къде е реалната любов? Днес
давате обещание, от което утре се отказвате. Днес оби-
чаш, утре не обичаш...

В Писанието е казано: *"Син Человечески дойде да
послужи."* Въпросът е ясен и категоричен, не търпи никакви
тълкувания. Днес цитират този стих и хората, и свещеници-
те и се питат: Ще дойде ли втори път Христос? Какво ще
говори тогава? - Ще дойде Христос, разбира се, че ще дой-
де, но какво ще намери? Той ще се чуди на гениалността на
своите последователи, които така са представили учение-
то Му, че и до днес още хората не го разбират. Те предста-
вят Христа като голям мечтател и идеалист и казват, че за
да се разбере и приложи Неговото учение, ще минат хиля-
ди години. Питам: Като минат хиляди години, откъде ще

дойдат хора, които да Го разберат? Сегашните не вярват в друг живот. Какви същества очаквате да дойдат след хиляди години, които да повярват в друг живот? - Е, ще отговорите вие, сегашното човечество ще еволюира. - Не се разсъждава така. Помнете: От разумното излиза разумно, а от глупавото - глупаво. Кое е разумното в тази епоха? Къде е главата на тази разумност? Нали тя трябва да създаде бъдещата разумност?...

Що е съзнание? Тази дума се състои от “съ” и “знание”. Това означава, че ходиш със знание, което си опитал. Съзнанието подразбира светлина. Знаем, че тя се явява след триенето на два предмета. Значи триене или търкане е необходимо в света, за да дойде светлината. Но един ден, когато научите законите на разумната природа, лесно ще произвеждате светлина.

Който иска да служи като Христа, трябва да постави живота си на известни принципи. За физическия свят материалните неща са реални. За чувствения свят, или за света на сърцето, чувствата са реални. В него те са субстанцията. За умствения свят пък мислите са реални, а за причинния - причините. За света на Любовта - реална е само Любовта. Какво разбрахте от това? Ще кажете, че всичко е материя. Материята не подразбира само сбор от безброй частици. Под “материя” се разбира майка на нещата, т.е. това, което ги е облякло, което ги е развило у себе си. Ще кажете, че материята е нещо илюзорно. Не смесвайте материята с плътта. Те са две различни неща, не са синоними...

Мнозина искат да разберат Божественото учение. Който иска да Го разбере, първо трябва да се научи да пости. Това изискваше и старото калугерство. “Там ли ще ни връщате?” - ще запита някой. - Не, постът има отношение към философията и науката. Който е постил, той се е домогнал до истинското знание. Постът за него не е вече фи-

лософия, но знание. Като прави опити, човек ще види колко дни може да издържи без ядене. Като пости съзнателно, човек се подмладява и освежава...

Христос дойде да послужи. - На кого? - На нас. Ще кажете, че това е било едно време. Сега Христос седи отдясно на Отца и очаква съдния ден, за да съди хората. Така проповядват мнозина, но това е заблуждение, материалистично схващане. Христос никога не е напуснал света. Какво ще кажете за това? Аз мога да го докажа по математически начин... Казано е, че Бог е Любов. И така е. А Любовта пребъдва във всички същества. И Христос първоначално е бил въвн от Бога, но след възкресението е влязъл в Него и се е съединил с всички същества. Така Той свързал Любовта с Мъдростта.

Днес Христос живее много по-близо до хората, отколкото преди две хиляди години. Според някои Христос стои на Небето и оттам наблюдава какво правят хората и като види, че някой греши, веднага записва името му в тефтера си, за да го съди в бъдеще. Това е детинско разбиране.

Христос дойде на Земята да покаже на хората как да сътворяват собствени тела, от свой материал. Сегашният човек трябва да си изработи свое собствено тяло, което никой да не може да му отнеме. Знаете ли какво ще бъде положението на човек с такова тяло? Например, ако преследват някого и искат да го вържат, той веднага може да изчезне. Къде ще отиде? - Зад гърба им. Преследвачите викат: "Дръжте го!" Веднага го обикалят стотина души, но той пак изчезва. Дойдат 5 - 6 стражари, но не могат да го намерят. Най-после казват: "Хайде, оставете го!" Как ще хванете такъв човек, как ще го вържете, как ще го осъдите? Като видят, че той ту се явява, ту изчезва, те ще се уплашат и ще кажат: "Дух е това." - Никакъв дух не е. Появил се е човек, който владее материята и формата. Той е въплътен дух, който разбира законите на материята и на духа. Дух е, но малцина са такива духове. - Съществуват ли духове? - Съ-

ществуват, разбира се. Аз констатирам един факт, в който вие се съмнявате. Не правеше ли същото Христос? Той се явяваше четиридесет дни на учениците си. Появи се и изчезне. Ще кажете, че това са илюзии. Какво значи "илюзия"? Сричката "ил" означава разумен живот в Бога, при който можеш да направиш всичко.

Сега и на вас казвам: В света съществуват само илюзии. Реалното не е реално. Само илюзиите са реални. В това отношение математиците знаят повече от мен. Те взимат една въображаема величина без пространство и място и я превръщат в реална. Може ли на числа, които не съществуват и нямат никаква реална основа, да им се придаде известно съществуване? Математиците ще докажат как става това в бъдеще. Така че илюзии в този смисъл, както вие ги разбирате, не съществуват. Значи това, което е вярно, то е илюзия. Това е абсолютната истина. Единственото нещо, което подтиква човек към труд, към работа, това е илюзията. Извадите ли илюзията от човека, всичко ще пропадне... Докато в дома има поезия, ще има и радост, и веселие. Щом те изчезнат, сълзите ще бликнат. За какво често плачете? За илюзиите...

Христос дойде да ни научи да разбираме великата реалност. Ние не знаем да живеем както трябва, да се храним дори, а мислим, че като отидем на Небето, ще разберем всичко. Тук ние сме в основното училище. Не сте научили четирите аритметически действия, а искате да влезете в университета и да изучавате висшата математика. Това е невъзможно! Като постите, ще научите великия закон, според който малкото се благославя при известни условия. Закон е: С малко енергия, но разумно използвана, можете да придобиете повече, отколкото с много енергия и неразумно използвана. Приемайте толкова храна, колкото можете да асимилирате. Този начин на хранене се благославя...

Казвам: Човешката душа не трябва да се съблазнява. Сама по себе си тя е неуловима. Що се отнася до физическия човек, външно може да е свободен и пак да е роб.

Или външно да е роб, но вътрешно да е свободен. Можете да живеете в дворец и пак да сте заробени.

Как ще приложите сега Христовото учение? - Като се обичате. - Какво е вашето разбиране за Любовта? Ако обичате мъжа си или жена си, ще ги обичате заради Господа. Това означава истински живот. Любовта е велика и съзнателна сила. Защо се явява омразата? - От обич към Любовта. Щом един от двамата я оскърби, другият взима нож, излиза срещу него и го пита: Защо огорчи Любовта? Всички отрицателни черти са ножове в ръцете на защитниците на Любовта...

Приложете новото учение. То е персонално учение за всеки, затова не се питайте един друг кой го е приложил. Всеки сам да го приложи по вътрешно разположение. Бог казва: Ако следвате закона на Любовта, всичко ще ви се нареди добре. Докато дойдете до нея, понасяйте страданията си с търпение и смирение. Не се спъвайте от своето минало. Който не може да понесе страданията, не може да издържи и на Любовта. Един преживян миг с нея се равнява на сто страдания...

Ако Христос ви се усмихне само един път, вие никога няма да забравите Неговата усмивка. Това означава да придобиете радостта и веселието, които новото учение носи...

Сега ще ви дам една малка задача за разрешаване. Ще ви покажа четири зърна - първото е житно, второто - восъчно, третото - от злато и четвъртото - диамантено. Давам ви да си изберете едно от тях. Зная, че житното и восъчното зърно веднага ще сложите встрани и ще кажете: "Не сме толкова глупави, за да взимаме тях." Тогава спирате вниманието си на златното и диамантеното, като си мислите така: "Златното е по-достъпно, предпочитаме диамантеното зърно. Като го продадем, то ще оправи обърканите ни работи." Наистина животът на съвременните хора, както и на цялата сегашна култура се заключава в купуване и продаване. Но ако посееш диамантеното зърно в зе-

мята, то нито ще поникне, нито ще расте. Друг е въпросът с житното зърно. Колкото и да е малко и нищожно, то ще поникне, ще израсте и плод ще даде. Следователно всяка идея, която не може да никне, да расте, да цъфти и зрее - тя или е восъчна, или от злато, или от диамант. Цъфтенето е процес на обличане, а зреенето - на угощаване. Житното зърно, което тежи едва една шестнадесетхилядна част от килограма, казва на хората: "Малко съм, но ако знаете как да се справите с мен, ще ви помогна при разрешаването на всички трудни въпроси..."

Някой казва: "Аз не съм толкова глупав, да вярвам в Бога както религиозните." - Какъв е твоят Бог? Разговаряш ли с Него? - "Не разговарям. Той е далеч от хората и не разговаря с такива прости люде, каквито сме ние. Аз само мисля за Господа, не разговарям с Него." - Откъде знаеш това? Кой авторитет признаваш? - "Чета философията на Кант, Лайбниц и на други учени." Според мен тези философи трябва да прочетат 12 стих от 12 глава на апостол Лука, където се казва: *"Дух Свети ще ви научи в истия час, що трябва да речете."* В този стих е скрита една велика истина. Обаче хората приемат Христовите идеи механично, слагат им свой надпис и започват да разискват върху обективното и субективното схващане... Човек трябва да дойде до положението да сравнява нещата, да намира отношението, което съществува между тях. Да преведе пропорцията $a:b = c:d$ по следния начин: Моят ум (a) се отнася към моето сърце (b), както волята ми (c) към моето тяло (d). Който има силна воля, той е здрав човек. Неговата кръв е чиста. Здравото тяло е резултат на силната воля, а оттам и чувствата на човека са устойчиви. Зад сърцето и чувствата, които го движат, стои умът. Ще каже някой, че човек трябва да има добро сърце и че не е необходимо да бъде умен. Не е така. От човека се иска просветен ум, благородно сърце и силна воля. Без тези качества той не може да се развива правилно. Под "живот" аз разбирам най-хубавите мисли, чувства и действия на човека...

Сега аз съжалявам онези хора, които само на думи вярват в Бога. Те казват, че вярват в Троиличния Бог, но като отидеш при тях, не виждаш в лицата им друго освен груби търговци и банкери... Ако вашето сърце е фалшиво, мислите ли, че животът ви ще се подобри? Може ли фалшивото сърце да се превърне в скъпоценен камък? - Може, но ако намерите добрия и благороден приятел, ако намерите Христа. Изправете живота си и повече не грешете...

Нещата не стават изведнъж. За да се приложи новото учение при сегашните условия, най-малко 25 години са нужни. Казано е в Писанието: *“Тисяща години за Бога са като един ден.”* Колко дни имат 25 години? 9,165 дни. Като прибавите три нули след това число, ще получите 9 165 000. Щом определим срок от 25 години, имам предвид един кратък срок, вие може да ликвидирате кармата от 9 165 000 години. Това е най-краткото и благоприятно време да изправите живота си. Ще попитате какво ще правите след тези 25 години. - Ще пътувате по звездите...

Възвишеното и благородното у вас ще ви преобрази. Бог обича онези, които работят, които учат, а не невежите. Бог обича децата... Величието Му не е в това, че Той създава слънца и вселени, които сътворява за един миг, а че като види някой тъжен и наскърбен човек, оставя работата си и насърчава този, когото всички подминават. Аз говоря за Господа, Който посещава хората не в църквата, но в техните отчаяни и наскърбени сърца.

Някои ме упрекват, че не ходя на църква. Казвам: Едно от моите големи нещастия е това, че от църква не излизам. Църквите за мен са живите хора и техните сърца. Тези, които са създадени от хората, са тяхно далечно подобие. - “А духовенството?” - То е човешкият дух. Всички сме свещеници на Бога. Казвате, че не съм зачитал църквата, а това означава, че не зачитам Бога. Това е един незаслужен упрек, който не отговаря на истината... Сега аз ви проповядвам Божественото учение, което гласи: В проявената, изявена и осъществена Божия любов доброто ник-

не, правдата расте, истината цъфти, Мъдростта връзва и Любовта зрее. Запишете си това. Вие имате едно живо дърво с такива плодове, от които имате нужда. На него всичко става.

*“А друго падна на добрата земя
и като израсна, стори плод
стократен.”*

/ Ев. Лука 8:8 /

Средата и условията дават тон и насока на човешката душа. Често се говори за тях като добри и лоши. Сегашният век е повече материалистичен, поради което предметите са толкова близо до очите на хората, че привличат цялото им внимание. Те се залъгват с тях като деца и не им остава време да се занимават с други работи. Това е век на забава и детски игри.

Днес възгледите на хората се менят лесно. Въпросът за смяна на убежденията е вътрешен. Човек има свой морал, някога съществен, а друг път несъществен. Има мисли и чувства, които никога не се менят. Например каквото е било чувството на човека за глада и жаждата преди осем хиляди години, такова е и днес...

Хората се делят на материалисти и идеалисти. Едно нещо е необходимо на човека - да бъде здрав. Животът изисква здрави хора, безразлично какви са те. Стомахът, гърдите и мозъкът здрави ли са? Под “стомах” разбирам физическия свят, обикновения живот. Под “гърди”, т.е. под “дихателна система”, разбирам живота на чувствата. Мозъкът има отношение към мисълта. Сегашните хора мислят, че са много умни, дават ум на другите, а на себе си не могат да помогнат. Например един виден лекар дава съве-

ти на болните как да се лекуват, а щом се разболее жена му, децата или самият той, вика други лекари. Защо? - Защото сам не вярва в лечението си. Това показва, че дълбоко в себе си той е неуверен. И в свещениците, и в лекарите се крие една неувереност. Но всички минават за знаещи...

Питам: Коя е мярката за определяне на реални и нереални, на относителни и на абсолютни неща? Реално е това, което всеки момент се проявява с една и съща сила. Ние чувстваме тази сила в съзнанието си и извън него и я познаваме по нейната настойчивост. Например оскъربيш някого, обидиш го, а отвън се показваш тих и спокоен, като че нищо не си направил. Но вътрешно се безпокоиш, тъй като нещо ти нашепва, че не си направил добре...

Най-хубавата "стаичка" у човека е тази, в която Бог живее. Ако не Го намерите там, това показва, че още не сте Му дали път у себе си. Но това не значи, че Той не изпълва целия космос. - Как ще познаете, че Бог не живее у вас? Щом се молите, палите свещи и кандила, но въпреки това усещате, че нещо ви липсва. Не може, ако отправите една искрена молитва към Бога, Той да не ви отговори... Момичето чувства, когато изгуби любовта на младежа, както и той също. Отвън я вижда, говори с нея, но вътре я няма. Казвате тогава: "Духът отсъства." - Да, няма я същината на нещата. Това са факти, които не се нуждаят от доказване...

Христос казва: *"А друго падна на добрата земя."* Кое семе падна на добрата земя? - Доброто семе. То е Словото Божие. Син Человечески дойде да донесе Словото Божие. В Стария завет се казва, че глава на Словото Божие е Истината. - Къде се ражда тя? - При Любовта. Който обича, в неговата душа царува истината. Тя не е нещо абстрактно, а се явява във всяка любяща душа. Любовта се проявява в самопожертването...

“Първото семе падна край пътя и птиците небесни го озобаха.” - Това семе не издържало изпита си.

“Друго семе падна на камък и като изникна, изсъхна, защото нямаше влага.” - И то не издържало изпита си.

“Трето падна сред тръните и като пораснаха те, задушиха го.” - И то не издържало изпита си.

“Четвъртото падна на добрата земя и като израсна, стори плод стократен.” - То издържало изпита си. Това са все отношения отразени и в космичния закон.

Питате: Кое е същественото в живота? - Това, което издържа при всички условия в живота. Щом дойдеш до него, няма да казваш: това мога да направя, онова не мога. Божественото начало у човека е същественото. То се проявява по разумен начин и внася у човека светлина, чистота и го прави свободен. Добрият живот подразбира добри резултати.

Светът страда от човешките учения. И те са на мястото си, но аз говоря за своето. Ако моето също е човешко, няма защо да ви го преподавам, вие имате такива учения... Има нещо необикновено в света - то е Божественото. То се разбира по особен начин. За да го разберете, трябва да стъпите на почвата на Любовта... Къде е Бог? Ще кажете, че е някъде на Небето. - А Христос? - Преди две хиляди години е дошъл на Земята, а сега е отдясно на Бога. Не се лъжете и не заблуждавайте и хората. Днес Христос обикаля целия свят, всички народи и се чуди на това, което се проповядва в Негово име, чуди се на човешкото верую и на символа на православната вяра. А Светият синод седи и мисли какво да прави с “еретиците”, т.е. с моите последователи. Той трябва да знае, че ние стоим на една здрава, чиста основа, без лъжа и измама. Ако българският народ трябва да чуе истината, нека я чуе такава, каквато е.

Преди две хиляди години Христос проповядваше едно учение. Нека се изнесе това учение такова, каквото е било тогава, и така, както се проповядва днес... Няма неприятно нещо за мен от това да срещна човек, който не

говори истината. Ето защо аз изисквам от българските владици да вършат всичко по убеждение и любов. Ако постъпват така, аз съм с тях. Нека дадат на българския народ нещо повече от това, което аз давам. Нека му говорят истината. Защо българите не вземат поука от изпитанията на Русия? Ако българските управници и духовенство не вземат поука от страданията на руския народ, и тук ще дойде същият закон. Те сами тласкат народа си към бедствия. Мислите ли, че и в България няма да дойде същият закон? Ще дойде, но ние искаме да го предотвратим. Нека всички владици и свещеници кажат: "Ние искаме да служим по Любов и без пари." Да дадат те първи пример. Нека Любовта излиза от сърцата им и облива обкръжението им. Но те трябва да се откажат от месото. Има изобилна храна за тях: ябълки, круши, ориз, жито. Като опитат тази храна, ще разберат смисъла на много неща... Това е доброто семе, паднало на добра почва. Аз ще се радвам, ако Любовта е в църквата и още повече, ако е в сърцата на хората.

Питате: "Защо критикуват духовенството и владиците?" - Защото те са взели ключовете на Царството Божие и нито те влизат, нито на други дават да влязат. Щом те не отварят и не затварят навреме, ние ще им вземем ключовете. И на вас казвам: Ако искате да ви почитаме и уважаваме, и да ви обичаме, говорете истината. Аз нося в ума си една мисъл и в душата си едно желание - доброто на своите братя. Тази е идеята на Господа, тази идея живее и в нас. Когато Любовта дойде в нас и дадем възможност на живия Господ да се прояви чрез нас, всички ще бъдем свободни и щастливи. Само така ще докажем на света, че Бог съществува, ще го докажем чрез делата си. Според мен комунистите и анархистите са по-идейни от съвременните християни. Не че последните са лоши, че няма между тях добри хора и идеалисти, но те са страхливи. У тях има вътрешен страх, затова в известно отношение светските хора са по-умни от християните. Духовенството се страхува от мен. Искат да ме премахнат, за да не им мътя водата. Но

не знаят, че това не зависи от тях да бъде или да не бъде в България. Казвам им: Слушайте, приятели, този свят не е ваш. Светът е грамадно лозе, на което има работа за всички, няма защо да делите чуканите. Лозето трябва да се прекосае... Чудни са и хората, които делят народите.

“А друго падна на по-добрата земя.” Добрата почва е Любовта. Любов трябва на българите! Духовенството трябва да чуе това. Ще попитате: “Какво е новото учение?” - Моето учение е учение на абсолютната Божия любов. Всичко трябва да се постави на добрата почва. Само добродетели растат на нея... Първата работа, която трябва да извършат българите, то е изхвърлянето на полиците. Това се отнася до всички без изключение! После аз ще отида пръв да работя на нивата по 5 часа на ден и без никакво възнаграждение. Тогава няма ли да сме един извисен народ?... Културен народ ще бъде българският! Аз ще ви създам музика, поезия, или с други думи казано - ще ви дам добрата земя. Ще ви покажа нов начин за възпитание на децата. Всички други системи сами ще паднат... Едно нещо се иска от вас: да бъдете посети в почвата на Любовта...

Което говоря за владиците, се отнася за всички хора. Те трябва да претърпят известна метаморфоза, да станат истински духовни хора, да работят усилено върху себе си, за да се просветят. Ако не се просветят, могат да направят големи пакости. Преди две хиляди години те направиха една пакост и сега искат да направят друга, но това няма да им се позволи. Невъзможно е човек да направи едно и също престъпление два пъти. Не е достатъчно владиците да служат единствено на православната църква. Те трябва преди всичко да служат на Бога. В Писанието е казано: *“Проклет онзи човек, който се надява на човека!”* Според мен не е проклет онзи, който се надява на човека, но на човешките системи...

Един от важните въпроси, които си задават днес всички хора, е следният: "Защо не постигаме желанията си? Защо не успяваме?" Отговорът е ясен: не сте избрали същественото. Имате възможност да направите избор между светлината на лампата и слънчевата светлина. Ако изберете светлината на лампата, не сте умни. На слънчевата светлина и топлина всичко расте и зрее, всичко се облагодорява. А на човешкото огнище само няколко души могат да се топят...

Питат: "Защо хората не ходят в църква?" - Защото нямат Любов. - Защо свещениците са изгубили своя авторитет? - Защото нямат Любов. - Защо хората не мислят право? - Защото им липсва Любовта. - Защо управниците губят авторитета си? - Защото нямат Любов. Аз се обръщам към онези хора, които говорят за един Бог на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта, а не изпълняват Неговата воля... Когато хората се избиваха във войните, духовенството мълчеше. Нали Бог е Любов? Може ли в името на Христа да се поддържа войната?...

Българският народ не е създаден за светите старци и за Светия синод. Той има своето велико предназначение. Българите имат история и живот, преди да са били християни. Бог е навсякъде, във всички народи. Те са съществували и съществуват и без християнството...

Аз зная, че в големите неща е изкушението. Затова се ръководя от принципа: в малкото се крие благословието. И вие го спазвайте. Духовенството се страхува от мен да не би един ден да заема мястото му. Не, аз нямам такова намерение. Ако един ден бих заел мястото на владика, аз не бих носил корона на главата си и първата ми работа ще бъде да измия краката ви. След това ще посещавам бедни, болни и страдащи... Казано е да пожертвам живота си. Кой от вас е пожертвал живота си? Ние още не сме служили на Любовта...

Помнете: Великият закон на Любовта, който действа в света, не прощава на никого. Той не е жесток, но вся-

ка причина си има своето наследство, както и всяка лъжа своята реакция. Каквато и да е лъжата, тя винаги е лъжа, а истината е всякога истина. Доброто не може да расте в груба среда и при груби условия...

Църквата, за която говорим ние, не е стопанство или сиропиталище. Тя е жива църква, а не каменна. Църква на промени от Любов към Любов, от истина към истина, от Мъдрост към Мъдрост, от правда към правда, от доброта към доброта. Ако свещениците бяха говорили истината, българският народ, пък и целият европейски свят нямаше да остане толкова назад, както е понастоящем. Българският народ е останал толкова назад благодарение на своето духовенство и на своите учители. Аз се чудя на заблуждението на сегашните учители. Наскоро научих, че в някаква пловдивска гимназия една ученичка полудяла. Учителите и лекарите търсили причината за това, но не могли да я намерят. Аз съм изучавал този въпрос цели десет години и разбрах причината на лудостта. Казвам: Внесете в ума даже и на най-силния човек две противоположни мисли, и той непременно ще се побърка. Те произвеждат голямо сътресение на нервната система, нарушават вътрешната хармония у човека, или на окултен език казано, стига се до излизане на човешкия двойник вън от тялото. На негово място се настанява друго същество. Който разбира законите, може да върне двойника назад и да възстанови нормалното състояние на човека... Всяко полудяване се дължи на разочарование от любовна връзка...

Като обичаш някого - ти го почиташ, като не го обичаш - не го уважаваш. Може да лицемериш, но това не е любов... Какъв смисъл има да ви говоря сладки думи, а да нямам Любов, да ви прегръщам и целувам, а зад гърба си да държа въже за обесване? Аз искам първо духовенството, което говори за Син Божи, да Го познае. Нека покажат на хората кой е Син Божи, кой е Синът на Любовта. Той не е в мъртвите форми на църквата. Казват, че съм криел нещо. Вярно е, имам скрити неща, но те са извън България,

извън света. Те се намират много далеч - на Небето. Вечер, когато искам да изучавам световите, излизам, ходя там, където човешки крак не стъпва и човешко око не прониква. След това пак се връщам...

Вече слизат великите братя отгоре и носят мъдрост и знание. Те ще променят условията на живота и ще оправят света. Знаете ли какво могат да направят тези братя? Да вдигнат Земята в ръката си и да я носят в пространството. - Възможно ли е това? - Възможно е, разбира се. Как ще ме разберете, ако ви кажа, че тези велики братя носят Земята на ръцете си? Ще отговорите, че планетата се върти около оста си. Кое е по-вярно - моето твърдение или това на учените? Чудни са хората, като искат да ме убедят, че Земята се върти, че Слънцето също се движи. Великата разумност, която управлява всичко в света, осмисля живота. Където се появи тя, всичко придобива друг израз, нова светлина. Когато светлите братя дойдат на Земята, отвсякъде ще потече благословение. Питам: Ще бъдете ли доволни от тях? Ще им благодарите ли?...

Защо работите на българите не се нареждат добре? - Защото са се обезверили. - Защо не вярват? - Защото не им се говори истината, защото нямат Любов. Сега в България ще стане обратното, т.е. онова, което не се очаква. Народът ще изпревари духовенството. Той ще влезе по-напред от него в Царството Божие. Това не е упрек, а истина. Ако българският народ не приеме Христовото учение като Любов, както е дадено от Христа, нищо няма да постигне...

Новото идва! Ще видите, че то ще изникне за една нощ и Земята ще рухне. Светът тогава ще има нов ред. За кои? - Само за съзнанието на ония хора, у които има чувство. Те ще видят новата култура, която ще бъде материална, духовна и Божествена. Материална по своята форма; духовна е, защото ще подобри отношенията между мъжа и

жената и те ще живеят идеален живот. Мъжът като влезе у дома, сърцето на жена му ще трепне от радост. Същото ще чувства и мъжът. Лицата на хората ще са весели и няма да има грубости...

Хората мислят, че Христос е същият, какъвто е описан в Евангелието преди две хиляди години. Ако сега дойде на Земята, Той ще прави по-големи и по-чудни работи.

Христос, който бе толкова силен в Любовта, Бог Го попита: Какво искаш? - Искам да спася човечеството. - Уповаваш ли на себе си, вярваш ли, че можеш да го спасиш? - Вярвам. - Ще те опитаме... Като Го разпънаха на кръста, пак Го попитаха: Вярваш ли, че можеш да спасиш човечеството? - Мога да го спася. - Но как? - Не се съмнявам, че ще помогна на хората. Тогава Гласът каза: Свърши се! Право мислиш, че ще го спасиш.

Сега и на мен искат да кажат: "Защо си дошъл да си губиш напразно времето в България? Ние си имаме църква." - Когато дойде Христос да проповядва своето учение, евреите нямаха ли църква? И те не го ли питаха защо е дошъл? Аз казвам: Аз не дойдох, не съм дошъл още. Като дойда, работата ще стане опасна. Вие чувствате между вас Господа. Той се проявява между вас и казва: "Не вършете работите си както трябва."

Има една велика истина в живота. Герои трябва да бъдете и всичко да понасяте. Мнозина обещават да направят нещо, но не го правят. Всички трябва да сме изпълнителни в обещанията си... При законите, при които ще живеете, трябва да бъдете искрени. Ще се пробуди вашето съзнание и ще видите всички ваши минали съществувания, всичко ще се разкрие пред вас.

Отново повтарям: Вложете Любовта като основа и от нейно гледище бъдете смели и в нищо не се самозаблуждавайте. Трябва да дадете пример на разбиране в света. И млади, и стари да кажат: Тук си прав, а тук не си прав. И аз бих желал българите да се отличават с характер, че каквото кажат, да го изпълнят... Не се интересувам от ва-

шите дрехи, къщи и богатства, а от успеха на вашата душа. Затова моля Господа да подобри условията ви. Защо българите не успяват? Любов нямат, Любов им трябва. Бог помага на онзи народ, който има Любов. Ще видите, че само онези народи успяват и имат бъдеще, които постъпват справедливо и благородно. И от българите се иска в основата им да лежи правдата. Това се иска от всеки човек... Хиляди и милиони години са нужни за да познаем величието на Бога. Можете ли да си представите каква грандиозна идея и какво необятно понятие е Бог!

Съвременните учени си задават въпроса какво е щастие и се стремят да го обяснят научно. Други се питат какво представлява светът, а трети - какво нещо е животът. Казвам: Щастието, светът и животът са загадки, сложни задачи, които трябва да се решават... Според окултната наука човек е бил велико същество с голяма разумност. Той знаел много повече от съвременните учени. Щом се изявил в света, човек произнесъл първо думата "Любов" - ключа на живота. Къде е сега този ключ? - Изгубен е. И до днес окултистите го търсят. Важно е да се знае истинското име на Бога, а в сегашната наука и религия то не е разбрано. Като казвам "обич", във вашите умове изпъква обичта в сегашните ѝ форми. Какво е било първоначално отношението между хората? - Първоначално те не се раждали както сега. - Защо? - Всеки слънчев лъч, който минава през пространството, сам по себе си е жив. Той е съзнателна сила, която може да се превърне в живо същество. Това твърдение може да се оспорва, както и днес се явява спор около сътворението на човека... Силата на Христовото учение се заключава в това, че Той казва за себе си: Когато светът се създаваше, Аз бях там. И наистина, когато Христос дойде на Земята, учението Му се състоеше само от една дума. Коя е тя? - Днес никой не я знае: нито православни, нито

католици, нито евангелисти. И досега аз говоря за Любовта с преводен език, отдалечен доста от автентичната дума "Любов". Който я изговори, той ще е в състояние да стопи и най-мъчнотопимите метали. Огън е тази дума. Попаднете ли в огъня на Любовта, ще се стопите и превърнете в злато. - Какво е религията? - Изкуство, подобно на златарството: да умееш да стопяваш златото и да правиш от него пръстени, огърлици и други златни украшения. - А какво е животът? - Изкуство за придобиване на добродетели, с които да знаете да се "кичите"...

"Простри ръката си!" - Каква мисъл е вложил Христос в тези думи? - Първо, Той е искал да помогне на сакатия, като същевременно е внесъл светлина в неговия ум. Закон е: Когато светлината проникне в човешките очи, тя ще донесе своето благословение. Като говоря за новото учение, аз нямам намерение да измествам друго учение. Светът върви напред, религията и науката също напредват. Който е дошъл до известно развитие, той продължава да върви напред. Ако спре някъде, скъпо ще плати. Всеки знае, че златното време на неговия живот е ученичеството. И ние трябва да сме ученици, за да научим първата дума, произнесена от Бога. Аз съм посветил целия си живот в търсене на тази дума и съм я намерил. Но не е позволено да споделям свещена идея или свещена дума с човек, който прекарва живота си в ядене и пиене и в задоволяване на своите слабости. То е все едно да повериш богатството си на своя разпуснат син...

Днес се проповядва на хората за спасението и кой щял да ги спаси. Никой никого не може да спаси. Казва се, че Христос спасявал хората. Видели ли сте Христа? Познавате ли Го? Изучавали ли сте спасението? Не е все едно да казваш, че Христос спасява хората и да знаеш какво е спасението. Досега никой не е казвал как Христос спасява. Христовите думи лесно могат да се изопачат...

И като питате какъв е духовният и Божественият живот, казвам: Ще отидете горе и ще ги видите... Всички идеи,

които се разпространяват между хората, са добри, но нямат методи за приложението им в обществения живот. Прилагането на новите идеи има място в настъпващата възвишена култура. Следователно не мислете, че духовният свят е нещо отвлечено. Ние сме сенки на този живот.

Даже най-крайните материалисти, комунисти и социалисти в приложението на идеите си са по-големи идеалисти от духовните хора. Съвременният свят се е обърнал с главата надолу. Например онези, които на теория са духовни, в практическия си живот са материалисти. Но ние се радваме на идеалното, чистото и възвишеното.

Някой казва: "Важно е дали човек вярва в Бога или не." Това са относителни неща. И онези, които не вярват, и онези, които вярват, не носят първата дума у себе си... Религиозните хора трябва да си признаят, че не познават Бога. Казано е: *"Това е живот вечен, да познаеш Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, когото си проводи."* Вечният живот трябва да има резултат. След това казвате, че Истината се заключава в това, да познаете Бога. Познаваш ли Го? Имаш ли вечен живот? Всеки трябва да носи вечния живот в себе си. Той не се основава на принципа на щастието, а на принципа на висшата разумност...

Често се запитвам: Като съм говорил и говоря толкова много на хората, чудя се защо не могат да приемат Истината, и след това си отговарям: Те не познават първоначалния смисъл на думата "Любов". Значи това не зависи от тях, а от вътрешните условия, при които живеят. Ето и житното зърно не може да живее навсякъде. Ако го посадите в долината, там ще израсне и плод ще даде, но не и в планината. И в живота най-благоприятни условия представлява долината. Ако искате да намерите свещената дума, което търсите, трябва да се освободите от всички връзки, които ви ограничават. - Как ще я намерите? - Като заемете последното място в света. То е до вратата на Царството Божие...

Съвременното общество се нуждае от умни хора, които могат да прилагат великите закони на битието. За

всички длъжности в света са нужни просветени, благородни хора. Има такива люде, но всяка служба и управление се опорочава от хора, които не знаят как да изпълняват своите задължения. Те не познават законите на живота. Църквата се опорочава пак от такива хора. А домът - от майки и бащи, които не познават законите. Ето защо човек трябва да се върне към онова първоначално състояние, когато е познавал всички закони. Как ще осъществи това? - Чрез диамантена воля. Това е задача на бъдещето. Ако живеете интензивно и съзнателно, можете да преживеете миналото си за един час, но ако ви липсва такава будност, ще го изживеете за хиляди години. Сега е време да се справите с миналото си и да работите за бъдещето си. Ще кажете, че това може да се отложи за друго прераждане или като отидете в другия свят. Не се лъжете. Това, което свършвате днес, е най-важно. Не мислете, че съществата на онзи свят ще се занимават с вас. Те няма да ви погледнат. За тях е важно дали разбирате езика им. Ако не го знаете, ще се върнете, както сте дошли... Като питате онези, които се раждат на Земята, какво има на онзи свят, нищо не знаят. Проверете какво знаят и близките ви, които са си заминали. Например викате духа на баща си, но той нищо не казва, като го питате какво има в оня свят. Същото ще се повтори и с майка ви. И това е естествено, защото колкото са знаели тук, толкова ще знаят и в другия свят. Има някои, които виждат и разбират, но те са малцина. Те са работили на Земята съзнателно и в другия свят продължават да работят...

Има съществени въпроси, които заслужават внимание. Например казаното от Христос: *"Аз съм Живият хляб, слязъл от небето, и който ме яде, има живот в себе си."* Какво означава тази мисъл, сами ще я изтълкувате. Ще кажете, че в Неговото учение има много противоречия. Ето едно от тях, което ви смущава: *"Ако те съблазнява дяслото око, извади го!"* Трябва ли да си извадим окото? Как да разбираме този стих? - Това е една велика истина, скрита

в отрицателна форма. Ще излезе, че всеки, който има две очи, не е приложил учението на Христа. Но то трябва да се разбира по дух, а не по букви. На друго място казва: "Създайте си приятели от неправдата." Това са символи, гатанки и притчи, на които трябва да се разбира вътрешният смисъл...

Помнете: В Божиите обещания няма обратни решения. Щом е така, прострете ръката си с дланта нагоре и четете писаното върху нея. Тя е написана книга, и то с математическа точност. Човешката ръка е Божествена книга, листата на която постоянно се пишат. Много хиромантици се ползват от нея. Изкуство е да научиш да четеш тази "книга"...

**СТРАНИЦИ ИЗ ДУХОВНАТА БИОГРАФИЯ
НА БЪЛГАРИТЕ - II ТОМ**

Българска, първо издание
Съставил: *Мария Майсторова*
Коректор: *Лили Борисова*

Формат: 16/60/84; п.к.19

Печат: — ** АСИ **
Панчо Цекин

Цена: 4700 лв.

“БИХ ЖЕЛАЛ ВСИЧКИ БЪЛГАРИ ДА
БЪДАТ МАЛКИ БОЖЕСТВЕНИ ДЕ-
ЦА И ВСИЧКИ ЕВРОПЕЙСКИ ДЪР-
ЖАВИ - СЪЩО. ТОГАВА ЩЕ ДОЙ-
ДЕ ИСТИНСКИЯТ, БОЖЕСТВЕН
МИР В СВЕТА.”

Учителя

“Бих желал всички Българи
да бъдат малки божествени
деца и всички европейски
държави – също. Тогава ще
дойде истинският, божествен
мир в света”

Учителя